

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ศึกษาศาสตร์คุยบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
ปริญญา

หลักสูตรและการสอน

การศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง มิติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับการศึกษขั้นพื้นฐาน

New Dimension of Performance Standard Based Assessment in Physical
Education for Basic Education

นามผู้วิจัย นางไพเราะ อังศุสุนทรกุล

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ

ทรงอ วิชัย

(รองศาสตราจารย์กรวิ บุญชัย, Ed.D.)

กรรมการ

ปิณฑานนท์

(รองศาสตราจารย์นายดา ปิณฑานนท์, Ph.D.)

กรรมการ

ลีชอ

(อาจารย์ชอบ ลีชอ, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

สารสว่าง

(อาจารย์สุภารัตน์ สารสว่าง, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

ธีระกุล

(รองศาสตราจารย์กัญญา ธีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 27 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2559

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

มิติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับการศึกษขั้นพื้นฐาน

New Dimension of Performance Standard Based Assessment
in Physical Education for Basic Education

โดย

นางไพเราะ อังศุสุนกมล

เสนอ

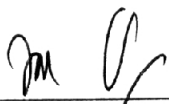
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

พ.ศ. 2551

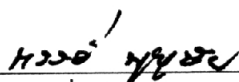
ไพเราะ อังศุภนฤมล 2551: มิติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้
พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรินญาศึกษาศาสตร์ดุสิต
(หลักสูตรและการสอน) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา ปรินญาธรรมการ
ที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์กรวิ บุญชัย, Ed.D. 382 หน้า

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้
พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวน 3 รอบ จากกลุ่ม
ผู้เชี่ยวชาญ 4 กลุ่ม จำนวน 17 คน คัดเลือกโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง โดยใช้แบบสอบถามกึ่ง
ปลายเปิด และแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัย
วิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา คำนวณหาค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
2) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถ สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ของชาติ กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิม รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามกึ่ง
ปลายเปิด โดยใช้ค่าร้อยละ และอันดับจำนวนความถี่

ผลการวิจัย พบว่า มิติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 1. สาระและองค์ความรู้แต่ละสาระดังนี้ 1.1 การเคลื่อนไหว
(ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ และการประยุกต์) 1.2 สมรรถภาพทางกาย (องค์ประกอบสมรรถภาพ
ทางกาย การเข้าร่วมกิจกรรมและการประเมินสมรรถภาพ) 1.3 กิจกรรมทางกาย (การออกกำลังกาย และ
การเล่น การแข่งขัน และกิจกรรมนันทนาการ) 1.4 การพัฒนาทีม (ความแตกต่าง ความมีวินัย และความ
ร่วมมือ) 2. ทุกองค์ความรู้แสดงให้เห็นมาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน
และต่ำกว่ามาตรฐาน อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ศักยภาพของผู้เรียนในช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 1-4
ระดับมาก ยกเว้นองค์ความรู้ด้านทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบที่ถูกต้อง เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ
ศักยภาพของผู้เรียน ในช่วงชั้นที่ 2-4 3. ทุกองค์ความรู้ แสดงพัฒนาการความก้าวหน้าของมาตรฐาน
ความสามารถจากช่วงชั้นการเรียนรู้ 1-4 ของทุกระดับความสามารถอย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนในระดับมาก
ยกเว้น องค์ความรู้ด้านการเล่น และการแข่งขัน กิจกรรมนันทนาการ ความแตกต่าง ความมีวินัย และ
ความร่วมมือในระดับความสามารถตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐานที่พบ พัฒนาการความก้าวหน้า
อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ในระดับมากที่สุด 4. แนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความ
สามารถ สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ มีดังนี้ 4.1) การสร้างกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการประเมิน
มาตรฐานความสามารถ 4.2) กำหนดเป้าหมายการประเมิน 4.3) กำหนดวิธีการประเมิน 4.4) กำหนดแนว
ทางการรายงานผลและการนำผลไปใช้

ลายมือชื่อนิติสิต

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

14 / 10 / 51

Pairoh Aungsusuknarumol 2008: New Dimension of Performance Standard Based Assessment in Physical Education for Basic Education. Doctor of Education (Curriculum and Instruction), Major Field: Curriculum and Instruction, Department of Education. Thesis Advisor: Associate Professor Kornrawee Boonchai, Ed.D. 382 pages.

The objectives of this research were: 1) to develop the criterion of performance standard based in physical education for basic education by applying three rounds of Delphi Technique. The 4 groups consisted of 17 experts selected through purposive sampling method. The research instruments used to collect data were a semi – open questionnaire and a questionnaire in form of rating scales that were constructed by the researcher. The data were content analysis, median, mode and interquartile range. 2) to study the way of the administrative and management of national performance standard assessment for basic education by the same 17 experts. The data were collected by semi-open questionnaire and analyzed by using percentage and frequency ranking.

The results revealed that the new dimension of performance standard based assessment in physical education for basic education composed of 1) strands and concepts of each strand: 1.1 movement (movement skill/form and application), 1.2 physical fitness (physical fitness components, activities and physical fitness test), 1.3 physical activities (exercise, play and competition and recreational activities, 1.4 team development (differences, discipline and co-operating). 2. All concepts clearly indicated high appropriate performance standard at advanced level, standard level and below standard level in 1-4 learning stages except for the concept of movement skill form appropriate 2-4 learning stages. 3. However, the developing progress in all levels of performance standard from 1-4 learning stages was high clearly and non-repetition except the concept of play and competition, recreation, differences, discipline and co-operation at standard level and below standard level are the most clearly and non-repetitive from 1-4 learning stages. 4. For examining the administrative and management of performance standard based assessment at basic education indicated 4.1) management concept and principle for performance standard based assessment 4.2) goals setting for performance standard assessment 4.3) process setting for performance standard based assessment, 4.4) report and using results for performance standard based assessment.

Pairoh Aungsusuknarumol.

Student's signature

Kornrawee Boonchai

Thesis Advisor's signature

14 / May / 2008

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยมีดีใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการ
ศึกษาขั้นพื้นฐาน สำเร็จล่วงได้ด้วยความเมตตาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.กรรวิ บุญชัย ประธาน
กรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.นาคยา ปิณฑนานนท์ กรรมการวิชาเอก และดร.ชอบ ลีขอ
กรรมการวิชาการ ได้กรุณาให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำที่มีคุณค่า และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการ
ทำวิจัย อีกทั้งยังกรุณาช่วยตรวจสอบแก้ไข และเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ตลอดมา
ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับแนวทาง
การวิจัย ตลอดทั้งให้ข้อมูลผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา และขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิกร
ดิษฐ์คุณโท ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุง
งานวิจัย เพื่อความสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์นี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ได้
กรุณาพัฒนากระบวนการคิด ทักษะการคิด กระบวนการเรียนรู้ วิธีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้
ตลอดจนความเมตตา ความปรารถนาดี และเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอด และคำขอบคุณนี้
ยังส่งผ่านไปถึงเจ้าหน้าที่ของภาควิชาทุกท่านที่คอยช่วยเหลืออำนวยความสะดวกต่างๆ

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และขอบคุณพี่น้องทุกคนที่เป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัย
ตลอดมาโดยเฉพาะ นายไชยา อังศุสุนกนฤมล และลูกๆ

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณ ท่านผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษาทั้ง 17 ท่าน ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่า
พิจารณามาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และแนวทาง
การบริหารจัดการในการประเมินมาตรฐานความสามารถซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ จะนำประโยชน์
สู่คุณภาพการจัดการศึกษาของชาติต่อไป

ไพเราะ อังศุสุนกนฤมล

พฤษภาคม 2551

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
ขอบเขตการวิจัย	6
นิยามศัพท์	7
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	9
การศึกษาตามมาตรฐาน	9
การประเมินผลตามมาตรฐานการศึกษา	13
การประเมินมาตรฐานความสามารถ	18
แนวทางการดำเนินการประเมินตามมาตรฐานการศึกษา	27
การจัดการศึกษาด้านพลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	52
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล	57
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	58
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	60
ผลการวิจัย	61
ข้อวิจารณ์	148

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	256
สรุปผลการวิจัย	258
ข้อเสนอแนะ	263
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	265
ภาคผนวก	278
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา	279
ภาคผนวก ข หนังสือเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ	282
ภาคผนวก ค สูตรที่ใช้ในการวิจัย	284
ภาคผนวก ง แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	287
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากเทคนิคเดลฟาย (รอบที่ 2)	361
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	382

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามแหล่งศึกษาค้นคว้า	61
2	ผลการสังเคราะห์สาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	79
3	กรอบแนวคิดสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามสาระหลักและสาระย่อย	89
4	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา จำแนกตามกลุ่ม	91
5	คำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษา (สาระ หลักและสาระย่อย) สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	91
6	มาตรฐานความสามารถ สาระ การเคลื่อนไหวของแต่ละช่วงชั้น	98
7	มาตรฐานความสามารถ สาระ สมรรถภาพทางกายของแต่ละช่วงชั้น	104
8	มาตรฐานความสามารถ สาระ กิจกรรมทางกายของแต่ละช่วงชั้น	113
9	มาตรฐานความสามารถ สาระ การพัฒนาทีมของแต่ละช่วงชั้น	123
10	ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัย ระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระ การเคลื่อนไหว (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)	133

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
11 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน)	137
12 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (การประยุกต์) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)	141
13 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (การประยุกต์) ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน)	145
14 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสมรรถภาพทางกาย (องค์ประกอบสมรรถภาพ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)	155

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
15 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (องค์ประกอบสมรรถภาพ) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)	158
16 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การเข้าร่วมกิจกรรม) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)	162
17 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การเข้าร่วมกิจกรรม) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)	165
18 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การประเมินสมรรถภาพ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)	168

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
19 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การประเมินสมรรถภาพ) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)	172
20 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การออกกำลังกาย) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)	179
21 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การออกกำลังกาย) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)	182
22 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การเล่นและการแข่งขัน) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)	185

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
23 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การเล่นและการแข่งขัน) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)	189
24 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (กิจกรรมนันทนาการ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)	192
25 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (กิจกรรมนันทนาการ) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)	196
26 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสภาระการพัฒนาด้าน (ความแตกต่าง) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้(ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)	204

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
27	คำมัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนา ทิม (ความแตกต่าง) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ในระดับ หนี้อมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน)	207
28	คำมัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนา ทิม (ความมีวินัย) ในระดับหนี้อมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียน(ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)	210
29	คำมัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนา ทิม (ความมีวินัย) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ในระดับหนี้อมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน)	214
30	คำมัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนา ทิม (ความร่วมมือ) ในระดับหนี้อมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียน (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)	217

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
31 คำมัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนา ทิม (ความร่วมมือ) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน)	220
32 คำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติ (ด้านแนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานความสามารถ)	232
33 คำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติ (ด้านเป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถ)	239
34 คำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติ (ด้านวิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถ)	245
35 คำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติ (ด้านการรายงานผลการประเมินและการนำผลไปใช้)	252
 ตารางผนวกที่	
1 คำมัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์เกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 2	362

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ปรับเปลี่ยนเร็วและสลับซับซ้อน มากยิ่งขึ้นการศึกษาถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการผลิตคนในชาติให้มีความพร้อมที่จะตั้งรับการเปลี่ยนแปลงสู่ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีฐานความรู้ขยายกว้างไกลกว่าหลายทศวรรษที่ผ่านมา และจะเป็นเช่นนี้ต่อไปเรื่อย ๆ ทำให้แนวโน้มการจัดการศึกษาทั้งในปัจจุบันและในอนาคตมุ่งเน้น กระบวนการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เพื่อการพึ่งตนเอง รู้และเข้าใจตนเองและสภาพแวดล้อม มีพลัง ในการคิด การตัดสินใจและการปรับตัวทั้งทางด้านการเรียนและการดำเนินชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 ว่าด้วยแนว การจัดการศึกษา มาตรา 22 ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้อง ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการ ที่สามารถค้นหาศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียน ดังนั้นการให้ความสำคัญของผลการเรียนของผู้เรียน จึงเปลี่ยนไปจากเดิม การจะให้ผู้เรียนท่องจำหรือซึมซับองค์ความรู้ที่มีจำนวนมากย่อมเป็นไปได้ ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้วิธีการสืบค้นข้อมูลที่ตนเองต้องการและนำเสนอสารสนเทศที่ได้มาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง ซึ่งจะได้เผชิญกับสภาพการณ์หลากหลายที่ไม่สามารถระบุคำตอบที่ชี้ชัดลงไปได้ ผู้เรียน ต้องวิเคราะห์สภาพการณ์และใช้ทักษะความรู้ที่มีเพื่อหาคำตอบหรือแก้ไขปัญหาดัง ๆ แม้ว่าความรู้ และข้อเท็จจริงยังคงมีความสำคัญอยู่ แต่ก็เพียงฐานไปสู่ความสำเร็จ (Puckett and Black, 1994; Neill, 1997; Eisner, 1999; Campbell, 2000) ซึ่งถือเป็นกระบวนการทัศน์ใหม่ของการจัดการศึกษา ที่มุ่งพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เจริญเติบโตอย่างเต็มขีดความสามารถของแต่ละบุคคล

ในปัจจุบันหลาย ๆ ประเทศกำลังพัฒนาระบบการศึกษาของตนเองเข้าสู่ช่วงการปฏิรูป การศึกษابนฐานของการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน นั้นเป็นเพราะ

1. มาตรฐานแสดงถึงสิ่งที่ผู้เรียนควรรู้ และสามารถทำได้
2. มาตรฐานเป็นการบรรยายคุณลักษณะหรือความคาดหวังในความสำเร็จตามคำจำกัดความของเกณฑ์ความสามารถที่เป็นไปได้จริงและ
3. มาตรฐานเป็นความคาดหวังที่มีต่อผู้เรียนทุกคนที่ระบุไว้อย่างชัดเจน นำไปสู่กิจกรรมการเรียนรู้ หรือกระบวนการ และความสามารถตามมาตรฐานที่ต้องการ (Marzaro and Kardle, 1996; Ministry of Education British Columbia Canada, 2000; DeVies, 2000; Stiggins, 2000; Marzaro and Kendall, 1996)

สำหรับในประเทศไทย บุคคลหลายฝ่ายทั้งในภาครัฐบาล นักการศึกษาและบุคคลทั่วไปต่างตระหนักถึงภาวะวิกฤตทางการศึกษาและเร่งรัดให้เกิดการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้อย่างแท้จริงและต่อเนื่อง (ส.วาสนา ประवालพฤกษ์, ม.ป.ป.; กรมวิชาการ, 2539; บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์, 2544)

ประกอบกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พุทธศักราช 2540 – 2544 ได้ให้ข้อสรุปได้ว่า จากอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันการจัดกระบวนการเรียนการสอนยังไม่เอื้อต่อการที่จะพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน นำแก่นสารจากการศึกษาเรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540)

กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาชาติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ และประกาศเป็นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ถือเป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศขึ้น โดยกำหนดสาระการเรียนรู้เป็น 8 กลุ่ม คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ พร้อมทั้งกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม ที่เป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของแต่ละกลุ่ม เพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (กรมวิชาการ, 2544ก)

แต่อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานการศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ขึ้นอยู่กับปัจจัยการประเมินผลการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่ง ถ้าต้องการ

ให้นักเรียนไปถึงมาตรฐานที่ต้องการ ผู้ที่รับผิดชอบการประเมินไม่ว่าจะเป็นการประเมินระดับชาติ ระดับเขตพื้นที่ ระดับโรงเรียนและชั้นเรียนจะต้องหาแนวทางการประเมินเพื่อให้นักเรียนไปถึงระดับความรู้ความสามารถตามที่คาดหวังไว้ และเป็นความสามารถที่เป็นผลมาจากการเรียนรู้ของตนเองอย่างลึกซึ้งจากภาระงานที่ได้ปฏิบัติที่สะท้อนสภาพที่เป็นจริงในชีวิต (นาตยา ปิณฑนานนท์, มธุรส จงชัยกิจ และศิริรัตน์ นีละคุปต์, 2542; Wiggins, 1992; Campbell, 2000) ด้วยเหตุนี้ การประเมินผลการเรียนในปัจจุบันจะต้องมีประสิทธิภาพสูงกว่าการวัดความรู้พื้นฐานของผู้เรียน กล่าวคือ ต้องวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การวิเคราะห์ การอนุมาน การแก้ปัญหา การปฏิบัติงาน การร่วมทำงานกลุ่มและการติดต่อสื่อสาร ความสามารถเหล่านี้ยากที่จะวัดโดยใช้ ข้อทดสอบแบบมาตรฐาน (Standardized Tests) แบบเลือกตอบแต่เพียงอย่างเดียว การประเมินผลทางเลือก (Alternative Assessment) อันหมายถึงการประเมินความสามารถ (Performance Assessment) ซึ่งเป็นความสามารถในการสร้างคำตอบจากทางเลือกต่าง ๆ ด้วยตัวเอง และเป็นคำตอบที่ต้องใช้ทั้งความคิด เหตุผลและศักยภาพของผู้เรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการวินิจฉัยเพื่อเสริมสร้างพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลสู่คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ ท้องถิ่น และโรงเรียน (Hart, 1994; Hammond and Falk, 1997.)

การประเมินผลบนฐานของมาตรฐานซึ่งเป็นการประเมินความสามารถ ทักษะ ความคิด ขั้นสูง การแก้ปัญหาและการปฏิบัติจริง มีบทบาทสำคัญสำหรับระบบการจัดการศึกษา ดังนี้

1. สื่อสารให้ทราบถึง เป้าหมาย จุดหมายที่ชาติ เขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียน ครู และนักเรียน มีความคาดหวัง หรือถูกคาดหวังต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแค่ไหน อย่างไร
2. บอกเป้าหมายสำหรับการเรียน การสอนที่ต้องการ
3. สร้างผลงานของนักเรียน และในที่สุดก็คือผลการจัดการศึกษาของชาติ เขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียน

ถึงแม้ว่าการประเมินความสามารถบนฐานมาตรฐานความรู้มีความเป็นไปได้สูงสำหรับการสนับสนุนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักเรียน แต่ประสิทธิภาพการประเมินตามมาตรฐานก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงดังนี้ (Education Commission of the States, 2002; National Association of State Boards of Education, (NASBE), 1997)

1. ระบบการประเมินผลตามมาตรฐานที่มีประสิทธิผลต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับมาตรฐานที่สูงและเข้มงวด
2. ระบบการประเมินผลตามมาตรฐานที่มีประสิทธิผลต้องประเมินจุดมุ่งหมายและจุดประสงค์จำเพาะด้าน
3. ระบบการประเมินผลตามมาตรฐานที่มีประสิทธิผลต้องมีความสมดุลในความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น
4. ระบบการประเมินผลตามมาตรฐานที่มีประสิทธิผลต้องบอกวิธีการสอนและการให้ผล หรือมีผลอื่น ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนถึงระดับมาตรฐานที่ต้องการทุกคน
5. ระบบการประเมินผลตามมาตรฐานที่มีประสิทธิผลต้องมีกลไกที่จะส่งเสริมให้โรงเรียน และเขตพื้นที่ปรับการสอนและการประเมินผลของพวกเขาให้ไปในทางเดียวกับระบบของชาติ
6. ระบบการประเมินผลตามมาตรฐานที่มีประสิทธิผลต้องมีความสัมพันธ์ที่ชัดเจนและได้ประกาศไว้ชัดเจนเกี่ยวกับวิธีการประเมินความรู้ ความสามารถของนักเรียน ทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ

และจากการประเมินผลตามมาตรฐานที่มีมาตรฐานความรู้และมาตรฐานความสามารถเป็นเครื่องมือและแนวทางในการประเมินว่าผู้เรียนรู้อะไร ทำอะไรได้ และทำได้ดีเพียงใด ในระดับใด (นาตยา ปิณฑานนท์, 2545: 9) ทั้งให้โอกาสแก่ทุกคน ในการเตรียมตัวสู่การประเมินและทุกคน มีโอกาสบรรลุตามมาตรฐานสำหรับการประเมินอย่างเท่าเทียมกันนั่นเอง ทำให้การประเมินความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน เพราะการประเมินความสามารถเป็นการให้ข้อมูลแก่ครู ผู้เรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ว่าตัวผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้อย่างไรตามมาตรฐานการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด เพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน การตัดสินใจผลการเรียนอย่างถูกต้องเหมาะสม การประกันคุณภาพ การศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ตลอดจนทั้งนำผลของการประเมินเทียบเคียงกับ ผลการเรียนรู้ของนานาชาติอีกด้วย

พลศึกษาเป็นสาระการเรียนรู้หนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคมด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กิจกรรมการออกกำลังกาย และกีฬาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโต และพัฒนาการทางกาย ได้ปรับปรุงสุขภาพ และสมรรถภาพ เกิดการพัฒนาทักษะ กลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบ ได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้ค้นหาความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรม และได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความถนัด ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงควรจัดให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ความถนัด ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน และเมื่อพิจารณาถึงการประเมินผลจะเห็นได้ว่านักการศึกษา และนักพลศึกษาต่างก็ยอมรับแนวทางการประเมินความสามารถของผู้เรียน เพราะโดยธรรมชาติของพลศึกษาเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทักษะความสามารถที่ผู้เรียนต้องฝึกปฏิบัติ ในขณะที่ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน และเมื่อกระบวนการประเมินอยู่บนพื้นฐานการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้ไปถึงมาตรฐานที่ชาติ ท้องถิ่น และโรงเรียนต้องการแล้ว บทบาทครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลในระดับต่าง ๆ ก็เปลี่ยนไปจากผู้ศึกษา ประเมินหรือผู้ประเมินไปยังผู้ฝึกสอนที่มีความสนใจในการปรับปรุงหรือพัฒนาความรู้และทักษะของผู้เรียนให้ถึงเกณฑ์ตามที่มาตรฐานกำหนดไว้ (Lund and Kirk, 2002)

ผู้วิจัยในฐานะกรรมการวิชาการสถาบันการพลศึกษาซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผลด้านพลศึกษา และปฏิบัติงานการสอน การนิเทศการสอนในสถาบันการพลศึกษา ได้มองเห็นความสำคัญ ซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและการประเมินผลด้านพลศึกษาประกอบกับปฏิบัติงานการสอนในสถาบันการพลศึกษา ได้มองเห็นความสำคัญ ประโยชน์และอิทธิพลของการประเมินผลทางพลศึกษาที่จะนำไปสู่คุณภาพของผู้เรียนตามมาตรฐานความสามารถที่คาดหวังไว้ในแต่ละช่วงชั้นการเรียนรู้ของการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้สภาพปัญหาของชาติในปัจจุบันที่จัดการศึกษาโดยใช้มาตรฐานกำกับ แต่กลับใช้ระบบประเมินคุณภาพระดับชาติ (National Test) จากข้อสอบแบบมาตรฐาน (Standardized Test) ที่มีได้ประเมินความสามารถของผู้เรียนตามมาตรฐานที่กำหนด จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำมิติใหม่ของการประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษาเป็นแนวทางในการกำหนดคุณภาพที่พึงประสงค์จะให้เกิดในตัวผู้เรียน เป็นแนวทางในการรับรองกำกับดูแล ตรวจสอบของสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และเป็นแนวทางในการควบคุมคุณภาพของผู้เรียนตามระบบประกันคุณภาพของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานของชาติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เกณฑ์มาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน อันจะเป็นประโยชน์ในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน พัฒนาผู้เรียน ตลอดจนทั้งรับรองคุณภาพ ผู้เรียนในระดับสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาและการควบคุมคุณภาพของผู้เรียนในระดับประเทศ
2. ได้แนวทางในการบริหารจัดการการประเมินผลตามมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานอันจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
 - 1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาเพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถเป็นเนื้อหาเฉพาะสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน
 - 1.2 ขอบเขตด้านเนื้อหาเพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานของชาติ ประกอบด้วย 1) แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ 2) เป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ 3) วิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ และ 4) การรายงานผลการประเมินและการนำไปใช้

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตามวัตถุประสงค์การวิจัยมีดังนี้

2.1 วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนามาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ใช้ผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา จำนวน 17 คน การคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2 วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐาน ความสามารถสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมจากเทคนิคเดลฟาย จำนวน 17 คน

นิยามศัพท์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้นิยามศัพท์ดังต่อไปนี้

มิติใหม่ หมายถึง ทางเลือกใหม่ของการประเมินในสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถออกมาให้เห็นจากงานที่ผู้เรียนได้ทำหรือ ได้ปฏิบัติอย่างหลากหลายเพื่อไปสู่มาตรฐานที่กำหนด ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่แตกต่างจากรูปแบบเดิม ที่ประเมิน โดยใช้แบบทดสอบ ซึ่งเป็นแบบทดสอบข้อเขียนที่เน้นการท่องจำเป็นหลัก

มาตรฐานความสามารถ หมายถึง ตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการใช้ความรู้ และทักษะต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานความรู้

การประเมินมาตรฐานความสามารถ หมายถึง การกำหนดเกณฑ์ความสามารถในระดับ เหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐานของแต่ละ ช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ระบุว่าผู้เรียนมี ความรู้ ความสามารถแค่ไหน อย่างไร ในสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นตัวเทียบเคียงในการสำเร็จการศึกษาในแต่ละช่วงชั้นการเรียนรู้ของผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่จัดการเรียนการ สอนต่อเนื่อง 12 ปี ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยจัดแบ่งเป็น 4 ช่วงชั้น ๆ ละ 3 ปี ดังนี้

ช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 1 (ประถมศึกษาปีที่ 1 – 3) ช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4 – 6)
 ช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 3 (มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3) ช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6)

สาระการเรียนรู้พลศึกษา หมายถึง องค์ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะสำคัญที่นักเรียนต้องรู้และปฏิบัติได้ภายใต้กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา โดยมีสาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้งสิ้น 4 สาระ คือ สาระการเคลื่อนไหว สาระสมรรถภาพทางกาย สาระกิจกรรมทางกาย และสาระการพัฒนากาย

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา ซึ่งมาจาก 4 กลุ่ม คือ กลุ่มอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา ครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศิษยานุเทศ์ และผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การบริหารจัดการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ หมายถึง แนวทางการจัดดำเนินการการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษขั้นพื้นฐานของชาติ

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่อไปนี้

1. การศึกษาตามมาตรฐาน
2. การประเมินตามมาตรฐานการศึกษา
3. การประเมินมาตรฐานความสามารถ
4. แนวทางการดำเนินการประเมินตามมาตรฐานการศึกษา
5. การจัดการศึกษาด้านพลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
6. พัฒนาการและการเรียนรู้ทางพลศึกษา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาตามมาตรฐาน

ในปัจจุบันนี้เราจะเห็นว่าในหลาย ๆ ประเทศกำลังพัฒนาระบบการศึกษาของตนเองเข้าสู่ช่วงการปฏิรูปการศึกษابนฐานของมาตรฐาน นั่นเป็นเพราะมาตรฐานเป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจมากของการปฏิรูปโรงเรียนด้วยเหตุผลดังนี้

1. ไม่จำเป็นต้องมีหลักสูตรแกนร่วมกันเหมือนกันทั้งประเทศ มีอิสระในการสอน และจัดเวลาที่จะสอนตามความต้องการของแต่ละท้องถิ่นเอง ด้วยมาตรฐานร่วมกัน
2. แก้ปัญหาการให้เกรดที่แตกต่างกันในครูแต่ละคน แม้จะสอนชั้นเดียวกัน วิชาเดียวกัน แต่ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน
3. เปลี่ยนแปลงจากการสนใจแต่ปัจจัยนำเข้าทางการศึกษา (input) มาสู่การใส่ใจเรื่องผลที่ได้จากการศึกษา (output) ซึ่งนั่นก็คือ มาตรฐานของผู้เรียน

4. มีงานวิจัยศึกษาพบว่าหลายประเทศกำหนดมาตรฐานทางการศึกษาแล้วประสบผลสำเร็จ (นาตยา ปิณฑานนท์, 2545 อ้างถึง Marzano and Kendall, 1997) ประกอบเข้าด้วยกันกับข่าวร้ายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำจนน่าตกใจ ไม่ว่าจะเป็นผลการทดสอบมาตรฐานความรู้ระดับชาติและเทียบกับนักเรียนในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรม (Northwest Regional Education Laboratory, 1999; กระทรวงศึกษาธิการ, 2547 และไทยรัฐ, 2550)

การศึกษาตามมาตรฐาน (Standard-Based Education) ถือเป็นแนวคิดใหม่ในยุคปฏิรูปการศึกษาของหลาย ๆ ประเทศรวมทั้งประเทศไทย ความใหม่ของมาตรฐานการศึกษาในปัจจุบันพอสรุปได้ดังนี้

1. มาตรฐาน แสดงถึงสิ่งที่ผู้เรียนควรเรียนรู้และสามารถทำได้โดยทั่วไป มาตรฐานบรรยายความสำเร็จซึ่งเป็นที่พึงเชื่อกันหรือเชิงปริมาณ
2. มาตรฐาน เป็นการบรรยายคุณลักษณะหรือความคาดหวังในความสำเร็จของผู้เรียนตามคำจำกัดความของเกณฑ์การปฏิบัติและการตัดสินการประเมินผล
3. มาตรฐาน เป็นความคาดหวังถึงคุณลักษณะของผู้เรียนที่กล่าวไว้อย่างเจาะจง และความคาดหวังของกิจกรรมการเรียนรู้หรือกระบวนการ และความสามารถที่คาดหวังถึงความชำนาญ ความสำเร็จ หรือการปฏิบัติของผู้เรียน (Marzano and Kendall, 1996; DeVies, 2000; Striggins, 2000; Ministry of Education, British Columbia, Canada, 2002)

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่าความใหม่ของมาตรฐานในบริบทการศึกษา ก็คือ

1. เป็นรากฐานทางการศึกษาของชาติ
2. ใช้กับนักเรียนทุกคนไม่เฉพาะกลุ่ม
3. เป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับนักเรียนทุกคนเพื่อให้บรรลุถึงความคาดหวัง
4. เป็นระบบสาธารณะที่เกิดจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

นักเรียน มาตรฐานช่วยให้นักเรียนทราบถึงผลปฏิบัติที่คาดหวังจากการเรียนอย่างชัดเจน ทำให้นักเรียนทราบว่าเขาจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ถึงมาตรฐานที่กำหนด ดังนั้นมาตรฐานจึงเป็น

สิ่งที่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาการเรียนของตน เป็นสิ่งที่ท้าทาย และช่วยให้เกิดความเท่าเทียมกันในการเรียนรู้และเป็นเสมือนรางวัลเมื่อนักเรียนสามารถพัฒนาไปถึงมาตรฐานได้

ครู มาตรฐานช่วยครูในการสร้างหลักสูตร ออกแบบการสอนและการประเมิน ทำให้ครูทราบว่าจะอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่นักเรียนควรรู้ หลักสูตรและการประเมินแบบอิงมาตรฐานจะช่วยให้การสอนของครูมีเป้าหมายที่ชัดเจนกว่าหลักสูตรแบบอื่น

ท้องถิ่นและโรงเรียน มาตรฐานช่วยให้นักการศึกษาและผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับท้องถิ่นเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนเข้าใจและนำนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร กำหนดเนื้อหาการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียน

ผู้ปกครอง นักธุรกิจ และผู้นำชุมชน มาตรฐานเป็นความคาดหวังทางการศึกษาที่ตั้งไว้ร่วมกัน มาตรฐานช่วยให้บุคคลในชุมชนสื่อสารเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนและมีผลทำให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งผู้ปกครอง นักธุรกิจ และผู้นำในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการศึกษาสำหรับเยาวชนในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เขตพื้นที่ ชาติ มาตรฐานเป็นเครื่องมือที่ใช้อ้างอิง และเป็นหลักให้หน่วยงานและส่วนต่าง ๆ ในระบบการศึกษาทำงานร่วมกัน และเป็นหลักประกันคุณภาพการศึกษาของแต่ละโรงเรียน แต่ละเขตพื้นที่ และในระดับชาติ

กล่าวโดยสรุป การจัดการศึกษาแบบอิงมาตรฐานนั้น “มาตรฐาน” จะเป็นตัวหลักในทุกเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการประเมินผล และเป็นตัวกลางในการสื่อสารเกี่ยวกับพัฒนาการของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสาร ระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง หรือโรงเรียน กับชุมชน และประเทศ

ระดับของมาตรฐานการศึกษา

ในระบบการศึกษามีองค์ประกอบของระบบและกิจกรรมที่ต่างระดับกันอยู่มาก มาตรฐานที่ใช้อยู่ทั่วไปจึงมีความหมายที่ซับซ้อนกันอยู่ระหว่างมาตรฐานระบบใหญ่กับมาตรฐานของระบบย่อย เช่น มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานรายวิชา มาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับลักษณะ

ที่พึงประสงค์ทั้งสิ้นเพียงแต่จุดเน้นที่แตกต่างกัน การนำไปใช้อาจจะต้องกำหนดขอบข่ายของความหมายให้ชัดเจนว่าต้องการมาตรฐานการศึกษาในแง่ใด

มาตรฐานการศึกษาอาจแบ่งได้ตามระดับของของโครงสร้างการปกครองประเทศและอำนาจการรับผิดชอบในการจัดการศึกษา โดยจำแนกเป็น

1. มาตรฐานการศึกษาระดับชาติ ซึ่งกำหนดลักษณะที่พึงประสงค์เป็นภาพรวม มีลักษณะร่วมกันทุกพื้นที่
2. มาตรฐานการศึกษาระดับท้องถิ่น / ระดับเขต โดยนำเอามาตรฐานการศึกษาระดับชาติมาสร้างให้เหมาะสมกับแต่ละท้องถิ่น
3. มาตรฐานการศึกษาระดับโรงเรียน / ระดับสถานศึกษา เป็นการกำหนดลักษณะที่ต้องการในลักษณะที่เฉพาะเจาะจง ตามประสงค์ของโรงเรียน

ไม่ว่ามาตรฐานการศึกษาดังกล่าวจะอยู่ในระดับใด ระบบการศึกษาตามมาตรฐานจะประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ

1. ความชัดเจน ระบุเจาะจง และเป็นมาตรฐานความรู้ที่สามารถประเมินได้ในรูปของเนื้อหาความรู้ที่นักเรียนควรรู้และสามารถทำได้
2. มาตรฐานผลสัมฤทธิ์ (achievement standard) ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของมาตรฐานความสามารถ (performance standards) เกณฑ์ / ตัวบ่งชี้ (criteria / indicators) และตัวอย่างผลงาน (exemplars) เป็นการกำหนดมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่แสดงออกมาให้เห็นว่าความสามารถที่แสดงออกมานั้นทำได้ดีเพียงใดจึงจะเป็นผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวังยอมรับได้
3. การรับผิดชอบต่อสาธารณะ (accountability) ซึ่งระบบนี้มีคุณค่าอย่างสูงในการส่งเสริมความสำเร็จของนักเรียน (Ministry of Education, British Columbia, Canada, 2002; นาดยา ปิณฑานนท์, มรุส จงชัยกิจ, และศิริรัตน์ นิละคุปต์, 2542)

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การจัดการศึกษาตามมาตรฐานประสบผลสำเร็จจะต้องมีระบบการประเมินที่เข้มแข็ง สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนด การศึกษาและพัฒนาระบบการประเมินในบริบทของการศึกษาตามมาตรฐานจึงเป็นสิ่งจำเป็น

การประเมินผลตามมาตรฐานการศึกษา

การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของประเทศต่าง ๆ ในปัจจุบันกำลังมีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้น ด้วยการกำหนดว่านักเรียนควรรู้และสามารถทำอะไรได้ เพื่อช่วยให้นักเรียนถึงมาตรฐานเหล่านั้น และเพื่อจะวัดความก้าวหน้าในการเข้าถึงมาตรฐานนั้น ๆ ต่างก็กำลังออกแบบและใช้ระบบประเมินผลใหม่ ๆ เพื่อที่จะสนับสนุนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ดีขึ้น และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เจริญเติบโตอย่างเต็มขีดความสามารถของแต่ละบุคคล ด้วยเหตุนี้ การประเมินผลเพื่อให้ไปถึงมาตรฐานเหล่านั้น จะต้องเป็นการประเมินที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าการวัดความรู้พื้นฐานของผู้เรียนกล่าวคือ ต้องเป็นวิธีการประเมินที่ตอบสนองการประเมินความสามารถ ทักษะ ความคิดขั้นสูงที่ซับซ้อน การแก้ปัญหา การปฏิบัติจริง ตลอดจนความสามารถในการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้อย่างดี (Aschacher, 1991; Airasan, 1997; Hart, 1994; Taylor, 1994; Herman, Davina and Wakai, 1997; Brown and Hudson, 1998; Shrum and Glisan, 2000) นอกจากนี้ การประเมินความสามารถยังเป็นการประเมินผลเชิงบวกเพื่อค้นหาความสามารถ จุดเด่น และความก้าวหน้าของผู้เรียนแต่ละคน รวมทั้งให้ความช่วยเหลือผู้เรียนในจุดที่ต้องการพัฒนาให้สูงขึ้น เต็มตามศักยภาพ (Hart, 1994; Huerta – Macias, 1995; Brown and Hudson, 1998)

ดังนั้น การประเมินผลบนฐานของมาตรฐานซึ่งเป็นการประเมินความสามารถ ทักษะ ความคิดขั้นสูง การแก้ปัญหา และการปฏิบัติจึงมีบทบาทสำคัญสำหรับระบบการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน สรุปได้ดังนี้

1. สื่อสารให้ทราบถึง เป้าหมาย จุดหมายที่ชาติ ท้องถิ่น โรงเรียน ครู และนักเรียน มีความคาดหวังหรือถูกคาดหวังมีผลสัมฤทธิ์อย่างไร
2. ให้เป้าหมายสำหรับการสอนและการเรียน

3. สร้างผลงานของนักเรียนและในที่สุดก็คือการจัดการศึกษาของชาติ ท้องถิ่นและโรงเรียน

ซึ่งสอดคล้องกับ นาคยา ปิณฑานนท์ (2545) ที่กล่าวว่า การศึกษาตามมาตรฐานจะเน้นการเรียนการสอนเพื่อการกระทำ ลงมือปฏิบัติ การแสดงความสามารถและเมื่อการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐานถูกกำหนดด้วยกิจกรรมและงานที่ให้ผู้เรียนทำไปสู่มาตรฐานนั้น ๆ การประเมินจึงควรประเมินความสามารถจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตามการจะผูกการประเมินเข้ากับความสำเร็จของมาตรฐานนั้นจะต้องคำนึงถึงปัจจัยสำคัญ ๆ ดังนี้

1. การประเมินจะช่วยให้มั่นใจว่ามีการให้ความสำคัญกับมาตรฐานอย่างจริงจัง เมื่อเนื้อหาของการประเมินเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับมาตรฐาน นี่เป็นสัญญาณอันชัดเจนให้ครู ผู้บริหาร นักเรียน และสาธารณชนมีการเอาใจจริงกับมาตรฐานทางวิชาการ โดยพื้นฐานแล้วครูและนักเรียนทุกคนรู้ ถ้า “มันอยู่ในข้อสอบ” มันต้องสำคัญ การปรับการประเมินผลให้ไปในทิศทางเดียวกับมาตรฐานก็สำคัญยิ่ง

2. มาตรฐานและการประเมินควรนำทางให้กับการสอนและการเรียนรู้ มาตรฐานเนื้อหาที่เขียนไว้อย่างชัดเจนและชนิดของตัวอย่างใช้ในมาตรฐานความสามารถ (Performance Standards) หรือกรอบโครงสร้างหลักสูตร (Curriculum Frameworks) เพื่อสาธิตให้เห็นถึงความรู้และทักษะที่แฝงอยู่ในมาตรฐาน ซึ่งจะแนะแนวทางให้กับครูต่อวิสัยทัศน์ในการสอนและการเรียนรู้ที่สำคัญ

3. การประเมินเพื่อช่วยให้นักเรียนแต่ละคนบรรลุถึงมาตรฐานนั้น ๆ จุดมุ่งหมายสูงสุดของมาตรฐานและการวัดประเมินจะไม่ใช่การจัดกลุ่มนักเรียนเป็นพวกมีความรู้กับพวกไม่มีความรู้ จุดมุ่งหมายคือช่วยให้นักเรียนทุกคนถึงมาตรฐานนั้น ในด้านนี้ ผลลัพธ์ของการประเมินควรจะเป็นส่วนหนึ่งของระบบช่วยเหลือที่สามารถส่งสัญญาณเมื่อนักเรียนคนใดมีปัญหาด้านการเรียนและต้องการความช่วยเหลือเป็นการสอนพิเศษ ในเวลาเดียวกัน ครูควรจะสามารถใช้มาตรฐานนั้นในการพัฒนาการสอน เพื่อช่วยค้นหานักเรียนผู้ซึ่งอาจจะต้องการสอนกรณีพิเศษ หรือว่าต้องปรับปรุงหลักสูตรหรือยุทธศาสตร์การสอน

4. การประเมินช่วยกำหนดนโยบายมีความแน่ใจว่านักเรียนทุกคนเข้าถึงระบบการศึกษาที่ดีผู้กำหนดนโยบายต้องการสร้างความมั่นใจให้สาธารณะชนว่านักเรียนทุกคน ไม่ว่าเขาจะอยู่ที่ไหนในชาติ มีโอกาสถึงมาตรฐานของชาติได้กำหนด

5. กำหนดให้การประเมินเป็นส่วนหนึ่งของระบบความรับผิดชอบ ช่วยให้มี ความมั่นใจว่ามาตรฐานนั้นได้มีการปฏิบัติอย่างจริงจังที่สำคัญพอ ๆ กันก็คือ การใช้ระบบความรับผิดชอบเพื่อตรวจสอบว่าทุกเขตพื้นที่ และทุกโรงเรียนได้ให้ “โอกาสตามสมควร” นั้นเป็นความรับผิดชอบพื้นฐานแท้จริงแล้ว (National Association of State Boards of Education, 1997) สำหรับลักษณะของชิ้นงานหรือกิจกรรมที่ดีเพื่อไปสู่มาตรฐานควรมีลักษณะดังนี้ (Baron, 1991; Lund and Kirk, 2002)

- ต้องได้แสดงถึงงานที่มีคุณค่าอยู่ในบริบทของความเป็นจริง มีความหมายที่ถูกออกแบบให้เป็นตัวแทนของความสามารถ
- เน้นความคิดในระดับที่สูงกว่าและการเรียนรู้ที่เน้นถึงการแสดงออกที่มีความซับซ้อนมากกว่า
- พูดยถึงเกณฑ์เพื่อที่จะให้นักเรียนได้รู้ว่าพวกเขาจะถูกประเมินอย่างไร
- การประเมินนั้นจะฝังลึกในบทเรียนอย่างมั่นคงหรือแนบแน่นที่ข้อสอบเหล่านั้นจะไม่สามารถแยกออกมา จากการเรียนการสอนได้เลย
- คาดหวังว่านักเรียน จะแสดงออกให้เห็นถึงงานของพวกเขาในที่สาธารณะเมื่อเป็นไปได้
- เกี่ยวข้องทั้งการสอบของกระบวนการเท่า ๆ ผลลัพธ์ของการเรียนรู้หรือผลผลิตของการเรียนรู้
- เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นแนวคิด ความคิดรวบยอดที่สำคัญ ๆ ของวิชาที่เรียน

การประเมินผลตามมาตรฐานที่มีประสิทธิผล

เราจะเห็นได้ว่ามาตรฐานเป็นวิธีการที่สำคัญในการปรับปรุงการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานความรู้ที่กำหนดว่านักเรียนต้องรู้และสามารถทำอะไรได้บ้าง และมาตรฐานความสามารถที่นักเรียนต้องแสดงความสามารถออกมาในระดับที่ได้รับการยอมรับว่าความสามารถที่แสดงออกมานั้นอยู่ในระดับที่ถึงมาตรฐานที่ต้องการ

แม้ว่าการประเมินความสามารถบนฐานมาตรฐานมีความเป็นไปได้สูงสำหรับการสนับสนุนผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นประสิทธิภาพของการประเมินตามมาตรฐานก็เป็นสำคัญและจำเป็นควบคู่ไปด้วยกัน มีผู้กล่าวถึงประสิทธิภาพของการประเมินผลตามมาตรฐานสรุปได้ดังนี้ (Education Commission of the States, 1997; National Association of State Board of Education, 1997)

1. ระบบการประเมินผลตามมาตรฐานที่มีประสิทธิผลต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับมาตรฐานที่สูงและเข้มงวด

มาตรฐานจำเป็นต้องมีคุณลักษณะอย่างน้อย 2 ประการ จึงจะมีประสิทธิผล (1) มาตรฐานต้องสูง หรือเข้มข้น เปิดเผย และละเอียดพอที่จะนำทางให้มีการพิจารณาหลักสูตรและการประเมินความสามารถ (2) มาตรฐานต้องมีการนำออกบังคับ โดยทำร่วมกับระบบประเมินที่เป็น ในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นมาตรฐานต้องเขียนอย่างชัดเจน สะท้อนให้เห็นถึงเนื้อหาของ วิชาการ และมีความละเอียดเพียงพอที่จะเป็นแนวปฏิบัติให้ครูและผู้พัฒนาข้อสอบ ผู้ปกครอง นักเรียนและคนอื่น ๆ

2. ระบบการประเมินผลที่มีประสิทธิผลต้องประเมินจุดมุ่งหมายและจุดประสงค์จำเพาะด้าน

ในขณะที่มาตรฐานบอกถึงสิ่งที่ต้องวัด จุดประสงค์ของการประเมินบอกถึงผู้ที่จะถูกวัด เวลาที่จะวัด และชนิดของแบบทดสอบที่จะใช้

การจัดให้การประเมินไปในทิศทางเดียวกับจุดมุ่งหมายและจุดประสงค์ของชาติเป็นสิ่งที่สำคัญด้านการเงิน งบประมาณ การประเมินที่ดำเนินการโดยไม่มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนอาจจะ

ประเมินเอาตัวแปรที่ไม่จำเป็นหรืออาจจะประเมินตัวแปรที่จำเป็นในทางที่ไม่มีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น การประเมินความสามารถในการเขียนของนักเรียนทุก ๆ คน เพื่อนำไปปรับปรุงหลักสูตรของเขตพื้นที่การศึกษา ใช้กลุ่มตัวอย่างของนักเรียนก็พอ แต่ในทางกลับกันจุดมุ่งหมายของชาติต้องการประเมินว่า นักเรียนที่จะจบมัธยมปลายสามารถเขียนเรียงความได้ดีแค่ไหน จำเป็นต้องสอบนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทุก ๆ คนที่เตรียมจะจบในปีการศึกษานั้น

3. ระบบการประเมินผลที่มีประสิทธิผลต้องมีความสมดุลในความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น และความมีประสิทธิภาพ

ถ้าผลของการประเมินผลใด ๆ จะมีความหมายอย่างไร แรกสุด แบบประเมินต้องมีทั้งความเที่ยงตรง หมายถึง วัดในสิ่งอ้างว่าจะวัด และมีความเชื่อมั่น หมายถึง นอกเหนือจากสิ่งอื่น ๆ นักเรียนจะได้รับผลคล้าย ๆ กันถ้าถูกวัดซ้ำอีก

4. ระบบการประเมินที่มีประสิทธิผลต้องบอกวิธีการสอนและการให้ผลหรือมีผลอื่น ๆ

เมื่อตั้งระบบมาตรฐานขึ้นมาแล้ว รัฐมีหน้าที่ทั้งทางกฎหมายและศีลธรรมที่ต้องช่วยให้นักเรียนด้วยการสั่งสอนให้พวกเขาพัฒนาถึงระดับมาตรฐานทุกคน ถ้าผลของการวัดผลชี้ว่านักเรียนขาดความรู้ รัฐมีหน้าที่ที่ต้องช่วยนักเรียนทุกคนให้ถึงจุดมุ่งหมายทั้งเนื้อหาและทักษะ / การทำงาน การประเมินเป็นเครื่องมือวินิจฉัยความด้อยหรือขาดและช่วยครูตั้งเป้าหมายการสอน สำหรับนักเรียนแต่ละคน

5. ระบบการประเมินที่มีประสิทธิผลต้องมีกลไกที่จะส่งเสริมให้โรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษา ปรับการสอนและการประเมินผลของพวกเขาให้ไปในทางเดียวกับระบบของชาติ

มาตรฐานและการประเมิน ควรจะทำหน้าที่เป็นตัวเร่ง เพื่อชี้นำการปฏิบัติของท้องถิ่น ในการปรับปรุงการสอนและการเรียนรู้ ความคาดคะเนในส่วนของชาติเกือบทั้งหมด การมีโปรแกรมที่ชัดเจนที่เชื่อมมาตรฐานของชาติและการวัดผลกับเขตพื้นที่การศึกษา และการเรียนการสอนในห้องเรียน และวิธีการประเมินเป็นสิ่งจำเป็นในการผลักดันให้นักเรียนประสบผลสำเร็จโดยทั่ว ๆ ไป ครูก็มักจะรวมเอาจุดมุ่งหมายและทักษะที่เป็นแกนกลางของการประเมินให้อยู่ในการสอนของพวกเขาด้วย แต่ครูต้องการความช่วยเหลือ เพื่อให้พวกเขาทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรจะ

พัฒนานวัตกรรมเป็นโปรแกรมเพื่อสนับสนุนส่งเสริมครูและศึกษานิเทศก์ ตลอดจนทั้งปรับหลักสูตรและการประเมินของท้องถิ่น ให้เป็นไปในทางเดียวกันกับมาตรฐานของชาติ

6. ระบบการประเมินที่มีประสิทธิผลต้องมีความสัมพันธ์ที่ชัดเจนและได้ประกาศไว้ชัดเจนกับวิธีการวัดความรู้ ความสามารถของนักเรียนในระดับชาติและนานาชาติ

ในขณะที่รัฐลงทุนทั้งเวลาและทรัพยากรในการพัฒนาระบบการประเมินที่เพียบพร้อมครอบคลุม ต้องแน่ใจว่า สามารถเทียบเคียงผลของการประเมินกับความรู้ ความสามารถของนักเรียนอื่น ๆ ทั้งระดับชาติและนานาชาติ

เมื่อผู้กำหนดนโยบายของรัฐเริ่มสร้างระบบการประเมินที่มีประสิทธิผลนั้นคือการเริ่มงานที่ซับซ้อนและใช้เวลามาก ทั้งนี้เพราะกระบวนการสร้างระบบการศึกษาที่นำทางด้วยมาตรฐานไม่ได้จบที่ผู้กำหนดนโยบาย ต้องเฝ้าดูการเริ่มใช้นโยบายตามมาตรฐานและการประเมินของชาติอย่างใกล้ชิด เพื่อความมั่นใจว่าวิสัยทัศน์ในนโยบายนี้ได้บรรลุผลแล้ว โดยเทียบเคียงผลที่เกิดขึ้นกับเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน

การประเมินมาตรฐานความสามารถ

Sheinker and Redfield (2003) ได้กล่าวถึงความสำคัญและบทบาทการประเมินมาตรฐานความสามารถระดับต่าง ๆ ดังนี้

1. ความสำคัญการประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับต่าง ๆ

1.1 การประเมินระดับชั้นเรียน

- ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับเนื้อหาและทักษะที่ทำให้นักเรียนไปถึงมาตรฐาน
- วัดทักษะพื้นฐานหรือทักษะที่ต้องผ่านก่อนเพื่อนำไปสู่ขอบเขตเนื้อหาและทักษะที่ยากขึ้น

- การจะวัดผลในส่วนที่เป็นความรู้และทักษะสำคัญเฉพาะหรือมาตรฐานในหน่วยการเรียนรู้ที่เรียน

1.2 การประเมินผลระดับโรงเรียน หรือระดับชั้นเรียน

- ให้ความสำคัญกับเนื้อหาและทักษะที่นักเรียนต้องไปถึงมาตรฐาน
- วัดทักษะรวบยอดในแต่ละระดับชั้นเรียน

1.3 การประเมินในระดับเขตพื้นที่หรือระดับชาติ

- ให้ความสำคัญกับเนื้อหาและทักษะที่นักเรียนต้องไปถึงมาตรฐานในแต่ละช่วงชั้น
- ต้องการให้นักเรียนนำความรู้ และทักษะทั้งหมดที่ได้เรียนมาแสดงให้เห็นความสามารถสูงสุดที่ไปสู่จุดความสำเร็จ
- วัดจุดสำคัญทางวิชาการที่นักเรียนควรไปให้ถึง แทนการวัดจุดเล็ก ๆ น้อย ๆ ของคะแนน

2. บทบาทของการประเมินมาตรฐานความสามารถในแต่ละระดับ

2.1 การใช้ประโยชน์จากข้อมูลสารสนเทศของการประเมินระดับชาติ

- ตัดสินประสิทธิผลของโปรแกรมการเรียน
- ให้คำแนะนำคณะกรรมการของรัฐสู่การปรับปรุงพัฒนา
- ให้คำแนะนำด้านนโยบาย เพื่อการปรับปรุงโรงเรียน
- การแสดงความรับผิดชอบของโรงเรียน

2.2 การใช้ประโยชน์จากการประเมินระดับของพื้นที่การศึกษา

- นำไปสู่เป้าหมายการปรับปรุงโรงเรียน
- พิจารณาคัดสินการตั้งทีมงานที่จำเป็น
- ให้คำแนะนำเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรและทบทวนวิสัยทัศน์

2.3 การใช้ประโยชน์จากการประเมินระดับโรงเรียน

- ทบทวนมาตรฐานที่สำคัญ
- แนะนำแผนการสอน
- เป้าหมายการปรับปรุงโรงเรียน
- พิจารณาความจำเป็นในการจัดตั้งทีมงาน
- แนะนำการปรับปรุงหลักสูตรในระดับหน่วยและแผนการเรียน
- ตัดสินประสิทธิผลของโปรแกรมการเรียนของโรงเรียน
- แนะนำทีมงานในการจัดลำดับความสำคัญของการพัฒนา
- แนะนำการนำนโยบายไปใช้

องค์ประกอบจำเป็นสำหรับการจัดระบบมาตรฐานและการประเมินความสามารถของชาติ

ข้อบังคับของการประเมินผลในกฎหมายประเทศสหรัฐอเมริกาว่าด้วย การไม่ทิ้งเด็กไว้ข้างหลัง ได้ระบุองค์ประกอบที่รัฐต้องทำหลายประการเพื่อใช้ในการพิจารณาคัดสินถึงความพอเพียงด้านเทคนิคในการจัดระบบมาตรฐาน และการประเมินผลในระดับรัฐไว้ดังนี้ (Burger, 1998; Roeber, 2003)

1. รัฐต้องสร้างมาตรฐานด้านเนื้อหาวิชาการที่มีความเข้มข้นสำหรับนักเรียนทุกคน และกำหนดมาตรฐานช่วงชั้นเพื่อใช้เป็นตัวเทียบเคียงในแต่ละระดับชั้น และการให้ได้มาซึ่งมาตรฐานความสามารถควรมาจากกระบวนการทางสาธารณะซึ่งรวมผู้แทนทั้งจากโรงเรียนและชุมชน
2. การประเมินที่เป็นไปตามมาตรฐานเพื่อเนื้อหาทางวิชาการ สิ่งที่จะประเมินจะต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนี้

2.1 ข้อสอบแต่ละข้อควรจัดในมาตรฐานเดียวหรือมากกว่าหนึ่งมาตรฐาน โดยระบุข้อมาตรฐานที่ทำการวัด

2.2 มาตรฐานทางวิชาการที่ระบุไว้ทั้งหมดจะต้องกำหนดไว้ในข้อสอบและอยู่ในระดับความสามารถตามมาตรฐานที่รัฐต้องการ

3. มาตรฐานความสัมฤทธิ์ผลทางด้านวิชาการที่สร้างขึ้นสำหรับการประเมินในแต่ละครั้ง ผลลัพธ์จะต้องถูกเปิดเผยอย่างน้อย 3 ระดับความสามารถ คือ 1. ระดับตามมาตรฐาน 2. ระดับที่สูงกว่ามาตรฐาน 3. ระดับที่ต่ำกว่ามาตรฐาน รัฐมีอิสระที่จะมีระดับมากกว่านี้ ระดับความสามารถในระดับตามมาตรฐานเป็นระดับที่บังคับให้โรงเรียนต้องรับผิดชอบ

4. นักเรียนทุกคนที่มีความพิการ (disabilities) ต้องร่วมในการประเมิน แม้ว่าจะมีข้อบกพร่องเป็นพิเศษหรือมีการช่วยเหลือให้เป็นบางครั้ง หรือเป็นการประเมินอีกรูปแบบหนึ่ง การประเมินทั้งหมดสำหรับนักเรียนที่มีความพิการจะต้องเป็นไปในทางเดียวกันกับมาตรฐานเนื้อหาของรัฐ

5. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ ก็จะต้องเข้าร่วมในการประเมินทางวิชาการของรัฐเป็นภาษาอังกฤษหรือใช้เป็นภาษาดั้งเดิมของพวกเขา ไม่ว่าภาษาไหนก็ตามต้องทำให้การประเมินมีความถูกต้องชัดเจนที่สุดในความสามารถทางด้านวิชาการของนักเรียน

6. รัฐ จะต้องมีระดับเริ่มต้นของระดับความสามารถตามมาตรฐาน และระดับความสามารถไม่ควรตั้งไว้ต่ำมากจนนักเรียนทุกคนสามารถถึงได้อย่างง่าย

7. โรงเรียน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่จะเข้าถึงระดับคะแนนที่กำหนด จะถูกพิจารณาว่าไม่สามารถที่จะถึงระดับความก้าวหน้าที่วางไว้ จะต้องเผชิญกับการลงโทษหรือการแทรกแซงที่จะมีโทษเพิ่มขึ้นถ้าไม่สามารถจะพัฒนาให้ถึงระดับที่รัฐกำหนดไว้

รูปแบบและระบบการประเมินมาตรฐานความสามารถ

Roeber (2003) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ทั่วไปของระบบและการออกแบบการประเมินมาตรฐานความสามารถ ดังนี้

1. ต้องเป็นระบบการประเมินผลเดียวกันที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในโรงเรียนทั้งหมดในรัฐนั้น ๆ

2. ให้ข้อมูลที่เข้าใจได้เกี่ยวกับว่านักเรียนได้ถึงมาตรฐานของรัฐในทุกชั้นเรียน และทุกวิชา
3. ใช้ได้และเข้าถึงสำหรับนักเรียนทุกคนรวมทั้งนักเรียนที่มีความพิการและนักเรียนที่มีระดับความสามารถจำกัด
4. ให้เป็นไปทางเดียวกันกับมาตรฐานความสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนและมาตรฐานเนื้อหาของวิชาการของรัฐที่มีความเข้มข้น
5. มีผลลัพธ์ที่เชื่อถือได้และมีคุณภาพด้านเทคนิคเพียงพอต่อจุดมุ่งหมายของแต่ละข้อและได้ยอมรับกันในระดับชาติ
6. ใช้การประเมินที่ทันสมัยหลายรูปแบบในผลสัมฤทธิ์ในด้านวิชาการของนักเรียน รวมทั้งวัดทักษะ ความคิดขั้นสูงและวัดความเข้าใจในเนื้อหาที่มีความท้าทายสูง
7. สามารถที่จะทำให้ผลลัพธ์แยกออกมาเป็นแต่ละรัฐ แต่ละท้องถิ่น และนักเรียนที่มีความเสียเปรียบทางด้านเศรษฐกิจ หรือนักเรียนยากจน หรือนักเรียนที่พิการ

นอกจากนี้ Burger (1998) ได้กล่าวถึงกระบวนการที่เป็นองค์ประกอบของการประเมินมาตรฐานความสามารถไว้เพิ่มเติมดังนี้

1. แบบทดสอบต้องเหมาะสมกับสิ่งที่วัดตามมาตรฐานและโรงเรียน ท้องถิ่น หรือประเทศ ที่ต้อง จัดหา จัดการ
2. การประเมินโดยอิงมาตรฐานไม่จำเป็นจะต้องให้การสอบในวันเดียวกัน นักเรียนอาจจะทำการทดสอบได้เมื่อไหร่ก็ได้ เมื่อนักเรียนและครูเชื่อว่านักเรียนพร้อมที่จะประสบผลสำเร็จมากกว่าให้นักเรียนสอบในเวลาเดียวกันและวันเดียวกัน
3. ระบบที่ตั้งบนฐานของมาตรฐานที่อนุญาตให้มีการประเมินเมื่อต้องการ การตรวจคะแนนเป็นระบบที่ตรวจทันที ระบบการให้คะแนนจะต้องออกแบบมาที่จะให้ผลทันทีและให้มีผล

คะแนนต่อเนื่องกันและส่งข้อมูลให้นักเรียน พ่อแม่ และครู ข้อมูลผลสัมฤทธิ์มีผลกระทบต่อการ
สอนสูงสุด ระบบเหล่านี้ก็อนุญาตให้นักเรียนมีโอกาสที่จะถึงหรือเกินมาตรฐานความสามารถที่
ต้องการให้นักเรียนให้โอกาสการสอบมากกว่า 1 ครั้ง

4. รูปแบบการรายงานผลการทดสอบจะรายงานผลเฉพาะบุคคลในมาตรฐานเนื้อหาแต่ละ
ตัวที่เปรียบเทียบคะแนนที่ได้กับระดับมาตรฐานที่กำหนดไว้

Harris and Carr (1996); Harris (2000); Anonymous (2003) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ รูปแบบ
และระบบการประเมินมาตรฐานความสามารถ โดยสรุปมีดังนี้

1. เป็นระบบการประเมินที่ครอบคลุมทุกด้าน

มาตรฐานได้นำจุดเน้นและจุดมุ่งหมายไปสู่การออกแบบระบบ การประเมินที่ครอบคลุม
ทุกด้านอย่างแท้จริง ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบของมลรัฐ เขตพื้นที่การศึกษา และชั้นเรียน รวมถึง
ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า (ทรัพยากร) กระบวนการ (แผนการและการปฏิบัติ) และปัจจัยส่งออก
(ผลการเรียนรู้ของนักเรียน) ซึ่งมีลักษณะดังนี้

- ยกระดับและไม่เบี่ยงเบนไปจากการเรียนรู้ของนักเรียนโดยไม่จำเป็น
- ประกอบด้วยองค์ประกอบระดับมลรัฐ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชั้นเรียน
- ระบุชัดเจนว่าจะประเมินแต่ละมาตรฐานใดที่ระดับใดของสามระดับนี้ (เหนือ
มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน)
- เลือกใช้วิธีการประเมินผลที่เหมาะสมกับมาตรฐานที่จะประเมิน
- ต้องรายงานผลการประเมินให้แก่ นักเรียน นักการศึกษา พ่อแม่ ผู้ปกครอง สมาชิก
ของชุมชน และผู้จัดทำนโยบาย
- ระบุชัดเจนว่าจะใช้ข้อมูลนั้นอย่างไร

- จัดเตรียมข้อมูลที่ใช้รายงานและชี้แจงต่อสาธารณะ
- มีความความสมดุลกันในแง่เวลา ทรัพยากร และความสามารถที่จำเป็น

2. เป็นระบบการประเมินใน 3 ระดับแหล่งข้อมูล

ในระบบที่เชื่อมโยงด้วยมาตรฐานนั้น ผู้นำด้านการศึกษาจะต้องยึดการตัดสินใจจากข้อมูลผลการเรียนรู้ของนักเรียน และต้องเน้นการใช้ความพยายามและทรัพยากรการเรียนรู้เพื่อการปรับปรุงการเรียนรู้ใน 3 ระดับ คือ ระดับชาติ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาหรือโรงเรียน และระดับชั้นเรียน ระดับเหล่านี้หมายถึง ระดับการตัดสินใจขาด ไม่ใช่ระดับการพัฒนาวิธีการประเมินผล ตัวอย่างเช่น การตัดสินใจใช้แบบประเมินผลที่จัดทำในระดับชาติ อาจทำขึ้นในเขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียนหรือชั้นเรียนก็ได้ว่าผลที่ได้จากการประเมินนี้อาจนำไปใช้ในจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันในระดับชาติ อาจนำผลไปใช้จำแนกโรงเรียนเพื่อให้การช่วยเหลือเร่งด่วน ขณะที่เขตพื้นที่การศึกษา อาจนำผลการประเมินนี้ไปเปรียบเทียบกับผลการนำร่องใช้หลักสูตรต่าง ๆ ในโรงเรียนอื่น ๆ ส่วนระดับโรงเรียนอาจใช้ผลการประเมินเป็นแหล่งข้อมูลเพื่อวางแผนปฏิบัติการสอน สำหรับครูผู้สอนอาจใช้ผลนั้นเพื่อช่วยกำหนดการสอน ต่อไปนี้คือตัวอย่างเพิ่มเติมสำหรับการตัดสินใจด้านการประเมินผลที่เกิดขึ้นในระดับต่าง ๆ กัน

ระดับชาติ

โดยทั่วไปแล้วจุดประสงค์ของการประเมินผลระดับนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลในระดับโครงการที่เกี่ยวกับโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษา และของชาติ ข้อมูลเหล่านี้อาจนำไปใช้ในการกำหนดด้านนโยบาย หรือการวางกฎระเบียบในชาติ อีกทั้งข้อมูลเหล่านี้ยังให้รายละเอียดเกี่ยวกับท้องถิ่นที่สำคัญอีกด้วย

ระดับเขตพื้นที่การศึกษา

เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่เน้นเนื้อหาวิชาเฉพาะหรือเพื่อให้ได้ผลการประเมินที่เข้มข้น เขตพื้นที่การศึกษาหรือโรงเรียนอาจจัดการประเมินผลเพิ่มเติมจากการประเมินผลของชาติ เขตพื้นที่การศึกษามักนำแบบประเมินที่ชาติพัฒนาแล้วมาใช้หรือเขตพื้นที่การศึกษาอาจจัดทำแบบประเมินผล

ของตนเอง เพื่อเสริมแบบประเมินของชาติ โดยที่โรงเรียนหรือเขตพื้นที่การศึกษาอาจนำแบบประเมินที่ปรับปรุงในระดับชั้นเรียนแล้ว ไปใช้ในระดับที่กว้างกว่า

ระดับชั้นเรียน

การตัดสินใจของครูผู้สอนด้านการประเมินผลในชั้นเรียนเกิดขึ้นประจำวัน แม้ว่าจะใช้ข้อมูลของชั้นเรียนเพื่อกำหนดการสอนและติดต่อสื่อสารแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนให้พ่อแม่ผู้ปกครองและผู้สอนคนอื่น ๆ รู้เป็นส่วนใหญ่ แต่ข้อมูลการประเมินผลในระดับชั้นเรียนก็ยังเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องจัดอยู่ในแผนการประเมินของโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษา และในระดับชาติ

3. เป็นระบบการประเมินที่มีคุณภาพ

ความเที่ยงตรง คงเส้นคงวา และทำนายผลได้ถูกต้องตามจริงเป็นสิ่งสำคัญมาก สำหรับการประเมินงานแบบอิงมาตรฐาน การสร้างเครื่องมือประเมิน หรือแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรง เป็นเรื่องท้าทายสำหรับนักทดสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเครื่องมือที่ส่งผลกระทบในวงกว้าง หรือเมื่อมีการนำผลการประเมินนั้นไปพิจารณาตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ เช่น การสอบระดับชาติ การสอบเพื่อจบการศึกษา ความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมีความสำคัญมาก สำหรับการประเมินโดยทั่วไปนั้น สามารถทำให้เกิดความเที่ยงตรงได้โดย

- กำหนดเกณฑ์ที่ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน และเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้
- กำหนดน้ำหนักคะแนนที่ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน และเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้
- คำอธิบายคุณภาพงานมีจุดเน้นที่เฉพาะเจาะจง ไม่กว้างเกินไป ไม่คลุมเครือ และสามารถสังเกตได้ในงานที่ปฏิบัติ
- แสดงให้เห็นลักษณะงานที่ถึงมาตรฐานอย่างเป็นรูปธรรม
- มีการประเมินอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง เป็นระยะเวลานานพอสมควร

สรุปได้ว่า การประเมินงานที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานอย่างชัดเจน และเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมทุกฝ่าย ก็เป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยให้การประเมินมีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น และจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ถึงมาตรฐานซึ่งเป็นเป้าหมายที่ตั้งไว้ร่วมกันในที่สุด

4. เป็นระบบการประเมินที่ต้องแสดงความรับผิดชอบ

ในประเทศอเมริกา ความรับผิดชอบในเรื่องการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงอย่างมากในระยะ 2 ทศวรรษที่ผ่านมา ผู้กำหนดนโยบาย นักการศึกษา และประชาชนทั่วไปได้กลายเป็นกลุ่มคนที่มีความกังวลน้อยกว่ามาก ว่าโรงเรียน หรือท้องถิ่น มีอะไร แต่มาสนใจมากในหัวข้อที่ว่านักเรียนของพวกเขาได้รับการศึกษาได้ดีขนาดไหน โรงเรียนก็ไม่กังวลใจอีกต่อไปในเรื่องของจำนวนของหนังสือที่โรงเรียนของพวกเขามีในห้องสมุด จุดความสนใจสำคัญ จุดหลักของความรับผิดชอบได้กลายมาเป็นตัวของนักเรียนว่าพวกเขาคือใคร พวกเขาประพฤติตัวอย่างไร และสิ่งสำคัญที่สุดก็คือนักเรียนเหล่านี้สามารถจะมีความรู้ความสามารถแค่ไหน (Anonymous, 2003)

5. เป็นระบบการประเมินที่สรุปแบบการรายงานผล

แบบบันทึกการประเมินประจำตัวนักเรียน (Student Assessment Profile) ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คือ การรวบรวมข้อมูลการประเมินสำหรับนักเรียนแต่ละคน ประกอบด้วยสาระการประเมินที่เลือกสรรมาซึ่งแสดงร่องรอยการเรียนรู้และความก้าวหน้าที่เด่น ๆ ของนักเรียนในช่วงเวลาหนึ่งที่มุ่งสู่การบรรลุมาตรฐาน แบบบันทึกการประเมินทำให้เห็นภาพการเรียนรู้ของ นักเรียน และช่วยให้การตัดสินใจเกี่ยวกับการประเมินห้องเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และแผนการประเมินสมบูรณ์ขึ้น แบบบันทึกการประเมินนักเรียนไม่ใช่ผลจากการประเมินทั้งหมด หรือแม้แต่ผลจากการประเมินส่วนใหญ่ที่นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน แท้จริงแล้วเป็นการจัดเก็บตัวอย่างเล็ก ๆ ที่มีความสำคัญ มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปจัดการเกี่ยวกับนักเรียนแต่ละคนในช่วงเวลาหนึ่งได้ แบบบันทึกการประเมินนักเรียนจึงมีความสำคัญ ดังต่อไปนี้

- บอกให้ผู้ปกครอง ครู และนักเรียน รู้ความก้าวหน้าของนักเรียนซึ่งบรรลุตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

- ประมวลการประเมินที่เลือกสรรมาเพื่อวัดมาตรฐานต่าง ๆ ที่เลือกแล้ว ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการกระจายอย่างสมดุลทั้งด้านระดับชั้นเรียนและเนื้อหาวิชา
- ใช้ดูประสิทธิผลของหลักสูตรรายวิชาในช่วงระยะเวลาหนึ่งและใช้ดูความก้าวหน้าของนักเรียนผู้มาตรฐานต่าง ๆ ด้วย
- ประเมินมาตรฐานที่เป็นตัวแทนของระดับชั้นเรียนทั้งหมด

แนวทางการดำเนินการประเมินตามมาตรฐานการศึกษา

อันดับแรก ใช้มาตรฐานเป็นหลักในการลงมติว่าสิ่งใดบ้างที่จำเป็นจะต้องประเมิน องค์กรระดับชาติหลายองค์กร เช่น สภาครูคณิตศาสตร์แห่งชาติ และสมาคมกีฬาและพลศึกษาแห่งชาติ ได้จัดทำมาตรฐานเนื้อหาวิชาขึ้น ใช้จัดทำกรอบมาตรฐานและโอกาสการเรียนรู้

มาตรฐานเหล่านี้ส่วนใหญ่ใช้เนื้อหาวิชาเป็นแกน ดังเช่น กรอบมาตรฐานและโอกาสการเรียนรู้ของมลรัฐเวอร์มอนต์ (The Vermont Framework of Standards and Learning Opportunities) และบรรจุผลการเรียนรู้ที่จำเป็น มาตรฐานเหล่านี้ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร และในทำนองเดียวกันยังเป็นตัวเชื่อมโยงตลอดแผนการประเมินผล

อันดับสอง จัดทำเกณฑ์การประเมินจากมาตรฐาน การตกลงยอมรับชุดมาตรฐานร่วมเป็นเรื่องสำคัญในการพัฒนาระบบประเมินผลที่อิงมาตรฐาน แต่ทว่ามาตรฐานไม่สามารถประเมินได้โดยตรง ดังนั้นขั้นนี้ คือ ต้องระบุข้ออ้างหลักฐานหรือเกณฑ์ที่ใช้ตัดสิน

เกณฑ์เฉพาะที่ระบุถึงมิติหรือลักษณะพิเศษที่ปรากฏอยู่ในผลงานของนักเรียนจะต้องนำมาพิจารณาด้วย เกณฑ์เหล่านี้จะกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการประเมินผลแบบอิงมาตรฐาน ถ้ามาตรฐานเขียนไว้อย่างดีแล้วจะปรากฏเกณฑ์การประเมินอยู่ในมาตรฐานนั้นด้วย ดังตัวอย่างการเขียนมาตรฐานที่ดีที่ครอบคลุมเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

เกณฑ์การประเมินผลอาจะระบุให้ชัดเจนได้ โดยใช้คำและกลุ่มคำหลักที่มีอยู่ในมาตรฐาน

มาตรฐาน	เกณฑ์
นักเรียนเลือกและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่	การเลือกเทคโนโลยี
เหมาะสม เพื่อแก้ปัญหาและสื่อสารกับ	การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี
กลุ่มเป้าหมาย โดยใช้กราฟิก ข้อความ ข้อมูล	การใช้กราฟิก หนังสือเรียน ข้อมูล เสียง และ
เสียง และการเคลื่อนไหว	การเคลื่อนไหว

ที่มา: Harris and Carr (1996)

อันดับที่สาม เมื่อกำหนดเกณฑ์ขึ้นได้แล้ว ลำดับต่อไปคือ กำหนดระดับผลการเรียนรู้ “ดีแค่ไหนจึงถือว่าดีเพียงพอ” ผลการเรียนรู้ระดับใดจึงบรรลุตามมาตรฐาน โดยทั่วไปในการ กำหนดระดับความสามารถที่อิงมาตรฐานเราจะเห็นหลากหลายรูปแบบ แต่รูปแบบที่เป็นมาตรฐาน กลางจะเริ่มจากความคิดที่ว่ามีระดับหนึ่งที่เป็นกลางสำหรับนักเรียนทั้งหมด หรือเกือบทั้งหมดซึ่ง เราจะกำหนดว่าเป็นระดับตามมาตรฐานที่ต้องการ ทั้งนี้โดยธรรมดาแล้วระดับสูงที่สุดจึงเป็นระดับ ที่เหนือมาตรฐาน ขณะที่ระดับที่ต่ำก็เรียกว่า ต่ำกว่ามาตรฐาน นี่เป็นมาตรฐานที่เป็นกลาง ซึ่งรายละเอียดในความสามารถแต่ละระดับก็จะมีคำอธิบายกำกับไว้เพื่อสื่อสารให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ว่า ดีตามมาตรฐาน เหนือมาตรฐาน หรือ ต่ำกว่ามาตรฐานมีคุณลักษณะอย่างไรบ้าง แต่อย่างไรก็ตาม Lund and Kirk (2002) ได้กล่าวถึงแนวทางการกำหนดระดับความสามารถโดยใช้วิธีทางของรูบริก (Rubrics) ดังนี้

1. แยกแยะระหว่างความสามารถที่ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้กับความสามารถที่ประสบผลสำเร็จน้อยที่สุด และความสามารถที่อยู่ในระดับกึ่งกลาง
2. ให้คำบรรยายที่ให้การแยกแยะอย่างชัดเจนระหว่างระดับความสามารถดังกล่าว
3. ให้จุดมุ่งความสนใจ ไปยังคุณภาพไม่ใช่ปริมาณ
4. หลีกเลี่ยงคำที่แสดงการเปรียบเทียบ เช่น มากกว่า ดีกว่า เลวกว่า และอื่น ๆ ดัง รายละเอียดคำบรรยายคุณภาพต่อไปนี้

เริ่มต้น (Beginning)

ความสามารถในความรู้ และทักษะที่จำเป็นอย่างจำกัดต้องการความช่วยเหลือหรือเพิ่มเวลาในการเอาความรู้และทักษะไปปรับใช้

กำลังก้าวหน้า (Progressing)

มีความรู้ มีทักษะที่ค่อนข้างจะใช้ได้บางส่วน มีความสำเร็จบางส่วนในงานที่ใช้ความรู้และทักษะนี้

เพียงพอ (Proficient)

มีการปฏิบัติทางด้านการเรียนอย่างดี สามารถแสดงให้เห็นถึงความพอเพียงในองค์ความรู้ สามารถใช้ความรู้ในสถานการณ์โลกที่แท้จริงได้

ก้าวหน้า (Advanced)

มีการปฏิบัติแสดงออกมาได้ดียิ่ง มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง และสามารถที่จะให้ความรู้และทักษะที่จะพัฒนาความเข้าใจใหม่และแก้ปัญหาใหม่ ๆ ได้

มาตรฐานการปฏิบัติของมลรัฐเพนซิลวาเนีย (Pennsylvania, 2001; cited in Connor, 2002)

ก้าวหน้า (Advanced)

ในถึงระดับก้าวหน้านักเรียนจะแสดงให้เห็นถึงความสามารถทางด้านวิชาการที่สูงยิ่ง งานที่มีความก้าวหน้าแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจอันลึกซึ้ง หรือการแสดงออกอย่างเด่นชัด ในทักษะรวมในมาตรฐานเนื้อหาทางวิชาการของรัฐ

นักเรียนเหล่านี้

- แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจลึกและกว้างในแนวคิด หรือความคิดรวบยอดและทักษะที่มีความซับซ้อน

- สามารถให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องที่เป็นนามธรรมลึกซึ้งและซับซ้อนในความคิด นอกเหนือไปจากที่มองเห็นได้ชัดเจน
- แสดงให้เห็นถึงความสามารถที่จะเอาความรู้และทักษะไปประยุกต์อย่างมีประสิทธิภาพ และทำด้วยตนเองโดยใช้กลยุทธ์ที่ซับซ้อนและมีประสิทธิภาพและแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนได้
- สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและทะลุปรุโปร่งชัดเจนด้วยความลึกซึ้ง ซับซ้อนพอสมควร

เพียงพอ (Proficient)

ในระดับที่เพียงพอนักเรียนจะแสดงให้เห็นถึงความสามารถด้านวิชาการเป็นที่น่าพอใจ งานที่เพียงพอแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจที่มั่นคง หรือแสดงให้เห็นถึงทักษะที่รวมอยู่ในมาตรฐาน เนื้อหาของวิชาการของรัฐ เป็นความสามารถในระดับที่ยอมรับได้

นักเรียนเหล่านี้

- สามารถขยายความเข้าใจโดยแสดงความเกี่ยวข้องและหลาย ๆ อย่าง อย่างมีความหมาย ในความคิดที่สำคัญ และให้หลักฐานมาสนับสนุนเพื่อจะอ้างอิงและยืนยันได้เหมาะสมกับการแก้ปัญหา นั้น ๆ
- นักเรียนเหล่านี้สามารถใช้ทักษะความคิดรวบยอดที่จะแก้ปัญหาโดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม
- สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เบื้องต้น (Basic)

ในระดับเบื้องต้นนักเรียนจะสาธิตให้เห็นถึงความสามารถด้านวิชาการที่ค่อนข้างจะไม่ดีเท่าไรนัก งานเบื้องต้นแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจบางส่วนหรือ แสดงให้เห็นถึงทักษะที่รวมอยู่ในมาตรฐานเนื้อหาของวิชาการของรัฐ ได้บางส่วน นักเรียนที่เข้าถึงระดับนี้กำลังจะเข้าถึงระดับที่ยอมรับได้แต่ยังไม่ถึงระดับยอมรับได้ทั้งหมด

นักเรียนเหล่านี้

- แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจบางส่วนของทักษะและความคิดรวบยอดที่เป็นพื้นฐาน
- สามารถโยงความคิดพื้นฐานที่ง่าย ๆ ในความคิดหลาย ๆ อย่างและให้หลักฐานการอ้างอิง และแก้ปัญหาที่มีความจำกัด เหมาะสำหรับสนับสนุน
- ประยุกต์ทักษะหรือความคิดรวบยอดในสถานการณ์แก้ปัญหาปกติได้
- การสื่อสารอยู่ในรูปแบบของประสิทธิภาพที่จำกัด

ต่ำกว่าพื้นฐาน (Below Basic)

ในระดับต่ำกว่าพื้นฐานนักเรียนจะแสดงให้เห็นถึงความสามารถทางด้านวิชาการที่ยอมรับไม่ได้งานที่ต่ำกว่าระดับพื้นฐานแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีโอกาสเรียนรู้เพิ่มเติมที่จะเข้าถึงแม้เพียงความเข้าใจเบื้องต้นหรือแสดงให้เห็นถึงทักษะรวมอยู่ในเนื้อหามาตรฐานทางพื้นฐานวิชาการของรัฐ

นักเรียนเหล่านี้

- แสดงถึงความเข้าใจเพียงเล็กน้อยในทักษะเบื้องต้นจริง ๆ
- บางครั้งก็สามารถจะเชื่อมความคิดต่าง ๆ ได้สามารถให้หลักฐานหรือข้อสนับสนุนการอ้างอิงหรือการแก้ปัญหาได้เป็นบางครั้ง
- มีความยากในการใช้ความรู้ทักษะพื้นฐานสื่อสารในทางที่ไม่มีประสิทธิผลเลย

การจัดการศึกษาด้านพลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พลศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ ความสมดุล มีคุณภาพ และเกิดการพัฒนาความมั่นใจในตนเอง ความสามารถของตนเอง เกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ การเรียนการสอนทางพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ด้วยการเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา และกิจกรรมเหล่านั้นได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว

ผู้เรียนจะได้รับโอกาสให้เข้าร่วมในกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งของไทยและสากล กิจกรรมทางกายและกีฬาดัง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโตและการพัฒนาทางกาย ได้ปรับปรุงสุขภาพ และสมรรถภาพทางกาย เกิดการพัฒนาทักษะกลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบ และหลักการทางวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยตรงตามความถนัดและความสนใจ ได้ค้นหาความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กีฬา กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมเสริมสมรรถภาพทางกายและรักการออกกำลังกาย (กรมวิชาการ, 2544ค)

จากความสำคัญดังกล่าว ประกอบกับบริบทการจัดการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบมาตรฐานการศึกษา ดังนั้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 สภากรรมการนันทนาการเกี่ยวกับสุขศึกษา พลศึกษา นันทนาการ การกีฬา และการเดินร่ำ (International Council for Health, Physical Education, Recreation, Sport and Dance – ICHPER.SD, 2000) ร่วมกับองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (The United Nations on Educational, Scientific and Cultural Organization – UNESCO) ได้ร่วมกันกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับโรงเรียน (A Global Mission for School Physical Education) ไว้ 7 มาตรฐาน ซึ่งเป็นมาตรฐานการเรียนรู้พลศึกษาสากล ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 แสดงความสามารถในการเคลื่อนไหวได้หลากหลายรูปแบบ และแสดงศักยภาพในรูปแบบการเคลื่อนไหวเฉพาะอย่าง

มาตรฐานที่ 2 ประยุกต์ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว หลักการเรียนรู้ และการพัฒนาทักษะกลไก

มาตรฐานที่ 3 แสดงวิถีชีวิตที่มีการเคลื่อนไหวอย่างกระตือรือร้น ไม่เฉื่อยชาออกมาให้เห็น

มาตรฐานที่ 4 ประสบความสำเร็จ และยังคงรักษาระดับของการมีสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพไว้ได้

มาตรฐานที่ 5 แสดงความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมส่วนบุคคลและสังคม ในการจัดสภาพแวดล้อมทางพลศึกษา

มาตรฐานที่ 6 แสดงความรู้ ความเข้าใจ และยอมรับนับถือในความแตกต่างระหว่างบุคคล

มาตรฐานที่ 7 เข้าใจได้ว่ากิจกรรมทางกายทำให้เกิดความสนุกสนาน ความท้าทาย การได้แสดงออก และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกัน

สำหรับประเทศไทยได้จัดมาตรฐานการเรียนรู้พลศึกษาไว้ร่วมกับสุขศึกษา โดยกำหนดเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยมีสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และคุณภาพของผู้เรียน เมื่อสำเร็จการศึกษาในแต่ละช่วงชั้น ในสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน ดังนี้ (กรมวิชาการ, 2544ข)

สาระ

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

ซึ่งอาจจะสรุปได้ว่า สารที่สอดคล้องกับพลศึกษาอย่างชัดเจนน่าจะเป็นสาระที่ 3 และ
สาระที่ 4

มาตรฐานการเรียนรู้ (กรมวิชาการ, 2544ก: 15-19)

มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษขั้นพื้นฐาน

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโต และการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะใน
การดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ
อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชม
ในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่า และมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ
การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การเฝ้าระวัง สารเสพติด และความรุนแรง

ซึ่งในมาตรฐานการเรียนรู้ทางพลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานที่ชัดเจนจะเป็น มาตรฐานการเรียนรู้ในข้อที่ พ 3.1 พ 3.2 และมาตรฐาน พ 4.1

คุณภาพของผู้เรียน (กรมวิชาการ, 2544ข: 5-9)

เมื่อจบการเรียนรู้กลุ่มวิชาพลศึกษาในแต่ละช่วงชั้น ผู้เรียนจะมีคุณภาพดังนี้

จบช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3)

- ควบคุมการเคลื่อนไหวของตนเองได้ตามพัฒนาการในช่วงอายุ มีทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและเกม ได้อย่างสนุกสนาน และปลอดภัยเป็นประจำ
- ปฏิบัติตนตามกฎ ระเบียบ คำแนะนำ และขั้นตอนต่าง ๆ และให้ความร่วมมือกับผู้อื่นด้วยความเต็มใจจนงานประสบความสำเร็จ
- ปฏิบัติตามสิทธิของตนเองและเคารพสิทธิของผู้อื่นในการเล่นเป็นกลุ่ม

จบช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

- มีทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและการควบคุมตนเองในการเคลื่อนไหวแบบผสมผสาน

- รู้หลักการเคลื่อนไหวและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย เกม การละเล่นพื้นเมือง กีฬาไทย กีฬาสากลได้อย่างปลอดภัยและสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ และหน้าที่ของตนเอง จนงานสำเร็จลุล่วง

- ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย และกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ตาม ความเหมาะสมและความต้องการเป็นประจำ

จบช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3)

- เข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถ ภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกได้อย่างปลอดภัย สนุกสนาน และปฏิบัติเป็น ประจำสม่ำเสมอตามความถนัดและความสนใจ

- แสดงความตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกันโรค การดำรงสุขภาพ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การออกกำลังกายและการเล่นกีฬากับการมี วิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี

- สำนึกในคุณค่า ศักยภาพ และความเป็นตัวของตัวเอง

- ปฏิบัติตามกฎ กติกา หน้าที่ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาและการทำงานเป็นทีมด้วยความมุ่งมั่นและมีน้ำใจนักกีฬาจน ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ด้วยความชื่นชมและสนุกสนาน

จบช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

- ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพ เพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกได้ถูกต้องตามหลักการเป็นประจำสม่ำเสมอด้วยความชื่นชม และสนุกสนาน

- แสดงความรับผิดชอบ ให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ หลักความปลอดภัยในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และเล่นกีฬาจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหรือแผนที่กำหนด

พัฒนาการและการเรียนรู้พลศึกษา

การเลือกเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายสำหรับบุคคลวัยต่าง ๆ ธรรมชาติการเจริญเติบโตของร่างกายแต่ละวัยมีความแตกต่างกัน ความสามารถในการเคลื่อนไหว สมรรถภาพทางกายก็แตกต่างกันด้วย ดังนั้น บุคคลในวัยที่ต่างกันหากจะเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายให้เกิดผลดีต่อสุขภาพ ต้องเข้าใจความสามารถของร่างกาย เข้าใจความต้องการและลักษณะกิจกรรมในการเรียนรู้ทางพลศึกษาของแต่ละวัยด้วย ดังนั้น สรุปได้ว่า แนวทางการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย ที่สอดคล้องกับพัฒนาการตามวัย ความต้องการและลักษณะกิจกรรมทางกายต่างๆ มีดังนี้ (พรรณี ช.เจนจิต, 2538; วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2539; วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2540; จิราภรณ์ ศิริประเสริฐ, 2543; พิชิต ภูติจันทร์, 2547; ฌอนมวงส์ กฤษณ์เพ็ชร, 2548)

วัยเด็ก อายุ 1-10 ปี เด็กในวัยนี้จะมีลักษณะเฉพาะดังนี้

1. กล้ามเนื้อยังเจริญเติบโตไม่เต็มที่ กล้ามเนื้อมัดใหญ่ยังทำงานได้ไม่เต็มที่
2. กระดูกยังไม่แข็งแรง
3. เหนื่อยง่าย ต้องการพักผ่อนมาก
4. ชอบวิ่งเล่น และอยู่รวมเป็นหมู่คณะ
5. ต้องการความเป็นผู้นำ

วัตถุประสงค์ การเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายของเด็กวัยนี้ ควรมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อปลูกฝังนิสัยรักการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย
2. เพื่อส่งเสริมทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น

3. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจประโยชน์ของการเคลื่อนไหวร่างกาย ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย เล่นเกมง่าย ๆ ได้อย่างปลอดภัยและสนุกสนาน

ลักษณะของกิจกรรม ควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้เด็กใช้ความสัมพันธ์ของมือ สายตา และเท้า
2. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเคลื่อนไหว ให้เด็กได้เคลื่อนไหวตลอดเวลา
3. เป็นการเล่นแบบสร้างสรรค์ และเป็นหมู่
4. เป็นการเล่นพื้นฐานที่จะนำไปสู่กีฬาใหญ่ ได้แก่ วิ่ง กายบริหาร การเล่นเบ็ดเตล็ด ปีนป่าย ว่ายน้ำ ยืดหยุ่น และ
5. กิจกรรมทั่ว ๆ ไป

วัยรุ่น อายุ 11-16 ปี วัยนี้มีลักษณะเฉพาะดังนี้

1. ร่างกายกำลังเจริญเติบโตยังไม่เต็มที่
2. เด็กหญิงจะเจริญเติบโตเร็วกว่าเด็กชาย
3. ชอบรวมกลุ่ม
4. ชอบการผจญภัย และการแข่งขัน
5. ระยะเวลาของวัยนี้ เด็กชายจะเจริญเร็วกว่าเด็กหญิง

วัตถุประสงค์ การเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายของเด็กวัยนี้ ควรมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มสมรรถภาพทางกายด้านความคล่องแคล่วว่องไว
2. เพื่อปลูกฝังความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและความกล้าหาญ

3. เพื่อเน้นหรือฝึกทักษะเฉพาะอย่าง

4. เพื่อให้เข้าใจการเคลื่อนไหวแบบผสมผสานทั้งที่อยู่กับที่และเคลื่อนที่ได้ ควบคุมตนเองและเคลื่อนที่ได้ และเน้นความสำคัญของการใช้ข้อมูลเพื่อเพิ่มทักษะกลไกและความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมทางกาย และสามารถควบคุมตนเองได้เมื่อปฏิบัติทักษะต่าง ๆ

ลักษณะกิจกรรม ควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นกีฬาประเภททีมหรือบุคคล
2. การเล่นกีฬาทุกชนิดต้องใช้เทคนิคสูงขึ้น
3. กีฬาที่มีการปะทะกัน ควรแยกหญิงและชาย
4. จัดกิจกรรมการแข่งขันให้มากขึ้น

วัยหนุ่มสาว อายุ 17 ปีขึ้นไป

1. ร่างกายได้รับการพัฒนาการเต็มที่แล้ว
2. การเคลื่อนไหวร่างกายมีรูปแบบที่แน่นอน
3. สมรรถภาพทางกายมีความแตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ การเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายของคนวัยนี้ ควรมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อให้ร่างกายมีประสิทธิภาพสูงสุดทั้งในชีวิตประจำวันและการแข่งขัน

ลักษณะกิจกรรม ควรมีลักษณะดังนี้

1. กีฬาที่เล่นต้องใช้ทักษะสูง
2. การแข่งขันต้องใช้ความสามารถเต็มที่

ไพศาล หรรษาณิชย์กิจ และ นภมณฑล สิบหมื่นเนียม (2547) เสนอการวางแผนการสอน และประเมินหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนวิชาพลศึกษา สหราชอาณาจักร เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

การสอนพลศึกษาในขั้นที่ 1 จะช่วยกระตุ้นและเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับโอกาสในการเรียนรู้ นักเรียนสามารถร่วมงานในกลุ่มกับเพื่อน ๆ ตามระดับความสามารถของแต่ละคน

การสอนพลศึกษาในช่วงสำคัญในขั้นที่ 1 นี้ จะเน้นให้นักเรียนได้มีโอกาสในการ

- พัฒนาการเคลื่อนไหวร่างกายบางส่วนในครั้งเดียวง่าย ๆ หลาย ๆ ครั้ง
- เพิ่มขอบเขตการเคลื่อนไหวร่างกายบางส่วนหลาย ๆ ครั้ง
- พัฒนาการควบคุมพื้นฐานและการประสานการเคลื่อนไหวร่างกายบางส่วน
- พัฒนาขอบเขตการตอบสนองที่คงเส้นคงวาต่อการกระตุ้นในรูปแบบต่าง ๆ
- เริ่มพัฒนาองค์ประกอบสำคัญของการกระทำหรือโดยความตั้งใจในการเคลื่อนไหวร่างกายบางส่วนครั้งเดียว

การสอนพลศึกษาในขั้นที่ 2 จะรักษาและเสริมสร้างความเข้มแข็ง ความรู้ ทักษะ และความเข้าใจ ซึ่งได้รับการเสนอแนะในช่วงที่ 1 โดยการประยุกต์สิ่งเหล่านี้ในกิจกรรมด้านต่าง ๆ และเสนอแนะการเรียนรู้ใหม่ ๆ

จุดสำคัญของการสอนพลศึกษาในขั้นที่ 2 นี้ ให้นักเรียนได้มีโอกาสดังต่อไปนี้

- ใช้การเคลื่อนไหวร่างกายจังหวะเดียวอย่างต่อเนื่อง
- ปรับปรุงการควบคุมและการประสานการปฏิบัติและการเคลื่อนไหว

- ตอบสนองอย่างมั่นคงต่อการกระตุ้นและสถานการณ์ต่าง ๆ
- การปฏิบัติและเคลื่อนไหวซ้ำ ๆ อย่างมั่นคง
- การปรับการตอบสนองต่อสถานการณ์และการกระตุ้นโดยศึกษาจากผลตอบรับ การช่วยเหลือและการเลียนแบบ
- เริ่มตระหนักว่ากิจกรรมทางกายและการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงความรู้สึกของร่างกาย

การสอนพลศึกษาในชั้นที่ 3 จะเสริมความแข็งแกร่งของการเรียนรู้ในช่วงก่อนหน้านี้ รวมทั้งช่วยพัฒนาทักษะใหม่ๆ จุดมุ่งเน้นการสอนพลศึกษาในชั้นที่ 3 เป็นการให้โอกาสแก่นักเรียน ดังนี้

- พัฒนาคุณภาพและความหลากหลายของทักษะ การกระทำ และการเคลื่อนไหวร่างกาย ทุกส่วน
- เลือกทักษะ การกระทำ และการเคลื่อนไหวโดยมีจุดประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อให้เหมาะสมกับเป้าหมายของกิจกรรมเฉพาะนั้น ๆ
- ฝึกการตอบสนองต่อสถานการณ์ การกระตุ้น และกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเหมาะสม
- ใช้การเคลื่อนไหวเพื่อศึกษาโลกและเรียนรู้เกี่ยวกับมัน
- คำนึงถึงบุคคลอื่นและรู้จักเชื่อมโยงบุคคลเหล่านั้นกับกิจกรรมต่าง ๆ
- พัฒนาความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับกฎและแนวปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ
- เคลื่อนไหวและใช้อุปกรณ์อย่างปลอดภัย

- ยอมรับความแตกต่างในการสนองตอบต่อสถานการณ์และการกระตุ้น และทราบถึงความรู้สึกร่างกายในช่วงที่ร่วมกิจกรรมและการออกกำลังกาย

การสอนพลศึกษาในชั้นที่ 4 จะเสริมความแข็งแกร่งของการเรียนรู้ในช่วงก่อนหน้านี้ รวมทั้งช่วยพัฒนาทักษะใหม่ ๆ จุดมุ่งเน้นในการสอนพลศึกษาในชั้นที่ 4 เป็นการให้โอกาสแก่นักเรียน ดังนี้

- พัฒนาความมั่นคงในการเลือกและประยุกต์ใช้ทักษะให้มากขึ้น
- ฝึกทักษะขั้นพื้นฐาน ซึ่งจำเป็นต้องใช้เฉพาะกับกิจกรรมที่แตกต่างกันออกไป
- ใช้กลยุทธ์ง่าย ๆ และความคิดองค์รวม
- พัฒนาความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะและเป้าหมายของกิจกรรมแต่ละประเภท
- เข้าใจประโยชน์และความสนุกสนานของการออกกำลังกายและกิจกรรม
- รู้ถึงความสำคัญของการเตรียมการและการพักผ่อนหลังการออกกำลังกายและการร่วมกิจกรรม
- สามารถระบุความแตกต่างในงานของตนเองและของบุคคลอื่น และรู้วิธีการปรับปรุงการทำงาน
- รู้ความแตกต่างในการออกกำลังกายแต่ละประเภท และรู้วิธีการพัฒนาปรับปรุงความพร้อมของร่างกาย สุขภาพ และความเป็นอยู่ที่ดีของพวกเขา
- พร้อมรับความท้าทายสำหรับกิจกรรมนอกสถานที่และในชุมชน

โดยสรุป การเรียนรู้ทางด้านพลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษาและกีฬาด้วยตนเองจริง ๆ การเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา และกิจกรรมเหล่านั้นที่ได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว พฤติกรรมในการนำไปสู่การมีสุขภาพดีจึงจะเกิดขึ้น (กรมวิชาการ, 2545ค) ซึ่งตรงกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ที่กล่าวว่า จริงอยู่แม้ว่าสุขศึกษาและพลศึกษาจะมีจุดหมายสูงสุด อย่างเดียวกัน แต่วิธีการไปสู่จุดหมายปลายทางของสองวิชานี้มีความแตกต่างกัน โดยวิชาพลศึกษา มีความหมายว่า เป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่แตกต่างกันจากการศึกษาอื่นตรงที่วิธีการและสิ่งที่นำมาใช้ พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬา เป็นสื่อกลางของการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ

ดังนั้น จึงจะเห็นได้ว่าการประเมินการปฏิบัติ หรือการประเมินความสามารถที่ผู้เรียนต้องแสดงผลงานความสามารถออกมาให้เห็นในทักษะกระบวนการที่ซับซ้อน ใช้ความสามารถทั้งทางทักษะ คุณลักษณะที่มีอยู่ร่วมกันในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่เป็นจริง เป็นงานที่มีคุณค่า และมีความหมายสำหรับการเรียนรู้ทางพลศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตในอนาคต จึงเป็นสิ่งที่ต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนรู้ทางด้านพลศึกษา โดยเฉพาะสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานของชาติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Damm (1994) ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลที่เป็นทางเลือกอื่นนอกเหนือจากการใช้แบบทดสอบมาตรฐานในโรงเรียนอนุบาล งานวิจัยนี้เป็นกรณีศึกษาเกี่ยวกับการนำเทคนิควิธีการประเมินผลทางเลือกไปใช้ในโรงเรียนอนุบาลแห่งหนึ่งในรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา เทคนิควิธีการประเมินผลที่ใช้คือ การประเมินผลด้วยแฟ้มผลงาน การเขียนอนุทินการประเมินผล รูปแบบการพูด การประเมินผลด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับทักษะการแก้ปัญหาเป็นกลุ่มและรายบุคคล รวมทั้งการประเมินผลด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับทักษะการอ่านคำ ผลการวิจัยพบว่า เทคนิควิธีการประเมินผลทางเลือกเป็นเทคนิคซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน เป็นวิธีการประเมินผลที่น่าสนใจ ช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนและบันทึกเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับความก้าวหน้าดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยยังพบว่าวิธีการประเมินผลทางเลือกเป็นวิธีการที่มีค่าใช้จ่ายสูง มีความซับซ้อน ใช้แรงงานและเวลามาก นอกจากนี้ควรมีรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมครูผู้สอนในทุกระดับชั้นเกี่ยวกับการนำวิธีการประเมินผลทางเลือกไปใช้

Francis (1994) ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อของครูและการนำวิธีการประเมินด้วยการแสดงความสามารถไปใช้ การวิจัยเชิงคุณภาพเรื่องนี้ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครู 2 คนซึ่งเน้นการทดสอบและครู 2 คนซึ่งเน้นการประเมินความสามารถ ผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่เป็นอุปสรรคของการนำวิธีการประเมินผลด้วยการแสดงความสามารถไปใช้คือ การขาดแคลนสื่ออุปกรณ์และเวลา รวมทั้งความรู้และการฝึกอบรมที่ครูได้รับไม่เพียงพอ ผู้วิจัยกล่าวถึงองค์ประกอบที่ช่วยให้กระบวนการเปลี่ยนแปลงการใช้วิธีการประเมินผลของครูคือ การสนับสนุนส่งเสริมจากฝ่ายบริหาร วิทยุทัศน์ส่วนตัวของครู รวมทั้งการสอบถามและการเรียนรู้ของครู

Clifford (1995) ทำการวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการประเมินความสามารถของนักเรียนตามคำสั่งของรัฐที่มีต่อการปฏิบัติด้านการเรียนการสอน ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจและใช้แบบสำรวจในการรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยคือ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาจำนวน 410 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูใช้การประเมินผลด้วยคำถามแบบปลายเปิด การให้งานเขียนและกิจกรรมการแก้ปัญหามากขึ้น ครูมีความวิตกกังวลมากเกี่ยวกับการประเมินผลในประเด็นของความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของการประเมินผลการปฏิบัติ รวมทั้งมีความมั่นใจเพียงเล็กน้อยในประสิทธิภาพของการประเมินผลการปฏิบัติซึ่งจะใช้เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จของโรงเรียน

Keene (1995) ทำการวิจัยเรื่อง การนำนโยบายการประเมินผลด้วยการแสดงความสามารถไปใช้และผลกระทบที่เกิดขึ้น พระราชบัญญัติการศึกษาของรัฐเคนตักกี (Kentucky) กำหนดให้โรงเรียนและท้องถิ่นได้รับการประเมินด้วยวิธีการประเมินผลที่อิงความสามารถ นโยบายของรัฐมีเจตนารมณ์ที่สำคัญคือ ต้องการเตรียมการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพของโรงเรียนแต่ละแห่งกับชุมชนรวมทั้งสร้างสรรค์ความสามารถด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่เลียนแบบการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ตามสภาพชีวิตที่เป็นจริง อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีการศึกษาถึงผลกระทบและอิทธิพลของการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาดังกล่าว ประเด็นที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือ ไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนว่าท้องถิ่นและโรงเรียน ตอบสนองอย่างไรและต้องการอะไรในการที่จะสนับสนุนการนำพระราชบัญญัติดังกล่าวไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ ศึกษานโยบายด้านการประเมินความสามารถของรัฐเคนตักกี (Kentucky) ในประเด็นเกี่ยวกับการนำนโยบายไปใช้และผลกระทบที่เกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยกรณีศึกษาเรื่องนี้คือ โรงเรียน 5 โรงซึ่งตั้งอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา 3 เขต ผู้วิจัยศึกษาการรับรู้ของบุคคลทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับรัฐเกี่ยวกับ

การนำนโยบายการประเมินความสามารถไปใช้ โดยสัมภาษณ์แบบเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลกับ นักศึกษาระดับท้องถิ่นและระดับรัฐ ผลการวิจัยพบว่า นโยบายด้านการประเมินผลเปลี่ยนแปลง วิธีการจัดการเวลาของโรงเรียนและมีการนำนโยบายไปใช้ในการเรียนการสอนระดับชั้นเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับชั้นที่มีการประกันคุณภาพ การนำนโยบายไปใช้ในระดับชั้นอื่นเป็นไป ค่อนข้างน้อย การนำนโยบายไปใช้จะดำเนินการได้ง่ายขึ้นถ้าให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านวิชา ชีพของครูเกี่ยวกับวิธีการประเมินความสามารถ ภาวะความเป็นผู้นำที่ให้การสนับสนุนและส่งเสริม การใช้นโยบายเป็นคุณลักษณะหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการประสบผลสำเร็จในการนำนโยบายไปใช้ การประเมินความสามารถมีผลกระทบทางบวกต่อการดำเนินการในชั้นเรียน และข้อกำหนดจาก เบื้องบนของนโยบายรัฐ (Top-Down Requirement of a State Policy) ต้องสอดคล้องกับกระบวนการ จากระดับล่างในการนำนโยบายไปใช้ (Bottom-up Process of Implementation) จึงจะสามารถ เปลี่ยนแปลงการศึกษาได้

Klein (1995) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการเรียนรู้ของครู และการนำวิธี การประเมินผลด้วยการแสดงความสามารถไปใช้ โดยอยู่บนพื้นฐานของการฝึกอบรมพัฒนา บุคลากรและการแบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาและ มัธยมศึกษาจำนวน 116 คน ซึ่งเข้าร่วมโครงการของรัฐมิสซูรี (Missouri) ที่จัดฝึกอบรมพัฒนา บุคลากรเกี่ยวกับการประเมินผลด้วยการแสดงความสามารถในช่วงเวลา 3 ภาคการศึกษา เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยคือ รายการตรวจสอบการเรียนรู้เกี่ยวกับการประเมินผลด้วยการแสดงความสามารถที่ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า การเลือกเวลาที่เหมาะสมสำหรับการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรและ การให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูมีผลต่อการเพิ่มการใช้กิจกรรมการประเมินผลด้วยการแสดง ความสามารถของครูซึ่งมีที่ปรึกษาและร่วมในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในช่วงเวลาระหว่างการ ใช้การประเมินความสามารถในระดับรัฐมีอัตราการนำกิจกรรมการประเมินผลด้วยการแสดง ความสามารถไปใช้ในชั้นเรียนสูงกว่าครูซึ่งไม่มีที่ปรึกษาและรับการฝึกอบรมภายหลังใช้การประเมิน ความสามารถในระดับรัฐ

Schumacher (1995) ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลความสามารถและการเปลี่ยนแปลง ทางวัฒนธรรมของโรงเรียน วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ ต้องการศึกษาวาวัฒนธรรมของโรงเรียน เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในขณะที่น่ากระบวนการประเมินผลด้วยการแสดงความสามารถเกี่ยวกับ ทักษะการทำวิจัยไปทดลองนำร่อง กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยคือ โรงเรียนแห่งหนึ่งที่สอนระดับ อนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เช่น แบบสอบถามครู แบบ

สอบถามนักเรียน บันทึกอนุทินของผู้วิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า การทำให้ครูยอมรับนวัตกรรมทางการประเมินผลจำเป็นต้องเปลี่ยนความเชื่อทางวัฒนธรรมที่ฐานราก (Deep-Rooted Cultural Beliefs) ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกลวิธีที่ใช้ปรับวัฒนธรรมในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการยอมรับการประเมินความสามารถคือ การฝึกอบรมครูและให้ครูเป็นผู้ฝึกอบรมการปรับส่วนอื่น ๆ ของระบบให้ส่งเสริมการใช้การประเมินความสามารถด้วยการประเมินทักษะการทำวิจัยของนักเรียน รวมทั้งมุ่งเน้นวิธีการที่สร้างสรรค์ในการสอนผู้เรียนเกี่ยวกับการวิจัย

Kerr (1996) ทำการวิจัยเรื่อง การเปลี่ยนแปลงโดยผ่านวิธีการประเมินผลทางเลือกผู้วิจัย ศึกษาการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับครูและการแสดงความสามารถของนักเรียนเมื่อนำนวัตกรรมทางการศึกษาคือ หลักเกณฑ์การตัดสินให้คะแนน (Scoring Robric) ไปใช้ในวิชาคณิตศาสตร์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูจำนวน 6 คน ซึ่งสอนทักษะการแก้ปัญหาและประเมินผลนักเรียน โดยใช้หลักเกณฑ์การตัดสินให้คะแนน วิธีการที่ใช้รวบรวมข้อมูลคือ การสำรวจ การสัมภาษณ์ การบันทึกอนุทิน การบันทึกภาคสนามและการสังเกตความสามารถของนักเรียน ในช่วงต้นของการศึกษา ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับครูแต่ละคนในแง่ของภูมิหลังเกี่ยวกับการประเมินผลและระดับความสนใจเกี่ยวกับนวัตกรรมทางการศึกษานี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้เพื่อจำแนกหาประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของครู และการแสดงความสามารถของนักเรียนและการใช้ประโยชน์ของหลักเกณฑ์การตัดสินให้คะแนนในวิชาคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ครูและนักเรียนเห็นว่าหลักเกณฑ์การตัดสินให้คะแนนมีส่วนช่วยปรับปรุงความสามารถของนักเรียน การใช้หลักเกณฑ์การตัดสินให้คะแนนของครูเป็นผลจากการสนับสนุนทางวิชาชีพที่ครูแต่ละคนได้รับ ระดับความสนใจเกี่ยวกับนวัตกรรมทางการศึกษาของครูแต่ละคนมีความหลากหลายการเปลี่ยนแปลงวิธีการประเมินผลมีความแตกต่างกันสูงในครูแต่ละคน ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะว่า การนำนวัตกรรมทางการศึกษาใด ๆ ไปใช้ควรดำเนินการควบคู่ไปกับการสนับสนุนทางวิชาชีพแก่ครูอย่างต่อเนื่อง การสร้างรูปแบบของการประเมินผลและการวิจัยกรณีศึกษาเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลที่สร้างขึ้นผู้วิจัยออกแบบรูปแบบการประเมินผล 4 ลักษณะคือ การสังเกต การประเมินความสามารถตรวจสอบรายการและการสำรวจ โดยมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและทางเนื้อหาของรูปแบบการประเมินผลดังกล่าว ครู 6 คนนำวิธีการประเมินผลที่ออกแบบไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ตนเองรับผิดชอบ ภายหลังจากการประเมินผลนักเรียน ครูตอบแบบสอบถามและรับการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลสามเส้าคือ ตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากแบบสอบถามและการถอดเทปบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ ข้อค้นพบจากงานวิจัยชี้ให้เห็นตรงกันถึงความตรง ของเขตและความโปร่งใสของรูปแบบการประเมินผลที่สร้างขึ้น รวมทั้งมีประเด็นที่ครู

ทั้ง 6 คนมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกันในเรื่องความเชื่อมั่นของรูปแบบการประเมินผล นอกจากนี้ยังพบว่า รูปแบบที่เป็นทางเลือกของการประเมินผลมีประสิทธิภาพมากกว่าข้อทดสอบมาตรฐาน เมื่อใช้มองความก้าวหน้าและการวินิจฉัยถึงความต้องการของผู้เรียน

Mills (1996) ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบของการประเมินผลในชั้นเรียนและผลกระทบที่มีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ความพยายามในการปฏิรูปการศึกษามีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากความไม่พอใจรูปแบบการประเมินผลที่ใช้อยู่ทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้แบบทดสอบชนิดมีคำตอบให้เลือก มากจนเกินไป นักปฏิรูปการศึกษาแสดงทัศนะว่า รูปแบบการประเมินผลที่เป็นทางเลือกอื่นซึ่งมีลักษณะเป็นปลายเปิด เช่น การประเมินผลที่อยู่บนพื้นฐานของความสามารถและการประเมินผลด้วยแฟ้มผลงานสามารถประเมินผู้เรียนได้เที่ยงตรงกว่า และปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียน ได้ดีกว่าการประเมินผลด้วยคำถามแบบมีคำตอบให้เลือก วัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องนี้คือ การศึกษาเกี่ยวกับความถี่บ่อยของรูปแบบการประเมินผลในชั้นเรียนที่ใช้โดยทั่วไป รวมทั้งการรับรู้ของนักเรียนถึงผลกระทบของรูปแบบการประเมินผลในชั้นเรียนที่มีต่อลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยคือ ครูและนักเรียนจากโรงเรียนมัธยมของรัฐบาลที่อยู่ในเมือง ซานเมือง และโรงเรียนเอกชน ผลการวิจัยพบว่าครูมีความโน้มเอียงที่จะใช้รูปแบบการประเมินผลในชั้นเรียน ด้วยคำถามแบบมีคำตอบให้เลือกน้อยกว่ารูปแบบการประเมินผลแบบอื่น รูปแบบการประเมินผลในชั้นเรียนด้วยคำถามแบบมีคำตอบให้เลือกส่งผลต่อการเรียนรู้น้อยกว่าและถือได้ง่ายกว่ารูปแบบการประเมินผลด้วยการเขียนบทความ รูปแบบการประเมินผลในชั้นเรียนด้วยคำถามแบบมีคำตอบให้เลือกจำกัดการได้มาซึ่งความรู้ของผู้เรียน และกลวิธีการศึกษาของนักเรียนที่สัมพันธ์กับแบบทดสอบชนิดมีคำตอบให้เลือกส่งผลกระทบทางลบต่อโอกาสที่จะเรียนรู้และสนับสนุนให้เกิดความเสี่ยงสำหรับนักเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาลที่อยู่ในเมือง ในประเด็นเกี่ยวกับการประสบความสำเร็จทางวิชาการและการเรียนรู้

Ritter (1996) ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินที่เป็นทางเลือกอื่นในชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยเชิงปฏิบัติการเรื่องนี้ผู้วิจัยดำเนินการร่วมกับครู 9 คนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 3 แห่งซึ่งต้องต่อสู้ดิ้นรนกับการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรตามที่กฎหมายบัญญัติ ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความเห็นว่าวิธีการประเมินผลที่ใช้อยู่ทั่วไปไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะสนับสนุน และส่งเสริมจุดมุ่งหมายของการใช้หลักสูตรใหม่ การใช้กลวิธีการประเมินผลทางเลือกเช่น การประเมินผลด้วยแฟ้มผลงาน การประเมินความสามารถและการบันทึกอนุทินเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนการสอน นอกจากนี้ การประเมินผลทางเลือกยังสามารถ

ลัม โครงสร้างของการเชื่อมต่อนักคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่โยงกับอำนาจ มาสู่แนวคิดที่ให้นักเรียนและครูมองการประเมินผลในอีกรูปแบบหนึ่ง การประเมินผลมิใช่สิ่งที่ครูกระทำต่อนักเรียน แต่เป็นวิธีหนึ่งที่น่ามาสู่การทำความเข้าใจการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนทั้ง 3 แห่งที่ใช้การประเมินผลทางเลือกกว่าการใช้วิธีการประเมินผลแนวใหม่ประสบความสำเร็จในโรงเรียนที่มีครูเป็นคณวิหหนุ่มสาวซึ่งชอบทำงานและมีบทบาทอำนาจในโรงเรียน โรงเรียนที่มีครูซึ่งค่อนข้างยึดติดกับธรรมเนียมปฏิบัติแต่เดิมส่งผลให้การเปลี่ยนแปลงวิธีการประเมินผลเป็นไปอย่างช้า ๆ นอกจากนี้ การใช้วิธีการประเมินผลแนวใหม่ไม่ประสบผลสำเร็จในโรงเรียนที่มีครูไม่สามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตร

Veronesi (1996) ทำการวิจัยเรื่อง กรณีศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลทางเลือก การรับรู้ของนักเรียน ครูและผู้สังเกตในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชชีววิทยา การวิจัยเชิงคุณภาพเรื่องนี้ต้องการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ของครู 1 คนที่มีต่อกลวิธีการประเมินผลที่เป็นทางเลือก วิธีที่ใช้รวบรวมข้อมูลคือ การสัมภาษณ์และการสังเกตผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีบทบาทสำคัญต่อครูในการนำวิธีการประเมินผลทางเลือกไปใช้การประเมินผลแบบไม่เป็นทางการเกี่ยวกับความสามารถและเจตคติของผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการรับรู้ของครูเกี่ยวกับจริยธรรมในการทำงานของนักเรียนแต่ละคน การที่ครูเข้าร่วมในการพัฒนาทางวิชาชีพมีผลกระทบโดยตรงต่อวิธีการประเมินผลที่ครูใช้ในชั้นเรียน การสะท้อนความคิดอย่างต่อเนื่องของครูเกี่ยวกับการสอนของตนเองทำให้ครูเปลี่ยนแปลงวิธีการประเมินผล การมาถึงโรงเรียนเวลาเช้า การอยู่ทำงานจนสาย การทำงานในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์และการทุ่มเทกำลังกายของครูมีส่วนส่งเสริมการใช้วิธีการประเมินผลทางเลือกของครู

Figlio (2000) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การกำหนดมาตรฐานระดับสูง จะมีผลต่อการแสดงความสามารถของผู้เรียนหรือไม่ วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อสำรวจผลการแสดงความสามารถของนักเรียน ระดับประถมศึกษา จากการกำหนดมาตรฐานในระดับสูง ซึ่งมาตรฐานระดับสูงกำหนดโดย ผู้กำหนดนโยบายการศึกษาของเขต กลุ่มนักธุรกิจ และองค์กรครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 4 และ 5 ที่ได้คะแนนจากการวัดผลของครูในระดับสูงจากหลายโรงเรียนในเขตการศึกษา วิชชีวการวิจัย ดำเนินการโดยจับคู่ระหว่างคะแนนที่ได้รับจากการทดสอบ และความมีวินัยในการแก้ปัญหากับระดับมาตรฐานที่ครูกำหนด ผลการวิจัยพบว่า การกำหนดมาตรฐานระดับสูง เป็นผลดีต่อนักเรียนและพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ระดับสูงจะมีผลต่อมาตรฐานระดับสูงเป็นอย่างมาก เมื่อศึกษาความสัมพันธ์กับกลุ่มที่ประสบผลสัมฤทธิ์ต่ำ

พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำจะมีผลต่อมาตรฐานระดับสูงมาก เมื่อเกี่ยวข้องกับสัมพันธกับกลุ่มที่ ประสพผลสัมฤทธิ์สูง

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การประเมินผลทางเลือกเป็นการประเมินรูปแบบใหม่ ที่แตกต่างจากการใช้แบบทดสอบมาตรฐาน เทคนิค วิธีการประเมินสำหรับการประเมินทางเลือกมี หลายวิธี เช่น การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน การเขียนอนุทิน การแสดงความสามารถ ตลอดจน การสังเกต สัมภาษณ์ ซึ่งเทคนิคเหล่านี้ล้วนให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผู้เรียน ส่งเสริมความก้าวหน้า ในการเรียนรู้ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการประเมินทางเลือกมีประสิทธิภาพมากกว่าข้อสอบมาตรฐาน แต่อย่างไรก็ตาม จุดอ่อนของการประเมินผลทางเลือกนั้น พบว่ามีค่าใช้จ่ายสูง ใช้แรงงาน และเวลา มาก มีความซับซ้อนในวิธีการประเมิน และสำหรับโรงเรียนที่ยึดติดกับวิธีการประเมินแบบเดิม และโรงเรียนที่ครูไม่สามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลง ยากต่อการใช่วิธีการ ประเมินแนวใหม่นี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง มิติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยดำเนินการในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษาจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบคำถามสำหรับแบบสอบถามของเทคนิคเดลฟาย รอบที่ 1

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษาเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวน 3 รอบ

ขั้นตอนที่ 4 การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถ สำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานของชาติ

วิธีการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเรื่อง มิติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ใช้หลักการสำคัญของเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) คือ การเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย จึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน ประกอบด้วย

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เป็นอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา 5 คน
2. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เป็นครูผู้สอนในสถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 คน
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เป็นศึกษานิเทศก์ 5 คน
4. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 5 คน

การคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ คัดเลือกด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) มีการดำเนินการดังนี้

1. ค้นหาข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต วารสารทางวิชาการ ตำรา และสอบถามจากผู้รู้ เพื่อค้นหาผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาพลศึกษา ที่มีคุณสมบัติอย่างน้อย 3 ข้อ ใน 5 ข้อ ดังนี้
 - 1.1 สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาพลศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป
 - 1.2 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางการสอนพลศึกษา และ/หรือนิเทศการสอนพลศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือระดับอุดมศึกษา ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป
 - 1.3 เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สารการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา
 - 1.4 มีผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตร หรือการสอน หรือการนิเทศทางพลศึกษา เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ
 - 1.5 เป็นนักการศึกษา ด้านพลศึกษา และ/หรือ มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง นโยบาย เป้าหมาย การศึกษาของชาติ
2. รวบรวมรายชื่อ คุณสมบัติ ผู้เชี่ยวชาญที่ค้นพบจากข้อ 1 ด้วยการจัดอันดับจำนวน ความถี่ของผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการเสนอชื่อจากความถี่มากที่สุด สูความถี่น้อย จำนวน 20 อันดับ และนำรายชื่อที่ได้ ปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
3. ผู้วิจัยติดต่อทางโทรศัพท์ถึงกลุ่มผู้เชี่ยวชาญตามข้อ 2 เพื่อขอข้อมูลเบื้องต้นของผู้เชี่ยวชาญ และแจ้งวัตถุประสงค์เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในงานวิจัย

4. ผู้วิจัยรวบรวมรายชื่อ คุณสมบัติ และจำนวนกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ตอบรับเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาคูณสมบัติและความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

5. ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือเรียนเชิญกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นรายบุคคลตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อเรียนเชิญอย่างเป็นทางการ

6. ผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการเรียนเชิญ 20 ท่าน ตอบรับเข้าร่วมเป็นผู้เชี่ยวชาญในงานวิจัยจำนวน 17 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 85 โดยมีจำนวนแต่ละกลุ่มดังนี้

- กลุ่มอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา 4 ท่าน
- กลุ่มครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 ท่าน
- กลุ่มศึกษานิเทศ 4 ท่าน
- กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ใช้รวบรวมข้อมูลดังนี้

1. การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 3 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด เกี่ยวกับองค์ความรู้ สาระหลัก สาระย่อย ในสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่า 3 ระดับ คือ

ระดับไม่เห็นด้วย

ระดับเห็นด้วย (ขอปรับปรุง เพิ่มเติม)

ระดับเห็นด้วย

ชุดที่ 2 แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วน (Rating Scale) ประเมินค่า 5 ระดับ

- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ชุดที่ 3 แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 3 ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้รับจากแบบสอบถาม รอบที่ 2 มาคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของข้อความแต่ละข้อ เพื่อสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับใหม่ที่ใช้ข้อความเดิม โดยเพิ่มตำแหน่งของค่ามัธยฐานช่วงของพิสัยระหว่างควอไทล์และตำแหน่งของผู้เชี่ยวชาญที่ได้ตอบไว้เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ทบทวนความคิดเห็นของตน แล้วตอบกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

2. การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถ สำหรับ การศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 1 ชุด คือ

2.1 แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการการ ประเมินมาตรฐานความสามารถ สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ ซึ่งเป็นแบบสอบถามกึ่ง ปลายเปิด สอบถามข้อมูล 4 ด้าน คือ 1) ด้านแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานความสามารถ ของชาติ 2) ด้านเป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ 3) ด้านวิธีการประเมิน มาตรฐานความสามารถของชาติ 4) ด้านการรายงานผลการประเมินและนำไปใช้ โดยให้ ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าใน 3 ระดับ คือ

ระดับไม่เห็นด้วย

ระดับเห็นด้วย (ขอปรับปรุงเพิ่มเติม)

ระดับเห็นด้วย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. การสร้างเครื่องมือเพื่อการพัฒนามาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 3 รอบ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษา ค้นคว้า เกี่ยวกับสาระการเรียนรู้พลศึกษาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ นำมาวิเคราะห์ สรุปประเด็นสำคัญของสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ตารางที่ 1)

2) นำผลการวิเคราะห์เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

3) นำผลการวิเคราะห์ที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มาทำการสังเคราะห์โดยพิจารณาประเด็นที่เหมือนกัน หรือใกล้เคียงกัน หรือพิจารณาแล้วสามารถ นำมาจัดหมวดหมู่ในประเด็นเดียวกันได้ก็นำมารวมเข้าด้วยกัน (ตารางที่ 2)

4) นำผลการสังเคราะห์จากตารางที่ 2 มาสรุปกรอบแนวคิดเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดเป็นสาระหลัก และสาระย่อย

5) นำกรอบแนวคิดสาระการเรียนรู้พลศึกษาเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม (ตารางที่ 3)

6) นำกรอบแนวคิดสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สร้างแบบสอบถาม สำหรับเทคนิคเคลฟาย รอบที่ 1 โดยเป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด จำนวน 4 ด้าน โดยมีข้อคำถามแต่ละด้าน คือ ด้านที่ 1 มีข้อคำถาม จำนวน 8 ข้อ พร้อมข้อคำถามปลายเปิด ด้านที่ 2 มีข้อคำถาม จำนวน 3 ข้อ พร้อมข้อคำถามปลายเปิด ด้านที่ 3 มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ พร้อมข้อคำถามปลายเปิด ด้านที่ 4 มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ พร้อมข้อคำถามปลายเปิด

7) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

8) นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อ 7 เสนอให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งก่อนนำไปใช้จริงกับผู้เชี่ยวชาญ (ภาคผนวก ง)

1.2 รอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามขั้นตอนดังนี้

1) นำผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้จากรอบที่ 1 มาสรุป

2) นำผลการสรุปในรอบที่ 1 เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

3) นำข้อสรุปที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อ 2 มาสร้างรายละเอียดเกณฑ์มาตรฐานความสามารถในแต่ละสาระ และแต่ละองค์ความรู้รวม แยกแต่ละช่วงชั้นครบทั้ง 4 ช่วงชั้นการเรียนรู้

4) นำมาตรฐานความสามารถที่สร้างขึ้นในข้อที่ 3 เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

5) นำมาตรฐานความสามารถที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อ 4 สร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 โดยมีข้อคำถามจำนวน 77 ข้อ (ภาคผนวก จ)

6) นำแบบสอบถามรอบที่ 2 ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

7) นำแบบสอบถามรอบที่ 2 ที่ได้แก้ไขปรับปรุงสมบูรณ์แล้วไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 ท่าน

1.3 รอบที่ 3 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเดิมจากการเก็บข้อมูลในรอบที่ 2 โดยผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้รับจากแบบสอบถามรอบที่ 2 มาคำนวณค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของข้อความแต่ละข้อเพื่อสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3 โดยใช้ข้อความเดิมหากแต่เพิ่มตำแหน่งของค่ามัธยฐาน (Median) ช่วงของพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) และตำแหน่งการแสดงคำตอบของผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นตอบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้ทบทวนคำตอบของตนเพื่อยืนยัน หรือเปลี่ยนแปลงคำตอบตามกลุ่มที่ให้ดำเนินการได้ หากยืนยันคำตอบเดิมที่อยู่นอกพิสัยควอไทล์ (Interquartile Range) ก็ให้เหตุผลประกอบข้อนั้น

2. การสร้างเครื่องมือเพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถ สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ ประกอบด้วย แบบสอบถาม 1 ชุด โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถในบริบทการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน เพื่อสรุป วิเคราะห์ ประเด็น กรอบแนวคิด เกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถ สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ

2.2 นำผลการศึกษาจากข้อ 2.1 เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

2.3 สร้างแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด จำนวน 20 ข้อ ใน 4 ด้าน คือ 1) แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานความสามารถ 5 ข้อ 2) เป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถ 6 ข้อ 3) วิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถ 6 ข้อ 4) การรายงานผลและการนำผลการประเมินไปใช้ 3 ข้อ และข้อคิดเห็นอื่น ๆ ซึ่งเป็นข้อคำถามปลายเปิด (ภาคผนวก ง)

2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

2.5 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อ 2.4 เสนอให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างเดิมซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถ สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตามที่ได้คัดเลือกไว้ และทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่วันที่ 1-3

1.2 การเก็บข้อมูลรอบที่ 1 ผู้วิจัยทำการแจกและเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน ด้วยตนเองในวันและเวลาที่นัดหมายของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนทำการเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมชี้แจงรายละเอียดในการเก็บข้อมูลให้ผู้เชี่ยวชาญได้ทราบวัตถุประสงค์ในการเก็บข้อมูล เพื่อให้การเก็บข้อมูลครั้งนี้ได้ข้อมูลที่ต้องการและเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 20 ท่าน ยินดีให้ความอนุเคราะห์ จำนวน 17 ท่าน โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลรวม 2 เดือน 20 วัน (15 สิงหาคม – 5 ตุลาคม 2547)

1.3 การเก็บข้อมูลรอบที่ 2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 2 พร้อมคำชี้แจงรายละเอียด วัตถุประสงค์ในการเก็บข้อมูล และวิธีการตอบแบบสอบถามถึงผู้เชี่ยวชาญตามกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดียวกับรอบที่ 1 ด้วยตัวเอง และทางไปรษณีย์ จำนวน 17 ท่าน สามารถเก็บข้อมูลรอบที่ 2 จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน โดยใช้ระยะเวลาเก็บข้อมูลรวม 3 เดือน 10 วัน (15 มกราคม 2548 – 25 เมษายน 2548)

1.4 การเก็บข้อมูลรอบที่ 3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรอบที่ 3 พร้อมคำชี้แจงรายละเอียด วัตถุประสงค์ในการเก็บข้อมูล และวิธีการตอบแบบสอบถามถึงกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 ด้วยตัวเอง และทางไปรษณีย์ จำนวน 17 คน โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลรวม 1 เดือน (15 พฤษภาคม – 15 มิถุนายน 2548)

1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถ สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิม ทั้ง 17 ท่าน โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามชุดที่ 4 แจกและเก็บข้อมูลด้วยตนเองเป็นรายบุคคล ได้ข้อมูลกลับมาจำนวน 17 ชุด จึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. แบบสอบถามรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด ผู้วิจัยได้รวบรวมคำตอบของผู้เชี่ยวชาญ จัดคำตอบเป็นหมวดหมู่ วิเคราะห์ สังเคราะห์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าจำนวนความถี่

2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามรอบที่ 2 ใช้การคำนวณค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยควอไทล์ (Interquartile Range) ของแต่ละข้อความ เพื่อแสดงตำแหน่งของมัธยฐาน (Median) ช่วงพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) (ภาคผนวกที่ จ)

3. แบบสอบถามรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผู้วิจัยได้นำค่าสถิติที่คำนวณได้จากรอบที่ 2 ใส่เพิ่มเติมในแบบสอบถาม รวมทั้งแสดงตำแหน่งคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน เพื่อนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญทบทวนคำตอบของตนเอง

จากคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามรอบที่ 3 ผู้วิจัยนำมาหาค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม แล้วนำมาแปลผลในแต่ละข้อความดังนี้

3.1 ค่ามัธยฐาน

ค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
ค่ามัธยฐาน ระหว่าง 3.50 – 4.49	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก

ค่ามัธยฐาน ระหว่าง 2.50 – 3.49	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับ ข้อความนั้นปานกลาง
ค่ามัธยฐาน ระหว่าง 1.50 – 2.49	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับ ข้อความนั้นน้อย
ค่ามัธยฐาน ต่ำกว่า 1.50	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับ ข้อความนั้นน้อยที่สุด

3.2 พิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

ผู้วิจัยคำนวณพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยการคำนวณค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ 1 กับควอไทล์ที่ 3 ถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความใดมีค่าตั้งแต่ 1.50 ลงมา แสดงว่าความเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน (Consensus) และถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความใดมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่าความเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

3.3 ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน

ผู้วิจัยคำนวณหาค่ามัธยฐานของแต่ละข้อความแล้วนำมาหาค่าความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐานของแต่ละข้อความ เพื่อเป็นการสนับสนุนความสอดคล้องของความเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้วิจัยกำหนดค่าสมบูรณ์ของความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับฐานนิยม มีค่าไม่เกิน 1 จึงจะถือว่าความเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกันในข้อความนั้น

การวิเคราะห์ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องและไม่สอดคล้องกัน ผู้วิจัยได้เรียงลำดับข้อความจากมากไปหาน้อย โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐานประกอบกับค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมที่คำนวณได้

4. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถ สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ และความถี่ พร้อมทั้งนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

จากการวิจัยเรื่อง “มิติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน” ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยใน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ทาง
พลศึกษา จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด องค์ความรู้ทางพลศึกษา นำไปจัดทำเป็น
ข้อคำถามของเทคนิคเดลฟาย รอบที่ 1

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา และ
รายละเอียดของเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานความสามารถ
สาระการเรียนรู้พลศึกษา การนำเสนอผลการศึกษาความคิดเห็นและข้อวิจารณ์

ตอนที่ 4 การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ
การประเมินมาตรฐานความสามารถและนำเสนอแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐาน
ความสามารถ สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติและข้อวิจารณ์

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ทาง
พลศึกษา จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด องค์ความรู้ทางพลศึกษา นำไปจัดทำเป็น
ข้อคำถามของเทคนิคเดลฟาย รอบที่ 1

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการใน 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษา สำหรับ
การศึกษาระดับพื้นฐาน โดยศึกษาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

2. ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ทางพลศึกษามาสังเคราะห์โดยจัดรวมสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษาที่มีเนื้อหา รายละเอียดที่เหมือนกัน ใกล้เคียงกัน สรุปรวมเข้าด้วยกัน
3. นำผลการสังเคราะห์สรุปองค์ความรู้ทางพลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน นำไปสร้างแบบสอบถามของเทคนิคเดลฟาย รอบที่ 1

ผลการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ จำนวน 27 แหล่งข้อมูล ซึ่งนำมาจำแนกตามแหล่งข้อมูลและผลการวิเคราะห์ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามแหล่งศึกษาค้นคว้า

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
1. ICHPER.SD&UNESCO (www.ichpersd.org/i/global.html)	● การเคลื่อนไหว - รูปแบบต่าง ๆ ของการเคลื่อนไหว - หลักการเรียนรู้ และทักษะกลไก - การเคลื่อนไหวอย่างกระฉับกระเฉง ● สมรรถภาพทางกาย - สมรรถภาพเพื่อสุขภาพ ● ความรับผิดชอบ - ความรับผิดชอบส่วนบุคคลในสภาพแวดล้อมทางพลศึกษา - ความรับผิดชอบในสังคมในสภาพแวดล้อมทางพลศึกษา ● ความแตกต่างระหว่างบุคคล - ยอมรับความแตกต่างของบุคคล - ความสามารถในการพัฒนาให้เท่าเทียมกัน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้	
	● กิจกรรมทางกาย	- กิจกรรมที่นำไปสู่ความสนุกสนาน - กิจกรรมที่ทำท่าย - กิจกรรมที่นำไปสู่การแสดงออก - การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
2. DoDEA ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://dodea.org/dfdt.)	● การเคลื่อนไหว	● ทักษะการเคลื่อนไหว - ทักษะกลไกการเคลื่อนไหวพื้นฐาน - ทักษะกลไกการเคลื่อนไหวเฉพาะ - การประยุกต์ใช้ทักษะกลไกการเคลื่อนไหว
		● แนวคิดการเคลื่อนไหว - ทักษะกลไกและรูปแบบ - กฎความปลอดภัยและกลยุทธ์ - ศัพท์เฉพาะ กฎ และกลยุทธ์ - อุปกรณ์และสถานที่ - การนำแนวคิดไปใช้
		● เจตคติเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว - การพัฒนาทักษะกลไก รูปแบบเพื่อผลการปฏิบัติที่มีคุณภาพของตน
	● กิจกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกาย	● ทักษะด้านกิจกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกาย - กิจกรรมทางกายในชีวิตประจำวัน - สมรรถนะด้านสมรรถภาพทางกายส่วนบุคคล

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	- การประเมินสมรรถภาพทางกาย ● แนวคิดด้านกิจกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกาย - ธรรมชาติและผลที่จะได้รับ - การพัฒนาและประเมินสมรรถภาพทางกาย - การควบคุมการหายใจและภาวะตึงเครียด - สภาพ การจัดการกับน้ำหนักและรายละเอียดสุขภาพ - ความปลอดภัยการปฐมพยาบาลและการป้องกันการบาดเจ็บ ● เจตคติด้านกิจกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกาย - การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอ - จรรยาบรรณเพื่อสุขภาพและความสมบูรณ์
● ความรับผิดชอบส่วนบุคคลและการพัฒนาสังคม	● ทักษะการพัฒนาค้น และสังคม - ความปลอดภัยและการจัดการกับตนเอง - ความมีน้ำใจนักกีฬาและการทำงานเป็นทีม

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	- ทักษะการใช้ข้อมูล ข่าวสาร การสื่อสาร และทักษะการคิด เกี่ยวกับการ เคลื่อนไหว กิจกรรม ทางกาย และ สมรรถภาพทางกาย ● แนวคิดการ พัฒนาตน - ประวัติและ วัฒนธรรมของ วิชาชีพพลศึกษา กับการพลศึกษา ● เจตคติการ พัฒนาตน - ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความแตกต่าง - และสังคม - ความสนุกสนาน เฮฮา และทำท่าย - การแสดงออก และ การมีสุนทรียภาพ
3. รัฐ Missouri ประเทศ สหรัฐอเมริกา (http://www.dese.mo.gov/ divimprove/curriculum/ frameworks/hthphys.htm)	● การเคลื่อนไหว ของมนุษย์และ การปฏิบัติ ● กิจกรรมทางกาย และการอยู่ดีมี สุขในชีวิต - ทักษะพื้นฐานการเคลื่อนไหวและเกม - ทักษะกีฬาและกิจกรรมยามว่าง - จังหวะและการเดินรำ - หลักการเคลื่อนไหวของมนุษย์ - สมรรถภาพทางกายของบุคคล - ความรับผิดชอบของบุคคล และ พฤติกรรมทางสังคมในการเข้าร่วม กิจกรรมทางกาย - การป้องกันการบาดเจ็บ การรักษา และ ฟื้นฟู

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
4. รัฐ New Jersey ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.state.nj.us/njded/cccs/index.html)	● แนวคิดและทักษะการเคลื่อนไหวและกิจกรรมทางกายเพื่อชีวิต - แนวคิดการเคลื่อนไหว - ทักษะการเคลื่อนไหว - กิจกรรมทางกาย (เกม กีฬา และกิจกรรมนันทนาการ) - การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย - หลักสูตรวิชา หลักการเคลื่อนไหวและจิตวิทยาเพื่อนำไปสู่การฝึกปฏิบัติกิจกรรมทางกายของตนเอง ● แนวคิดสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ - องค์ประกอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ - กิจกรรมสมรรถภาพทางกายเพื่อชีวิตที่สมบูรณ์
5. รัฐ Utah ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.uen.org/core/core?course Num/7560).	● การร่วมมือสมาชิกในกลุ่ม ห้อง หรือทีม ● บอกประโยชน์ของกิจกรรมทางกาย ● รู้สึกถึงผลที่เกิดกับร่างกายอันเนื่องมาจากกิจกรรมทางกาย ● กิจกรรมทางกายที่สนุกสนาน ● การสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ● ระดับสมรรถภาพของบุคคล
6. รัฐ South Dakota ประเทศสหรัฐอเมริกา (www.edstandards.org/su/health.html)	● ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน - รูปแบบการเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่อยู่กับที่ และยกขึ้น - แนวคิดตามหลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว - ทักษะการเคลื่อนไหว - การประเมินทักษะการเคลื่อนไหว ● กิจกรรมทางกายและสมรรถภาพทางกาย - กิจกรรมทางกายเพื่อสมรรถภาพทางกายที่ดี - กิจกรรมทางกายเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	● พฤติกรรมส่วนตนและสังคม - ความรับผิดชอบและเคารพตนเอง - พฤติกรรมในสังคม - คุณค่าและศักยภาพของบุคคลในกิจกรรมกลุ่ม ● การมีส่วนร่วม - การสร้างความสนุกสนาน ร่าเริงในกิจกรรมทางกาย - ความท้าทายในกิจกรรมทางกาย - การมีส่วนร่วมในสังคมและการจ้างงาน
7. รัฐ West Virginia ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.educationworld.com/Standard/state/wv/index.shtml#physical)	● ความปลอดภัย (การป้องกันการบาดเจ็บ, ความรับผิดชอบขณะฝึก) ● การมีสุขภาพดี (สมรรถภาพเพื่อสุขภาพที่ดี) ● กิจกรรมทางกาย (การเคลื่อนไหว เกม กีฬา) ● การเคลื่อนไหวและการพัฒนากิจกรรมเข้าจังหวะ ● การพัฒนาทักษะกลไก ● การพัฒนาทักษะสังคม (ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วม การทำงานร่วมกัน) ● คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี
8. รัฐ South Carolina ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.ed.sc.gov/agency/offices/cso/pe)	● รูปแบบต่าง ๆ ของการเคลื่อนไหว ● แนวคิดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว ● หลักการเรียนรู้และพัฒนาทักษะกลไก ● การดำเนินชีวิตด้วยร่างกายที่กระฉับกระเฉง ● สมรรถภาพทางกาย ● ความรับผิดชอบส่วนตน ● พฤติกรรมในสังคมกับเป้าหมายกิจกรรมทางกาย ● ความสนุกสนาน ความท้าทาย การแสดงออก การมีส่วนร่วมในสังคม

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
9. รัฐ Oregon ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.co/ed.org/sm cnws/standards.html.)	● ความรู้ทักษะกลไกต่าง ๆ ● กิจกรรมทางกายชนิดต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน ● กิจกรรมนันทนาการ ● แนวคิดการเคลื่อนไหวและการประยุกต์ใช้ ● กฎ กติกา ของกิจกรรมทางกายชนิดต่าง ๆ ● กลยุทธ์ของกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ● ความรู้เกี่ยวกับชีวิตที่ทำให้ร่างกายกระฉับกระเฉง ● สมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพเพื่อสุขภาพ ● ทักษะทางสังคม พฤติกรรมที่ดี ● ความแตกต่างระหว่างบุคคล ● ความปลอดภัยในกิจกรรมการเคลื่อนไหว ● ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่มีผลต่อเกม กีฬา การเล่น และการเดินร่า
10. รัฐ Delaware ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.doe.state.de. us/standard/physical Education/standards.html.)	● สรีระวิทยาการออกกำลังกาย ● จีวกลศาสตร์ ● การเรียนรู้ทางกลไก ● จิตวิทยาสังคม ● การจัดการกับตนเอง ● พฤติกรรมทางกายที่กระฉับกระเฉง ● รูปแบบการเคลื่อนไหว
11. รัฐ Maine ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.educationwor ld.com/standards/state/me /page2.shtml#physical)	● สมรรถภาพทางกาย ● ทักษะกลไก ● ความรับผิดชอบ และพฤติกรรมสังคม

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
12. รัฐ New York ประเทศ สหรัฐอเมริกา (http://www.educationworld.com/standards/state/ny/page2.shtml#physical)	● สมรรถภาพทางกาย - ทักษะกลไก - กิจกรรมทางกาย - กิจกรรมทางกีฬา - สมรรถภาพส่วนบุคคล - สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ● ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อม - ความรับผิดชอบ - พฤติกรรมในสังคม - ความสนุกสนาน - ความท้าทาย - การแสดงออก - การสื่อสาร - หลักความปลอดภัยในการเล่น ● การจัดการแหล่งทรัพยากร - การจัดหาทรัพยากรในชุมชนเพื่อกิจกรรมทางกาย - โอกาสในอาชีพทางพลศึกษา กีฬา และสมรรถภาพทางกาย
13. รัฐ Colorado ประเทศ สหรัฐอเมริกา (http://www.cde.state.co.us/index_standaccess.htm)	● ทักษะกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ● ทักษะทางกีฬาต่าง ๆ - ทักษะการเคลื่อนไหว - กรอบแนวคิดการเคลื่อนไหว - การเคลื่อนไหวเพื่อการเล่นเกมกีฬาต่าง ๆ - กฎ กติกา กีฬา แต่ละชนิด ● สมรรถภาพทางกาย - สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ - สมรรถภาพทางทักษะกลไก - สมรรถภาพเพื่อการอยู่ดีมีสุข

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	- โปรแกรมสมรรถภาพส่วนบุคคล ● ความรู้และองค์ประกอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย - หลักความปลอดภัย - กิจกรรมพลศึกษาตามวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ ศีลธรรมของชาติ - กฎ กติกา และกลยุทธ์ของกิจกรรมทางกาย - ความรู้ด้านชีวกลศาสตร์ - เทคโนโลยีของกิจกรรมทางกายและกีฬา
14. รัฐ Texas ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.tea.state.tx.us/rules/tac/ah116.html#ss1161)	● การเคลื่อนไหว ● กิจกรรมทางกายและสุขภาพ (เกม กีฬาบุคคล กีฬาทีม ความปลอดภัยในการเล่น สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ) ● การพัฒนาทางด้านสังคม (พฤติกรรมในสังคม ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วม)
15. รัฐ Indiana ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.state.mcme.us/education/Ines/hpe.html)	● สมรรถภาพทางกาย - สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ - สมรรถภาพทางกลไก - กิจกรรมทางกาย - สรีระวิทยาการออกกำลังกาย ● ทักษะกลไก - แนวคิดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว - ทักษะการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ● การสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลและในสังคม - ความร่วมมือ - การสื่อสาร - การมีส่วนร่วม

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
16. รัฐ Arizona ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.adc.state.az.us/standard/health/physicalRationale.html .)	● ทักษะการเคลื่อนไหว และทักษะกลไก ● หลักการ แนวคิดกิจกรรมทางกายและข้อมูลข่าวสารของกิจกรรมทางกาย ● การดำเนินชีวิตที่กระฉับกระเฉงและการมีบุคลิกภาพทางกายที่ดี ● พฤติกรรมส่วนตนและกลุ่ม (ความปลอดภัย การปฏิบัติตามกฎ กติกา ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม การมองโลกในแง่ดี) ● ความแตกต่างระหว่างบุคคล (วัฒนธรรม ทักษะกลไก ความบกพร่อง) ● ทักษะด้านการจัดการ (การจัดการกับตนเอง ความสนุกสนานชีวิตที่มีสุข)
17. รัฐ Wisconsin ประเทศสหรัฐอเมริกา (http://www.dpi.state.wi.us)	● ผู้วิถีชีวิตที่กระฉับกระเฉง - กิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพ - สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ - ข้อมูลข่าวสารเพื่อชีวิตที่กระฉับกระเฉง - การออกแบบโปรแกรมสมรรถภาพทางกายเฉพาะบุคคล ● การพัฒนาทักษะทางกาย - กิจกรรมการเคลื่อนไหวแบบต่างๆ - ทักษะเคลื่อนไหวเฉพาะอย่าง - กฎ กติกา และกลยุทธ์ในกิจกรรมทางกาย ● การเรียนรู้ทักษะ - ทักษะกลไกเฉพาะชนิด - กิจกรรมทางกายและกีฬา - ข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งเสริมพัฒนากิจกรรมเฉพาะ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	- การเคลื่อนไหวขั้นสูงและเกมต่าง ๆ - การบูรณาการหลักการ ความรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถเฉพาะตน - กิจกรรมทางกายเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน - กิจกรรมทางกายที่มีความหมายกับตนเอง - ประโยชน์กิจกรรมทางกายต่อการเข้าร่วมสังคม
18. รัฐ Maryland ประเทศสหรัฐอเมริกา (www.marylandpublicschools.org/MSDE/division/instruction/physical-education.htm)	● แนวคิดการเคลื่อนไหว ● ทักษะการเคลื่อนไหว ● การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่อยู่กับที่ ประกอบอุปกรณ์ การเคลื่อนไหวคนเดียว/กับกลุ่ม ● สมรรถภาพทางกาย ● ความรู้ ทักษะ กลไก และกลยุทธ์ ความปลอดภัยในการเล่น ● โปรแกรมสมรรถภาพส่วนตน ● หลักการเกี่ยวกับสมรรถภาพ ● กิจกรรมทางกาย ● การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย สมรรถภาพ การเคลื่อนไหว ● สัมพันธภาพระหว่างบุคคล ● ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ จิตวิญญาณ การแข่งขัน ความร่วมมือ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
19. รัฐ Ontario ประเทศแคนาดา (http://www.edu.gov.on.ca/eng/document/curriculum/curricul.html)	● การเคลื่อนไหวของมนุษย์ - โครงสร้างและหน้าที่ของร่างกายมนุษย์ - กลไกทางชีววิทยา - การเรียนรู้ทางกลไก - ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน - เทคโนโลยีการเคลื่อนไหว ● สมรรถภาพทางกายและวิถีชีวิต - องค์ประกอบของสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ - องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกลไก - การวัดสมรรถภาพทางกาย - สมรรถภาพทางกายต่อการมีชีวิตที่มีสุข ● การเข้าร่วมอย่างเข้มข้น - กิจกรรมทางกาย - ความปลอดภัย - ทักษะการดำรงชีวิต
20. เมือง Manitoba ประเทศแคนาดา (http://www.edu.gov.mb.ca/k12/cur/physh/th/curriculum.html)	● การเคลื่อนไหว - ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน - การพัฒนาทักษะ - หลักกลไกการเคลื่อนไหว - แนวคิดการเคลื่อนไหว - กฎ กติกา - กลยุทธ์ของเกม กีฬา - การเล่นเกม และการเล่นอย่างยุติธรรม - การเคลื่อนไหวในการทำงาน - การเคลื่อนไหวในกิจกรรมเข้าจังหวะต่าง ๆ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	● การจัดการสมรรถภาพทางกาย - องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย - ประโยชน์ของสมรรถภาพทางกาย - สรีระวิทยาการออกกำลังกาย - หลักการฝึกปฏิบัติ - องค์ประกอบด้านการจิตใจ - การมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็ง - การแปลผลและวิเคราะห์สมรรถภาพทางกาย ● ความปลอดภัย - ความปลอดภัยในกิจกรรมทางกาย - ความปลอดภัยในการออกกำลังกาย - ความปลอดภัยของอุปกรณ์สถานที่ เครื่องแต่งกาย - การป้องกันและดูแลการบาดเจ็บ - การป้องกันเหตุรุนแรง - การปฐมพยาบาลในกิจกรรมทางกาย และวิถีชีวิตเพื่อสุขภาพ
21. เมือง Alberta ประเทศแคนาดา (www.education.gov.ab.ca/k-12/curriculum/by subject/physed/default.asp)	● กิจกรรมการเคลื่อนไหว - ทักษะพื้นฐาน (เคลื่อนที่อยู่กับที่ ประกอบอุปกรณ์) - ทักษะพื้นฐานกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เดินร่ำ เกม ยิมนาสติก กิจกรรมบุคคล

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
22. ประเทศออสเตรเลีย (http://www.eddept.wa.edu.au/Centoff/outcomes/index.html)	● ผลประโยชน์กิจกรรมทางกาย - องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย - รูปลักษณ์ของร่างกาย - การอยู่ดีมีสุข ● สัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น - ความตั้งมั่นพยายาม - การเล่นที่ยุติธรรม - ผู้นำ - การทำงานเป็นทีม ● วิถีชีวิตที่กระฉับกระเฉง - ความตั้งมั่นพยายาม - ความปลอดภัย - ความท้าทาย/เป้าหมาย - การดำเนินชีวิตที่กระฉับกระเฉง
	● ทักษะสำหรับกิจกรรมทางกาย - ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน - กิจกรรมทางกายตามกฎ กติกา - การเล่นเกม กีฬา และการเดินร่า ● ทักษะการจัดการกับตนเอง - การจัดการตนเองเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย - การสร้างความคุ้นเคยกับกิจกรรมทางกาย - การประเมินความสามารถของตนเองเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย
	● ทักษะระหว่างบุคคล - ทักษะการสื่อสารในสถานการณ์กิจกรรมทางกาย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
23. รัฐ Victoria ประเทศออสเตรเลีย (www.vca.vic.edu.au/csfe/hp/kohp.asp)	- ภาวะการเป็นผู้นำขณะประกอบกิจกรรมทางกาย - การทำงานร่วมกันเป็นทีม - การสร้างความสัมพันธ์ในภาวะสถานการณ์กลุ่มและสังคม ● การเคลื่อนไหวและกิจกรรมทางกาย - แนวคิดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวพื้นฐาน - รูปแบบต่าง ๆ ของการเคลื่อนไหว - รูปแบบของการประสานสัมพันธ์ในการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ - ประโยชน์ของกิจกรรมทางกาย - ปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติในกิจกรรมทางกาย - แนวคิดการตรวจสอบสมรรถภาพทางกายด้านชีววิทยา สังคม และวัฒนธรรม
24. รัฐ Western Australia ประเทศออสเตรเลีย (http://www.eddept.western.edu.au/centoff/outcomes/index.asp)	● ความรู้และความเข้าใจ - แนวคิดด้านกิจกรรมทางกาย - กิจกรรมทางกายเพื่อวิถีชีวิตที่แข็งแรง ● เจตคติและค่านิยม - การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	- การเล่นด้วยความเป็นธรรมชาติ - การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ - การทำงานร่วมกันเป็นทีม ● ทักษะสำหรับกิจกรรมทางกาย - ทักษะและกลวิธีการเคลื่อนไหว - ทักษะและกลวิธีในการเล่น การเล่นเกม กีฬา เต้นรำ และการทำงาน ● ทักษะระหว่างบุคคล - ทักษะการสื่อสารเพื่อการดำเนินชีวิตที่แข่งขัน - ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น - ทักษะการให้ความร่วมมือ - ทักษะการเป็นผู้นำ - ทักษะการประนีประนอม
25. ประเทศนิวซีแลนด์ (www.minedu.govt.nz/web/downloadable/d13511-v1/healthpe.pdf)	● ทักษะส่วนบุคคลและพัฒนาการทางกาย - การเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคล - การประกอบกิจกรรมทางกาย - ความปลอดภัยและการจัดการกับความเสี่ยง ● แนวคิดการเคลื่อนไหวและทักษะกลไก - ทักษะการเคลื่อนไหว - ศักยภาพทางกาย - วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเคลื่อนไหว - ปัจจัยสังคมและวัฒนธรรม ● ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล - ทักษะต่าง ๆ ของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
26. ประเทศอังกฤษ (http://www.ncaction.org.uk/subjects/pe/levels.htm)	● ทักษะการเคลื่อนไหวอย่างง่าย ● ทักษะการเคลื่อนไหวที่คล่องแคล่วว่องไว ● การเปลี่ยนแปลงของร่างกายขณะออกกำลังกาย ● การทำงานรายบุคคล เป็นทีม และความปลอดภัย ● กลยุทธ์ ยุทธวิธี กิจกรรมที่เหมาะสมแต่ละบุคคล ● บทบาทผู้นำ ผู้ตาม ● กิจกรรมเพื่อสุขภาพ ● การออกกำลังกายเพื่อชีวิต ● กฎ กติกา การแข่งขันเกมกีฬาต่าง ๆ
27. ประเทศไทย (http://www.academic.sbec.go.th)	● การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย เกม กีฬาไทย และกีฬาสากล - ทักษะ การเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬาไทย กีฬาสากล - พื้นฐานทักษะกลไกสู่การเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย เกม และกีฬาไทย กีฬาสากล - การเล่นกีฬาประเภทบุคคล ทีม กิจกรรมนันทนาการ และการทำงานต่าง ๆ ● การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย - การออกกำลังกาย เล่นกีฬา และกิจกรรมนันทนาการเพื่อสุขภาพ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้
	- สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ - การทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ - การพัฒนา ปรับปรุง และสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ - การพัฒนาสมรรถภาพทางกลไก

2. ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ทางพลศึกษามาทำการสังเคราะห์ โดยพิจารณาสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษาที่มีสาระเหมือนกัน หรือใกล้เคียงกัน หรือเมื่อพิจารณาแล้วสามารถ นำมารวมเข้าเป็นสาระย่อยได้ก็จะนำมารวมเข้าด้วยกัน ซึ่งสามารถสังเคราะห์การเรียนรู้ทางพลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐานได้ 26 หัวข้อ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการสังเคราะห์สาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน

สาระการเรียนรู้	แหล่งค้นคว้า	ICHPER.SD & UNESCO	DODEA	MISSOURI	NEW JERSEY	UTAH
1. ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว			✓		✓	
2. รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย		✓	✓			
3. หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหว และการประยุกต์ใช้		✓	✓	✓	✓	
4. การเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกเฉพาะในกิจกรรมทางกาย เกม กีฬา			✓	✓		
5. หลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเคลื่อนไหว					✓	
6. การเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย			✓	✓		✓
7. ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรมเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว						
8. กฎ กติกา ความปลอดภัย และสุนทรียภาพของการเคลื่อนไหว		✓	✓			
9. สรีระวิทยาการออกกำลังกาย					✓	
10. สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดี		✓		✓	✓	✓
11. สมรรถภาพเพื่อทักษะปฏิบัติ						✓
12. การสร้างเสริม พัฒนา ปรับปรุง สมรรถภาพส่วนบุคคล			✓	✓		✓
13. การจัดการกับความเครียดที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย			✓			
14. กิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย				✓	✓	
15. ปัจจัยทางวัฒนธรรม พฤติกรรมส่วนบุคคล สังคม ต่อสมรรถภาพ			✓			
16. หลักความปลอดภัย การปฐมพยาบาล และการป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา			✓			
17. หลักจิตวิทยาในการเล่นและแข่งขันกีฬา					✓	
18. ทักษะ กลยุทธ์ กติกาในการเล่นกีฬาและการแข่งขัน				✓	✓	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	แหล่งค้นคว้า	ICHPER.SD &UNESCO	DODEA	MISSOURI	NEW JERSEY	UTAH
19. สังคม วัฒนธรรม และพัฒนาการทาง การศึกษาและการเล่นต่าง ๆ			✓	✓		
20. กิจกรรมทางกายเพื่อความสุขสนาน ท้าทาย และเพื่อการแสดงออก		✓	✓	✓	✓	✓
21. ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และอาชีพ ทางการศึกษา			✓			
22. ความมีน้ำใจนักกีฬา			✓			
23. ความเหมือนและต่างระหว่างบุคคลและ การทำงานร่วมกัน		✓	✓			✓
24. การเคารพกฎ กติกาส่วนตน และของกลุ่ม				✓		
25. ความรับผิดชอบ ชื่อสัตย์ต่อตนเองและทีม		✓		✓		
26. การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี						

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้ แหล่งค้นคว้า	SOUTH DAKOTA	WEST VERGINIA	SOUTH COROLINA	OREGON	DELAWARE
1. ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว	✓				
2. รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย	✓				
3. หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหว และการประยุกต์ใช้	✓	✓			
4. การเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกเฉพาะในกิจกรรมทางกาย เกม กีฬา					
5. หลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเคลื่อนไหว	✓				
6. การเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย	✓				
7. ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรมเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว					
8. กฎ กติกา ความปลอดภัย และสุนทรียภาพของการเคลื่อนไหว					
9. สรีระวิทยาการออกกำลังกาย					
10. สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดี	✓	✓			
11. สมรรถภาพเพื่อทักษะปฏิบัติ	✓				
12. การสร้างเสริม พัฒนา ปรับปรุง สมรรถภาพส่วนบุคคล					
13. การจัดการกับความเสี่ยงที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย		✓			
14. กิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย	✓				
15. ปัจจัยทางวัฒนธรรม พฤติกรรมส่วนตน สังคม ต่อสมรรถภาพ				✓	
16. หลักความปลอดภัย การปฐมพยาบาล และการป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา					
17. หลักจิตวิทยาในการเล่นและแข่งขันกีฬา		✓			
18. ทักษะ กลยุทธ์ กติกาในการเล่นกีฬาและการแข่งขัน				✓	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	แหล่งค้นคว้า	SOUTH DAKOTA	WEST VERGINIA	SOUTH COROLINA	OREGON	DELAWARE
19. สังคม วัฒนธรรม และพัฒนาการทางการ กีฬาและการเล่นต่าง ๆ		✓	✓			
20. กิจกรรมทางกายเพื่อความสนุกสนาน ท้าทาย และเพื่อการแสดงออก		✓	✓	✓	✓	
21. ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และอาชีพทาง การกีฬา						
22. ความมีน้ำใจนักกีฬา					✓	✓
23. ความเหมือนและต่างระหว่างบุคคลและ การทำงานร่วมกัน		✓	✓	✓	✓	✓
24. การเคารพกฎ กติกาส่วนตน และของกลุ่ม		✓	✓	✓	✓	✓
25. ความรับผิดชอบ ชื่อสัตย์ต่อตนเองและทีม		✓	✓	✓	✓	✓
26. การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี						✓

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	แหล่งค้นคว้า	MAINE	NEW YORK	COLORADO	TEXAS	INDIANA
1. ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว				✓	✓	✓
2. รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย				✓	✓	✓
3. หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการ เคลื่อนไหว และการประยุกต์ใช้		✓	✓		✓	✓
4. การเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกเฉพาะใน กิจกรรมทางกาย เกม กีฬา				✓	✓	
5. หลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการ เคลื่อนไหว				✓	✓	
6. การเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย						
7. ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรมเกี่ยวกับ การเคลื่อนไหว						
8. กฎ กติกา ความปลอดภัย และสุนทรียภาพ ของการเคลื่อนไหว						

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	แหล่งค้นคว้า	MAINE	NEW YORK	COLORADO	TEXAS	INDIANA
9. สรีระวิทยาการออกกำลังกาย		✓				✓
10. สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดี		✓	✓	✓	✓	✓
11. สมรรถภาพเพื่อทักษะปฏิบัติ				✓		✓
12. การสร้างเสริม พัฒนา ปรับปรุง สมรรถภาพส่วนบุคคล			✓	✓		
13. การจัดการกับความเสี่ยงที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย			✓	✓		
14. กิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย						✓
15. ปัจจัยทางวัฒนธรรม พฤติกรรมส่วนตน สังคม ต่อสมรรถภาพ						
16. หลักความปลอดภัย การปฐมพยาบาล และการป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา						
17. หลักจิตวิทยาในการเล่นและแข่งขันกีฬา						
18. ทักษะ กลยุทธ์ ทักษะในการเล่นกีฬาและการแข่งขัน			✓	✓	✓	
19. สังคม วัฒนธรรม และพัฒนาการทางการกีฬาและการเล่นต่าง ๆ				✓		
20. กิจกรรมทางกายเพื่อความสนุกสนาน ทำลาย และเพื่อการแสดงออก			✓	✓	✓	✓
21. ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และอาชีพทางการกีฬา			✓	✓		✓
22. ความมีน้ำใจนักกีฬา		✓		✓		✓
23. ความเหมือนและต่างระหว่างบุคคลและการทำงานร่วมกัน		✓		✓	✓	
24. การเคารพกฎ กติกาส่วนตน และของกลุ่ม		✓		✓	✓	✓
25. ความรับผิดชอบ ชื่อสัตย์ต่อตนเองและทีม		✓	✓	✓	✓	✓
26. การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี		✓	✓	✓	✓	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้ แหล่งค้นคว้า	ARIZONA	WISCONSIN	MARYLAND	ONTARIO (CANADA)	MONITOBA (CANADA)
1. ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว			✓		✓
2. รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย	✓	✓	✓	✓	✓
3. หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหว และการประยุกต์ใช้	✓	✓	✓	✓	✓
4. การเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกเฉพาะในกิจกรรมทางกาย เกม กีฬา		✓	✓		✓
5. หลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเคลื่อนไหว				✓	
6. การเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย				✓	✓
7. ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรมเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว					
8. กฎ กติกา ความปลอดภัย และสุนทรียภาพของการเคลื่อนไหว		✓	✓		✓
9. สรีระวิทยาการออกกำลังกาย					✓
10. สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดี	✓	✓	✓	✓	✓
11. สมรรถภาพเพื่อทักษะปฏิบัติ		✓		✓	
12. การสร้างเสริม พัฒนา ปรับปรุงสมรรถภาพส่วนบุคคล	✓	✓	✓		✓
13. การจัดการกับความเครียดที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย				✓	
14. กิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย			✓		
15. ปัจจัยทางวัฒนธรรม พฤติกรรมส่วนตนสังคม ต่อสมรรถภาพ		✓			
16. หลักความปลอดภัย การปฐมพยาบาลและการป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา	✓		✓	✓	✓
17. หลักจิตวิทยาในการเล่นและแข่งขันกีฬา	✓				
18. ทักษะ กลยุทธ์ กติกาในการเล่นกีฬาและการแข่งขัน	✓	✓	✓		✓

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	แหล่งค้นคว้า	ARIZONA	WISCONSIN	MARYLAND	ONTARIO (CANADA)	MONITOBA (CANADA)
19. สังคม วัฒนธรรม และพัฒนาการทาง การกีฬาและการเล่นต่าง ๆ			✓			
20. กิจกรรมทางกายเพื่อความสนุกสนาน ท้าทาย และเพื่อการแสดงออก		✓	✓	✓	✓	
21. ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และอาชีพ ทางการกีฬา		✓	✓			
22. ความมีน้ำใจนักกีฬา		✓		✓	✓	
23. ความเหมือนและต่างระหว่างบุคคลและ การทำงานร่วมกัน		✓	✓	✓	✓	✓
24. การเคารพกฎ กติกาส่วนตน และ ของกลุ่ม		✓		✓	✓	
25. ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ต่อตนเองและ ทีม		✓	✓	✓	✓	
26. การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี		✓	✓			

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้ แหล่งค้นคว้า	ALBERTA (CANADA)	AUSTRALIA	VICTORIA (AUSTRALIA)	WESTERN (AUSTRALIA)	NEWZELAND
1. ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว			✓		✓
2. รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย	✓	✓	✓	✓	
3. หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหว และการประยุกต์ใช้			✓		✓
4. การเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกเฉพาะในกิจกรรมทางกาย เกม กีฬา	✓			✓	
5. หลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเคลื่อนไหว					✓
6. การเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย					✓
7. ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรมเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว					✓
8. กฎ กติกา ความปลอดภัย และสุนทรียภาพของการเคลื่อนไหว					
9. สรีระวิทยาการออกกำลังกาย					
10. สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดี	✓			✓	✓
11. สมรรถภาพเพื่อทักษะปฏิบัติ	✓			✓	✓
12. การสร้างเสริม พัฒนา ปรับปรุงสมรรถภาพส่วนบุคคล	✓	✓			
13. การจัดการกับความเสี่ยงที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย					✓
14. กิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย					
15. ปัจจัยทางวัฒนธรรม พฤติกรรมส่วนตน สังคม ต่อสมรรถภาพ	✓	✓	✓		
16. หลักความปลอดภัย การปฐมพยาบาล และการป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา	✓				

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้ แหล่งค้นคว้า	ALBERTA (CANADA)	AUSTRALIA	VICTORIA (AUSTRALIA)	WESTERN (AUSTRALIA)	NEWZELAND
17. หลักจิตวิทยาในการเล่นและแข่งขัน กีฬา					
18. ทักษะ กลยุทธ์ กติกาในการเล่นกีฬา และการแข่งขัน	✓	✓	✓	✓	
19. สังคม วัฒนธรรม และพัฒนาการทาง การกีฬาและการเล่นต่าง ๆ					
20. กิจกรรมทางกายเพื่อความสนุกสนาน ท้าทาย และเพื่อการแสดงออก	✓	✓	✓		✓
21. ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และอาชีพ ทางการกีฬา				✓	
22. ความมีน้ำใจนักกีฬา				✓	
23. ความเหมือนและต่างระหว่างบุคคล และการทำงานร่วมกัน	✓	✓	✓	✓	
24. การเคารพกฎ กติกาส่วนตน และ ของกลุ่ม	✓	✓	✓	✓	✓
25. ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ต่อตนเอง และทีม	✓	✓	✓	✓	✓
26. การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	✓	✓		✓	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	แหล่งค้นคว้า	ENGLAND	ประเทศไทย
1. ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว			✓
2. รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย		✓	✓
3. หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหว และการประยุกต์ใช้		✓	✓
4. การเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกเฉพาะในกิจกรรมทางกาย เกม กีฬา			✓
5. หลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเคลื่อนไหว			✓
6. การเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย		✓	✓
7. ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรมเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว			
8. กฎ กติกา ความปลอดภัย และสุนทรียภาพของการเคลื่อนไหว			✓
9. สรีระวิทยาการออกกำลังกาย			✓
10. สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดี		✓	✓
11. สมรรถภาพเพื่อทักษะปฏิบัติ		✓	✓
12. การสร้างเสริม พัฒนา ปรับปรุง สมรรถภาพส่วนบุคคล			✓
13. การจัดการกับความเครียดที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย		✓	✓
14. กิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย		✓	✓
15. ปัจจัยทางวัฒนธรรม พฤติกรรมส่วนตัว สังคม ต่อสมรรถภาพ			
16. หลักความปลอดภัย การปฐมพยาบาล และการป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา		✓	✓
17. หลักจิตวิทยาในการเล่นและแข่งขันกีฬา			
18. ทักษะ กลยุทธ์ กติกาในการเล่นกีฬาและการแข่งขัน		✓	✓
19. สังคม วัฒนธรรม และพัฒนาการทางการกีฬาและการเล่นต่าง ๆ			✓

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	แหล่งค้นคว้า	ENGLAND	ประเทศไทย
20. กิจกรรมทางกายเพื่อความสนุกสนาน ท้าทาย และเพื่อการแสดงออก			✓
21. ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และอาชีพทางการกีฬา			
22. ความมีน้ำใจนักกีฬา			✓
23. ความเหมือนและต่างระหว่างบุคคลและการทำงานร่วมกัน		✓	✓
24. การเคารพกฎ กติกาส่วนตน และของกลุ่ม		✓	✓
25. ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ต่อตนเองและทีม		✓	✓
26. การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี		✓	✓

3. ผู้วิจัยนำผลการสังเคราะห์มาสรุปกรอบแนวคิดเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจำแนกเป็นสาระหลักและสาระย่อย ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 กรอบแนวคิดสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามสาระหลักและสาระย่อย

สาระหลัก	สาระย่อย
1. แนวคิดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกายมนุษย์	1.1 ระบบของร่างกาย พัฒนาการและกลไกที่ใช้ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ 1.2 ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว 1.3 ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของมนุษย์ 1.4 หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว 1.5 หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวและการประยุกต์ใช้ 1.6 กฎ กติกา และความปลอดภัยในการเคลื่อนไหว 1.7 รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย 1.8 คุณทริยภาพด้านการเคลื่อนไหว

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สาระหลัก	สาระย่อย
2. สมรรถภาพทางกาย	2.1 สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ 2.2 สมรรถภาพทางกายเพื่อทักษะ 2.3 การประเมิน วางแผน ปรับปรุง สร้างเสริม สมรรถภาพ ส่วนตนและสังคม
3. กิจกรรมการออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ	3.1 กิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี 3.2 ทักษะ กลยุทธ์ กฎ กติกา และความปลอดภัยในการเล่น และแข่งขันกีฬาต่าง ๆ 3.3 กิจกรรมการละเล่นตามประเพณี วัฒนธรรมในชุมชนและ สังคม 3.4 กิจกรรมทางกายเพื่อนันทนาการ (ความสนุกสนาน ทำทาย กล้าแสดงออก)
4. การพัฒนาทีม	4.1 การทำงานร่วมกัน 4.2 การเคารพกฎ กติกา ส่วนตนและของกลุ่ม 4.3 ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ต่อตนเองและทีม 4.4 การเป็นผู้นำ ผู้ตาม 4.5 ความมีน้ำใจนักกีฬา

ผู้วิจัยนำกรอบแนวคิดสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานในสาระหลักและสาระย่อยไปสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 17 คน โดยแยกเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา จำแนกตามกลุ่ม

ลำดับที่	ผู้เชี่ยวชาญ	จำนวน	ร้อยละ
1	อาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา	4	23.53
2	ครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	5	29.41
3	ศึกษานิเทศก์	4	23.53
4	ผู้เชี่ยวชาญ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4	23.53
รวม		17	100

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษา (สาระหลักและสาระย่อย) สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สาระการเรียนรู้พลศึกษา	เห็นด้วย	เห็นด้วย (แต่ขอปรับปรุง เพิ่มเติม)	ไม่เห็นด้วย
1. แนวคิดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกายมนุษย์	88.24	11.76	-
1.1 ระบบของร่างกาย พัฒนาการและกลไกที่ใช้ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์	88.24	5.88	5.88
1.2 ความคิดเห็นรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว	88.24	5.88	5.88
1.3 ปัจจัยแวดล้อมทางด้านสังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของมนุษย์	94.12	5.88	-
1.4 หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว	94.12	5.88	-
1.5 หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวและการประยุกต์	100	-	-
1.6 กฎ กติกาและความปลอดภัยในการเคลื่อนไหว	88.24	5.88	5.88
1.7 รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย	100	-	-
1.8 คุณทริยภาพด้านการเคลื่อนไหว	94.12	5.88	-
2. สมรรถภาพทางกาย	100	-	-
2.1 สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ	100	-	-
2.2 สมรรถภาพทางกายเพื่อทักษะ	94.12	5.88	-
2.3 การประเมิน วางแผน ปรับปรุง สร้างเสริมสมรรถภาพส่วนตนและสังคม	88.24	5.88	5.88

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้พลศึกษา	เห็นด้วย	เห็นด้วย (แต่ขอปรับปรุง เพิ่มเติม)	ไม่ เห็นด้วย
3. กิจกรรมการออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ	88.24	11.76	-
3.1 กิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อวิถีชีวิตที่มี สุขภาพดี	100	-	-
3.2 ทักษะ กลยุทธ์ กฎ กติกา และความปลอดภัย ในการเล่นและแข่งขันกีฬาต่าง ๆ	88.24	5.88	5.88
3.3 กิจกรรมการละเล่นตามประเพณี วัฒนธรรมใน ชุมชนและสังคม	100	-	-
3.4 กิจกรรมทางกายเพื่อนันทนาการ (ความสนุก สนาน ทำท่าย กล้าแสดงออก)	82.36	11.76	5.88
4. การพัฒนาทีม	100	-	-
4.1 การทำงานร่วมกัน	88.24	11.76	-
4.2 การเคารพ กฎ กติกา ส่วนตนและของกลุ่ม	100	-	-
4.3 ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ต่อตนเองและทีม	94.12	5.88	-
4.4 การเป็นผู้นำ ผู้ตาม	100	-	-
4.5 ความมีน้ำใจนักกีฬา	94.12	5.88	-

จากตารางที่ 5 ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษาสำหรับการศึกษ
ขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. สาระการเรียนรู้ที่เห็นด้วย มีดังนี้

1.1 สาระการเรียนรู้ที่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 100 คือ

สาระหลัก ได้แก่ สมรรถภาพทางกาย และการพัฒนาทีม

สาระย่อย ได้แก่

- หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหว และการประยุกต์ใช้
- รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย
- สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ
- กิจกรรมออกกำลังกายเพื่อวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
- กิจกรรมการเล่นตามประเพณี วัฒนธรรมในชุมชน และสังคม
- การเคารพ กฎ กติกา ส่วนตนและของกลุ่ม
- การเป็นผู้นำ ผู้ตาม

2. สาระการเรียนรู้ที่เห็นด้วยและเห็นด้วยขอปรับปรุงเพิ่มเติม มีดังนี้

2.1 สาระการเรียนรู้ที่เห็นด้วยและเห็นด้วยขอปรับปรุงเพิ่มเติม ระหว่างร้อยละ 94.12 และ 5.88 ได้แก่

- ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ขอปรับปรุงเป็นปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของมนุษย์
- หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว ขอปรับปรุงเป็นหลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวเบื้องต้น
- สุนทรียภาพด้านการเคลื่อนไหว ขอปรับปรุงเป็น ลีลา และสุนทรียภาพในการเคลื่อนไหว
- สมรรถภาพทางกายเพื่อทักษะการฝึกปฏิบัติ ขอปรับปรุงเป็นสมรรถภาพทางกลไก
- ความรับผิดชอบ ชื่อสัตย์ ต่อตนเองและทีม ขอปรับปรุงเป็นความรับผิดชอบ ชื่อสัตย์ เพื่อแม่ เสียดสละ ต่อตนเองและทีม

- ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ขอปรับปรุงเป็น การมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย

2.2 สารที่เห็นด้วยและเห็นด้วยขอปรับปรุงเพิ่มเติม ระหว่างร้อยละ 88.24 และ 11.76 ได้แก่

- แนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกายของมนุษย์ ขอปรับปรุงเป็นการเคลื่อนไหว
- กิจกรรมออกกำลังกาย ขอปรับปรุงเป็น การทำงาน ทำกิจกรรมและการเล่นร่วมกัน

3. สารการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นทั้งระดับเห็นด้วย เห็นด้วยขอปรับปรุงเพิ่มเติม และระดับไม่เห็นด้วย ดังนี้

3.1 สารการเรียนรู้ที่เห็นด้วย เห็นด้วยขอปรับปรุงเพิ่มเติม และไม่เห็นด้วย ในอัตราส่วนร้อยละ 88.24, 5.88, และ 5.88 ตามลำดับ ได้แก่

- ระบบของร่างกาย พัฒนาการ และกลไกที่ใช้ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ขอปรับปรุงเป็น ระบบของร่างกายที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางกลไกที่ใช้ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์
- ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว ขอปรับปรุงเป็น ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกายมนุษย์
- กฎ กติกา และความปลอดภัยในการเคลื่อนไหว ขอปรับปรุงเป็น ความปลอดภัยในการเคลื่อนไหว
- การประเมิน วางแผน ปรับปรุง สร้างเสริมสมรรถภาพส่วนตนและสังคม ขอปรับปรุงเป็น การประเมิน ทดสอบ วางแผน ปรับปรุง สร้างเสริม พัฒนาสมรรถภาพส่วนตนและผู้อื่น และการดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพที่ดี

- ทักษะ กลยุทธ์ กฎ กติกา และความปลอดภัยในการเล่นและแข่งขันกีฬาต่าง ๆ
- ขอปรับปรุงเป็น ทักษะ กฎ กติกา และความปลอดภัยในการเล่นและแข่งขันกีฬาต่าง ๆ

3.2 สารการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับร้อยละ 82.36 เห็นด้วยแต่ขอปรับปรุงเพิ่มเติมในระดับร้อยละ 11.76 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 5.88 ได้แก่ กิจกรรมทางกายเพื่อนันทนาการผู้เชี่ยวชาญ ขอปรับปรุงเป็น กิจกรรมนันทนาการผู้เชี่ยวชาญได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับสารการเรียนรู้ทางพลศึกษาเพิ่มเติมเรียงความสำคัญตามจำนวนความถี่มากไปหาความถี่น้อย ได้ดังนี้

ระดับความถี่ 3 ได้แก่ สารการเรียนรู้ในเรื่องความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล และการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไก

ระดับความถี่ 2 ได้แก่ สารการเรียนรู้ในเรื่อง

- การป้องกันและการปฐมพยาบาลการบาดเจ็บทางการกีฬา
- สุนทรียภาพทางการดูและเล่นกีฬา

ระดับความถี่ 1 ได้แก่ สารการเรียนรู้ในเรื่อง

- การเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาศักยภาพ
- การเป็นผู้นำนันทนาการ
- กิจกรรมนันทนาการเพื่อสุขภาพ
- อาหารและโภชนาการในการเล่นและแข่งขันกีฬา
- หลักจิตวิทยาในการเล่นและแข่งขันกีฬา

- กิจกรรมการออกกำลังกายตามสมัยนิยม และภาวะที่ไม่สอดคล้องกับการออกกำลังกาย

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา และคำอธิบายระดับมาตรฐานความสามารถแต่ละระดับในแต่ละช่วงชั้นการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. นำผลความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้พลศึกษาจากแบบสอบถามรอบที่ 1 ที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันตั้งแต่ร้อยละ 90 และข้อคิดเห็นเพิ่มเติมดำเนินการดังนี้

1.1 สรุปหาสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษา ซึ่งสรุปได้ 4 สาระ คือ

สาระด้านการเคลื่อนไหว

สาระด้านสมรรถภาพทางกาย

สาระด้านกิจกรรมทางกาย

สาระด้านการพัฒนาทีม

1.2 สาระการเรียนรู้ย่อย 1 ในแต่ละสาระความรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป ผู้วิจัยนำมาสรุปหาความคิดรวบยอดของแต่ละสาระและกำหนดเป็นองค์ความรู้รวม ดังนี้

สาระการเคลื่อนไหว มีองค์ความรู้รวม 2 ด้าน

- ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ
- การประยุกต์

สาระสมรรถภาพทางกาย มีองค์ความรู้รวม 3 ด้าน

- องค์ประกอบสมรรถภาพ

- การเข้าร่วมกิจกรรม
- การประเมินสมรรถภาพ

สาระกิจกรรมทางกาย มีองค์ความรู้รวม 3 ด้าน

- การออกกำลังกาย
- การเล่นและแข่งขัน
- กิจกรรมนันทนาการ

สาระการพัฒนาทีม มีองค์ความรู้รวม 3 ด้าน

- ความแตกต่าง
- ความมีวินัย
- ความร่วมมือ

2. นำองค์ความรู้รวมซึ่งเป็นความคิดรวบยอดของแต่ละสาระ พิจารณาประกอบกับมาตรฐานช่วงชั้นของสาระการเรียนรู้พลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มากำหนดมาตรฐานความสามารถในแต่ละช่วงชั้น

3. การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษาในแต่ละช่วงชั้น การเรียน ใช้วิธีการทางรูบิก (Rubrics) ดังนี้

3.1 กำหนดระดับมาตรฐานความสามารถที่ประเมิน 3 ระดับ คือ ระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐาน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน

3.2 กำหนดรายละเอียดคุณภาพความสามารถในแต่ละระดับของแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

3.2.1 เริ่มจากคุณภาพความสามารถระดับตามมาตรฐาน ซึ่งเป็นความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถสูงสุดตามวัย วุฒิภาวะ ในช่วงชั้นการเรียนนั้น ๆ

3.2.2 การพิจารณาความสามารถระดับเหนือมาตรฐาน เป็นคุณภาพความสามารถที่สูงกว่าระดับตามมาตรฐาน ซึ่งพิจารณาทักษะกระบวนการ หรือความรู้ในเนื้อหาที่สูงกว่าระดับปกติ

3.2.3 การพิจารณาความสามารถระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เป็นคุณภาพความสามารถที่ต่ำกว่าระดับมาตรฐาน ซึ่งพิจารณาจากทักษะกระบวนการ หรือความรู้ในเนื้อหาที่มีคุณภาพไม่สมบูรณ์ หรือมีจุดอ่อน

4. รายละเอียดคุณภาพความสามารถในแต่ละระดับความสามารถของช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 1-4 ปรากฏในตารางที่ 6-9

ตารางที่ 6 มาตรฐานความสามารถ สาระ การเคลื่อนไหวของแต่ละช่วงชั้น

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
1. การเคลื่อนไหว	1.1 ความคิดรวบ	1.1 ทักษะการ	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3)
	ยอดเกี่ยวกับการ	เคลื่อนไหว	ระดับเหนือมาตรฐาน
	เคลื่อนไหว	ไหว/รูป	ประยุกต์ทักษะการเคลื่อนไหว
	1.2 หลักวิทยา	แบบ	พื้นฐานแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และ
	ศาสตร์การ		มีอุปกรณ์ประกอบสู่การเคลื่อนไหว
	เคลื่อนไหว		ไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในการเล่น
	1.3 รูปแบบและ		เกมง่ายๆ ทั้งโดยลำพังเป็นคู่ และ
	ทักษะการ		เป็นกลุ่มได้อย่างสนุกสนานและ
	เคลื่อนไหว		ปลอดภัย
	1.4 ความปลอดภัย		ระดับตามมาตรฐาน
			ควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกายใน
			กิจกรรมการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับ
			ที่ แบบเคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์
			ประกอบทั้งโดยลำพัง เป็นคู่ และ
			เป็นกลุ่มอย่างถูกต้อง ปลอดภัย
			ทั้งในสภาพแวดล้อมที่กำหนดและ
			สภาพแวดล้อมต่างๆ ไป

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวและบังคับร่างกายขั้นพื้นฐานทั้งการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ แบบเคลื่อนที่และแบบมีอุปกรณ์ประกอบได้ถูกต้อง ปลอดภัย ร่วมมือกับเพื่อนๆ ในการเล่นแบบอย่างง่าย ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและเกมต่างๆ ได้อย่างถูกต้องปลอดภัย และประยุกต์หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ถูกต้องสมบูรณ์ ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของในหลากหลายประเภทกิจกรรม ระดับตามมาตรฐาน ควบคุมตนเองเมื่อปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และบังคับสิ่งของตามหลัก วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวสามารถ ถ่ายโยง ทักษะการเคลื่อนไหวสู่กิจกรรมเฉพาะหรือเกมง่ายๆ อย่างถูกต้อง ปลอดภัย

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เคลื่อนไหวร่างกายในลักษณะผสมผสานได้ถูกต้องทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของถ่ายโยงทักษะการเคลื่อนไหวสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกาย เกมอย่างง่าย ไม่ซับซ้อน ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 - ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน เชื่อมโยงทักษะการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกายและเกมต่างๆ ได้อย่างถูกต้องปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ ระดับตามมาตรฐาน วิเคราะห์การเคลื่อนไหวของตนเอง เพื่อนำสู่การวางแผน ออกแบบ กิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับตนเอง นำทักษะของกิจกรรมทางกายต่างๆ ไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน แสดงการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกพื้นฐานนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายอย่างง่ายด้วยตนเองและกับกลุ่มเพื่อน

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน ตั้งเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับกลไกของร่างกาย ปัจจัยแวดล้อม ด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยี และหลักการรูปแบบการเคลื่อนไหวสู่การนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวในกิจกรรมทางกายต่างๆ ตามศักยภาพทางกายของแต่ละบุคคล นำไปสู่การวางแผนพัฒนาขีดความสามารถสูงสุด ระดับตามมาตรฐาน ประเมินศักยภาพด้านทักษะการเคลื่อนไหวของตนเอง สภาพร่างกายของตนเอง และปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยี นำไปสู่การวางแผนพัฒนาขีดความสามารถสูงสุดในการปฏิบัติกิจกรรมทางกายที่ถนัด ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สามารถนำความรู้ด้านกลไกของร่างกายของตนเอง ปัจจัยแวดล้อม ด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม เทคโนโลยีและหลักการรูปแบบการเคลื่อนไหวไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวในกิจกรรมทางกายต่างๆ ตามศักยภาพของตนเอง สู่ขีดความสามารถสูงสุด

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
1. การเคลื่อนไหว	1.5 การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวและการประยุกต์	1.2 การประยุกต์	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายได้อย่างถูกต้อง สมดุล คล่องแคล่ว ว่องไว ปลอดภัย และสวยงามในสภาวะแวดล้อมต่างๆ
	1.6 สุนทรียภาพการเคลื่อนไหว		ระดับตามมาตรฐาน ระบุตำแหน่งการทำงานที่เชื่อมโยงประสานสัมพันธ์กันของอวัยวะต่างๆ ในชีวิตประจำวัน
	1.7 ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว		ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ระบุการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายในกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ไม่ซับซ้อนและในสภาวะแวดล้อมที่กำหนดไว้
			ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน ปรับปรุงกลไกการเคลื่อนไหวของร่างกาย รูปร่าง ทรวดทรง ได้ถูกต้องเหมาะสม สวยงามตามหลักการเคลื่อนไหวในสภาวะแวดล้อมต่างๆ
			ระดับตามมาตรฐาน สำรวจการเปลี่ยนแปลงของร่างกายขณะเคลื่อนไหวปรับปรุงทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อการมีรูปร่าง ทรวดทรงที่ถูกต้องเหมาะสม สวยงาม
			ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ระบุการเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่เกิดจากการเคลื่อนไหวร่างกายในรูปแบบทำทางต่างๆ

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน พัฒนาปรับปรุงการจัดทำทางการเคลื่อนไหวในแต่ละประเภทกิจกรรม ให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ระดับตามมาตรฐาน สามารถจัดทำทางการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเองได้ถูกต้อง สวยงาม เหมาะสมและปลอดภัย ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สามารถวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของตนเองเพื่อนำไปสู่การจัดทำทางการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง ปลอดภัย
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน พัฒนาการจัดทำทาง ทรวดทรงได้เหมาะสมในขณะเคลื่อนไหวร่างกายในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระดับตามมาตรฐาน วิเคราะห์ วินิจฉัยความบกพร่องขององค์ประกอบในการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเอง เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง พัฒนาการจัดทำทาง ทรวดทรงได้เหมาะสมในการเคลื่อนไหวต่างๆ ไปในชีวิตประจำวัน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน พัฒนาการจัดทำทาง ทรวดทรงได้ถูกต้องในการเคลื่อนไหวต่างๆ ไปในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 7 มาตรฐานความสามารถ สาระ สมรรถภาพทางกายของแต่ละช่วงชั้น

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
2. สมรรถภาพทางกาย	2.1 องค์ประกอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ	2.1 องค์ประกอบสมรรถภาพ	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน สามารถสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพขั้นพื้นฐานของตนเองได้ถูกต้องตามหลักการออกกำลังกายได้ครบทุกองค์ประกอบ ระดับตามมาตรฐาน สามารถนำหลักการออกกำลังกายใช้ในการสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองครบทุกองค์ประกอบ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ระบุระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองในแต่ละองค์ประกอบ
	2.2 องค์ประกอบสมรรถภาพทางกลไก		ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน เลือกกิจกรรมเฉพาะที่นำไปสู่เป้าหมายการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของแต่ละองค์ประกอบได้เหมาะสมกับตนเองตามหลักการออกกำลังกาย ระดับตามมาตรฐาน สามารถสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองในแต่ละองค์ประกอบได้ตามศักยภาพและความต้องการ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน วางแผนสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ครบทุกองค์ประกอบอย่างสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน สามารถนำความรู้เกี่ยวกับหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกสู่การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละองค์ประกอบ ระดับตามมาตรฐาน นำความรู้เกี่ยวกับหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกประยุกต์สู่การกำหนดเป้าหมายการสร้างเสริมสมรรถภาพของตนเองได้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน แสดงพัฒนาการของตนเองเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในทุกองค์ประกอบ

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน สามารถให้ความรู้ คำแนะนำเพื่อ การดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทาง กลไกตามศักยภาพและความ ต้องการของแต่ละบุคคลได้ครบ ทุกองค์ประกอบ ระดับตามมาตรฐาน ให้คำแนะนำเกี่ยวกับรูปแบบการ ออกกำลังกายและหลักการพัฒนา สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกลไกแก่ผู้อื่น ได้ครบทุกองค์ประกอบ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน กำหนดกลวิธีในการพัฒนาสมรรถ ภาพทางกายเพื่อสุขภาพและ สมรรถภาพทางกลไกของตนเอง ในทุกองค์ประกอบ

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
2. สมรรถภาพทางกาย	2.3 กิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี	2.2 การเข้าร่วมกิจกรรม	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมทางกายที่นำไปสู่การมีสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดีของตนเอง ระดับตามมาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้เหมาะสมกับตนเอง ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพตามที่กำหนด
	2.4 กิจกรรมพัฒนาสมรรถภาพทางกลไก		ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอเพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง และเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพที่หลากหลาย ระดับตามมาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมทางกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพตามรูปแบบที่กำหนดและสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน นำผลการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายสู่การพิจารณาแนวทางการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ ระดับตามมาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามศักยภาพของตนเอง ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เลือกกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับศักยภาพตนเอง เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามเป้าหมายที่กำหนด

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน เป็นแบบอย่างของผู้ปฏิบัติตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย จนทำให้มีระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในระดับที่กำหนด ระดับตามมาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อดำรงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพเป็นประจำ สม่ำเสมอต่อเนื่องและรักษาระดับสมรรถภาพให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ปฏิบัติตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกเป็นประจำสม่ำเสมอ

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
2. สมรรถภาพทางกาย	2.5 การทดสอบสมรรถภาพทางกาย	2.3 การประเมินสมรรถภาพ	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน ตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้โดยวิธีง่ายๆ ระดับตามมาตรฐาน ตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ตามขั้นตอนที่กำหนด ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน กำหนดวิธีการตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง
	2.6 การปรับปรุงพัฒนา สมรรถภาพทางกาย		
	2.7 การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย		
	2.8 การดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกาย		
			ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน ประเมินสมรรถภาพของตนเองและนำผลการประเมินกำหนดโปรแกรมการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของตนเองในระดับที่ต้องการ ระดับตามมาตรฐาน ทดสอบประเมิน และแปลผลสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพของตนเองได้หลากหลายวิธี ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ทดสอบประเมินระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ด้วยตนเองโดยวิธีง่ายๆ ตามคำแนะนำ

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน นำผลการประเมินสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกไปใช้ในการกำหนดโปรแกรมการพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง ระดับตามมาตรฐาน นำผลการประเมินสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไก เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ทดสอบ ประเมิน และแปลผลระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกได้หลากหลายวิธีและเตรียมสร้างแผนเพื่อปรับปรุงสมรรถภาพของตนเอง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน ปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกลไกของตนเองและผู้อื่น ระดับตามมาตรฐาน สร้างและปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อดำรงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในเกณฑ์ที่กำหนดของตนเองและผู้อื่น ได้ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สร้างโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไก ตามเกณฑ์ที่กำหนดแต่ละบุคคล

ตารางที่ 8 มาตรฐานความสามารถ สาระ กิจกรรมทางกายของแต่ละช่วงชั้น

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
3. กิจกรรมทางกาย	3.1 หลักการ รูปแบบการออกกำลังกาย	3.1 การออกกำลังกาย	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน ประเมินระดับการออกกำลังกายของตนเองและกำหนดโปรแกรมการออกกำลังกายสำหรับตนเองได้อย่างเหมาะสม ระดับตามมาตรฐาน ออกกำลังกายได้ถูกต้องตามรูปแบบและขั้นตอนตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงเสร็จสิ้นและฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน บริหารกายเพื่อการอบอุ่นร่างกายและผ่อนคลายร่างกายได้อย่างถูกต้อง สนุกสนานและปลอดภัย
	3.2 กิจกรรมการออกกำลังกายตามสมัยนิยมและในสภาพแวดล้อมต่างๆ		
	3.3 ภาวะต่างๆ ในการออกกำลังกาย		ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน สามารถจัดโปรแกรมการออกกำลังกายของตนเองและออกกำลังกายตามโปรแกรมอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ ระดับตามมาตรฐาน เลือกรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการศักยภาพของตนเองและ ฝึกปฏิบัติ การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพต่อตนเอง ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ออกกำลังกายตามรูปแบบที่ครูกำหนดและรูปแบบที่ตนเองชื่นชอบอย่างสม่ำเสมอ

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน กำหนดรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับตนเองในสภาพแวดล้อมต่างๆ และประเมินผลการออกกำลังกายที่มีต่อการพัฒนาการในด้านต่างๆ ของตนเอง ระดับตามมาตรฐาน ประเมินความพร้อมของร่างกายของตนเองและบุคคลอื่น เพื่อประกอบกิจกรรมการออกกำลังกาย เลือกกิจกรรมการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับตนเอง สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ปฏิบัติตนในการออกกำลังกายตามกิจกรรมที่ได้รับการแนะนำอย่างสม่ำเสมอและประเมินศักยภาพของตนเองขณะออกกำลังกาย

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน วางแผน ปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายสำหรับตนเองและผู้อื่น เป็นแบบอย่างที่ดีของการเป็นผู้นำด้านการออกกำลังกาย ระดับตามมาตรฐาน สังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ใช้ในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาร่างกายและพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง และให้คำแนะนำกิจกรรมการออกกำลังกายรูปแบบการออกกำลังกายแก่ผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน วางแผนเพื่อพัฒนาการออกกำลังกายส่วนตนได้ถูกต้อง เหมาะสมกับระดับความสามารถของตนเอง สามารถชักชวนผู้อื่นให้เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
3. กิจกรรมทางกาย	3.4 การเล่นและ การแข่งขันกีฬา ประเภทบุคคลคู่ และทีม 3.5 ทักษะและ เทคนิคต่างๆ 3.6 กลยุทธ์และการ แข่งขัน 3.7 กฎ กติกา มารยาท 3.8 ความปลอดภัย	3.2 การเล่น และการ แข่งขัน	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน สามารถเล่นกีฬาประเภทบุคคลและทีมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างหลากหลาย ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากล ที่ทักษะการเล่นที่ถูกต้อง นำกลยุทธ์และยุทธวิธีขั้นพื้นฐานมาใช้ในการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ ได้สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง ระดับตามมาตรฐาน ฝึกปฏิบัติทักษะกีฬาเบื้องต้นได้ อย่างหลากหลายชนิดกีฬา เล่นกีฬาประเภทบุคคลและกีฬาทีมอย่างง่ายๆ ได้อย่างปลอดภัย ถูกต้องตามกฎ กติกา และวิธีการเล่น ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ฝึกปฏิบัติทักษะพื้นฐานทางกีฬาที่มีวิธีการเล่นไม่ซับซ้อน ร่วมเล่นกีฬา กับเพื่อนได้อย่างถูกต้องตามกฎ กติกาที่กำหนด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน นำกลยุทธ์วิธีการเล่น เทคนิคการเล่นต่างๆ ใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถในการเล่นกีฬาของตนเองและกลุ่มทั้งกีฬาประเภทบุคคล คู่ และทีม ระดับตามมาตรฐาน เล่นและแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล คู่ ทีม ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากลอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง นำกลวิธีกลยุทธ์ที่ไม่ซับซ้อนใช้ในการแข่งขันกีฬา ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เล่นและเข้าแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล คู่ ทีม กีฬาไทยและกีฬาสากลที่มีวิธีการเล่นไม่ซับซ้อน ฝึกปฏิบัติกลยุทธ์การเล่น กฎ กติกาวิธีการในการเล่นกีฬาได้อย่างถูกต้อง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน เล่นกีฬาที่ชื่นชอบได้อย่างชำนาญ สามารถปรับปรุงแก้ไข สถานการณ์ ในการเล่นและการแข่งขันของ ตนเองและของกลุ่มภายใต้กรอบกฎ กติกา มารยาทได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ระดับตามมาตรฐาน เล่นและแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล และทีมที่เลือกได้ถูกต้องและ มีประสิทธิภาพตามกลยุทธการเล่น กฎ กติกา มารยาทในการแข่งขัน กีฬา ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เล่นกีฬาตามความถนัดและความ สนใจอย่างมีทักษะและสามารถ พัฒนาทักษะ การเล่นสู่การแข่งขัน

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน กำหนดแบบแผนพัฒนาศักยภาพของตนเองและทีม และฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นแบบอย่างทีมอื่นๆ ระดับตามมาตรฐาน ฝึกปฏิบัติทักษะ กลวิธี กลยุทธการเล่นเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเองสู่การแข่งขัน และวิเคราะห์ผลที่เกิดจากการแข่งขันกีฬาสู่การปรับปรุงตนเองและกลุ่ม ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการร่วมเล่นและแข่งขันกีฬาในทีมเปรียบเทียบทักษะการเล่นของตนเองและเพื่อน ๆ สู่การกำหนดแผนในการเล่น แข่งขันกีฬาของตนเองและกลุ่ม

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
3. กิจกรรม ทางกาย	3.9 กิจกรรม	3.3 กิจกรรม	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3)
	การเล่นตาม	นันทนาการ	ระดับเหนือมาตรฐาน
	ประเพณี วัฒนธรรมในชุมชนและในสังคม		สามารถเล่นเกมและการเล่น ที่บ้านร่วมกับกลุ่มเพื่อความสนุก สนานและเพื่อการแข่งขันที่ ไม่ซับซ้อนได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย กติกา
	3.10 เกมต่างๆ		
	3.11 กิจกรรมทาง กายเพื่อ		ระดับตามมาตรฐาน
	นันทนาการ		สามารถเล่นเกมง่ายๆ และร่วม กิจกรรมกลุ่มในประเพณีการเล่น ของชุมชนท้องถิ่นอย่างสนุกสนาน และปลอดภัย
			ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน
			สามารถเล่นเกมที่ไม่ซับซ้อนได้ตาม กฎข้อบังคับที่กำหนดขึ้นอย่าง ปลอดภัยและสนุกสนาน
			ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6)
			ระดับเหนือมาตรฐาน
			สามารถเล่นเกมและการเล่น ที่บ้านร่วมกับเพื่อนและบุคคลอื่น ได้และดัดแปลง ประยุกต์เกม การเล่นต่างๆ ให้สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของตนและกลุ่ม
			ระดับตามมาตรฐาน
			ร่วมกิจกรรมนันทนาการตามความ สามารถความสนใจ และความ ต้องการของตนเองให้มีส่วนร่วม ในการเล่น แข่งขัน เกมการเล่น ที่บ้านต่างๆ
			ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน
			เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ที่กำหนดขึ้น สามารถเล่นเกมและ การเล่นพื้นเมืองกับเพื่อนๆ ได้ ถูกต้องตามวิธีการเล่นอย่างสนุกสนาน

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน สามารถร่วมเล่นเกม และการละเล่น พื้นบ้านได้อย่างหลากหลายกิจ กรรมและหลากหลายสถานที่ ฝึกฝนตนเองเป็นผู้นำและผู้ตาม ในการร่วมกิจกรรมนันทนาการได้ ระดับตามมาตรฐาน เลือกกิจกรรมนันทนาการได้ เหมาะสม สอดคล้องกับ ความ ต้องการ ความสนใจของตนเอง ร่วมเล่นเกมการละเล่นพื้นบ้าน กับ เพื่อนและกลุ่มได้อย่างสนุกสนาน และปลอดภัย ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ร่วมกิจกรรมนันทนาการตามที่ สนใจอย่างสนุกสนาน สามารถ เล่นเกมการละเล่นพื้นเมืองกับเพื่อน และกลุ่มได้อย่างสนุกสนานและ ปลอดภัย

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน เป็นผู้นำในกิจกรรมนันทนาการ ในชุมชนและเป็นตัวอย่างของ ผู้นุรักษ์ ส่งเสริมการเล่นตาม วัฒนธรรมในชุมชน ระดับตามมาตรฐาน เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ที่ตนเองชื่นชอบได้อย่างสนุกสนาน และปลอดภัย ส่งเสริมรักษา ประเพณีการเล่นพื้นบ้านได้อย่าง เหมาะสมทั้งส่วนตนและร่วมกับ กลุ่มในชุมชน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เลือกปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการ ที่เหมาะสมกับตนเอง ร่วมเล่นเกม และการเล่นพื้นเมืองที่ชื่นชอบ และถนัด

ตารางที่ 9 มาตรฐานความสามารถ สาระ การพัฒนาทีมของแต่ละช่วงชั้น

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
4. การพัฒนาทีม	4.1 ความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.1 ความแตกต่าง	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน ระบุความสามารถของตนเองแสดงการยอมรับตนเองและผู้อื่น ตามความสามารถที่แตกต่างกัน ระดับตามมาตรฐาน ระบุลักษณะเฉพาะตนเองและของผู้อื่น แยกแยะความสามารถที่แตกต่างกันของบุคคลในทีมที่ทำงานร่วมกันได้ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ระบุลักษณะเฉพาะของตนเองและความแตกต่างในความสามารถของตนเองและเพื่อนๆ
	4.2 การพัฒนาตน 4.3 การยอมรับตนเองและผู้อื่น		ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน วิเคราะห์ผลดี-ผลเสีย จากการตัดสินใจของตนเองและของกลุ่ม ระดับตามมาตรฐาน วิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างของศักยภาพของตนเองและเพื่อนร่วมทีมยอมรับข้อดีข้อควรปรับปรุงจากบุคคลอื่น ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ยอมรับความแตกต่างในความสามารถของตนเอง และบุคคลอื่น ระบุจุดเด่น จุดควรปรับปรุงของตนเอง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน สำรวจศักยภาพของตนเอง ผู้อื่น ในสถานะแวดล้อมต่างๆ นำไปสู่ การวิเคราะห์หาศักยภาพที่แตกต่าง กันของแต่ละบุคคลและทีม ระดับตามมาตรฐาน รักษาไว้ซึ่งคุณสมบัติที่ดีของตนเอง และแสดงพัฒนาการการปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของตนเอง ได้อย่างชัดเจน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน กำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพ ของตนเองได้ตามศักยภาพ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน เป็นต้นแบบที่ดีแก่ผู้อื่นในการ พัฒนาศักยภาพของตนเองและ สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้อื่น เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มได้อย่าง สอดคล้องกับความสนใจและความ สามารถของแต่ละบุคคล ระดับตามมาตรฐาน กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาศักย ภาพของตนเองได้อย่างสอดคล้อง กันระหว่างความสามารถ ความ ต้องการและปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ได้ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพ ด้วยวิธีการต่างๆ ได้อย่างสอดคล้อง กับความสามารถ

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
4. การพัฒนาทีม	4.4 ความมีระเบียบวินัย	4.2 ความมีวินัย	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน ปฏิบัติตามกฎ กติกา มีระเบียบวินัย รับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและทีม และให้โอกาสแก่ทุกคนได้มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน
	4.5 การเคารพกฎ กติกาและมารยาท		ระดับตามมาตรฐาน ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ กติกาที่กำหนดขึ้นและแสดงความรับผิดชอบต่อเมื่อผิดพลาด
	4.6 ความรับผิดชอบต่อตนเองและทีม		ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น แสดงความรับผิดชอบต่อในภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม
	4.7 ความซื่อสัตย์		ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน ประยุกต์กฎ กติกา มารยาทที่เหมาะสมในภาวะต่างๆ แสดงความรับผิดชอบต่อความซื่อสัตย์ และความมีระเบียบวินัยส่วนตัวและทีม
			ระดับตามมาตรฐาน ปฏิบัติตามในฐานะสมาชิกของกลุ่ม ได้ถูกต้องตามบทบาท กฎ กติกาที่กำหนดแสดงความรับผิดชอบต่อ ความซื่อสัตย์ในการกระทำของตนเอง
			ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ปฏิบัติตามได้ถูกต้องตามกฎ กติกา มารยาททั้งส่วนตัวและสมาชิกของกลุ่ม ซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่อ การกระทำของตนเองตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน ร่วมมือและรับผิดชอบต่อตนเองในการทำงาน ร่วมกันเป็นทีม แก้ไขสถานการณ์ต่างๆ ของทีมได้ โดยปราศจากข้อขัดแย้งต่างๆ ระดับตามมาตรฐาน สามารถประยุกต์กฎ กติกา มารยาท และความมีน้ำใจนักกีฬาไปใช้เป็นแนวปฏิบัติในการทำงานของตนเอง และการดำเนินชีวิต ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน มีวินัยในตนเอง ซื่อสัตย์และรับผิดชอบในภาระหน้าที่ทั้งส่วนตนและของทีม ประเมินการปฏิบัติตนในการทำงานต่างๆ ได้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน มีวินัยในตนเองจนเป็นกิจนิสัยที่ยึดเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวัน ประพฤติปฏิบัติตามกฎ กติกา ยึดถือความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบ ระดับตามมาตรฐาน รักษาและคงสภาพ การเป็นผู้มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ ทั้งส่วนตนและในทีมและในชีวิตประจำวัน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน กำหนดวิถีทางการประพฤติปฏิบัติตนเพื่อการมีบุคลิกภาพที่ดี ซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อทั้งส่วนตนและทีม เห็นคุณค่าและปฏิบัติตามกฎ กติกา อย่างเคร่งครัด

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
4. การพัฒนาทีม	4.8 การทำงาน และกิจกรรมร่วม กันในทีม	4.3 ความร่วมมือ	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) ระดับเหนือมาตรฐาน ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายจากกลุ่มด้วยความเต็มใจ และอย่างเป็นขั้นตอนและยอมรับ ผลที่ปรากฏ ระดับตามมาตรฐาน ร่วมมือกับกลุ่มปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายและยอมรับผลการปฏิบัติ งานทั้งส่วนตนและของทีมที่เกิดขึ้น ยอมรับบทบาทของผู้นำกลุ่ม ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ปฏิบัติตนเป็นผู้ตามที่ดีและร่วมงาน กับผู้อื่นตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนด และยอมรับผลที่เกิดขึ้น
	4.9 การเป็นผู้นำ และผู้ตาม		ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ระดับเหนือมาตรฐาน สามารถชักจูงคนอื่นในการทำงาน ร่วมกันและแสดงศักยภาพใน ภาวะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่มี ประสิทธิภาพ ระดับตามมาตรฐาน ประเมินลักษณะความเป็นผู้นำและ ผู้ตามของตนเองและผู้อื่นและ เป็นผู้นำและผู้ตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาพตลอดจนมีความสามารถในการ ทำงานร่วมกันเป็นทีม ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สามารถทำงานกับทีม ปฏิบัติตน ตามข้อตกลงของกลุ่ม สามารถ แสวงหาความร่วมมือจากบุคคลอื่น เมื่อมีความต้องการ
	4.10 ความมีน้ำ ใจนักกีฬา		

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ระดับเหนือมาตรฐาน สามารถชักจูงผู้อื่นเพื่อสนับสนุนและร่วมอยู่กับทีม สามารถวางแผนพัฒนาทีมงานและการทำงานของทีมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพจากข้อขัดแย้ง ระดับตามมาตรฐาน กำหนดรูปแบบความรับผิดชอบของการปฏิบัติหน้าที่ในทีมและเลือกใช้กลวิธีในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเล่นทีม ตลอดจนสามารถวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพของทีมนานด้านต่างๆ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ทำงานกับผู้อื่นได้ตามศักยภาพของตนเองและกำหนดแนวทางการพัฒนาตนเองเพื่อศักยภาพของทีม

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สาระ	สาระสำคัญ	องค์ความรู้รวม	ระดับมาตรฐานความสามารถ
			ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6) ระดับเหนือมาตรฐาน เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่มีประสิทธิภาพ สร้างแนวร่วม ในการพัฒนาทีมและมีแนวทางการ พัฒนาตนที่ชัดเจน ระดับตามมาตรฐาน สร้างภาวะผู้นำ ผู้ตาม ความร่วมมือ และการเคารพสิทธิส่วนตนและ ผู้อื่นภายในทีมอยู่เสมอ ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ร่วมงานกับผู้อื่นในทีมได้ปรับปรุง พัฒนาตนเองเพื่อศักยภาพ ของทีม อยู่เสมอ

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานความสามารถ
สาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการนำเสนอผลการศึกษาความคิดเห็น
และ ข้อวิจารณ์

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการใน 2 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำรายละเอียดของเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้พัฒนาขึ้นจัดทำเป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่าสอบถาม
ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา รอบที่ 2
2. นำผลการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 มาจัดทำเป็นแบบสอบถาม
รอบที่ 3 ตามเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) นำไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา รอบที่ 3

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

1. ผลการสำรวจข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษาเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน รอบที่ 2

จากการที่ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐานที่ได้พัฒนาขึ้นไปสร้างเป็นแบบสอบถามมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แยกเป็น 4 ด้านแต่ละด้านจะถามใน 2 ประเด็น คือ ประเด็นเพื่อพิจารณาความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะของผู้เรียนในระดับความสามารถทั้ง 3 ระดับ (เหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน ต่ำกว่ามาตรฐาน ในแต่ละช่วงชั้นและประเด็นเพื่อพิจารณาถึงพัฒนาการความก้าวหน้าในความสามารถของผู้เรียนทั้ง 4 ช่วงชั้น (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4) ในแต่ละระดับความสามารถ ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 เกี่ยวกับแนวคิดหลักเรื่องการเคลื่อนไหวซึ่งประกอบด้วย 2 แนวคิดย่อย คือ ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบและการประยุกต์แต่ละแนวคิดย่อยถาม 2 ประเด็น มีข้อคำถามจำนวน 14 ข้อ (ข้อคำถามลำดับที่ 1-14)

ด้านที่ 2 เกี่ยวกับแนวคิดหลักเรื่องสมรรถภาพทางกาย ซึ่งประกอบด้วย 3 แนวคิดย่อย คือ องค์ประกอบสมรรถภาพทางกาย การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินสมรรถภาพ แต่ละแนวคิดย่อยถาม 2 ประเด็น มีข้อคำถามจำนวน 21 ข้อ (ข้อคำถามลำดับที่ 15-35)

ด้านที่ 3 เกี่ยวกับแนวคิดหลักเรื่องกิจกรรมทางกาย ซึ่งประกอบด้วย 3 แนวคิดย่อย คือ การออกกำลังกาย การเล่นและการแข่งขัน และกิจกรรมนันทนาการ แต่ละแนวคิดย่อยถาม 2 ประเด็น มีข้อคำถามจำนวน 21 ข้อ (ข้อคำถามลำดับที่ 36-56)

ด้านที่ 4 เกี่ยวกับแนวคิดหลักเรื่องการพัฒนาทีม ซึ่งประกอบด้วย 3 แนวคิดย่อย ความแตกต่าง ความมีวินัย และความร่วมมือ แต่ละแนวคิดย่อยถาม 2 ประเด็น มีข้อคำถามจำนวน 21 ข้อ (ข้อคำถามลำดับที่ 57-77)

ผลการสำรวจข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานความสามารถ
 สาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน ในรอบที่ 2 ใช้สถิติค่ามัธยฐานและค่าพิสัย
 ระหว่างควอไทล์ ปรากฏผลดังภาคผนวก จ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษาเกี่ยวกับเกณฑ์
 มาตรฐาน ความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน รอบที่ 3

ด้านที่ 1 สาระการเคลื่อนไหว (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบและการประยุกต์)
 ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 10-13

ตารางที่ 10 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
 ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (ทักษะการ
 เคลื่อนไหว/รูปแบบ)ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน
 จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
1	1	มาตรฐานความสามารถใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 1 (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.20	4.36	0.16	1.54	มาก	ไม่ สอดคล้อง
2	3	มาตรฐานความสามารถใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 2 (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็น ถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.29	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
3	5	มาตรฐานความสามารถใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 3 (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็น ถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง
4	7	มาตรฐานความสามารถใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 4 (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็น ถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 10 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) ในช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐานในระดับความเป็นไปได้มาก มี 3 ช่วงชั้น เรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและเกมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องปลอดภัยและประยุกต์หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ถูกต้องสมบูรณ์ ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของในหลากหลายประเภทกิจกรรม
	ระดับตามมาตรฐาน	ควบคุมตนเองเมื่อปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของตามหลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวสามารถถ่ายโยงทักษะการเคลื่อนไหวสู่กิจกรรมเฉพาะหรือเกมง่าย ๆ อย่างถูกต้องปลอดภัย
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	เคลื่อนไหวร่างกายในลักษณะผสมผสานได้ถูกต้องทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของถ่ายโยงทักษะการเคลื่อนไหวสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและเกมอย่างง่ายไม่ซับซ้อน
ช่วงชั้นที่ 3	ระดับเหนือมาตรฐาน	เชื่อมโยงทักษะการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกายและเกมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ
	ระดับตามมาตรฐาน	วิเคราะห์การเคลื่อนไหวของตนเองเพื่อนำสู่การวางแผนออกแบบ กิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับตนเอง นำทักษะของกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	แสดงการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกพื้นฐานนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายอย่างง่ายด้วยตนเองและกับกลุ่มเพื่อน

ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	สังเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับกลไกของร่างกาย ปังจ้ยแวลล้อม ด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและเทคโนโลยี และหลักการรูปแบบการเคลื่อนไหวสู่การนำใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวในกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ตามศักยภาพทางกายของแต่ละบุคคล นำผลสู่การวางแผนพัฒนาขีดความสามารถสูงสุด
	ระดับตามมาตรฐาน	ประเมินศักยภาพด้านทักษะการเคลื่อนไหวของตนเอง สภาพร่างกายของตนเองและปังจ้ยแวลล้อม ด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและเทคโนโลยี นำไปสู่การวางแผนพัฒนาขีดความสามารถสูงสุดในการปฏิบัติกิจกรรมทางกายที่ถนัด
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	สามารถนำความรู้ด้านกลไกของร่างกายของตนเองปังจ้ยแวลล้อมด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม เทคโนโลยีและหลักการรูปแบบการเคลื่อนไหวไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวในกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ตามศักยภาพของตนเองสู่ขีดความสามารถสูงสุด

2. มาตรฐานความสามารถที่เห็นไม่สอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐานตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐานมี 1 ช่วงชั้น คือช่วงชั้นที่ 1 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	ประยุกต์การทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และมีอุปกรณ์ประกอบสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในการเล่นเกมที่ง่าย ๆ ทั้งโดยลำพัง เป็นคู่และเป็นกลุ่มได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย
	ระดับตามมาตรฐาน	ควบคุมการเคลื่อนไหวในกิจกรรมการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ แบบเคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบทั้งโดยลำพัง เป็นคู่และเป็นกลุ่มอย่างถูกต้อง ปลอดภัยทั้งในสภาพแวดล้อมที่กำหนดและสภาพแวดล้อมทั่ว ๆ ไป
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวและบังคับร่างกาย ขึ้นพื้นฐานทั้งการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ แบบเคลื่อนที่และแบบมีอุปกรณ์ประกอบได้ถูกต้อง ปลอดภัยร่วมมือกับเพื่อน ๆ ในการเล่นเกมที่ง่าย

ตารางที่ 11 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (ทักษะการ
เคลื่อนไหว/รูปแบบ) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตาม
ระดับความสามารถ (ระดับเหนือมาตรฐาน ตาม มาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธ ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
5	9	มาตรฐานความสามารถใน ระดับเหนือมาตรฐาน ใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ทักษะการ เคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดง ให้เห็นถึงระดับความก้าว หน้าในการพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วง ชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วง ชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่าง ชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน	4.43	4.59	0.16	1.15	มาก	สอดคล้อง
6	11	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน ใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ทักษะการ เคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็นถึงระดับความ ก้าวหน้าในการพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียน จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน	4.22	4.30	0.08	1.04	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัช ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัชฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
7	13	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำมาตรฐาน ในสาระ การเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 1-4 (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็น ถึงระดับความก้าวหน้าใน การพัฒนาความสามารถ สามารของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน						สอดคล้อง
			4.29	4.51	0.22	1.21	มาก	คล้อย

จากตารางที่ 11 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับตามมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน ในระดับความเป็นไปได้มาก ทั้ง 3 ระดับ เรียงตามค่ามัชฐานมากไปหาน้อย คือระดับเหนือมาตรฐานตามมาตรฐาน ต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียด ในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับเหนือ มาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ประยุกต์ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และมีอุปกรณ์ประกอบสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในการเล่น เกมง่าย ๆ ทั้งโดยลำพัง เป็นคู่ และเป็นกลุ่มได้อย่างสนุกสนาน และปลอดภัย
	ช่วงชั้นที่ 2	พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและเกมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องปลอดภัย และประยุกต์หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ถูกต้อง สมบูรณ์ ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของในหลากหลายประเภทกิจกรรม
	ช่วงชั้นที่ 3	เชื่อมโยงทักษะการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกายและเกมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ
	ช่วงชั้นที่ 4	สังเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับกลไกของร่างกาย ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและเทคโนโลยีและหลักการรูปแบบการเคลื่อนไหวสู่การนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวในกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ตามศักยภาพทางกายของแต่ละบุคคล นำผลสู่การวางแผนพัฒนาขีดความสามารถสูงสุด
ระดับต่ำกว่า มาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	แสดงลักษณะการเคลื่อนไหวและบังคับร่างกาย ขึ้นพื้นฐานทั้งการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ แบบเคลื่อนที่และแบบมีอุปกรณ์ประกอบได้ถูกต้อง ปลอดภัย ร่วมมือกับเพื่อน ๆ ในการเล่น เกมอย่างง่าย
	ช่วงชั้นที่ 2	เคลื่อนไหวร่างกายในลักษณะผสมผสานได้ถูกต้องทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของ ถ่ายโยงทักษะการเคลื่อนไหวสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายและเกมอย่าง ไม่ซับซ้อน
	ช่วงชั้นที่ 3	แสดงการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกพื้นฐานนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายอย่างง่ายด้วยตนเองและกับกลุ่มเพื่อน

	ช่วงชั้นที่ 4	สามารถนำความรู้ด้านกลไกของร่างกายของตนเองปัจจัยแวดล้อม ด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม เทคโนโลยีและหลักการ รูปแบบการเคลื่อนไหวไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาทักษะกลไกการ เคลื่อนไหวในกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ตามศักยภาพของตนเองผู้ขีด ความสามารถสูงสุด
ระดับตาม มาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ควบคุมการเคลื่อนไหวในกิจกรรมการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ แบบเคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบทั้งโดยลำพัง เป็นคู่และเป็น กลุ่มอย่างถูกต้อง ปลอดภัยทั้งในสภาพแวดล้อมที่กำหนดและ สภาพแวดล้อมทั่ว ๆ ไป
	ช่วงชั้นที่ 2	ควบคุมตนเองเมื่อปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของตามหลัก วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวสามารถถ่ายโยงทักษะการเคลื่อนไหวสู่กิจกรรมเฉพาะหรือเกมง่าย ๆ อย่างถูกต้องปลอดภัย
	ช่วงชั้นที่ 3	วิเคราะห์การเคลื่อนไหวของตนเองเพื่อนำสู่การวางแผน ออกแบบ กิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับตนเอง นำทักษะของกิจกรรมทาง กายต่าง ๆ ไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย
	ช่วงชั้นที่ 4	ประเมินศักยภาพด้านทักษะการเคลื่อนไหวของตนเอง สภาพ ร่างกายของตนเองและปัจจัยแวดล้อม ด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและเทคโนโลยี นำไปสู่การวางแผนพัฒนา ขีดความสามารถสูงสุดในการปฏิบัติกิจกรรมทางกายที่ถนัด

ตารางที่ 12 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (การประยุกต์)
ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้น
การเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
8	2	มาตรฐานความสามารถใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 1 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.14	4.30	0.16	1.25	มาก	สอดคล้อง
9	4	มาตรฐานความสามารถใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 2 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.14	4.30	0.16	1.25	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
10	6	มาตรฐานความสามารถใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 3 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.00	4.12	0.12	1.34	มาก	สอดคล้อง
11	8	มาตรฐานความสามารถใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 4 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.42	4.78	0.36	1.26	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 12 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (การประยุกต์) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐานในระดับความเป็นไปได้มาก ทั้ง 4 ช่วงชั้น เรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือ ช่วงชั้นที่ 4 ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 และช่วงชั้นที่ 3 ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	พัฒนา การจัดทำทางทรวงทรงได้เหมาะสมในขณะที่เคลื่อนไหวร่างกายในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
	ระดับตามมาตรฐาน	วิเคราะห์ วินิจฉัยความบกพร่องขององค์ประกอบในการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเองเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนา การจัดทำทาง ทรวงทรงได้เหมาะสมในการเคลื่อนไหวทั่ว ๆ ไป ในชีวิตประจำวัน
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	พัฒนา การจัดทำทาง ทรวงทรงได้ถูกต้องในการเคลื่อนไหวทั่ว ๆ ไป ในชีวิตประจำวัน
ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างถูกต้องสมดุล คล่องแคล่ว ว่องไว ปลอดภัยและสวยงามในสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ
	ระดับตามมาตรฐาน	ระบุตำแหน่งการทำงานที่เชื่อมโยงประสานสัมพันธ์กันของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายขณะเคลื่อนไหวในลีลา ท่าทางต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ระบุการเคลื่อนไหวในส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในกิจกรรม การเคลื่อนไหวที่ไม่ซับซ้อนและในสภาพแวดล้อมที่กำหนดไว้
ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	ปรับปรุงกลไกการเคลื่อนไหวของร่างกาย รูปร่าง ทรวงทรงได้ถูกต้องเหมาะสม สวยงาม ตามหลักการเคลื่อนไหวในสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ

ช่วงชั้นที่ 3	ระดับตามมาตรฐาน	สำรวจการเปลี่ยนแปลงของร่างกายขณะเคลื่อนไหว ปรับปรุงทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อการมีรูปร่าง ทรวดทรงที่ถูกต้องเหมาะสม สวยงาม
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ระบุนการเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่เกิดจากการ เคลื่อนไหวร่างกายในรูปแบบท่าทางต่าง ๆ
	ระดับเหนือมาตรฐาน	พัฒนาปรับปรุงการจัดท่าทางการเคลื่อนไหวในแต่ละ ประเภทกิจกรรมให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน
	ระดับตามมาตรฐาน	สามารถจัดท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเองได้ ถูกต้องสวยงาม เหมาะสมและปลอดภัย
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	สามารถวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของตนเองเพื่อนำไปสู่ การจัดท่าทางการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันอย่าง ถูกต้อง ปลอดภัย

ตารางที่ 13 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (การประยุกต์)
ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4) จำแนกตามระดับความสามารถ
(ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
12	10	มาตรฐานความสามารถใน ระดับเหนือมาตรฐาน ใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงความก้าว หน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วง ชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วง ชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่าง ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.29	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง
13	12	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน ใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงความก้าว หน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.19	4.33	0.14	1.13	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
14	14	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงความก้าว หน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วง ชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วง ชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่าง ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.14	4.30	0.16	1.25	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 13 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการเคลื่อนไหว (การประยุกต์) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียน จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มาก ทั้ง 3 ระดับ เรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างถูกต้องสมดุล คล่องแคล่ว ว่องไว ปลอดภัยและสวยงามในสภาวะ แวดล้อมต่าง ๆ
	ช่วงชั้นที่ 2	ปรับปรุงกลไกการเคลื่อนไหวของร่างกาย รูปร่าง ทรวดทรงได้ ถูกต้องเหมาะสม สวยงาม ตามหลักการ

		เคลื่อนไหวในสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ
	ช่วงชั้นที่ 3	พัฒนาปรับปรุงการจัดทำทางการเคลื่อนไหวในแต่ละประเภทกิจกรรมให้มีความสอดคล้อง สัมพันธ์กัน
	ช่วงชั้นที่ 4	พัฒนาการจัดทำทาง ทรวดทรงได้เหมาะสมในขณะที่เคลื่อนไหวร่างกายในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ระบุตำแหน่งการทำงานที่เชื่อมโยงประสานสัมพันธ์กันของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายขณะเคลื่อนไหวในลีลาทำทางต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
	ช่วงชั้นที่ 2	สำรวจการเปลี่ยนแปลงของร่างกายขณะเคลื่อนไหว ปรับปรุงทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อการมีรูปร่าง ทรวดทรงที่ถูกต้อง เหมาะสม สวยงาม
	ช่วงชั้นที่ 3	สามารถจัดทำทางการเคลื่อนไหวของร่างกายตนเองได้ถูกต้อง สวยงามเหมาะสมและปลอดภัย
	ช่วงชั้นที่ 4	วิเคราะห์ วินิจฉัยความบกพร่องขององค์ประกอบในการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเอง เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาการจัดทำทาง ทรวดทรงได้เหมาะสมในการเคลื่อนไหวทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน
ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ระบุการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ไม่ซับซ้อนและในสภาพแวดล้อมที่กำหนดไว้
	ช่วงชั้นที่ 2	ระบุการเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่เกิดจากการเคลื่อนไหวร่างกายในรูปแบบทำทางต่าง ๆ
	ช่วงชั้นที่ 3	สามารถวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย ของตนเอง เพื่อนำไปสู่การจัดทำทางการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง ปลอดภัย
	ช่วงชั้นที่ 4	พัฒนาการจัดทำทาง ทรวดทรงได้ถูกต้องในการเคลื่อนไหวทั่ว ๆ ไป ในชีวิตประจำวัน

ข้อวิจารณ์

จากผลการวิจัย ด้านที่ 1 สารการเคลื่อนไหว ประกอบด้วยองค์ความรู้ที่สำคัญ 2 ประเด็นคือ ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ และองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการประยุกต์ ซึ่งองค์ความรู้ดังกล่าวสอดคล้อง กับมาตรฐานสากลในการจัดหลักสูตรพลศึกษา ให้นักเรียนยุคใหม่ (ICHPER.SD, 2000) ในมาตรฐานที่ 1-3 ดังนี้

- มาตรฐานที่ 1 : แสดงความสามารถในการเคลื่อนไหวได้หลากหลายรูปแบบ (forms) และแสดงศักยภาพในรูปแบบการเคลื่อนไหวเฉพาะอย่าง
- มาตรฐานที่ 2 : ประยุกต์ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว หลักการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะกลไก
- มาตรฐานที่ 3 : แสดงวิถีชีวิต (lifestyle) ที่มีการเคลื่อนไหวอย่างกระตือรือร้น (active) ไม่เฉื่อยชาออกมาให้เห็น

และสอดคล้องกับแนวทางการจัดหลักสูตรวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาประเทศออสเตรเลียที่ระบุไว้ว่า นักเรียนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติกิจกรรมที่ต้องเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยแสดงออกถึงทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายขั้นพื้นฐาน (การเดิน การวิ่ง และการกระโดด) การบริหารร่างกาย (การทรงตัว การล้มลุก และการหลบ) และการควบคุม การเคลื่อนไหวของวัตถุ (การโยน การไล่จับ การชกและดักจับ) ทั้งในสภาวะปกติและในสภาวะที่มีการกำหนดขึ้นและประยุกต์ใช้ทักษะในการเคลื่อนไหวร่างกายขั้นพื้นฐาน สู่การเล่นเกมส์และกีฬาที่มีการพลิกแพลง สามารถยับยั้งร่างกายตามจังหวะดนตรี สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่วในชีวิตประจำวัน (ไพศาล หรุพาณิชย์กิจ และ นภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม, 2547ข)

กล่าวโดยสรุปการเคลื่อนไหวถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับความพร้อมในการที่จะปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษาชนิดต่าง ๆ เนื่องจากการแสดงความสามารถในกิจกรรมพลศึกษาทั้งหลาย ขึ้นอยู่ภายใต้ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายหรือที่เรียกกันว่าการเคลื่อนไหวศึกษา (Movement Education) ซึ่งเป็นการศึกษาที่เน้นพัฒนากระบวนการเคลื่อนไหวพื้นฐานและทักษะที่เป็นพื้นฐานสำหรับการเล่นกีฬาและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพในวัยเริ่มต้นของเด็ก ทักษะกลไกที่เฉพาะเจาะจงนี้โดยปกติจะถูกใช้ในการเล่นหรือ กิจกรรมเข้าจังหวะ เด็กเริ่มมีความพร้อมสำหรับการเรียน

การสอนทักษะโดยตรงภายใต้การแนะนำของครูเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวเบื้องต้น ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้พัฒนาในด้านกลไกของร่างกายไปตามความสามารถสูงสุดตามธรรมชาติที่มีอยู่ ซึ่งจะช่วยให้เด็กรู้สึกว่าการเคลื่อนไหวได้คล่องแคล่วสวยงามและมีความพร้อมที่จะเรียนทักษะได้อย่างถูกต้องและเรียนรู้ทักษะที่ยากขึ้นไป ดังนั้นการที่ร่างกายสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างมีประสิทธิภาพและสวยงามถูกต้องนั้น เกี่ยวข้องโดยตรงกับความสามารถในการแสดงทักษะกลไกพื้นฐานต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในการประกอบกิจกรรมพลศึกษาอื่น ๆ นอกจากนี้การเคลื่อนไหวจะถูกแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนใน 3 รูปแบบคือ

1. การเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ (Nonlocomotor Movement) เป็นการเคลื่อนไหวที่ปฏิบัติโดยร่างกายไม่มีการเคลื่อนที่หรือเป็นการเคลื่อนไหวเพื่อควบคุมทิศทาง เช่นการถีบ การผลัก การดัน การทรงตัว เป็นต้น
2. การเคลื่อนไหวเพื่อทำให้ร่างกายเคลื่อนที่ (Travel or Locomotor Movements) เป็นการเคลื่อนไหวที่ร่างกายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งทักษะการเคลื่อนไหวเหล่านี้เป็นพื้นฐานการทำงานประสานสัมพันธ์ทางกลไกแบบไม่ซับซ้อน
3. การเคลื่อนไหวเพื่อใช้วัยวะส่วนต่าง ๆ จับต้องวัตถุ (Manipulative Movements) เป็นทักษะการเคลื่อนไหวที่มีการบังคับหรือควบคุมวัตถุต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นการใช้มือและเท้า (Smith and Smith, 1990; สุวิมล ตั้งสัจพจน์, 2540; จิรากรณ์ ศิริประเสริฐ, 2543; กรมวิชาการ, 2544ค)

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2540) ได้กล่าวถึงการประเมินทักษะการเคลื่อนไหวไว้ว่า ทักษะการเคลื่อนไหวมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยเด็ก จะเป็นทักษะพื้นฐานในการที่จะนำไปสู่การเคลื่อนไหวในกิจกรรมต่าง ๆ ในความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันได้เป็นไปด้วยดี มีความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นเหล่านี้เองที่มีบทบาทอันสำคัญในการจะนำไปสู่ทักษะการเล่นกีฬาต่าง ๆ ที่มีความสำคัญและจำเป็นยิ่งในการที่จะช่วยสร้างเสริมคุณภาพชีวิตในวัยผู้ใหญ่ให้มีความหมายและมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไปอีก ซึ่งทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นนี้จะแสดงถึงความสามารถในการทำงานประสานกันระหว่างระบบประสาทและระบบกล้ามเนื้อของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ซึ่งจะประกอบด้วย

1. ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นที่ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมีการเคลื่อนไหวโดยไม่ต้องขยับหรือเคลื่อนที่จากเดิม เช่นการก้มตัว การบิดตัว การหมุนแขน การแกว่งขา เหล่านี้ เป็นต้น
2. ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นที่ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมีการเคลื่อนไหวแล้วร่างกายมีการเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งควบคู่กันไปด้วย เช่น การเดิน การวิ่ง การกระโดด เป็นต้น
3. ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นที่ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมีการเคลื่อนไหวประกอบการใช้อุปกรณ์หรือวัสดุอย่างอื่น ๆ ด้วย เช่นการขว้างลูกบอล การปาลูกบอล การกระโดดข้ามรั้ว เป็นต้น

ส่วนทักษะระดับที่สองที่สูงขึ้นมาอีกระดับหนึ่งนั้น เป็นทักษะที่สามารถนำไปใช้เล่นเกมกีฬาต่าง ๆ ทั้งหลายทั้งมวลในเวลาว่าง และทั้งเพื่อความสนุกสนานตามอัธยาศัยของตนเอง และทักษะหรือความสามารถในการเล่นกีฬาต่าง ๆ

การมีส่วนร่วมและการได้ลงมือเล่นหรือปฏิบัติจริงในกิจกรรมทางกาย เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและกิจกรรมการกีฬา จะช่วยให้บุคคลได้มีพัฒนาการในการทำงานประสานกันระหว่างระบบประสาทและระบบกล้ามเนื้อของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ทำงานประสานกันได้ดียิ่งขึ้น เช่นทำให้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมีการเคลื่อนไหวได้ดีขึ้นและได้ผลมากขึ้น แต่เปลืองแรงงานน้อย มีจังหวะที่สง่างามและกลมกลืนกัน การที่ระบบประสาทและระบบกล้ามเนื้อของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ทำงานประสานกันได้ดีขึ้นนี้เอง ในทางพลศึกษาเรียกว่าเป็นพัฒนาการทางด้านทักษะทางกีฬา และทักษะกีฬาที่กล่าวนี้เป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญในการที่จะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อมิตรภาพ และเพื่อความสนุกสนานในเวลาว่างตามอัธยาศัยของตนเองเป็นประจำและสม่ำเสมอต่อไปอีก การที่บุคคลได้เล่นกีฬาเป็นประจำและสม่ำเสมอจะส่งผลทำให้ได้มาซึ่งการเป็นสมาชิกที่ดีมีคุณค่าและเป็นที่พึงประสงค์ของสังคมและของประเทศชาติต่อไป นอกจากนี้การมีทักษะในการกีฬายังจะถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งอีกอย่างหนึ่งของบุคคลที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถและคุณภาพของการเคลื่อนไหวในแง่ของลักษณะท่าทาง บุคลิกภาพและสมรรถภาพในการเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อประกอบกิจกรรมงานต่าง ๆ ได้ด้วยดี

สำหรับพัฒนาการและความสามารถในการเคลื่อนไหว ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 1-4 สอดคล้องกับงานวิจัยของถนอมวงศ์ ฤกษ์เพชร (2548) ที่วิเคราะห์ข้อเสนอ นโยบายและแผนส่งเสริมการเรียนรู้ทางการกีฬากับทางจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของการศึกษาใน ระบบที่พบว่าการจัดการเรียนรู้ สาระพลศึกษาในช่วงชั้นที่ 1-4 ควรกำหนดกรอบแนวทางและผล การเรียนรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวในแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของการ เคลื่อนไหวร่างกาย ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย เล่นเกมง่าย ๆ ได้อย่างปลอดภัยและสนุกสนาน

ช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เพื่อให้มีความรู้และเข้าใจการเคลื่อนไหวแบบผสมผสานทั้งที่ อยู่กับที่และเคลื่อนที่ได้ ควบคุมตนเองและเคลื่อนที่ได้และเน้นความสำคัญของการใช้ข้อมูลเพิ่ม เดิม ทักษะกลไกและความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมทางกาย

ช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีที่ 1-3 เพื่อให้นักเรียนควบคุมตนเองเมื่อปฏิบัติทักษะแบบ ต่าง ๆ รู้และเข้าใจประสิทธิภาพของรูปแบบการเคลื่อนไหวร่างกาย

ช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4-6 เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและแสดงทักษะการ เคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกพื้นฐานและนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทาง กาย เกม กีฬาไทยและกีฬาสากล เป็นต้น

นอกจากนี้ไพศาล หรรษาชัยกิจ และ นภมณฑล ลิขมื่นเปี่ยม (2547ก) ได้เสนอแนวทางการ สนองตอบความต้องการและพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ด้านพลศึกษา สำหรับนักเรียน ในประเทศสหราชอาณาจักรอังกฤษ สหประชาชาติ ดังนี้

1. การแสวงหาและการพัฒนาทักษะ การแสวงหาและการพัฒนาทักษะเริ่มขึ้นเมื่อนัก เรียนเริ่มตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของตนเอง และการยอมรับต่อการเคลื่อนไหวของ ร่างกายตามปกติ และการเรียนรู้ท่าทางและการเคลื่อนไหวร่างกายที่ตนสามารถสั่งการได้

พัฒนาการของทักษะดังกล่าวช่วยให้นักเรียนมีความสามารถ ดังนี้

- ศึกษา พัฒนาและมีรูปแบบการเคลื่อนไหวร่างกายเบื้องต้นที่นักเรียนสามารถกระทำได้อย่างเช่น การพัฒนาทักษะการเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง
- พัฒนาการควบคุมและประสานส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและเพิ่มทักษะและการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างง่าย ๆ และที่ต้องอาศัยการฝึกฝน ยกตัวอย่างเช่น การเคลื่อนไหวร่างกายทั้งหมดหรือบางส่วน โดยเคลื่อนย้ายร่างกายอยู่กับที่ การเคลื่อนย้ายจัดวางวัตถุและเครื่องมือต่าง ๆ
- รวบรวมและจัดลำดับการเคลื่อนไหวอย่างแคล่วคล่อง
- เคลื่อนไหวอย่างทันทีทันใดและแสดงกิจกรรมที่แตกต่างกันโดยไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า

2. การเลือกและการประยุกต์ใช้ทักษะ กลยุทธ์และแนวคิดองค์รวม การเลือกและการประยุกต์ใช้ทักษะ กลยุทธ์และแนวคิดองค์รวมเริ่มขึ้นเมื่อนักเรียนเริ่มศึกษาการเคลื่อนไหวของร่างกายที่พวกเขาสามารถทำได้ พัฒนาและประยุกต์ใช้เพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง

พัฒนาการของทักษะดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถ ดังนี้

- เลือกว่าจะทำอะไรและทำอย่างไร
- เรียนรู้ที่จะตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นและเคลื่อนไหวได้อย่างเหมาะสม
- เลียนแบบและทำตาม เช่นมองกระจกเพื่อสังเกตการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
- เล่น ใช้ และเข้าใจเหตุผลของเกมส์ เช่นการคาดเดา การกระทำของตนเองในระหว่างการเล่นเกม

- การแสดง การรวบรวมและจัดลำดับการเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงท่าทางการแสดง ยกตัวอย่างเช่น การสนองตอบอย่างเหมาะสมต่อเสียงดนตรีและการให้จังหวะที่ผ่อนคลายและรวดเร็ว

- การปฏิบัติตามและการทำความเข้าใจกฎ กติกา

3. การประเมินและการปรับปรุงการแสดงความสามารถ การประเมินค่าและการปรับปรุงการแสดงความสามารถ เริ่มขึ้นเมื่อนักเรียนตระหนักถึงการเคลื่อนไหวร่างกายที่เขากระทำได้ อะไรที่เขาสามารถกระทำได้สำเร็จจากการเคลื่อนไหวร่างกาย และการปรับท่าทางการเคลื่อนไหว รวมทั้งการเปลี่ยนท่าทางที่เขาสามารถกระทำได้

พัฒนาการของทักษะดังกล่าวจะช่วยนักเรียนมีความสามารถ ดังนี้

- ปรับปรุงคุณภาพการแสดงความสามารถและการนำเสนอผลงาน
- พัฒนาทักษะในการสื่อสารความคิดเกี่ยวกับกิจกรรม โดยใช้รูปแบบในการสื่อสารที่ตนเองชอบและสามารถเลือกใช้ถ้อยคำได้อย่างเหมาะสม
- พัฒนาทักษะในการฟังและความสามารถในการประสานร่วมมือกับบุคคลอื่นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเมื่อต้องพิจารณาทางเลือกและความเป็นไปได้ต่าง ๆ
- ปรับและเปลี่ยนการกระทำและการตอบสนอง
- ตระหนักในความต้องการของบุคคลอื่น
- ปรับปรุงสิ่งที่ตนเองทำให้ดีที่สุดและพัฒนาต่อไป
- ยอมรับและเตรียมพร้อมรับความสำเร็จและข้อจำกัดของตนเอง
- ยอมรับและชื่นชมในงานที่ดีของคนอื่น ๆ

- ศึกษาและปรับปรุงคุณภาพการทำงานของกลุ่ม รวมทั้งติดตามและบันทึกความก้าวหน้าของตนเอง

4. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพและการออกกำลังกาย ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพและการออกกำลังกายเริ่มขึ้นเมื่อนักเรียนรู้จักการรักษาท่วงท่าที่ดีและการปรับท่าทางให้ ถูกต้อง มีความยินดีและปรารถนาที่จะเคลื่อนไหวและออกกำลังกาย

พัฒนาการของทักษะดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถ ดังนี้

- ตระหนักในความหลากหลายของกิจกรรม ซึ่งรวมถึงการออกกำลังกายและการเคลื่อนไหวร่างกายที่จำเป็นสำหรับสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของตน
- สร้างและพัฒนาทัศนคติที่ดีในการออกกำลังกาย และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกายภาพอย่างสม่ำเสมอ

ด้านที่ 2 สารสมรรถภาพทางกาย (องค์ประกอบสมรรถภาพทางกาย การเข้าร่วมกิจกรรมและการประเมินสมรรถภาพทางกาย)

ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 14-19

ตารางที่ 14 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย
(องค์ประกอบสมรรถภาพ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน
จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
15	15	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1 (องค์ประกอบ สมรรถภาพ) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.14	5.00	0.86	1.26	มาก	สอดคล้อง
16	18	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกายใน ช่วงชั้นที่ 2 (องค์ประกอบ สมรรถภาพ) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัยวุฒิ ภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.00	4.00	0	1.30	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
17	21	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกายใน ช่วงชั้นที่ 3 (องค์ประกอบ สมรรถภาพ) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัยวุฒิ ภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.29	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง
18	24	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 4 (องค์ ประกอบสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความสามารถ ที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัยวุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.08	4.24	0.16	1.48	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 14 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (องค์ประกอบสมรรถภาพ) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน

และต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มาก ทั้ง 4 ช่วงชั้นเรียงตามคำมัธฐานมากไปหาน้อย คือช่วงชั้นที่ 3 สูงกว่าช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 4 สูงกว่าช่วงชั้นที่ 2 อย่างชัดเจน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับ ช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 3	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถนำความรู้เกี่ยวกับหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกสู่การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละองค์ประกอบ
	ระดับตามมาตรฐาน	นำความรู้เกี่ยวกับหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกประยุกต์สู่การกำหนดเป้าหมายการสร้างเสริมสมรรถภาพของตนเองได้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	แสดงพัฒนาการของตนเองเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในทุกองค์ประกอบ
ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพขั้นพื้นฐานของตนเองได้ถูกต้องตามหลักการออกกำลังกายได้ครบทุกองค์ประกอบ
	ระดับตามมาตรฐาน	สามารถนำหลักการออกกำลังกาย ใช้ในการสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองครบทุกองค์ประกอบ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ระบุระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองในแต่ละองค์ประกอบ
ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถให้ความรู้ คำแนะนำเพื่อการดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามศักยภาพและความต้องการของแต่ละบุคคลได้ครบทุกองค์ประกอบ
	ระดับตามมาตรฐาน	ให้คำแนะนำเกี่ยวกับรูปแบบการออกกำลังกายและหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกแก่ผู้อื่นได้ครบทุกองค์ประกอบ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	กำหนดกลวิธีในการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกของตนเองในทุกองค์ประกอบ

ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	เลือกกิจกรรมเฉพาะที่นำไปสู่เป้าหมายการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของแต่ละองค์ประกอบได้เหมาะสมกับตนเองตามหลักการออกกำลังกาย
	ระดับตามมาตรฐาน	สามารถสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองในแต่ละองค์ประกอบได้ตามศักยภาพและความต้องการ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	วางแผนสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ครบทุกองค์ประกอบอย่างสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง

ตารางที่ 15 คำนิยาม ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (องค์ประกอบสมรรถภาพ) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
19	27	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ในสาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 1-4 (องค์ประกอบสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.29	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
20	30	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน สาระ สมรรถภาพทางกายในช่วง ชั้นที่ 1-4 (องค์ประกอบ สมรรถภาพ) แสดงให้เห็น ถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.14	4.18	0.04	1.25	มาก	สอดคล้อง
21	23	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระสมรรถ-ภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 1-4 (องค์ ประกอบสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความก้าว หน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วง ชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วง ชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่าง ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.25	4.51	0.26	1.35	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 15 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (องค์ประกอบสมรรถภาพ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียน จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มาก ทั้ง 3 ระดับ เรียงตามคำมัญฐานมากไปหาน้อยคือระดับเหนือมาตรฐาน ต่ำกว่ามาตรฐาน และตามมาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	สามารถสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพขั้นพื้นฐานของตนเองได้ถูกต้องตามหลักการออกกำลังกายได้ครบทุกองค์ประกอบ
	ช่วงชั้นที่ 2	เลือกกิจกรรมเฉพาะที่นำไปสู่เป้าหมายการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของแต่ละองค์ประกอบได้เหมาะสมกับตนเองตามหลักการออกกำลังกาย
	ช่วงชั้นที่ 3	สามารถนำความรู้เกี่ยวกับหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกสู่การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง อย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละองค์ประกอบ
	ช่วงชั้นที่ 4	สามารถให้ความรู้ คำแนะนำเพื่อการดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามศักยภาพและความต้องการของแต่ละบุคคลได้ครบทุกองค์ประกอบ
ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ระบุระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองในแต่ละองค์ประกอบ
	ช่วงชั้นที่ 2	วางแผนสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ครบทุกองค์ประกอบอย่างสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 3	แสดงพัฒนาการของตนเองเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในทุกองค์ประกอบ

ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 4	กำหนดกลวิธีในการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกของตนเองในทุกองค์ประกอบ
	ช่วงชั้นที่ 1	สามารถนำหลักการออกกำลังกายใช้ในการสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองครบทุกองค์ประกอบ
	ช่วงชั้นที่ 2	สามารถสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองในแต่ละองค์ประกอบได้ตามศักยภาพและความต้องการ
	ช่วงชั้นที่ 3	นำความรู้เกี่ยวกับหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกประยุกต์สู่การกำหนดเป้าหมายการสร้างเสริมสมรรถภาพของตนเองได้ครอบคลุมทุก องค์ประกอบ
	ช่วงชั้นที่ 4	ให้คำแนะนำเกี่ยวกับรูปแบบการออกกำลังกายและหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกแก่ผู้อื่นได้ครบทุกองค์ประกอบ

ตารางที่ 16 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
 ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การเข้าร่วม
 กิจกรรม) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตาม
 ช่วงชั้นการเรียน (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
22	16	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 1 (การเข้าร่วม กิจกรรม) แสดงให้เห็นถึง ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.06	4.06	0	1.12	มาก	สอดคล้อง
23	19	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 2 (การเข้าร่วม กิจกรรม) แสดงให้เห็นถึง ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิ ภาวะและศักยภาพของผู้ เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.29	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
24	22	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 3 (การเข้าร่วม กิจกรรม) แสดงให้เห็นถึง ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.25	4.51	0.26	1.35	มาก	สอดคล้อง
25	25	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 4 (การเข้าร่วม กิจกรรม) แสดงให้เห็นถึง ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.42	4.78	0.36	1.26	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 16 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การเข้าร่วมกิจกรรม) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน

และต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มาก ทั้ง 4 ช่วงชั้นคือช่วงชั้นที่ 4 คู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 คู่ช่วงชั้นที่ 1 อย่างชัดเจน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละช่วงชั้นและแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	เป็นแบบอย่างของผู้ปฏิบัติตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายจนทำให้มีระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในระดับที่กำหนด
	ระดับตามมาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อดำรงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพเป็นประจำ สม่ำเสมอต่อเนื่องและรักษาระดับสมรรถภาพให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ปฏิบัติตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกเป็นประจำสม่ำเสมอ
ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอเพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่หลากหลาย
	ระดับตามมาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมทางกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพตามรูปแบบที่กำหนดและสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	นำผลการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายสู่การพิจารณาแนวทางการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง
ช่วงชั้นที่ 3	ระดับเหนือมาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ
	ระดับตามมาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามศักยภาพของตนเอง

	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	เลือกกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับศักยภาพตนเองเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามเป้าหมายที่กำหนด
ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมทางกายที่นำไปสู่การมีสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดีของตนเอง
	ระดับตามมาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้เหมาะสมกับตนเอง
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพตามที่กำหนด

ตารางที่ 17 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การเข้าร่วมกิจกรรม) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ในระดับเหนือมาตรฐานตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
26	28	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน สาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การเข้าร่วมกิจกรรม) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.29	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
27	31	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน สาระ สมรรถภาพทางกายในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การเข้าร่วม กิจกรรม) แสดงให้เห็นถึง ความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.43	4.59	0.16	1.15	มาก	สอดคล้อง
28	34	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 1-4 (การเข้า ร่วมกิจกรรม) แสดงให้ เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.25	4.51	0.26	1.35	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 17 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การเข้าร่วมกิจกรรม) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มากทั้ง 3 ระดับเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือระดับตามมาตรฐาน เนื้อมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	เข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้เหมาะสมกับตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 2	เข้าร่วมกิจกรรมทางกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพตามรูปแบบที่กำหนดและสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 3	เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามศักยภาพของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 4	เข้าร่วมกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อดำรงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพเป็นประจำสม่ำเสมอต่อเนื่องและรักษาระดับสมรรถภาพให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	เข้าร่วมกิจกรรมทางกายที่นำไปสู่การมีสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดีของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 2	เข้าร่วมกิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอเพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่หลากหลาย
	ช่วงชั้นที่ 3	เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ
	ช่วงชั้นที่ 4	เป็นแบบอย่างของผู้ปฏิบัติตนตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายจนทำให้มีระดับสมรรถภาพทางกลไกในระดับที่กำหนด

- ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพตามที่กำหนด
- ช่วงชั้นที่ 2 นำผลการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายสู่การพิจารณาแนวทางการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง
- ช่วงชั้นที่ 3 เลือกกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับศักยภาพตนเอง เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพทางกลไกตามเป้าหมายที่กำหนด
- ช่วงชั้นที่ 4 ปฏิบัติตนตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไก เป็นประจำสม่ำเสมอ

ตารางที่ 18 คำมัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การประเมินสมรรถภาพ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
29	17	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 1 (การ ประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.06	4.06	0.00	1.12	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
30	20	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 2 (การ ประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.00	4.12	0.12	1.34	มาก	สอดคล้อง
31	23	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 3 (การ ประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.25	4.51	0.26	1.35	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
32	26	มาตรฐานความสามารถใน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 4 (การประเมิน สมรรถภาพ) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิ ภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐานตามมาตรฐานและ ต่ำกว่ามาตรฐาน	3.95	4.09	0.14	1.84	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 18 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การประเมินสมรรถภาพ) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มากทั้ง 4 ช่วงชั้นเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือ ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 3	ระดับเหนือมาตรฐาน	นำผลการประเมินสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกไปใช้ในการกำหนดโปรแกรมการพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง
	ระดับตามมาตรฐาน	นำผลการประเมินสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกเพื่อการวางแผนปรับปรุงพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง

	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ทดสอบ ประเมิน และแปลผลระดับสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกได้หลากหลายวิธี และเตรียมสร้างแผนเพื่อปรับปรุงสมรรถภาพของตนเอง
ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	ตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ โดยวิธีง่าย ๆ
	ระดับตามมาตรฐาน	ตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ ตามขั้นตอนที่กำหนด
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	กำหนดวิธีการตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง
ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	ประเมินสมรรถภาพของตนเองและนำผลการประเมิน กำหนดโปรแกรมการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของตนเองในระดับที่ต้องการ
	ระดับตามมาตรฐาน	ทดสอบประเมินและแปลผลสมรรถภาพเพื่อสุขภาพของตนเองได้หลากหลายวิธี
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ทดสอบประเมินผลระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ด้วยตนเองโดยวิธีง่าย ๆ ตามคำแนะนำ
ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	ปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกลไกของตนเองและผู้อื่น
	ระดับตามมาตรฐาน	สร้างและปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อดำรงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในเกณฑ์ที่กำหนดของตนเองและผู้อื่นได้
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	สร้างโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไก ตามเกณฑ์ข้อกำหนดแต่ละบุคคล

ตารางที่ 19 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การ
ประเมินสมรรถภาพ) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตาม
ระดับความสามารถ (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
33	29	มาตรฐานความสามารถใน ระดับเหนือมาตรฐาน สาระ สมรรถภาพทางกายในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การประเมิน สมรรถภาพ) แสดงให้เห็น ถึงความก้าวหน้าในพัฒนา การความสามารถของผู้เรียน จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน	4.29	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง
34	32	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน สาระ สมรรถภาพทางกายในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การประเมิน สมรรถภาพ) แสดงให้เห็น ถึงความก้าวหน้าในพัฒนา การความสามารถของผู้เรียน จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.29	4.39	0.10	1.21	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
35	35	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระสมรรถภาพทางกาย ในช่วงชั้นที่ 1-4 (การ ประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้า ในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วง ชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วง ชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 อย่าง ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.49	4.51	0.22	1.21	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 19 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระสมรรถภาพทางกาย (การประเมินสมรรถภาพ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1.4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 3 ระดับเรียงตามค่ามัธยฐาน มากไปหาน้อย คือระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ตามมาตรฐานและเหนือมาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	กำหนดวิธีการตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 2	ทดสอบประเมินระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ด้วยตนเองโดยวิธีง่าย ๆ ตามคำแนะนำ
	ช่วงชั้นที่ 3	ทดสอบ ประเมินและแปลผลระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกได้หลากหลายวิธีและเตรียมสร้างแผนเพื่อปรับปรุงสมรรถภาพของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 4	สร้างโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกายต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามเกณฑ์ข้อกำหนดแต่ละบุคคล
ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ตามขั้นตอนที่กำหนด
	ช่วงชั้นที่ 2	ทดสอบประเมินและแปลผลสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้หลากหลายวิธี
	ช่วงชั้นที่ 3	นำผลการประเมินสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกเพื่อการวางแผนปรับปรุงพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 4	สร้างและปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อดำรงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในเกณฑ์ที่กำหนดของตนเองและผู้อื่นได้
ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้โดยวิธีง่าย ๆ
	ช่วงชั้นที่ 2	ประเมินสมรรถภาพของตนเองและนำผลการประเมินกำหนดโปรแกรมการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของตนเองในระดับที่ต้องการ
	ช่วงชั้นที่ 3	นำผลการประเมินสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกไปใช้ในการกำหนดโปรแกรมการพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 4	ปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกลไกของตนเองและผู้อื่น

ข้อวิจารณ์

จากผลการวิจัยด้านที่ 2 สารสมรรถภาพทางกาย ประกอบด้วย องค์ความรู้ที่สำคัญ 3 ประเด็นคือ องค์ประกอบสมรรถภาพทางกาย การเข้าร่วมกิจกรรมและการประเมินสมรรถภาพ ซึ่งองค์ความรู้ดังกล่าวสอดคล้องกับมาตรฐานสากลในการจัดหลักสูตรพลศึกษาให้นักเรียนยุคใหม่ (ICHPER.SD, 2000) ในมาตรฐานที่ 4 คือ

มาตรฐานที่ 4 : ประสบความสำเร็จและยังคงรักษาระดับของการมีสมรรถภาพ เพื่อสุขภาพ (Health - related Fitness) ไว้ได้

นอกจากนี้สอดคล้องกับสาระในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค มาตรฐาน พ.4.1 เน้นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพการป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อใช้เป็นกรอบการประเมินคุณภาพภายนอก คือมี สุขนิสัย สุขภาพทางกาย และสุขภาพจิตที่ดีซึ่งมีตัวบ่งชี้ ดังนี้

มีน้ำหนัก ส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐาน

มีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐาน

ร่าเริงแจ่มใส มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี กับครู เพื่อนและบุคคลทั่วไป

รู้จักดูแลรักษาสุขภาพและป้องกันตนเองไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ

(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2545)

จากความหมายของสมรรถภาพทางกายที่เป็นความสามารถ ในการปฏิบัติภารกิจ ในแต่ละวันอย่างแข็งแรงและตื่นตัวโดยปราศจากความเมื่อยล้า แต่หากยังมีพลังหลงเหลือที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่ให้ความสนุกสนานในเวลาว่างและเหตุการณ์ฉุกเฉินที่อาจประสบโดยไม่คาดคิดมาก่อนและตลอดจนทั้งเป็นความสามารถในการใช้ความแข็งแรง ความเร็ว ความอดทน และกำลังในการทำงานโดยไม่เหน็ดเหนื่อยและยังสามารถเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายในเวลาว่างได้อีกด้วย จึงจะเห็นได้ว่าสมรรถภาพทางกายที่ดีเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการสร้างเสริมให้บุคคลดำรงชีวิตอยู่อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งยังให้บุคคลปราศจากโรคภัยไข้เจ็บและความแข็งแรงของร่างกายที่

จะส่งผลไปถึงเรื่องของจิตใจ และยังเป็นปัจจัยสนับสนุนให้มีความสามารถในการแสดงออกทาง การเคลื่อนไหว การกีฬาต่าง ๆ อีกด้วย จึงสรุปได้ว่าสมรรถภาพทางกาย ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ

สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ

1. สมรรถภาพทางกลไกหรือสมรรถภาพทางกายที่ดี เกี่ยวข้องกับกีฬาแต่อย่างไรก็ตาม การจะมีสมรรถภาพทางกายที่ดีนั้น จะต้องประกอบกิจกรรมทางกายหรือเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการ ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ จะต้องมีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย เพื่อให้ทราบระดับ สมรรถภาพทางกายในปัจจุบัน ทำให้ทราบว่าต้องปรับปรุงสมรรถภาพทางกายด้านใดบ้าง ซึ่ง การวัดสมรรถภาพทางกายและวิธีการในการปรับปรุงสมรรถภาพ นั้นถือเป็นเรื่องที่กำลังถกเถียงกัน ในระดับประเทศ (Miller, 1969; Clark, 1976; วิริยา บุญชัย, 2529; จิรากรณ์ ศิริประเสริฐ, 2543; ราตรี เรืองไทย, 2547)

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น จึงสรุปได้ว่าประเด็นสำคัญของสมรรถภาพทางกาย ประกอบด้วยองค์ประกอบสมรรถภาพทางกาย การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายต่าง ๆ และการประเมิน สมรรถภาพ

การสร้างเสริมพัฒนาสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียน

จากผลการวิจัยของ Benz (1998 อ้างถึงในศราวุธ รุ่งเรือง, 2545) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาพบว่า ความสำคัญในการเรียนการสอน การประเมินผลทางพลศึกษา น่าจะเน้นพัฒนาการด้านสมรรถภาพทางกายเป็นอันดับแรก เพื่อนำไปสู่การมีสุขภาพที่ดี และประกอบกับผลการวิจัยที่พบว่ากลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาที่เข้าอบรมในหลักสูตรสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ มีความรู้ การรับรู้และความสามารถในการทำงานของร่างกาย ดีกว่ากลุ่มที่เรียนตามแบบเดิมโดยไม่ผ่านการอบรม จะเห็นว่าในปัจจุบันนี้หลักการทางพลศึกษา ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนานักเรียนก็คือ “การพลศึกษาจะช่วยให้นักเรียนได้มีร่างกายแข็งแรง มีสมรรถภาพทางกายที่ดี และมีสุขภาพดี” ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล จึงให้ความสำคัญกับพัฒนาการ วุฒิภาวะและความสามารถในการสร้างเสริม ปรับปรุง พัฒนาและ ดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพที่ดีในตัวนักเรียนในระดับการเรียนต่าง ๆ ดังนี้ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2540; วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2541; จิรากรณ์ ศิริประเสริฐ, 2543: พสก สวัสดิภาพ, 2545; ศราวุธ รุ่งเรือง, 2545)

ระดับประถมศึกษา

- กิจกรรมที่ส่งเสริมทรวดทรงและท่าทาง
- กิจกรรมเกี่ยวกับการใช้แขน ไหล่ หลังและบริเวณท้อง
- กิจกรรมการทดสอบตนเอง
- กิจกรรมที่ฝึกความแข็งแรง
- โปรแกรมการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน
- กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพทางกาย

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

- ควรจัดกิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ทำงาน โดยใช้ความแข็งแรงของร่างกายเพิ่มมากขึ้น
- ระยะเวลาในการประกอบกิจกรรมมากขึ้นและเป็นกิจกรรมเสริมทักษะที่ทำหายความสามารถ
- มีกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อสนองความต้องการและความสามารถ
- ควรเน้นกิจกรรมที่เน้นพัฒนาการ การใช้กลยุทธ์และการวางแผนเพื่อนำไปสู่การปรับปรุง พัฒนา

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

- ควรเป็นกิจกรรมที่ใช้พลังงานเต็มที่ โดยใช้กล้ามเนื้อทุกส่วนของร่างกาย
- ใช้ระยะเวลานานขึ้น โยนน้ำหนักการแข่งขันกีฬามาใช้ได้อย่างเต็มความสามารถ
- เป็นกิจกรรมที่ทำหายความสามารถใช้สติปัญญาในการวางแผน พัฒนานำไปสู่การรักษาดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพ

- เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ตามความถนัดของนักเรียนแต่ละคน

การประกอบกิจกรรมทางพลศึกษาโดยทั่วไปจะต้องอาศัยพื้นฐานของสมรรถภาพทางกายเป็นสำคัญ เช่นเดียวกับการเล่นกีฬา นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีสมรรถภาพทางกายสูง การทดสอบสมรรถภาพทางกายจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งที่นำไปใช้ในการตรวจสอบความสามารถของร่างกาย ตรวจสอบความสมบูรณ์ของร่างกาย ตรวจสอบความสามารถทางกลไกในการเคลื่อนไหวและตรวจสอบการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกายเพื่อนำผลการทดสอบเป็นองค์ประกอบในการตั้งเป้าหมายเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพทางกายและกำหนดโปรแกรมการออกกำลังกายและประเมินโปรแกรมการออกกำลังกาย อย่างไรก็ตามการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางกลไกจะต้องคำนึงถึงชนิดของกิจกรรม ความหนักเบา ระยะเวลา ความถี่ของการออกกำลังกายและตระหนักถึงสภาพร่างกายของนักเรียนในระดับอายุต่าง ๆ เพื่อจะได้กิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพร่างกาย พัฒนาการและวุฒิภาวะของนักเรียน

ด้านที่ 3 สาระกิจกรรมทางกาย (การออกกำลังกาย การเล่นและการแข่งขันและกิจกรรมนันทนาการ) ผลการวิเคราะห์ ปรากฏ ดังแสดงในตารางที่ 20-25

ตารางที่ 20 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ของ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การออกกำลังกาย)
ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้
(ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
36	36	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	3.75	3.73	0.02	1.42	มาก	สอดคล้อง
37	39	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 2 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.42	4.68	0.26	1.26	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
38	42	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 3 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง
39	45	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 4 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 20 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การออกกำลังกาย) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้อง
เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน

และต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มากทั้ง 4 ช่วงชั้นเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือ ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 ช่วงชั้นที่ 1 ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถจัดโปรแกรมการออกกำลังกายของตนเองและออกกำลังกายตามโปรแกรมอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ
	ระดับตามมาตรฐาน	เลือกรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการ ศักยภาพของตนเองและฝึกปฏิบัติการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพต่อตนเอง
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ออกกำลังกายตามรูปแบบที่ครูกำหนดและรูปแบบที่ตนเองชื่นชอบอย่างสม่ำเสมอ
ช่วงชั้นที่ 3	ระดับเหนือมาตรฐาน	กำหนดรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับตนเองในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ และประเมินผลการออกกำลังกายที่มีต่อการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของตนเอง
	ระดับตามมาตรฐาน	ประเมินความพร้อมของร่างกายของตนเองและบุคคลอื่นเพื่อประกอบกิจกรรมการออกกำลังกายเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายได้เหมาะสมกับตนเอง สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ปฏิบัติตามในการออกกำลังกายตามกิจกรรมที่ได้รับการแนะนำอย่างสม่ำเสมอและประเมินศักยภาพของตนเองขณะออกกำลังกาย
ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	วางแผนปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายสำหรับตนเองและผู้อื่นเป็นแบบอย่างที่ดีของการเป็นผู้นำด้านการออกกำลังกาย
	ระดับตามมาตรฐาน	สังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ใช้ในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาร่างกายและพัฒนาศักยภาพของตนเองและให้คำแนะนำกิจกรรมการออกกำลังกาย รูปแบบการออกกำลังกาย แก่ผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	วางแผนเพื่อพัฒนาการออกกำลังกายส่วนตนได้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของตนเองสามารถชักชวนผู้อื่นให้เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	ประเมินระดับการออกกำลังกายของตนเองและกำหนดโปรแกรมการออกกำลังกายสำหรับตนเองได้อย่างเหมาะสม
	ระดับตามมาตรฐาน	ออกกำลังกายได้อย่างถูกต้องตามรูปแบบและขั้นตอนตั้งแต่เริ่มจนถึงเสร็จสิ้นและฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	บริหารกายเพื่อการอบอุ่นร่างกายและผ่อนคลายร่างกายได้อย่างถูกต้อง สนุกสนานและปลอดภัย

ตารางที่ 21 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การออกกำลังกาย) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธ ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
40	48	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 คู่ช่วงชั้นที่ 2 คู่ช่วงชั้นที่ 3 คู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.43	4.59	0.16	1.15	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
41	51	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน สาระ กิจกรรมทางกายในช่วงชั้น ที่ 1-4 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงความก้าว หน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน	4.43	4.59	0.16	1.15	มาก	สอดคล้อง
42	54	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (การออก กำลังกาย) แสดงให้เห็นถึง ความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.42	4.78	0.58	1.26	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 21 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การออกกำลังกาย) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐานช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 3 ระดับเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ประเมินระดับการออกกำลังกายของตนเองและกำหนดโปรแกรมการออกกำลังกายสำหรับตนเองได้อย่างเหมาะสม
	ช่วงชั้นที่ 2	สามารถจัดโปรแกรมการออกกำลังกายของตนเองและออกกำลังกายตามโปรแกรมอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ
	ช่วงชั้นที่ 3	กำหนดรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับตนเองในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ และประเมินผลการออกกำลังกายที่มีต่อการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 4	วางแผน ปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายสำหรับตนเองและ ผู้อื่นเป็นแบบอย่างที่ดีของการเป็นผู้นำด้านการออกกำลังกาย
ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ออกกำลังกายได้ถูกต้องตามรูปแบบและขั้นตอนตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงเสร็จสิ้นและฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ
	ช่วงชั้นที่ 2	เลือกรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการศักยภาพของตนเองและฝึกปฏิบัติการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพต่อตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 3	ประเมินความพร้อมของร่างกายของตนเองและบุคคลอื่นเพื่อประกอบกิจกรรมการออกกำลังกาย เลือกกิจกรรมการออกกำลังกายได้เหมาะสมกับตนเอง สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ
	ช่วงชั้นที่ 4	สังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ใช้ในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาร่างกายและพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง และให้คำแนะนำกิจกรรมการออกกำลังกายรูปแบบการออกกำลังกายแก่ผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

- ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1 บริหารกายเพื่อการอบอุ่นร่างกายและผ่อนคลายร่างกายได้อย่างถูกต้อง สนุกสนานและปลอดภัย
- ช่วงชั้นที่ 2 ออกกำลังกายตามรูปแบบที่ครูกำหนดและรูปแบบที่ตนเองชื่นชอบอย่างสม่ำเสมอ
- ช่วงชั้นที่ 3 ปฏิบัติตนในการออกกำลังกายตามกิจกรรมที่ได้รับการแนะนำอย่างสม่ำเสมอและประเมินศักยภาพของตนเองขณะออกกำลังกาย
- ช่วงชั้นที่ 4 วางแผนเพื่อพัฒนาการออกกำลังกายส่วนตนได้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของตนเอง สามารถชักชวนผู้อื่นให้เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

ตารางที่ 22 คำมัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การเล่นและการแข่งขัน) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
43	37	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1 (การเล่นและ การแข่งขัน) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
44	40	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 2 (การเล่นและ การแข่งขัน) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.42	4.68	0.26	1.26	มาก	สอดคล้อง
45	43	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 3 (การเล่นและ การแข่งขัน) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.42	4.68	0.26	1.26	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
46	46	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 4 (การเล่นและ การแข่งขัน) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 22 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การเล่นและการแข่งขัน) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 4 ช่วงการเรียนรู้เรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือ ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 2 ระดับเหนือมาตรฐาน นำกลยุทธ์วิธีการเล่น เทคนิคการเล่นต่าง ๆ ใช้ในการพัฒนา
จิตความสามารถในการเล่นกีฬาของตนเองและกลุ่มทั้งกีฬา
ประเภทบุคคล คู่ และทีม

ระดับตามมาตรฐาน เล่นและแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล คู่ ทีม ทั้งกีฬาไทยและ
กีฬาสากลอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง
นำกลวิธีกลยุทธ์ที่ไม่ซับซ้อนใช้ในการแข่งขันกีฬา

ช่วงชั้นที่ 3	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	เล่นและเข้าแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล คู่ ทีม กีฬาไทยและกีฬาสากลที่มีวิธีการเล่นไม่ซับซ้อน ฝึกปฏิบัติกลยุทธ์การเล่น กฎ กติกา วิธีการในการเล่นกีฬาได้อย่างถูกต้อง
	ระดับเหนือมาตรฐาน	เล่นกีฬาที่ชื่นชอบได้อย่างชำนาญ สามารถปรับปรุงแก้ไขสถานการณ์ในการเล่นและการแข่งขันของตนเองและของกลุ่มภายใต้กรอบกฎ กติกา มารยาท ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
	ระดับตามมาตรฐาน	เล่นและแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล และทีมที่เลือกได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพตามกลยุทธ์การเล่นกฎ กติกา มารยาทในการแข่งขันกีฬา
ช่วงชั้นที่ 4	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	เล่นกีฬาตามความถนัดและความสนใจอย่างมีทักษะและสามารถพัฒนาทักษะการเล่นสู่การแข่งขัน
	ระดับเหนือมาตรฐาน	กำหนดแบบแผนพัฒนาศักยภาพของตนเองและทีมและฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นแบบอย่างทีมอื่น ๆ
	ระดับตามมาตรฐาน	ฝึกปฏิบัติทักษะ กลวิธี กลยุทธ์การเล่นเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเอง สู่การแข่งขัน และวิเคราะห์ผลที่เกิดจากการเล่นแข่งขันกีฬาสู่การปรับปรุงตนเองและกลุ่ม
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นและแข่งขันกีฬาในทีมเปรียบเทียบกับทักษะการเล่นของตนเองและเพื่อน ๆ สู่การกำหนดแผนในการเล่น แข่งขันกีฬาของตนเองและกลุ่ม
ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถเล่นกีฬาประเภทบุคคลและทีมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างหลากหลาย ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากล มีทักษะการเล่นที่ถูกต้อง นำกลยุทธ์และยุทธวิธีขั้นพื้นฐานมาใช้ในการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ ได้อย่างสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง
	ระดับตามมาตรฐาน	ฝึกปฏิบัติทักษะกีฬาเบื้องต้นได้อย่างหลากหลายชนิดกีฬา เล่นกีฬาประเภทบุคคลและกีฬาที่มือง่าย ๆ ได้อย่างปลอดภัย ถูกต้องตามกฎ กติกาและวิธีการเล่น
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ฝึกปฏิบัติทักษะพื้นฐานทางกีฬาที่มีวิธีการเล่นไม่ซับซ้อน ร่วมเล่นกีฬากับเพื่อน ได้อย่างถูกต้องตามกฎกติกาที่กำหนด

ตารางที่ 23 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การเล่นและ
การแข่งขัน) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับ
ความสามารถ (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
47	4	มาตรฐานความสามารถ ในระดับเหนือมาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (การเล่น และการแข่งขัน) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้า พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.43	4.59	0.16	1.15	มาก	สอดคล้อง
48	52	มาตรฐานความสามารถ ในระดับตามมาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (การเล่น และการแข่งขัน) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้า ในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.55	4.71	0.16	1.07	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
49	55	มาตรฐานความสามารถ ในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (การเล่น และการแข่งขัน) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้า ในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 2 ถึงช่วงชั้นที่ 3 ถึงช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.42	4.78	0.36	1.26	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 23 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (การเล่นและการแข่งขัน) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 2 ถึงช่วงชั้นที่ 3 ถึงช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 1 ระดับ คือ ระดับตามมาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ระดับตามมาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1 ฝึกปฏิบัติทักษะกีฬาเบื้องต้นได้อย่างหลากหลายชนิดกีฬา เล่นกีฬาประเภทบุคคลและทีมอย่างง่าย ๆ ได้อย่างปลอดภัย ถูกต้องตามกฎกติกาและวิธีการเล่น

- ช่วงชั้นที่ 2 เล่นและแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล คู่ ทีม ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากลอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง นำกลวิธี กลยุทธ์ที่ไม่ซับซ้อนใช้ในการแข่งขันกีฬา
- ช่วงชั้นที่ 3 เล่นและแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล และทีม ที่เลือกได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพตามกลยุทธ์การเล่น กฎ กติกา มารยาทในการแข่งขันกีฬา
- ช่วงชั้นที่ 4 ฝึกปฏิบัติทักษะ กลวิธี กลยุทธ์การเล่นเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเองสู่การแข่งขันและวิเคราะห์ผลที่เกิดจากการแข่งขันกีฬาสู่การปรับปรุงตนเองและกลุ่ม

2. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ในระดับความเป็นไปได้มาก มี 2 ระดับ คือระดับเหนือมาตรฐาน และระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	สามารถเล่นกีฬาประเภทบุคคลและทีมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างหลากหลาย ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากล มีทักษะการเล่นที่ถูกต้อง นำกลยุทธ์และยุทธวิธีขั้นพื้นฐานมาใช้ในการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ ได้สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 2	นำยุทธวิธีการเล่น เทคนิคการเล่นต่าง ๆ ใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถในการเล่นกีฬาของตนเองและกลุ่มทั้งกีฬาประเภทบุคคล คู่ และทีม
	ช่วงชั้นที่ 3	เล่นกีฬาที่ชื่นชอบได้อย่างชำนาญ สามารถปรับปรุงแก้ไขสถานการณ์ในการเล่นและการแข่งขันของตนเองและของกลุ่มภายใต้กรอบกฎ กติกา มารยาท ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
	ช่วงชั้นที่ 4	กำหนดแบบแผนพัฒนาศักยภาพของตนเองและทีมและฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ จนเป็นแบบอย่างแก่ทีมอื่น
ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ฝึกปฏิบัติทักษะพื้นฐานทางกีฬาที่มีวิธีการเล่น ไม่ซับซ้อน ร่วมเล่นกีฬากับเพื่อนได้อย่างถูกต้องตาม กฎ กติกาที่กำหนด

- ช่วงชั้นที่ 2 เล่นและเข้าแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล คู่ ทีม กีฬาไทยและ กีฬาสากลที่มีวิธีการเล่นไม่ซับซ้อน ฝึกปฏิบัติกลยุทธ์การเล่น กฎ กติกา วิธีการในการเล่นกีฬาได้อย่างถูกต้อง ปลอดภัย
- ช่วงชั้นที่ 3 เล่นกีฬาตามความถนัดและความสนใจอย่างมีทักษะและ สามารถพัฒนาทักษะการเล่นสู่การแข่งขัน
- ช่วงชั้นที่ 4 ฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นและแข่งขันกีฬาในทีมเปรียบเทียบทักษะการเล่นของตนเองและ เพื่อน ๆ สู่การกำหนดแผนในการเล่น แข่งขันกีฬาของตนเองและกลุ่ม

ตารางที่ 24 คำมัธฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (กิจกรรม นันทนาการ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตาม ช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธ ฐาน	ฐา นนิ ยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
50	38	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกาย ใน ช่วงชั้นที่ 1 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
51	41	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 2 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิ ภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.14	4.18	0.04	1.25	มาก	สอดคล้อง
52	44	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 3 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.29	4.39	0.10	1.21	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
53	47	มาตรฐานความสามารถใน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 4 (การเล่นและ การแข่งขัน) แสดงให้เห็น ถึงความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือ มาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 24 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (กิจกรรมนันทนาการ) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มากทั้ง 4 ช่วงชั้นเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือ ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 4 ช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 3	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถร่วมเล่นเกมและการละเล่นพื้นบ้านได้อย่างหลากหลาย กิจกรรมและหลากหลายสถานที่ ฝึกฝนตนเองเป็นผู้นำและผู้ตามในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการได้
	ระดับตามมาตรฐาน	เลือกกิจกรรมนันทนาการได้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของตนเอง ร่วมเล่นเกม การละเล่น

		ที่บ้านกับเพื่อนและกลุ่มได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ร่วมกิจกรรมนันทนาการตามที่สนใจอย่างสนุกสนาน สามารถเล่นเกมละเล่นพื้นเมืองกับเพื่อนและกลุ่มได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย
ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถเล่นเกมและการละเล่นที่บ้านร่วมกับกลุ่มเพื่อความสนุกสนานและเพื่อการแข่งขันที่ไม่ซับซ้อนได้อย่างถูกต้องตาม กฎ กติกา
	ระดับตามมาตรฐาน	สามารถเล่นเกมง่าย ๆ และร่วมกิจกรรมกลุ่มในประเพณี การละเล่นของชุมชนท้องถิ่นอย่างสนุกสนานและปลอดภัย
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	สามารถเล่นเกมที่ไม่ซับซ้อนได้ตามกฎ ข้อบังคับที่กำหนด ขึ้นอย่างปลอดภัยและสนุกสนาน
ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	เป็นผู้นำในกิจกรรมนันทนาการในชุมชนและเป็นตัวอย่าง ของผู้นุรักษ์ ส่งเสริมการละเล่นตามวัฒนธรรมในชุมชน
	ระดับตามมาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่ตนเองชื่นชอบได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย ส่งเสริม รักษาประเพณีการละเล่นพื้น บ้านได้อย่างเหมาะสมทั้งกับตนและร่วมกับกลุ่มในชุมชน
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	เลือกปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมกับตนเอง ร่วม เล่นเกมและการละเล่นพื้นเมืองที่ชื่นชอบและถนัด
ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถเล่นเกมและการละเล่นที่บ้านร่วมกับเพื่อนและ บุคคลอื่นได้และดัดแปลง ประยุกต์เกม การละเล่นต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของตนและกลุ่ม
	ระดับตามมาตรฐาน	ร่วมกิจกรรมนันทนาการตามความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของตนเองให้ความร่วมมือในการเล่น แข่งขัน เกมการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น สามารถ เล่นเกมและการละเล่นพื้นเมืองกับเพื่อน ๆ ได้ถูกต้องตาม วิธีการเล่นอย่างสนุกสนาน

ตารางที่ 25 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
 ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (กิจกรรม
 นันทนาการ) ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับ
 ความสามารถ (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
54	50	มาตรฐานความสามารถใน ระดับเหนือมาตรฐาน สาระ กิจกรรมทางกายในช่วงชั้น ที่ 1-4 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้ เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.43	4.59	0.16	1.15	มาก	สอดคล้อง
55	53	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน สาระ กิจกรรมทางกายในช่วงชั้น ที่ 1-4 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้เห็น ถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.55	4.71	0.16	1.07	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความ เป็นไปได้	ความ สอดคล้อง
56	56	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้ เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.42	4.78	0.36	1.26	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 25 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระกิจกรรมทางกาย (กิจกรรมนันทนาการ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 1 ระดับ คือระดับ ตาม มาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	สามารถเล่นเกมง่าย ๆ และร่วมกิจกรรมกลุ่มในประเพณี การละเล่นของชุมชนท้องถิ่นอย่างสนุกสนานและปลอดภัย
	ช่วงชั้นที่ 2	ร่วมกิจกรรมนันทนาการตามความสามารถ ความสนใจและ ความต้องการของตนเองให้มีส่วนร่วมในการเล่นแข่งขัน

- เกม การละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ
- ช่วงชั้นที่ 3 เลือกกิจกรรมนันทนาการได้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของตนเอง ร่วมเล่นเกมการละเล่นพื้นบ้านกับเพื่อนและกลุ่มได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย
- ช่วงชั้นที่ 4 เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่ตนเองชื่นชอบได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย ส่งเสริมรักษาประเพณีการละเล่นพื้นบ้านได้อย่างเหมาะสม ทั้งส่วนตนและร่วมกลุ่มในชุมชน

2. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ในระดับความเป็นไปได้มาก มี 2 ระดับ เรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือระดับเหนือมาตรฐาน และระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	สามารถเล่นเกมและการละเล่นพื้นบ้านร่วมกับกลุ่มเพื่อความสนุกสนานและเพื่อการแข่งขันที่ไม่ซับซ้อนได้อย่างถูกต้องตาม กฎ กติกา
	ช่วงชั้นที่ 2	สามารถเล่นเกมและการละเล่นพื้นบ้านร่วมกับเพื่อนและบุคคลอื่นได้และคิดแปลงประยุกต์เกมการละเล่นต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของตนและกลุ่ม
	ช่วงชั้นที่ 3	สามารถร่วมเล่นเกมและการละเล่นพื้นบ้านได้อย่างหลากหลายกิจกรรมและหลากหลายสถานที่ฝึกฝนเป็นผู้นำและผู้ตามในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการได้
	ช่วงชั้นที่ 4	เป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการในชุมชนและเป็นตัวอย่างของผู้อนุรักษ์ส่งเสริมการละเล่นตามวัฒนธรรมในชุมชน
ระดับต่ำมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	สามารถเล่นเกมที่ไม่ซับซ้อนได้ตามกฎ ข้อบังคับที่กำหนดขึ้นอย่างปลอดภัยและสนุกสนาน
	ช่วงชั้นที่ 2	เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น สามารถเล่นเกมและการละเล่นพื้นเมืองกับเพื่อน ๆ ได้ถูกต้องตามวิธีการการเล่นอย่างสนุกสนาน

- ช่วงชั้นที่ 3 ร่วมกิจกรรมนันทนาการตามที่สนใจอย่างสนุกสนาน
สามารถเล่นเกมและการละเล่นพื้นเมืองกับเพื่อนและกลุ่ม
ได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย
- ช่วงชั้นที่ 4 เลือกปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมกับตนเอง
ร่วมเล่นเกมและการละเล่นพื้นเมืองที่ชื่นชอบและถนัด

ข้อวิจารณ์

จากผลการวิจัยด้านที่ 3 สาระกิจกรรมทางกาย ประกอบด้วยองค์ความรู้ที่สำคัญ 3 ประเด็น คือ การออกกำลังกาย การเล่น การแข่งขัน และกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งองค์ความรู้ดังกล่าว สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในการจัดหลักสูตรพลศึกษาให้นักเรียนยุคใหม่ (ICHPER.SD, 2000) ในมาตรฐานข้อที่ 5 คือ

มาตรฐานที่ 5 : แสดงความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมส่วนบุคคลและสังคมในการจัดสภาพแวดล้อมทางกิจกรรมทางกาย (Physical Activity Settings)

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสาระในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ.3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และ กีฬา

มาตรฐาน พ.3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชม ในสุนทรียภาพของการกีฬา (กรมวิชาการ, 2544ข)

สำหรับผลการวิจัยของมาตรฐานความสามารถด้านการออกกำลังกายและการเล่นและ แข่งขันกีฬาสอดคล้องตามพัฒนาการ ความต้องการ ความสนใจและระดับความสามารถในแต่ละ ช่วงวัยของผู้เรียน ดังที่

วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2540; สุวิมล ตั้งสัจพจน์, 2540; วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2541; จิราภรณ์ ศิริประเสริฐ, 2543; ไพศาล หรรพาณิชย์กิจ และนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม, 2547; อนุอมวงศ์ กฤษณ์เพชร, 2548 และวันชัย บุญรอด, 2548 กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

ลักษณะพัฒนาการ ความต้องการ และความสามารถในการเรียนรู้ในวัยเด็กตอนต้นหรือช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 1 (ป.1-ป.3)

โดยทั่วไปแล้วในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นเด็กส่วนใหญ่จะสนุกสนานกับการเล่นที่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีกฎกติกาที่ง่าย ๆ และรูปแบบการเล่นไม่ซับซ้อน โดยเฉพาะเกมที่แข่งขันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เล่นต่อสู้กับผู้เล่นกลุ่มอื่น เกมที่เกี่ยวข้องกับการไล่การหนี การแตะ การเล่นที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทักษะพื้นฐานต่าง ๆ รวมทั้งการเล่นที่มีการให้สัญญาณเพื่อไปยังเป้าหมายที่ต้องการ

ความสามารถในการเรียนรู้ด้านการออกกำลังกายและกีฬานั้นจะเป็นความสามารถที่ครอบคลุมความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับขั้นตอนการออกกำลังกายตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงเสร็จสิ้นการออกกำลังกาย การปฏิบัติตามกฎและกติกาของการเล่นเกมกีฬาต่าง ๆ การแสดงออกถึงการตระหนักในคุณค่าของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาโดยร่วมกิจกรรมดังกล่าวอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ นอกจากนี้ยังแสดงความสามารถในการสังเกต พัฒนาและค้นพบทักษะการบริหารตนเองในฐานะที่เขาเป็นส่วนหนึ่งของชั้นเรียนหรือกลุ่มเพื่อ สามารถตัดสินใจ ตั้งเป้าหมายและการพัฒนาทักษะ โดยผ่านการเล่น การปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและสมาชิกในโรงเรียน

เมื่อทักษะการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและการเรียนรู้การทำงานกับบุคคลอื่นพัฒนามากขึ้นเรื่อย ๆ จะสามารถประสานการเคลื่อนไหวร่างกายได้ดีมากขึ้น ในการเล่นเกมง่าย ๆ การทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่นจะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ การเล่นเกมและกิจกรรมเป็นกลุ่มในแต่ละช่วงระดับที่สูงขึ้นต่อไป

● ลักษณะพัฒนาการ ความต้องการ และความสามารถในการเรียนรู้ในวัยเด็กตอนปลายหรือช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 2 (ป.4 – ป.6)

พัฒนาการด้านการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของเด็กในวัยนี้จะเห็นความสำคัญของการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและประโยชน์ที่ได้จากการออกกำลังกายต่อคุณภาพชีวิตของแต่ละ

บุคคลและกลุ่มบุคคล นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการประเมินระดับการออกกำลังกายและแยกแยะรูปแบบการออกกำลังกายประเภทต่าง ๆ สามารถเล่นกีฬาและกิจกรรมทางกายอื่นได้ตามกฎกติกาและวิธีการเล่นกีฬาในการรักษาความปลอดภัยในระหว่างเล่นกีฬา มีความสนใจที่จะฝึกทักษะกีฬาต่าง ๆ และส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาโปรแกรมการออกกำลังกายของตนเองและของกลุ่ม แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งมีลักษณะรักในหมู่พวกและทำตามข้อตกลงของกลุ่มอย่างเคร่งครัด แต่มีความอิสระในตัวเอง กิจกรรมทางกายที่ส่งเสริมความสามารถของเด็กเป็นกิจกรรมที่ให้เด็กได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง เกมที่เล่นเป็นทีมที่เด็กแต่ละคนมีส่วนร่วมทั้งเล่นและแข่งขัน

- ลักษณะพัฒนาการความต้องการและความสามารถในการเรียนรู้ในวัยรุ่นตอนต้นหรือช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3)

พัฒนาการทางด้านการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของเด็กในวัยนี้ เริ่มมีความซับซ้อนและเป็นกิจกรรมที่ยากขึ้น เด็กเริ่มแสดงกลยุทธ์ในการเล่นและฝึกฝนกีฬาที่ตนชอบ สามารถรักษาระดับการออกกำลังกายและประเมินความพร้อมของตนเองและบุคคลอื่นในการเล่นกีฬา ตลอดจนทั้งมีความสามารถในการตั้งเป้าหมาย ประเมินเป้าหมาย สำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Nixon and Jewett (1980 อ้างใน วาสนา คุณาภิสิทธิ์, 2541) นักเรียนในระดับนี้จะแสดงความสามารถด้านทักษะการฝึกปฏิบัติต่าง ๆ มากขึ้น รับผิดชอบสูงขึ้นและกล้าตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม การพัฒนาความสามารถสูงสุดทางการกีฬาจะเกิดจากความสนใจ ความต้องการของแต่ละบุคคลในช่วงเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวัชรินทร์ ปราชญ์ศิลป์ (2547) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นประกอบกิจกรรมนอกเวลาเรียนด้วยการเล่นกีฬาในระดับมาก และการมีความถนัด ความสนใจและทักษะในกีฬาใดก็จะเป็นแรงจูงใจที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้บุคคลนั้นนำไปปฏิบัติเป็นประจำในชีวิตประจำวัน

- ลักษณะพัฒนาการ ความต้องการและความสามารถในการเรียนรู้ในวัยรุ่นตอนปลายหรือช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6)

เด็กวัยรุ่นตอนปลายจะให้ความสนใจกับเป้าหมายของการศึกษาเฉพาะด้านที่ตนสนใจ สอดคล้องกับความสามารถของตนเอง ตลอดจนทั้งมีศักยภาพด้านการคิด วิเคราะห์ ผลของการ

เข้าร่วมกิจกรรมทางกาย การเล่นและแข่งขันกีฬา และประยุกต์หลักการทางพลศึกษา เพื่อนำมาใช้ ในการพัฒนาการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเองและบุคคลอื่น ตลอดจนทั้งวางแผน ดำเนินการ ประเมินแผนการเล่นและกีฬา เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของกลุ่มต่อสู้

สำหรับสาระกิจกรรมทางกายที่เกี่ยวกับองค์ความรู้ นั้นเน้นการ ผลการวิจัย พบว่าผู้เชี่ยวชาญ เห็นสอดคล้องกันในระดับความสามารถทั้งเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐานและความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 – ช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งจะเห็นว่า สอดคล้องกับองค์ประกอบของนันทนาการศึกษาที่ สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540) กล่าวว่า นันทนาการศึกษาเป็นโปรแกรมการศึกษาที่เป็นศาสตร์เกี่ยวข้องด้วยการเข้าใจตนเอง การมีส่วนร่วม และความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่พึงกระทำ เพื่อการพัฒนาเจตคติที่ดีต่อตนเองและสังคม ลักษณะของนันทนาการศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการคือ

การสร้างสุนทรียภาพด้านนันทนาการ เป็นการสร้างความรู้สึกลึกถึงคุณค่าของนันทนาการ ด้วยการรับบทบาทของกิจกรรมนันทนาการในสังคม ผลลัพธ์ที่เกิดจากการมีส่วนร่วมใน นันทนาการ กลวิธีการแก้ปัญหาขัดขวางการนันทนาการของบุคคลกลุ่มชนหรือสังคม

การตระหนักตนเองด้านนันทนาการ การศึกษานันทนาการจะสร้างเสริมเจตคติของบุคคล ที่มีต่อนันทนาการ การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในนันทนาการ การนันทนาการใน อดีตที่มา ที่กระทำอยู่และที่จะมีขึ้นในอนาคต

การสร้างความเข้าใจของบุคคลต่อการเลือกใช้นันทนาการ เป็นการศึกษาถึงความสำเร็จ ของบุคคลในด้านนันทนาการ การเจริญเติบโตของคนที่เกี่ยวข้องกับนันทนาการและความรับผิดชอบ ความสามารถแสดงออกและกล้าที่จะแสดงออก

การตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ วิธีการวิเคราะห์เป้าหมายมีส่วนร่วมในกิจกรรม นันทนาการ การจำแนกกิจกรรมนันทนาการให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการ บนพื้นฐาน ของสมรรถนะส่วนบุคคลและความเป็นเอกภาพของบุคคลที่จำเป็นสำหรับการมีส่วนร่วมใน กิจกรรมนันทนาการ

การใช้ทรัพยากรให้เป็นประโยชน์เพื่อนันทนาการ ในการศึกษาด้านนันทนาการจะเน้นความรู้เกี่ยวกับแหล่งทรัพยากรที่อาจเป็นบุคคล เอกสาร สถานที่ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องสำหรับการนันทนาการสามารถที่จะจัดหาหรือจัดการเพื่อเลือกใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาทักษะปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ความรู้เกี่ยวกับกลไกปฏิสัมพันธ์ทางสังคมการพิจารณาพฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม การใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาในการพูดและการแสดงออก

ทักษะในการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีความสำคัญมาก ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถทั้งการออกแบบ การบริหารด้านนันทนาการ การดำเนินการทั้งโดยการเป็นผู้บริหารหรือผู้ดำเนินการ ดังนี้

- สร้างความภาคภูมิใจในตนเองให้กับคนด้วยการปรับปรุงจิตใจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคมให้เป็นบุคคลที่สามารถใช้ชีวิตร่วมกับสังคมได้อย่างดีและกระตือรือร้น
- พัฒนาการด้วยการรักษาระดับสมรรถภาพทางกายของบุคคลปกติและ/หรือผู้ที่มีความบกพร่องทางกายให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล
- พัฒนาความสนใจในกิจกรรมของการใช้เวลาว่างได้อย่างเหมาะสมกับบุคคล สิ่งแวดล้อมและความเป็นไปได้ของบุคคลนั้น

ส่วนกิจกรรมนันทนาการของเด็กในช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 1-4 นั้น จะเห็นได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ใช้เป็นสื่อของนันทนาการ ส่วนมากจะเป็นเกม กีฬาและการละเล่นพื้นบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมเกียรติ สุขนันตพงศ์ (2545) ที่พบว่าเยาวชนสนใจและต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการโดยใช้กิจกรรมกีฬา เกมและการออกกำลังกายในระดับมากที่สุด

ด้านที่ 4 สารการพัฒนาทีม (ความแตกต่าง ความมีวินัยและความร่วมมือ) ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 26-31

ตารางที่ 26 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
 ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนาที่ม (ความแตกต่าง)
 ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้น
 การเรียน(ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธ ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
57	57	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนาที่มในช่วง ชั้นที่ 1 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	3.94	3.94	0.00	1.12	มาก	สอดคล้อง
58	60	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนาที่มในช่วง ชั้นที่ 2 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.14	4.30	0.16	1.25	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
52	44	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 3 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.42	4.68	0.26	1.26	มาก	สอดคล้อง
60	66	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 4 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.29	4.39	0.10	1.21	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 26 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนามิ
(ความแตกต่าง) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 4 ช่วงการเรียนรู้เรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือ ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 1 ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละช่วงชั้นระดับ ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 3	ระดับเหนือมาตรฐาน	สำรวจศักยภาพของตนเอง ผู้อื่นในสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ นำไปสู่การวิเคราะห์หาศักยภาพที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลและทีม
	ระดับตามมาตรฐาน	รักษาไว้ซึ่งคุณสมบัติที่ดีของตนเองและแสดงพัฒนาการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของตนเองได้อย่างชัดเจน
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	กำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพของตนเองได้ตามศักยภาพ
ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	เป็นต้นแบบที่ดีแก่ผู้อื่นในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และสามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มได้อย่างสอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของแต่ละบุคคล
	ระดับตามมาตรฐาน	กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างสอดคล้องกันระหว่างความสามารถ ความต้องการและปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ได้
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	สามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ
ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	วิเคราะห์ผลดี-ผลเสีย จากการตัดสินใจของตนเองและของกลุ่ม
	ระดับตามมาตรฐาน	วิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างของศักยภาพของตนเองและเพื่อนร่วมทีม ยอมรับข้อดี ข้อควรปรับปรุงจากบุคคลอื่น
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ยอมรับความแตกต่างในความสามารถของตนเองและบุคคลอื่น ระบุดจุดเด่น จุดควรปรับปรุงของตนเอง
ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	ระบุความสามารถของตนเองแสดงการยอมรับตนเองและผู้อื่น ตามความสามารถที่แตกต่างกัน
	ระดับตามมาตรฐาน	ระบุลักษณะเฉพาะตนเองและของผู้อื่น แยกแยะความสามารถที่ต่างกันของบุคคลในทีมที่ทำงานร่วมกันได้
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ระบุลักษณะเฉพาะของตนเองและความแตกต่างในความสามารถของตนเองและเพื่อน ๆ

ตารางที่ 27 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
 ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนามิ (ความแตกต่าง)
 ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ
 (ในระดับเหนือมาตรฐานตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธ ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
61	69	มาตรฐานความสามารถใน ระดับเหนือมาตรฐาน สาระ การพัฒนามิในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงความก้าว หน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.44	4.50	0.06	1.06	มาก	สอดคล้อง
62	72	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน สาระ การพัฒนามิในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความแตกต่าง) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.55	4.71	0.16	1.07	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
63	75	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระการพัฒนามิในชวง ชั้นที่ 1-4 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห้นถึงความก้าว หน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจาก ชวงชั้นที่ 1 ชวงชั้นที่ 2 ชวงชั้นที่ 3 ชวงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.55	4.83	0.28	1.15	มาก ที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 27 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห้นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนามิ (ความแตกต่าง)ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐานชวงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห้นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห้นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากชวงชั้นที่ 1 ชวงชั้นที่ 2 ชวงชั้นที่ 3 ชวงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 2 ระดับ คือระดับ ตามมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ระบุลักษณะเฉพาะตนเองและของผู้อื่นแยกแยะความสามารถที่แตกต่างกันของบุคคลในทีมที่ทำงานร่วมกันได้
	ช่วงชั้นที่ 2	วิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างของศักยภาพของตนเองและเพื่อนร่วมทีม ยอมรับข้อดี ข้อควรปรับปรุงจากบุคคลอื่น
	ช่วงชั้นที่ 3	รักษาไว้ซึ่งคุณสมบัติที่ดีของตนเองและแสดงพัฒนาการการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของตนเองได้อย่างชัดเจน
	ช่วงชั้นที่ 4	กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างสอดคล้องกันระหว่างความสามารถ ความต้องการและปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ได้
ระดับต่ำมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ระบุลักษณะเฉพาะของตนเองและความแตกต่าง ในความสามารถของตนเองและเพื่อน ๆ
	ช่วงชั้นที่ 2	ยอมรับความแตกต่างในความสามารถของตนเองและบุคคลอื่นระบุจุดเด่น จุดควรปรับปรุงของตนเอง
	ช่วงชั้นที่ 3	กำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพของตนเองได้ตามศักยภาพ
	ช่วงชั้นที่ 4	สามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ

2. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ในระดับความเป็นไปได้มาก มี 1 ระดับ คือระดับเหนือมาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ระบุความสามารถของตนเองแสดงการยอมรับตนเองและผู้อื่นตามความสามารถที่แตกต่างกัน
	ช่วงชั้นที่ 2	วิเคราะห์ผลดี - ผลเสีย จากการตัดสินใจของตนเองและของกลุ่ม
	ช่วงชั้นที่ 3	สำรวจศักยภาพของตนเอง ผู้อื่นในสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ นำไปสู่การวิเคราะห์ศักยภาพที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลและทีม

ช่วงชั้นที่ 4 เป็นต้นแบบที่ดีแก่ผู้อื่นในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และสามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มได้อย่างสอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของแต่ละบุคคล

ตารางที่ 28 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนามีวินัย (ความมีวินัย) ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้นการเรียนรู้ (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธ ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
64	58	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนามีวินัยในช่วง ชั้นที่ 1 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
65	61	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 2 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.14	4.30	0.16	1.25	มาก	สอดคล้อง
66	64	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 3 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.42	4.68	0.26	1.26	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง คว ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
67	67	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 4 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.42	4.68	0.26	1.26	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 28 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนามิ (ความมีวินัย) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มากทั้ง 4 ช่วงชั้นเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือ ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 3 ระดับเหนือมาตรฐาน ร่วมมือและรับผิดชอบต่อตนเองในการทำงานร่วมกันเป็นทีม แก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ของทีมได้โดยปราศจากข้อขัดแย้งต่าง ๆ

ระดับตามมาตรฐาน สามารถประยุกต์กฎ กติกา มารยาทและความมีน้ำใจนักกีฬาไปใช้เป็นแนวปฏิบัติในการทำงานของตนเองและการ

	ดำเนินชีวิต
ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	มีวินัยในตนเอง เชื่อสัจย์และรับผิดชอบในภาระหน้าที่ทั้งส่วนตนและของทีมประเมิณการปฏิบัติตนในการทำงานต่าง ๆ ได้
ช่วงชั้นที่ 4 ระดับเหนือมาตรฐาน	มีวินัยในตนเองจนเป็นกิจนิสัยที่ยึดเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวัน ประพฤติปฏิบัติตามกฎ กติกา ยึดถือความซื่อสัจย์และความรับผิดชอบ
ระดับตามมาตรฐาน	รักษาและคงสภาพการเป็นผู้มีระเบียบวินัย เชื่อสัจย์ รับผิดชอบทั้งส่วนตนและในทีมและในชีวิตประจำวัน
ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	กำหนดวิถีทางการประพฤติตนเพื่อการมีบุคลิกภาพที่ดี เชื่อสัจย์ รับผิดชอบทั้งส่วนตนและทีม เห็นคุณค่าและปฏิบัติตามกฎ กติกา อย่างเคร่งครัด
ช่วงชั้นที่ 1 ระดับเหนือมาตรฐาน	ปฏิบัติตามกฎ กติกา มีระเบียบวินัย รับผิดชอบทั้งในส่วนตนและทีมและให้โอกาสแก่ทุกคนได้มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน
ระดับตามมาตรฐาน	ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ กติกาที่กำหนดขึ้นและแสดงความรับผิดชอบต่อเมื่อผิดพลาด
ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นแสดงความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม
ช่วงชั้นที่ 2 ระดับเหนือมาตรฐาน	ประยุกต์กฎ กติกา มารยาทที่เหมาะสมในภาวะต่าง ๆ แสดงความรับผิดชอบต่อความซื่อสัจย์และความมีระเบียบวินัยส่วนตนและทีม
ระดับตามมาตรฐาน	ปฏิบัติตนในฐานะสมาชิกของกลุ่มได้ถูกต้องตามบทบาทกฎ กติกา ที่กำหนดแสดงความรับผิดชอบต่อความซื่อสัจย์ในการกระทำของตนเอง
ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามกฎ กติกา มารยาท ทั้งส่วนตนและสมาชิกของกลุ่ม เชื่อสัจย์และรับผิดชอบต่อภาระการกระทำของตนเองตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ตารางที่ 29 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
 ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนาที่ม (ความมีวินัย)
 ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ
 (ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธ ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
68	70	มาตรฐานความสามารถใน ระดับเหนือมาตรฐาน สาระ การพัฒนาที่มในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความมีวินัย) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.44	4.50	0.06	1.06	มาก	สอดคล้อง
69	73	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน สาระ การพัฒนาที่มในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความมีวินัย) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.65	4.89	0.24	0.98	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง คว ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
70	76	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงความก้าว หน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.65	4.47	0.36	1.12	มาก ที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 29 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนามิ (ความมีวินัย) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐานช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 2 ระดับ คือระดับ ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ กติกาที่กำหนดขึ้นและแสดงความรับผิดชอบเมื่อผิดพลาด
	ช่วงชั้นที่ 2	ปฏิบัติตามในฐานะสมาชิกของกลุ่มได้ถูกต้องตามบทบาท กฎ กติกาที่กำหนดแสดงความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ในการกระทำของตนเอง

ระดับต่ำมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 3	สามารถประยุกต์กฎ กติกา มารยาทและความมีน้ำใจนักกีฬา ไปใช้เป็นแนวปฏิบัติในการทำงานของตนเองและการดำเนินชีวิต
	ช่วงชั้นที่ 4	รักษาและคงสภาพการเป็นผู้มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ รับผิดชอบทั้งส่วนตนและในทีม และในชีวิตประจำวัน
	ช่วงชั้นที่ 1	เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นแสดงความรับผิดชอบในภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม
	ช่วงชั้นที่ 2	ปฏิบัติตามได้ถูกต้องตามกฎ กติกา มารยาท ทั้งส่วนตนและสมาชิกของกลุ่ม ซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่อการทำงานของตนเองตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
	ช่วงชั้นที่ 3	มีวินัยในตนเอง ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ทั้งส่วนตนและของทีม ประเมินการปฏิบัติตามในการทำงานต่างๆ ได้
	ช่วงชั้นที่ 4	กำหนดวิถีทางการประพฤติปฏิบัติตนเพื่อการมีบุคลิกภาพที่ดี ซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อส่วนตนและทีม เห็นคุณค่าและปฏิบัติตามกฎ กติกา อย่างเคร่งครัด

2. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ในระดับความเป็นไปได้มาก มี 1 ระดับ คือระดับเหนือมาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ปฏิบัติตามกฎ กติกา มีระเบียบวินัย รับผิดชอบต่อทั้งในส่วนตนและทีมและให้โอกาสแก่ทุกคนได้มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน
	ช่วงชั้นที่ 2	ประยุกต์ กฎ กติกา มารยาทที่เหมาะสมในภาวะต่าง ๆ แสดงความรับผิดชอบต่อ ความซื่อสัตย์และความมีระเบียบวินัย ส่วนตนและทีม
	ช่วงชั้นที่ 3	ร่วมมือและรับผิดชอบต่อตนเองในการทำงาน ร่วมกันเป็นทีม แก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ของทีมได้โดยปราศจากข้อขัดแย้งต่าง ๆ
	ช่วงชั้นที่ 4	มีวินัยในตนเองจนเป็นกิจนิสัยที่ยึดเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวัน ประพฤติปฏิบัติตามกฎ กติกา ยึดถือความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบต่อ

ตารางที่ 30 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
 ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนาทีม (ความร่วมมือ)
 ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน จำแนกตามช่วงชั้น
 การเรียน (ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
71	59	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนาทีมในช่วง ชั้นที่ 1 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.25	4.39	0.14	1.35	มาก	สอดคล้อง
72	62	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนาทีมในช่วง ชั้นที่ 2 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.14	4.30	0.16	1.25	มาก	สอดคล้อง

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
73	65	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 3 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.42	4.68	0.26	1.26	มาก	สอดคล้อง
47	68	มาตรฐานความสามารถใน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 4 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและ ศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่า มาตรฐาน	4.42	4.68	0.26	1.26	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 30 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนามิ
(ความร่วมมือ) ช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน ในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 4 ช่วงชั้นเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย คือ ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 3	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถชักจูงผู้อื่นเพื่อสนับสนุนและร่วมอยู่กับทีม สามารถวางแผนพัฒนาทีมงานและการทำงานของ팀ได้ อย่างมีประสิทธิภาพจากข้อขัดแย้ง
	ระดับตามมาตรฐาน	กำหนดรูปแบบความรับผิดชอบของการปฏิบัติหน้าที่ในทีม และเลือกใช้กลวิธีในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการ เล่นทีม ตลอดจนสามารถวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพของทีมด้านต่าง ๆ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ทำงานกับผู้อื่นได้ตามศักยภาพของตนเองและกำหนดแนวทางการพัฒนาตนเองเพื่อศักยภาพของทีม
ช่วงชั้นที่ 4	ระดับเหนือมาตรฐาน	เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่มีประสิทธิภาพ สร้างแนวร่วมในการพัฒนาทีมและมีแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน
	ระดับตามมาตรฐาน	สร้างภาวะผู้นำ ผู้ตาม ความร่วมมือและการเคารพสิทธิ ส่วนตนและผู้อื่นภายในทีมอยู่เสมอ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ร่วมงานกับผู้อื่นในทีมได้ปรับปรุง พัฒนาตนเองเพื่อศักยภาพของทีมอยู่เสมอ
ช่วงชั้นที่ 1	ระดับเหนือมาตรฐาน	ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มด้วยความเต็มใจและเป็นขั้นตอนและยอมรับผลที่ปรากฏ
	ระดับตามมาตรฐาน	ร่วมมือกับกลุ่มปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและยอมรับผลการปฏิบัติงานทั้งส่วนตนและของทีมที่เกิดขึ้น ยอมรับบทบาทของผู้นำกลุ่ม
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ปฏิบัติตนเป็นผู้ตามที่ดีและร่วมงานกับผู้อื่นตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนด และยอมรับผลที่เกิดขึ้น
ช่วงชั้นที่ 2	ระดับเหนือมาตรฐาน	สามารถชักจูงคนอื่นในการทำงานร่วมกันและแสดงศักยภาพในภาวะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่มีประสิทธิภาพ
	ระดับตามมาตรฐาน	ประเมินลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามของตนเองและผู้อื่นและเป็นผู้นำและผู้ตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ
	ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน	ตลอดจนมีความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นทีม สามารถทำงานกับทีมปฏิบัติตนตามข้อตกลงของกลุ่ม สามารถหาความร่วมมือจากบุคคลอื่นเมื่อมีความต้องการ

ตารางที่ 31 ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ผลต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์
ของความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนามี (ความร่วมมือ)
ในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 จำแนกตามระดับความสามารถ
(ในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธ ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
75	71	มาตรฐานความสามารถใน ระดับเหนือมาตรฐาน สาระ การพัฒนามีในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความร่วมมือ) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.44	4.50	0.06	1.06	มาก	สอดคล้อง
76	74	มาตรฐานความสามารถใน ระดับตามมาตรฐาน สาระ การพัฒนามีในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความร่วมมือ) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.65	4.89	0.24	0.98	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	ฐาน นิยม	ผลต่าง ระหว่าง มัธยฐาน กับฐาน นิยม	พิสัย ระหว่าง ควอ ไทล์	การแปรผล	
							ระดับ ความเป็น ไปได้	ความ สอดคล้อง
77	77	มาตรฐานความสามารถใน ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงความ ก้าวหน้าในพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียน จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.65	4.47	0.36	1.12	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 31 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนามิ (ความร่วมมือ) ในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับมาตรฐานและระดับต่ำกว่ามาตรฐานช่วงชั้นที่ 1-4 ดังนี้

1. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นระดับความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนในระดับความเป็นไปได้มากที่สุด 2 ระดับเรียงตามค่ามัธยฐานมากไปหาน้อย ก็ระดับ ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระดับความสามารถ ดังนี้

ระดับตามมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ร่วมมือกับกลุ่มปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและยอมรับผลการปฏิบัติงานทั้งส่วนตนและของทีมที่เกิดขึ้น ยอมรับบทบาทของผู้นำกลุ่ม
	ช่วงชั้นที่ 2	ประเมินลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามของตนเองและผู้อื่น และเป็นผู้นำและผู้ตามได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนมีความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นทีม
	ช่วงชั้นที่ 3	กำหนดรูปแบบความรับผิดชอบของการปฏิบัติหน้าที่ในทีมและเลือกใช้กลวิธีในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเล่นทีม ตลอดจนสามารถวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพของทีม ด้านต่าง ๆ
	ช่วงชั้นที่ 4	สร้างภาวะผู้นำ ผู้ตาม ความร่วมมือและการเคารพสิทธิส่วนตน และผู้อื่นภายในทีมอยู่เสมอ
ระดับต่ำมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ปฏิบัติตนเป็นผู้ตามที่ดีและร่วมงานกับผู้อื่นตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดและยอมรับผลที่เกิดขึ้น
	ช่วงชั้นที่ 2	สามารถทำงานกับทีม ปฏิบัติตนตามข้อตกลงของกลุ่มสามารถแสวงหาความร่วมมือจากบุคคลอื่นเมื่อมีความต้องการ
	ช่วงชั้นที่ 3	ทำงานกับผู้อื่นได้ตามศักยภาพของตนเองและกำหนดแนวทางการพัฒนาตนเองเพื่อศักยภาพของทีม
	ช่วงชั้นที่ 4	ร่วมงานกับผู้อื่นในทีมได้ ปรับปรุงพัฒนาตนเองเพื่อศักยภาพของทีมอยู่เสมอ

2. มาตรฐานความสามารถที่เห็นสอดคล้องกันว่าเป็นความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ในระดับความเป็นไปได้มาก มี 1 ระดับ คือระดับเหนือมาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดความสามารถ ดังนี้

ระดับเหนือมาตรฐาน	ช่วงชั้นที่ 1	ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มด้วยความเต็มใจและอย่างเป็นขั้นตอนและยอมรับผลที่ปรากฏ
	ช่วงชั้นที่ 2	สามารถชักจูงคนอื่นในการทำงานร่วมกันและแสดงศักยภาพในภาวะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่มีประสิทธิภาพ

- ช่วงชั้นที่ 3 สามารถชักจูงผู้อื่นเพื่อสนับสนุนและร่วมอยู่กับทีมสามารถวางแผนพัฒนาทีมงานและการทำงานของทีมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพจากข้อขัดแย้ง
- ช่วงชั้นที่ 4 เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่มีประสิทธิภาพสร้างแนวร่วมในการพัฒนาทีมและมีแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน
- ระดับต่ำมาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 1 เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นแสดงความรับผิดชอบในการะหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม
- ช่วงชั้นที่ 2 ปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามกฎหมาย กติกา มารยาท ทั้งส่วนตนและสมาชิกของกลุ่ม ซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่อภาระการกระทำของตนเองตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- ช่วงชั้นที่ 3 มีวินัยในตนเอง ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ทั้งส่วนตนและของทีม ประเมินการปฏิบัติตนในการทำงานต่าง ๆ ได้
- ช่วงชั้นที่ 4 กำหนดวิถีทางการประพฤติปฏิบัติตนเพื่อการมีบุคลิกภาพที่ดี ซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อทั้งส่วนตนและทีม เห็นคุณค่าและปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา อย่างเคร่งครัด

ข้อวิจารณ์

จากผลการวิจัยด้านที่ 4 สาระการพัฒนาทีม ประกอบด้วยองค์ความรู้ที่สำคัญ 3 ประเด็น คือ ความแตกต่าง ความมีวินัย และความร่วมมือ ซึ่งองค์ความรู้ดังกล่าวสอดคล้องกับมาตรฐานสากลในการจัดหลักสูตรพลศึกษา ให้นักเรียนยุคใหม่ (ICHPER.SD, 2000) ในมาตรฐานข้อที่ 6 และข้อที่ 7 คือ

มาตรฐานข้อที่ 6 : แสดงความรู้ ความเข้าใจและยอมรับนับถือในความแตกต่างระหว่างบุคคล

มาตรฐานข้อที่ 7 : เข้าใจได้ว่ากิจกรรมทางกายช่วยจัดโอกาสให้เกิดความสนุกสนาน ความท้าทาย การได้แสดงออกและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกัน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสาระในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ.3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการเล่นกีฬา (กรมวิชาการ, 2544ข)

สำหรับผลการวิจัยสาระการพัฒนาที่มองค้ความรู้ด้านความแตกต่างที่พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุดในการมาตรฐานความสามารถระดับตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐานในช่วงชั้นที่ 1-4 ซึ่งความสามารถในแต่ละช่วงชั้นการเรียนรู้ดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจและพัฒนาการด้านจริยธรรม สังคม ที่ พรณี ช.เจนจิต (2538) โดยสรุปดังนี้

1. ระดับประถมศึกษาตอนต้น (ชั้น ป.1 – ป.3 อายุ 6-9 ปี) นักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลคือ

- 1.1 ยอมรับความแตกต่างทางเพศ
- 1.2 ยอมรับการอยู่รวมกันภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม
- 1.3 ยอมรับและระบุนิยามของตนเองและเพื่อนในกลุ่ม

ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานความสามารถ สาระพัฒนาที่มองค้ความรู้ด้านความแตกต่างในช่วงชั้นที่ 1 ที่ผู้เรียนแสดงความสามารถโดยระบุลักษณะเฉพาะตนเองและของผู้อื่น แยกแยะความสามารถที่แตกต่างกันของบุคคลในทีมที่ทำงานร่วมกัน (ระดับตามมาตรฐาน) และระบุลักษณะเฉพาะตนเองและของผู้อื่น และความแตกต่างในความสามารถของตนเองและเพื่อน ๆ (ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน)

2. ระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ชั้น ป.4 – ป.6 อายุ 9-12 ปี) นักเรียนแสดงพฤติกรรมด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ

- 2.1 ยอมรับข้อขัดแย้งภายในกลุ่มและยอมรับเกณฑ์สังคม
- 2.2 ทำงานได้ด้วยตนเอง ยอมรับข้อดี ข้อปรับปรุงของตนเอง

ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานความสามารถสาระพัฒนาทีม องค์ความรู้ ด้านความแตกต่าง ในช่วงชั้นที่ 2 ที่ผู้เรียนแสดงความสามารถในการวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างของ ศักยภาพของตนเอง และเพื่อนร่วมทีม ยอมรับข้อดี ข้อควรปรับปรุงจากบุคคลอื่น (ระดับตาม มาตรฐาน) และยอมรับความแตกต่างในความสามารถของตนเองและบุคคลอื่น ระบุจุดเด่น จุดควร ปรับปรุงของตนเอง (ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน)

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 – ม.3 อายุ 12-15 ปี) นักเรียนแสดงพฤติกรรม ด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ

- 3.1 หาเอกลักษณ์ให้ตนเองและวางแผนพัฒนา
- 3.2 ยอมรับกฎเกณฑ์และปฏิบัติตาม
- 3.3 ยอมรับความสามารถของตนเองและปรับปรุงพัฒนา

ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานความสามารถสาระการพัฒนาทีม องค์ความรู้ ด้านความแตกต่างใน ช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้เรียนแสดงความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งคุณสมบัติที่ดีของตนเองและแสดง พัฒนาการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของตนเองได้อย่างชัดเจน (ระดับตามมาตรฐาน) และ กำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้ตามศักยภาพ (ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน)

4. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 4 – ม.6 อายุ 15-18 ปี) นักเรียนแสดงพฤติกรรมด้าน ความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ

- 4.1 ยอมรับข้อดกลง ข้อกำหนดของตนเอง ของกลุ่ม
- 4.2 กำหนดเป้าหมายของตนเองและพร้อมปฏิบัติ
- 4.3 ยึดถือคุณธรรมเป็นหลักในการแสดงพฤติกรรม

ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานความสามารถ สาระการพัฒนาทีม องค์ความรู้ ด้านความ แตกต่าง ในช่วงชั้นที่ 4 ที่ผู้เรียนแสดงความสามารถในการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนา ศักยภาพ ของตนเองได้อย่างสอดคล้องกันระหว่างความสามารถ ความต้องการและปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ (ระดับตามมาตรฐาน) และสามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้อย่างสอดคล้อง กับความสามารถ

สำหรับผลการวิจัยสาระการพัฒนามิตร้องค์ความรู้ด้านความมีวินัย พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด ในมาตรฐานความสามารถระดับตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน แต่อย่างไรก็ตาม มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ระดับความเป็นไปได้ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญก็ใกล้เคียงระดับมากที่สุดเช่นกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผู้เชี่ยวชาญให้ความสำคัญกับความมีวินัยในสาระการพัฒนามิตร้องค์ความรู้ด้านความมีวินัยในระดับใกล้เคียงกันคือมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิมพา ม่วงศิริธรรม (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาจากผลการปรับพฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักกีฬากรุงเทพมหานคร พบว่านักกีฬากลุ่มทดลองที่ได้รับการปรับพฤติกรรมทางปัญญาโดย 3 เทคนิค การตั้งเป้าหมาย การจินตนาการ การพูดกับตนเองไปทางที่ดี การดูต้นแบบ และการให้แรงเสริมทางบททดสอบกับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาฟุตบอล มีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองแตกต่างจากกลุ่มควบคุมและแตกต่างจากระยะก่อนทดลองในระดับที่สูงขึ้นกว่าเดิม

นอกจากนี้กิจกรรมทางพลศึกษา การกีฬาช่วยส่งเสริมลักษณะนิสัยแก่นักเรียน ดังนี้ (ถาวร วิบูลศรีนทร์, 2540)

1. ความมีระเบียบวินัยในตนเอง การเรียนหรือการฝึกหัดกิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษานั้น มีหลักการเรียน วิธีปฏิบัติ กฎ กติกาบังคับไว้ให้ผู้เล่นปฏิบัติตาม เพื่อให้การเล่นเป็นระบบ มีความเป็นระเบียบสวยงาม

2. มีความสามัคคีรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ในการเล่นกีฬา เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล หรือกีฬาประเภทอื่น ๆ ที่มีการเล่นเป็นทีม นอกจากต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของผู้เล่นแต่ละคนแล้ว ผู้เล่นทุกคนในทีมจะต้องมีความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ด้วยการร่วมเล่นเป็นทีม (team work) จึงจะทำให้การเล่นเป็นไปด้วยดี ในกีฬาแต่ละประเภทย่อมมีหัวหน้าทีมเป็นผู้นำ และสามารถแนะนำผู้เล่นในทีมของตนได้ หัวหน้าจะเป็นผู้นำให้ผู้เล่นในทีมของตนได้ปฏิบัติตามโดยที่ผู้ที่เป็นหัวหน้าจะต้องรับภาระหนักและต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนจนเต็มความสามารถ ทั้งจะต้องปฏิบัติตามโดยผู้ที่เป็น หัวหน้าจะต้องรับภาระหนักและต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนจนเต็มความสามารถทั้งจะต้องประพฤติดนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เล่นในทีมจึงจะสร้างศรัทธาความเชื่อถือให้เกิดมีขึ้นในผู้เล่นด้วยกัน อันจะเป็นผลให้ผู้เล่นเชื่อฟังและปฏิบัติตาม

เนื่องจากกีฬาหลายชนิด ผู้เล่นแต่ละคนต่างก็มีความสามารถในกีฬาแตกต่างกันด้วย ผู้ที่เป็นผู้นำกีฬาประเภทหนึ่งอาจเปลี่ยนไปเป็นผู้ตามในการเล่นกีฬานานชนิดอื่น ๆ ที่ตนไม่ถนัด และจะต้องปฏิบัติตนเป็นผู้ตามบ้างเหมือนกัน กีฬาจึงเป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัยให้บุคคลได้รู้จักให้ความร่วมมือร่วมใจกันในการทำงาน มีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนและผู้อื่น รู้และสามารถปฏิบัติตนให้เหมาะสมในการเป็นผู้นำและผู้ตามได้ดีอีกด้วย

3. มีความอดทน รู้จักแพ้ รู้จักชนะและให้อภัย ในการเล่นกีฬาผู้เล่นอาจได้รับอันตรายหรือบาดเจ็บเกิดขึ้นจากการปะทะกับผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม ซึ่งอาจกระทำโดยไม่เจตนาหรือเจตนาที่ตามผู้เล่นที่ดีต้องมีความอดทนและให้อภัยไม่ทำร้ายคู่ต่อสู้ เมื่อเป็นผู้แพ้ก็ต้องยอมรับคำตัดสิน การเล่นที่ละเมียดถูกกติกาหรือละเมิดสวัสดิภาพของผู้อื่น สังคมย่อมไม่ต้องการ ผู้นั้นจะถูกดำเนินหรือถูกกระทำโทษแล้วแต่กรณี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเรียนด้วยการกระทำ ซึ่งเป็นการศึกษาที่เรียกว่าอบรมบ่มนิสัยให้นักเรียนเป็นผู้มีคุณธรรมต่าง ๆ โดยการใช้สนามกีฬาเป็นที่ฝึกหัด

4. มีความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว การเรียนการสอนกีฬาประเภทต่าง ๆ ช่วยอบรมจิตใจของนักเรียนให้เป็นผู้รู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อหมู่คณะ เช่นการเสียสละเวลาและกำลังกาย ในการเดินทางเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมหรือฝึกซ้อมกีฬากับทีมโดยสม่ำเสมอ จะเห็นได้ว่าการกีฬาช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัยของนักเรียนให้มีความรู้สึกสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนที่มีต่อหมู่คณะ และพร้อมที่จะบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติที่สุด

สำหรับผลการวิจัยสาระการพัฒนามีม องค์กรความรู้ด้านความร่วมมือ พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด ในมาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน แต่อย่างไรก็ตามมาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐานระดับความเป็นไปได้ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญก็ใกล้เคียงระดับมากที่สุดเช่นกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผู้เชี่ยวชาญให้ความสำคัญกับความร่วมมือในสาระการพัฒนามีมในระดับใกล้เคียงกันคือมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าความร่วมมือเกิดจากการยอมรับและเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น ๆ ด้วยตัวนักเรียนเองและสามารถปฏิบัติตนตามแบบอย่างสม่ำเสมอด้วยความภาคภูมิใจ โดยไม่มีการบังคับ มีขั้นตอนปฏิบัติตนตามแบบอย่างสม่ำเสมอด้วยความภาคภูมิใจ โดยไม่มีการบังคับ มีขั้นตอนและพฤติกรรมบ่งชี้เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือ ดังนี้ (กรมวิชาการ, 2544ค)

ขั้นตอน	พฤติกรรมบ่งชี้
สังเกต ตระหนัก	- ระบุได้ว่าการกระทำใดเหมาะสมและไม่เหมาะสมจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
	- ยกตัวอย่างการกระทำอื่น ๆ ที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมจากสถานการณ์ที่กำหนด
ประเมินเชิงเหตุผล	- วิเคราะห์ วิจารณ์ และสรุปเชิงเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย เหมาะสม ไม่เหมาะสม ดี ไม่ดี ไม่ได้
วางแผนปฏิบัติ	- กำหนดเวลาและสิ่งที่จะปฏิบัติสำหรับตนเองได้
ปฏิบัติด้วยความชื่นชม	- ปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดให้อย่างภาคภูมิใจและสง่างาม
ปฏิบัติเองโดยไม่มีแบบ	- ปฏิบัติการได้ด้วยตนเอง
ฝึกหัดจนชำนาญ	- ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว

สอดคล้องกับแนวทางการจัดหลักสูตรวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ประเทศออสเตรเลียที่ไพศาล หรุพานิชยกิจ และนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม (2547) ได้สรุปไว้ในเอกสารแปลและเรียบเรียงแนวทางการจัดหลักสูตรวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา: ประเทศออสเตรเลีย ดังนี้

ในวัยเด็กตอนต้น

การเรียนพลศึกษาควรส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนรู้จักร่วมมือกับเพื่อนในกลุ่มในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน โดยการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ร่วมกับผู้อื่น การให้ความสนใจความรู้สึกรู้สึกของผู้อื่น และการรับฟังความเห็นของผู้อื่น ในระหว่างการเล่น เด็กจะได้มีโอกาสใช้พื้นที่และอุปกรณ์ร่วมกับบุคคลอื่นและได้ขออนุญาตจากบุคคลอื่นอย่างสุภาพ ในการใช้อุปกรณ์ร่วมกับเด็กอื่น ๆ พวกเขาจะได้เรียนรู้กฎ กติกาการเล่นกิจกรรมและรู้จักการปรับกฎเกณฑ์ดังกล่าวเพื่อที่ทุกคนจะได้มีส่วนในการเล่นอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม รู้จักใช้ทักษะการสื่อสารและการให้ความร่วมมือเพื่อส่งเสริมและกระชับความสัมพันธ์กับสมาชิกและบุคคลอื่น ๆ ในโรงเรียน

ระดับการพัฒนาในช่วงนี้เด็กจะเริ่มจะเข้าใจว่าความสัมพันธ์สามารถเปลี่ยนแปลงได้

ในวัยเด็กตอนปลาย

เด็กสามารถแสดงความรู้สึกของตนเพื่อสื่อสารให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลง การแก้ไข ปัญหาและการมีส่วนร่วมในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันของกลุ่มและสามารถใช้ทักษะในการเจรจาและการอำนวยความสะดวก เพื่อช่วยเหลือบุคคลอื่นและกระชับความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในกลุ่มและสังคม สามารถใช้ทักษะในการสื่อสารและการตัดสินใจและช่วยเหลือกลุ่มในการวางแผนและดำเนินการฝึกความเป็นผู้นำและแสดงความคิดริเริ่มในการจัดกิจกรรม การให้คะแนน การเป็นกรรมการตัดสินและการจัดเก็บอุปกรณ์กีฬา ได้รับการอบรมสั่งสอนให้เข้าใจและซาบซึ้งถึงความสามารถและความรู้สึกของบุคคลอื่นในระหว่างการเล่นกีฬาหรือร่วมกิจกรรม รู้จักให้และรับฟังคำแนะนำเพื่อนำมาปรับปรุงการเล่นหรือการทำงานของตนเอง

เมื่อไรก็ตามที่มีความขัดแย้งเกิดขึ้น นักเรียนรู้จักที่ใช้ทักษะในการแก้ไขปัญหาและทักษะในการสื่อสารอย่างเข้มแข็งเด็ดเดี่ยว เพื่อแก้ไขสถานการณ์ในเกมหรือกิจกรรมที่กำลังดำเนินทำอยู่ สามารถดำเนินต่อไปได้

ในวัยรุ่นตอนต้น

นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการจัดการในกลุ่มโดยการเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่ม ทีม หรือ คณะกรรมการ พวกเขาควรที่จะใช้ทักษะในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในการยืนยันการตัดสินใจในการทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่น เช่นการแข่งขันกีฬา เด็กจะได้เรียนรู้การปฏิสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นซึ่งตนเองไม่ค่อยรู้จักได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถจัดการกับสถานการณ์ที่ท้าทายและยุ่งยาก เช่นในกรณีที่ต้องเผชิญกับผู้ชมการแข่งขันที่แสดงออกอย่างไม่สุภาพ พวกเขาควรได้รับโอกาสในการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมสำหรับกลุ่ม เช่นการเลือกทีม การให้คะแนน การตัดสินคะแนนการเลือกเส้นทางสำหรับกิจกรรมการเดินทางไกลที่มีความปลอดภัย เป็นต้น

นักเรียนรู้จักการประนีประนอมและการใช้ทักษะในการเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาคือขัดแย้ง และการให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามาในฐานะหัวหน้ากลุ่ม กรรมการตัดสินกีฬาหรือ กับต้นทีม นักเรียนสามารถแสดงความจริงใจและการยึดมั่นในหลักการ กฎระเบียบและแนวทางการประพฤติปฏิบัติและสามารถทำงานเป็นทีมและเป้าหมายและผลงานร่วมกัน

ในวัยรุ่นตอนปลาย

สามารถพัฒนาทักษะในการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างต่อเนื่อง สามารถร่วมกิจกรรมในกลุ่มแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งและเตรียมพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและความสัมพันธ์ทั่ว ๆ ไป สามารถวิเคราะห์ทักษะการติดต่อสัมพันธ์ทั้งของตนเองและบุคคลอื่น ปรับปรุงทักษะในการมีความสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ และได้มีส่วนร่วมเป็นผู้นำและจัดการกิจกรรมของกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สามารถวางแผนและติดตามความก้าวหน้าของกลุ่ม ช่วยกลุ่มในการตัดสินใจและประเมินผลการปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

สามารถสร้างความสามัคคีและความมุ่งมั่นในกลุ่มโดยการแสดงความเป็นผู้นำและแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมเมื่อชนะหรือพ่ายแพ้ในการแข่งขันกีฬา

สามารถที่จะแสดงบทบาททางสังคม โดยลำพังคนเดียวหรือในฐานะสมาชิกคนหนึ่งในกลุ่มเพื่อเรียกร้องสนับสนุนการเพิ่มโอกาสในกิจกรรมทางกายภาพในชุมชน

โดยภาพรวมจะเห็นได้ว่าสาระการพัฒนาทีมเป็นสาระที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความสำคัญในระดับความเป็นไปได้มากและมากที่สุดนั้นแสดงว่าการพัฒนาทีมเป็นองค์ความรู้ที่สำคัญ ดังที่ผลการวิจัยของสุภาพร อัคราวัฒนา (2541) ที่ศึกษาพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของมหาวิทยาลัยเอกชน: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พบว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม โดยแบ่งเป็นทีมละ 6-10 คน มีพฤติกรรมด้านเป้าหมาย กระบวนการทำงาน บทบาทผู้นำ และความสัมพันธ์ในระดับมากทุกด้าน

นอกจากนี้การที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเล่นกีฬานั้น มักจะมีผลทำให้นักเรียนมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้มีมากกว่านักเรียนไม่ได้เล่นกีฬา โดยมีรายงานการวิจัยมาสนับสนุนเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นอันมาก เช่น Biddulph (1954) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผลปรากฏว่านักเรียนที่มีความสัมพันธ์ผลทางการกีฬาสูงจะมีการปรับตัวได้ดี และ Biddulph คนเดียวกันนี้ก็ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความแตกต่างทางด้านสังคมระหว่างนักเรียนที่เป็นนักกีฬาและนักเรียนที่ไม่ได้เป็นนักกีฬาในระดับชั้นประถมศึกษาและระดับ

มัธยมศึกษา พบว่านักเรียนทั้งในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีคุณลักษณะที่เป็นที่พึงประสงค์ของสังคมมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา

ส่วน Benson (1959) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จทางการกีฬากับการมีคุณลักษณะในการยอมรับจากเพื่อน ๆ ด้วยกัน พบว่าผู้ที่มีความสำเร็จทางการกีฬาได้รับการยอมรับจากเพื่อนนักศึกษาด้วยกันอันเนื่องจากผลสำเร็จทางการกีฬามากกว่าจากสาเหตุอื่น ๆ

ขั้นตอนที่ 4 การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐานความสามารถและการนำเสนอแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยดำเนินการใน 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐานความสามารถในการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน เพื่อสรุปวิเคราะห์ประเด็นกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐานความสามารถในการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน นำผลการวิเคราะห์สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และนำไปสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 17 ท่าน

2. นำเสนอผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษาทั้ง 17 ท่าน เกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ ด้านเป้าหมายการประเมินมาตรฐาน ความสามารถของชาติ ด้านวิธีการประเมินมาตรฐานของชาติและด้านการรายงานผลการประเมินและการนำผลไปใช้โดยเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. นำเสนอแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ แยกแต่ละด้านทั้ง 4 ด้าน และนำเสนอในภาพรวม

ผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ
การประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติ

1.1 ด้านแนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ ผลความคิดเห็น
ของผู้เชี่ยวชาญปรากฏ ดังตารางที่ 32

ตารางที่ 32 ค่าร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐาน
ความสามารถสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติ (ด้านแนวความคิดเกี่ยวกับ
การประเมินมาตรฐานความสามารถ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ขอปรับเพิ่ม ข้อคิดเห็น	ไม่เห็นด้วย ขอปรับปรุง แก้ไข
1	1.1	การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็น การประเมินเพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนมีความ สามารถตามมาตรฐานสาระความรู้ดีเพียงใด	82.35	17.65	-
2	1.2	การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็น การอธิบายระดับความสามารถสูงสุดตาม วัย วุฒิภาวะ ของผู้เรียนที่ผู้เรียนต้อง แสดงความรับผิดชอบในการแสดงความ สามารถตามมาตรฐานสาระความรู้ โดย ผ่านวิธีการประเมินที่หลากหลาย	88.24	11.76	-
3	1.3	การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็น การประเมินความสามารถของผู้เรียนใน ลักษณะภาพรวมใหญ่ ๆ มากกว่าประเมิน ส่วนเล็ก ๆ น้อย ๆ	100	-	-
4	1.4	การประเมินมาตรฐานความสามารถระดับ ชาติ ผลการประเมินนำไปสู่ภาพลักษณ์ หรือคุณลักษณะของคนในชาติอันเป็นผล มาจากการจัดการศึกษา	100	-	-

จากตารางที่ 32 พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านแนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานความสามารถที่คิดเป็นร้อยละ 100 มี 2 รายการคือ การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนในลักษณะภาพรวมใหญ่ มากกว่าประเมินส่วนเล็ก ๆ น้อย ๆ และการประเมินมาตรฐานความสามารถระดับชาติ ผลการประเมินนำไปสู่ภาพลักษณ์ หรือคุณลักษณะของคนในชาติอันเป็นผลมาจากการจัดการศึกษา สำหรับความคิดเห็นที่ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นทั้งเห็นด้วย และเห็นด้วยขอปรับเปลี่ยนข้อคิดเห็น มี 2 รายการ เช่นกัน คือ ระดับที่เห็นด้วย ร้อยละ 88.24 และเห็นด้วยขอปรับเปลี่ยนข้อคิดเห็นร้อยละ 11.76 คือ การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการอธิบายระดับความสามารถสูงสุดตามวัย วุฒิภาวะ ของผู้เรียนที่ผู้เรียนต้องแสดงความรับผิดชอบในการแสดงความสามารถ ตามมาตรฐานสาระความรู้โดยผ่านวิธีการประเมินที่หลากหลาย และระดับที่เห็นด้วย ร้อยละ 82.35 และเห็นด้วยขอปรับเปลี่ยนข้อคิดเห็นร้อยละ 17.65 คือการประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการประเมินเพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนมีความสามารถตามมาตรฐานสาระความรู้ดีเพียงใด

สำหรับข้อคิดเห็นที่ขอปรับเปลี่ยน มีดังนี้

1. ข้อความที่ปรากฏในข้อ 1.1 ควรตัดคำว่าสาระความรู้ออกเพราะจะทำให้การประเมินเน้นเฉพาะ การประเมินเนื้อหาสาระเท่านั้นทำให้ขาดการประเมินในส่วนของทักษะ คุณธรรม และจริยธรรม
2. ข้อความที่ปรากฏในข้อ 1.2 ควรตัดคำว่าที่ผู้เรียนต้องแสดงความรับผิดชอบเพราะไม่ชัดเจนว่าผู้เรียนต้องแสดงความรับผิดชอบอย่างไร แต่ควรระบุว่าที่ผู้เรียนต้องแสดงความสามารถตามมาตรฐานที่กำหนด

สำหรับข้อคำถามข้อ 1.5 ซึ่งเป็นข้อคำถามปลายเปิดในข้อคำถามที่ว่า

- 1.5 ท่านคิดว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาควรจัดการประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับชาติหรือไม่ เพราะเหตุใดและควรประเมินรูปแบบใด (โปรดระบุ)

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่านได้ให้ข้อคิดเห็นดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่านเห็นว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาควรจัดการประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับชาติโดยมีเหตุผลสนับสนุนเรียงความสำคัญตามจำนวนความถี่มากไปหาน้อย คือ

1.1 เป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์

1.2 เป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิต

1.3 เป็นเรื่องที่น่ามาซึ่งการพัฒนาคุณภาพชีวิต

1.4 ทำให้รู้ถึงสมรรถภาพทางกายและสุขภาพประชาชนในชาติ

1.5 ทำให้นักเรียนให้ความสำคัญกับการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

2. รูปแบบการประเมิน ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่านได้ให้ข้อคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ควรใช้รูปแบบการประเมินตามสภาพจริง เป็นการประเมินทักษะความสามารถ ทางปฏิบัติในสถานการณ์จริง และควรให้ระยะเวลาสำหรับการพัฒนาทักษะ ความสามารถของผู้เรียนสำหรับเครื่องมือที่ใช้ประเมิน ควรเป็นเครื่องมือที่หลากหลายไม่เน้นข้อสอบ

ข้อวิจารณ์

แนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติ
ด้านแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานความสามารถ

ผลการวิจัยที่พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 100 เกี่ยวกับแนวคิดการประเมิน
มาตรฐานความสามารถของชาติ คือ

- การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนในลักษณะภาพรวมใหญ่ ๆ มากกว่าส่วนเล็ก และ
- การประเมินมาตรฐานความสามารถระดับชาติ ผลการประเมินนำไปสู่ภาพลักษณ์หรือคุณลักษณะของคนในชาติอันเป็นผลจากการจัดการศึกษา

ความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Burger (1998) ที่ระบุว่ามาตรฐานการศึกษาทำให้นักการศึกษามีโอกาสที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงในแกนกลางองค์ประกอบของระบบการศึกษาของชาติ และจุดมุ่งหมายการประเมินตามมาตรฐานในระดับมลรัฐและระดับชาติข้อมูลเกี่ยวกับผลการประเมินของนักเรียนจัดเป็นข้อมูลที่สำคัญที่ใช้ในการปรับปรุงการศึกษาโดยผ่านทางนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและสอดคล้องกับแนวคิดของนาตยา ปีลันธนานนท์ (2545) ที่กล่าวว่าหากประเทศชาติต้องการคนในชาติให้มีลักษณะใดและเชื่อว่าการศึกษาศาสนาสามารถสร้างคนตามลักษณะเช่นนั้นได้ก็ต้องบอกให้สาธารณชนทราบล่วงหน้าโดยเฉพาะ โรงเรียน ครู ผู้เรียน พ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้จัดการศึกษาให้แก่ลูกหลานได้ถูกต้อง แต่อย่างไรก็ตามจากการรายงานระบบการประเมินผลระดับรัฐของหน่วยงาน NASBE (1997) ได้กล่าวถึงความใหม่ของมาตรฐานการศึกษาดังนี้

1. มาตรฐานการศึกษาเป็นระบบการจัดการศึกษาที่เป็นของสาธารณะเพื่อให้ทุกคนได้รู้ได้ตรวจสอบ
2. ความคาดหวังในระบบมาตรฐานจะตั้งไว้สูง เพื่อให้ผู้เรียนใช้ความสามารถสูงสุด ทำทลายถึงผลสัมฤทธิ์นั้น
3. มาตรฐานการศึกษาใช้กับนักเรียนทุกคนไม่เฉพาะกลุ่ม
4. มาตรฐานการศึกษากำลังจะกลายเป็นรากฐานของระบบการศึกษาของชาติ

นอกจากนี้ Mathers (2001) ยังได้กล่าวถึงระบบความรับผิดชอบบนฐานความสามารถในมุมมองระดับชาติไว้ว่า ความรับผิดชอบในเรื่องของการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงอย่างมากในระยะ 2 ทศวรรษที่ผ่านมาที่กำหนดนโยบาย นักการศึกษา และประชาชนทั่วไป ให้สนใจมาก ในหัวข้อที่ว่า

นักเรียนของพวกเขาได้รับการศึกษาได้ดีขนาดไหน จุดพ่วงความสนใจ หลักของความรับผิดชอบ ได้กลายมาเป็นตัวชั่งน้ำหนักเรียนว่านักเรียนเหล่านี้จะมีความรู้ความสามารถมากแค่ไหน การปรับปรุง การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นนโยบายความรับผิดชอบที่ได้เขียนเป็นจุดมุ่งหมายและกำหนดไว้ชัดเจน ผู้กำหนดนโยบายและนักการศึกษาที่กำลังสร้างและกำลังใช้มาตรฐานซึ่งนักเรียนควรจะรู้และ สามารถทำได้และสร้างกลไกระบบความรับผิดชอบที่จะทำให้มั่นใจว่านักเรียนเหล่านั้นกำลังมีความก้าวหน้าไปยังมาตรฐานต่าง ๆ ที่ชาติกำหนดไว้

จากแนวคิดดังกล่าวและผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสามารถสรุปได้ว่าการประเมิน มาตรฐานความสามารถเป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนในลักษณะภาพรวมใหญ่ ๆ และ ผลการประเมินนำไปสู่ภาพลักษณ์หรือคุณลักษณะของคนในชาติอันเป็นผลมาจากการจัดการ ศึกษา

สำหรับผลการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับร้อยละ 88.24 และร้อยละ 82.35 เกี่ยวกับ แนวคิดการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติที่ว่า

การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการประเมินเพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนมีความสามารถ ตามมาตรฐานสาระความรู้ดีเพียงใด และ

การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการอธิบายระดับความสามารถสูงสุดตามวัย วุฒิภาวะ ของผู้เรียนต้องแสดงความรับผิดชอบในการแสดงความสามารถตามมาตรฐานสาระ ความรู้ โดยผ่านวิธีการประเมินที่หลากหลาย

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางการประเมินที่ใช้มาตรฐาน เป็นฐาน พบว่าสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณามี 2 ส่วนคือ

1. ส่วนที่ต้องพิจารณาว่านักเรียนควรจะรู้อะไร สามารถทำอะไร ณ จุดต่าง ๆ ทางการศึกษา
2. ส่วนกำหนดมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียน (พวกเขาสามารถที่จะทำ สิ่งเหล่านั้นได้ดีเพียงใด) ในอุดมคติแล้วมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกำหนดว่าต้องมีอะไรบ้าง ที่จะถึงมาตรฐานเนื้อหา (ตัวอย่างเช่น ต้องเขียนเรียงความ หรือพิสูจน์โจทย์ทางคณิตศาสตร์ หรือ

การทดลองทางวิทยาศาสตร์โครงการหรือการสอบ) เท่า ๆ กับผลสัมฤทธิ์ที่คาดว่าจะยอมรับได้ ตัวอย่างเช่นถึงระดับใดระดับหนึ่งของความสามารถในการทำงาน

ส่วนประเด็นความรับผิดชอบ Mathers (2001) กล่าวว่าไว้ว่าระบบความรับผิดชอบบนฐานการประเมินความสามารถตามมาตรฐานการศึกษาเป็นเรื่องยิ่งใหญ่และซับซ้อนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบการประเมินตามมาตรฐานการศึกษา จะเกี่ยวข้องกับผู้รับผิดชอบ 5 กลุ่ม คือ

1. ผู้รับผิดชอบในระดับชาติและเขตพื้นที่การศึกษา
2. โรงเรียน
3. ผู้บริหาร
4. ครู
5. นักเรียน

สำหรับผลความคิดเห็นที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อคิดเห็นในภาพรวม สอดคล้องกันว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาคนจัดการประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับชาติโดยใช้เครื่องมือการประเมินที่หลากหลายสอดคล้องกับแนวคิดของ Lund and Kirk (2002) โดยสรุปดังนี้

การวัดผลบนฐานของความสามารถได้ให้ทางเลือกชุดใหม่สำหรับครูพลศึกษา ซึ่งให้วิธีการที่มีทางเลือกสำหรับการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน เมื่อมองไปยังธรรมชาติของวิชาพลศึกษา การวัดผลโดยเทคนิคหรือวิธีการนี้ก็ได้รับการยอมรับโดยนักการศึกษาพลศึกษามากมาย วิชาพลศึกษามีแนวโน้มที่จะวัดผลบนฐานของการปฏิบัติ ดังนั้นการวัดผลสำหรับวิชาพลศึกษา บางครั้งก็ง่ายกว่าวิชาอื่น ๆ การวัดผลบนฐานของการปฏิบัติหรือแสดงความสามารถทางพลศึกษา อาจจะปรากฏออกมาในลักษณะการเล่นกีฬา แข่งขันกีฬา หรือเล่นเกมอย่างแท้จริงหรือแสดงการทำการเดินร่าออกมาอย่างแท้จริงสักชิ้นหนึ่ง เมื่อครูใช้การวัดผลบนฐานของการปฏิบัติบทบาทของครูก็เปลี่ยนไปจากผู้รักษาประตูหรือผู้ประเมินไปยังผู้ฝึกสอนที่มีความสนใจในการปรับปรุงหรือพัฒนาความรู้ของนักเรียนและทักษะของนักเรียน ความเกี่ยวข้องกับการสอนดูเหมือนจะสูง เพราะว่าครูพยายามจะวัดในสิ่งที่สอนในเมื่อบทเรียนทั้งหมดมุ่งความสนใจทำให้นักเรียนสามารถทำได้ตามเป้าหมายของการสอนเพราะการวัดผลเป็นการก่อสร้างขึ้นมาให้นักเรียนก็มีโอกาสหลาย ๆ ครั้งที่จะทำหรือปฏิบัติตนให้ถึงเกณฑ์ที่ครูได้บอกพวกเขาให้ทราบก่อนที่จะเริ่มมีการวัดผล

และนอกจากนี้ Lund (1997) ได้ระบุถึงคุณลักษณะของการประเมินผลบนฐานความสามารถในวิชาพลศึกษาไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. ต้องได้แสดงถึงงานที่มีคุณค่าหรือมีความหมายที่ถูกออกแบบให้เป็นตัวแทนของการปฏิบัติในสนาม
2. เน้นความคิดในระดับที่สูงกว่าและการเรียนรู้ที่เน้นถึงการแสดงออกที่มีความซับซ้อนมากกว่า
3. พูดยถึงเกณฑ์ ในก่อนหน้าเพื่อที่จะให้นักเรียน ได้รู้ว่าพวกเขาจะถูกประเมินอย่างไร
4. การวัดผลนั้นจะฝังลึกในบทเรียนอย่างมั่นคงหรือแนบแน่นที่ข้อสอบเหล่านั้นจะไม่สามารถแยกออกมาจากการเรียนการสอนได้เลย
5. คาดหวังว่านักเรียนที่จะแสดงออกให้เห็นถึงงานของพวกเขาในที่สาธารณะเมื่อเป็นไปได้
6. เกี่ยวข้องทั้งการสอบของกระบวนการเท่า ๆ กับผลลัพธ์ของการเรียนรู้หรือผลผลิตของการเรียนรู้

1.2 ด้านเป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ

ผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏดังตารางที่ 33

ตารางที่ 33 คำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐาน
ความสามารถสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานของชาติ (ด้านเป้าหมายการประเมิน
มาตรฐานความสามารถ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ขอปรับเพิ่ม ข้อคิดเห็น	ไม่เห็นด้วย ขอปรับปรุง แก้ไข
5	2.1.1	เป็นการประเมินมาตรฐานความ สามารถของผู้เรียนว่าบรรลุตามเกณฑ์ มาตรฐานความสามารถของมาตรฐาน ความรู้ในแต่ละช่วงชั้นที่ชาติต้องการ ประเมิน หรือในคุณสมบัติการสำเร็จ การศึกษาตามหลักสูตร	94.12	5.88	-
6	2.1.2	เพื่ออธิบายว่านักเรียนที่บรรลุถึงมาตรฐาน ควรมีความสามารถแค่ไหน อย่างไร ก่อนที่จะเลื่อนสู่ระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น	100	-	-
7	2.1.3	การกำหนดความสามารถในการ ประเมินระดับชาติ โดยทั่วไป จะกำหนด 3 ระดับ คือความสามารถที่บรรลุตาม มาตรฐานความสามารถต่ำกว่ามาตรฐาน และความสามารถที่เหนือมาตรฐาน	94.12	5.88	-
8	2.1.4	การประเมินมาตรฐานความสามารถใน ระดับช่วงชั้นสามารถประเมินก่อนสิ้น สุดปีสุดท้าย เพื่อจะให้ผู้เรียนมีโอกาส ฝึกฝนพัฒนาแก้ตัว	100	-	-
9	2.1.5	การประเมินมาตรฐานความสามารถ ในช่วงชั้นจะทำการประเมินเมื่อ ผู้เรียนอยู่ระดับชั้นปีสุดท้ายของแต่ละ ช่วงชั้นนั้น ๆ เพื่อพิจารณาการเลื่อนใน ระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น	88.24	11.76	-

จากตารางที่ 33 พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับแนวทางการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานด้านเป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถที่คิดเป็นร้อยละ 100 มี 2 รายการคือ มาตรฐานการประเมินมาตรฐานความสามารถมีเป้าหมายเพื่ออธิบายว่านักเรียนที่บรรลุถึงมาตรฐานควรมีความสามารถแค่ไหน อย่างไรก็ตาม ก่อนจะเลื่อนสู่ระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้นและการประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับช่วงชั้นสามารถประเมินก่อนสิ้นสุดปีสุดท้ายเพียงเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนพัฒนาแก้ตัว

สำหรับความคิดเห็นที่ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นทั้งเห็นด้วยและเห็นด้วยขอปรับเปลี่ยน ข้อคิดเห็นมีดังนี้

เห็นด้วยร้อยละ 94.12 และเห็นด้วยขอปรับเปลี่ยน ข้อคิดเห็น ร้อยละ 5.88 มี 2 รายการคือ เป้าหมายประเมินมาตรฐานความสามารถ เป็นการประเมินมาตรฐานความสามารถของผู้เรียนว่า บรรลุตามเกณฑ์มาตรฐานความสามารถของมาตรฐานความรู้แต่ละช่วงชั้นที่ชาติต้องการประเมิน หรือในคุณสมบัติการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร และการกำหนดความสามารถในการประเมินระดับชาติ โดยทั่วไป จะกำหนด 3 ระดับ คือความสามารถที่บรรลุตามมาตรฐาน ความสามารถต่ำกว่ามาตรฐาน และความสามารถที่เหนือมาตรฐาน

สำหรับข้อคิดเห็นที่ขอปรับเปลี่ยน มีดังนี้

1. ข้อความที่ปรากฏในข้อ 2.1.1 ควรปรับคำว่ามาตรฐานความรู้เป็นมาตรฐานสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ในแต่ละช่วงชั้นและตัดประโยคในคุณสมบัติการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร
2. ข้อความที่ปรากฏในข้อ 2.1.3 ผู้เชี่ยวชาญเสนอข้อคิดเห็นว่าจะกำหนดระดับความสามารถของผู้เรียน 2 ระดับคือ ระดับผ่านและระดับไม่ผ่าน

นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญยังแสดงความคิดเห็นทั้งเห็นด้วย และเห็นด้วยขอปรับเปลี่ยนข้อคิดเห็นเป็นร้อยละ 88.24 และ 11.76 1 รายการคือ การประเมินมาตรฐานความสามารถในช่วงชั้นจะทำการประเมินเมื่อผู้เรียนอยู่ระดับชั้นปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้นนั้น ๆ เพื่อพิจารณาการเลื่อนในระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น

ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอข้อคิดเห็น ปรับคำว่าเมื่อผู้เรียนอยู่ในระดับชั้นปีสุดท้ายของแต่ละ
ช่วงชั้น เป็นเมื่อผู้เรียนเรียนอยู่ในชั้นปีของช่วงชั้นนั้น

สำหรับข้อคำถาม ข้อ 2.1.6 ซึ่งเป็นข้อคำถามปลายเปิดในข้อคำถามที่ว่า

2.1.6 ท่านคิดว่า จะจัดดำเนินการอย่างไรกับผู้เรียนที่ไม่บรรลุตามมาตรฐาน เมื่อเปรียบเทียบกับ
เกณฑ์ในแต่ละช่วงชั้นที่กำหนดไว้ (โปรดระบุ)

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่านได้ให้ข้อคิดเห็นเรียงความสำคัญตามจำนวนความถี่มากไปหาน้อย
ดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมในมาตรฐานที่ไม่ผ่านเกณฑ์และประเมินจนกว่าจะ
ผ่านเกณฑ์ตามที่มาตรฐานระบุ
3. ให้เรียนซ้ำจนกว่าจะบรรลุตามมาตรฐาน
4. ให้เวลาการพัฒนาเพื่อบรรลุตามมาตรฐาน

ข้อวิจารณ์

แนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาค้นพื้นฐานของชาติ
ด้านเป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถ

ผลการวิจัยที่พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 100 เกี่ยวกับแนวคิดด้านเป้าหมาย
การประเมินมาตรฐานความสามารถ คือ

- เพื่ออธิบายว่านักเรียนที่บรรลุถึงมาตรฐานควรมีความสามารถแค่ไหน อย่างไร
ก่อนที่จะเลื่อนสู่ระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้นและ

- การประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับช่วงชั้น สามารถประเมินก่อนสิ้นสุดปีสุดท้าย เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนพัฒนาแก้ตัว

ความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับนาตยา ปิรันธนานนท์ (2545) ที่กล่าวว่า การศึกษาตามมาตรฐานกำหนดให้ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานช่วงชั้นที่ประเทศกำหนด มาตรฐานและมาตรฐานช่วงชั้นจะเป็นมาตรฐานการเรียนรู้สำหรับให้สถานศึกษาในทุกเขตพื้นที่ รับผิดชอบไปจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีมาตรฐานตามนั้นและผู้เรียนแต่ละคนต้องแสดงความรับผิดชอบในตัวเองที่จะแสดงความรู้ความสามารถตามมาตรฐานและการศึกษาตามมาตรฐานให้ข้อมูลย้อนหลังแก่ผู้เรียนว่าเขาอยู่ ณ ตำแหน่งใดของมาตรฐาน “สำหรับแนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับช่วงชั้นสอดคล้องกับ Roeber (2003) ที่กล่าวว่า การประเมินตามมาตรฐาน เราสามารถสร้างโปรแกรมการทดสอบในช่วงชั้นการเรียนรู้ เช่นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-8 ระดับคะแนนข้ามระดับชั้นเรียน อาจจะประโยชน์ที่จะตัดสินใจถึงการเจริญเติบโตของนักเรียนเมื่อพวกเขาเคลื่อนที่หรือย้ายจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไประดับชั้นปีที่ 4 หรือ 5 และเรื่อย ๆ ไป ทั้งคะแนนการเติบโตของนักเรียนแต่ละคนและคะแนนเฉลี่ยแสดงความเจริญของนักเรียนในแต่ละโรงเรียน ชั้นเรียน เขตพื้นที่การศึกษาและชาติ สามารถคำนวณหาได้ ประโยชน์ของมาตรฐานที่ข้ามหลายชั้นเรียนถ้ารายงานในรูปแบบของการเจริญเติบโตมุ่งไปยังความสามารถที่จะทำได้ในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 8 นั่นคือความก้าวหน้าสิ่งที่เปรียบเทียบก็คือคะแนนของนักเรียน ณ ในระดับชั้นต้น ๆ ก็จะดูเหมือนต่ำ (เพราะนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั่วไปจะไม่เท่ากับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 8) แต่มันจะปรากฏกับคนที่ไม่ได้ฝึกหัดมาว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไม่ได้เรียนรู้ในสิ่งที่พวกเขาจะเรียนรู้ วิธีการหนึ่งที่จะหลีกเลี่ยงนี้ก็คือรายงานคะแนน ณ แต่ละระดับชั้นโดยใช้การวัดเฉพาะชั้นเรียนผ่านคะแนนระดับชั้นที่มีการปรับแล้ว แม้ว่าส่วนนี้จะจำกัดข้อดีของการวัดการเจริญเติบโตแต่ก็เพื่อที่จะอธิบายถึงคะแนนของนักเรียน

สำหรับผลการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย ในระดับร้อยละ 94.12 และ 88.24 เกี่ยวกับเป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติที่ว่า

- เป็นการประเมินมาตรฐานความสามารถของผู้เรียนว่าบรรลุตามเกณฑ์มาตรฐานความสามารถของมาตรฐานความรู้ในแต่ละช่วงชั้นที่ชาติที่ต้องการประเมินหรือในคุณสมบัติการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

- การกำหนดความสามารถในการประเมินระดับชาติโดยทั่วไป จะกำหนด 3 ระดับ คือ ความสามารถที่บรรลุตามมาตรฐานความสามารถต่ำกว่ามาตรฐานและความสามารถเหนือมาตรฐาน
- การประเมินมาตรฐานความสามารถในช่วงชั้นจะทำการการประเมินเมื่อผู้เรียนอยู่ในระดับชั้นปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้นนั้น ๆ เพื่อพิจารณาการเลื่อนในระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น

โดยหลักทั่วไปของหลักสูตรอิงมาตรฐาน มาตรฐานช่วงชั้นแต่ละมาตรฐานผู้สอนจะจัดสอนหรือประเมินในระดับชั้นใดก็ได้ในระหว่างช่วงชั้น โดยพิจารณาจากความพร้อมของผู้เรียน แต่ทั้งนี้สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงคือเมื่อถึงระดับสำคัญของแต่ละช่วงชั้น (ป.3, ป.6, ม.3, ม.6) นักเรียนต้องมีความสามารถถึงมาตรฐานที่ระบุไว้สำหรับช่วงชั้นนั้น และพร้อมสำหรับการประเมินจากส่วนกลาง (การทดสอบของชาติ) ส่วนการกำหนดระดับความสามารถระดับชาติ สอดคล้องกับ Connor (2002) ที่เล่าว่าในการกำหนดระดับมาตรฐานความสามารถนั้นแนวคิดอันดับแรกก็คือมีระดับความสามารถหนึ่งระดับที่เป็นกล่าวสำหรับนักเรียนทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดและระดับที่สูงสุดเรียกว่าระดับคะแนนเหนือมาตรฐานขณะที่ระดับต่ำกว่าเรียกว่าต่ำกว่ามาตรฐาน

สำหรับผลการวิจัยในข้อคำถามปลายเปิดที่ถามว่าท่านคิดว่าจะดำเนินการอย่างไรกับผู้เรียนที่ไม่บรรลุตามมาตรฐานเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในแต่ละช่วงชั้นที่กำหนด ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความสำคัญกับการจัดการสอนซ่อมเสริมในมาตรฐานที่ไม่ผ่าน เรียนซ้ำและให้เวลาเพื่อพัฒนาบรรลุตามมาตรฐานคำตอบดังกล่าวสอดคล้องกับ NASBE (1997); Lund and Kirk, (2002) โดยสรุป ดังนี้

การวัดผลบนฐานของความสามารถได้ให้โอกาสนักเรียนหลาย ๆ ครั้ง ประสบผลสำเร็จในการเล่นหลาย ๆ ครั้งที่มีการวัดผลก็ทำขึ้นระหว่างการแข่งขันโดยใช้การแข่งหรือการทำดีที่สุดที่จะตัดสินว่าจะได้เกรดอะไร ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในช่วงการเล่นในช่วงแรก ๆ ของการเรียนรู้ไม่ควรจะถือเป็นตัวตัดสินนักเรียน การปรับปรุงหรือพัฒนาที่ดีขึ้นกับประสบการณ์ก็คือสิ่งที่เราคาดหวังว่าจะให้แก่นักเรียนเมื่อนักเดินรำ เดินรำผิดพลาดในขณะที่ทำวิดิทัศน์ การเดินรำ พวกเขา ก็สามารถที่จะทำใหม่ได้หรือถ่านทำไม่ได้ก็เขียนซ้ำหรือเขียนใหม่ก็มีขึ้นได้ เมื่องานเขียนนั้นยังไม่ได้พอถึงขั้นยอมรับได้ นักการศึกษาเหล่านั้นผู้ใช้การวัดผลเพื่อจะใช้วัดนักเรียนต้องยอมรับว่าในโลกของความเป็นจริงคนจะมีโอกาสหลาย ๆ ครั้งในการสาธิตหรือแสดงความสามารถออกมา นักกีฬาที่แข่งขันในการแข่งขันหลาย ๆ อย่าง นักเดินรำก็ต้องแสดงหลาย ๆ ครั้ง และคนเล่นสเก็ตก็ต้องออกไปแสดงและมีการแข่งขันมากกว่าหนึ่งครั้ง การให้โอกาสหลาย ๆ ครั้งกับนักเรียนที่จะเข้าถึงและ

ประสบผลสำเร็จน่าจะเป็นประสบการณ์ ที่ใกล้เคียงกับโลกของความเป็นจริง มากกว่าการวัดผลเพียงครั้งเดียว นอกจากนั้นหลาย ๆ รัฐในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ดำเนินการกับนักเรียนที่ไม่ผ่านมาตรฐานที่กำหนดดังนี้

- ในรัฐโอไฮโอ (Ohio) รัฐบังคับว่า อำเภอ/เขต จัดสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทุกคนที่ สอบตกข้อสอบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในวิชาแกน 1 หรือมากกว่า 1 วิชา รัฐได้ให้เงินกับอำเภอ/เขต และรวมในทุกกรอบหลักสูตรของรัฐให้มีส่วนที่แนะนำให้มีการสอนซ่อมเสริม
- รัฐนิวยอร์ก (New York) บังคับให้ทุกอำเภอ/เขต ให้มีการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนทุกคนที่ตกการวัดผลการอ่าน เขียนและเลขคณิตในระดับประถมต้น อำเภอ/เขต ต้องบอกผู้ปกครอง/พ่อแม่ ให้รู้ผลการสอบและแผนการสอนการสอนซ่อมเสริมและรัฐก็มีเงินให้การสนับสนุนกิจกรรมสอนซ่อมเสริมนี้
- รัฐอินเดียนา (Indiana) มีโปรแกรมที่ครอบคลุมในเรื่องการสอนซ่อมเสริมภาคบังคับ นักเรียนที่สอบได้ในประเภทต่ำสุด 2 อย่าง (ทั้งคู่ต่ำกว่าการสอนผ่าน) ในข้อสอบของรัฐในการอ่าน และคณิตศาสตร์ต้องได้รับการสอนซ่อมเสริม นักเรียนที่ได้คะแนนเหนือกว่าหรือต่ำกว่าระดับผ่าน (ระดับต่ำที่สุดต่อมา) ก็มีสิทธิของรัฐ Indiana ในการสอนซ่อมเสริม บีบให้เงินลงสู่โรงเรียนที่นักเรียนส่วนใหญ่สอบได้คะแนนในระดับต่ำที่สุดทั้ง 2 ระดับ และโรงเรียนสามารถของเงินและบริการเพื่อช่วยนักเรียนที่มีคะแนนในประเภทต่ำสุดระดับต่อมา

ถ้าผลการสอบของนักเรียนจากข้อสอบของรัฐชี้ให้เห็นว่าในวิชาที่นักเรียนที่ได้คะแนนสูงมากกว่าความคาดหวังของรัฐมาก ผู้กำหนดนโยบายของรัฐอำเภอ/เขต ครูและโรงเรียนจำต้องมีกลไกบนฐานของผลการสอบและมาตรฐานของรัฐที่จะส่งเสริมให้นักเรียนที่จะดำเนินการพัฒนาต่อให้สูงเกินกว่าความคาดหวังของรัฐ

1.3 ด้านวิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ

ผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญปรากฏดังตารางที่ 34

ตารางที่ 34 คำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐาน
ความสามารถสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติ (ด้านวิธีการประเมินมาตรฐาน
ความสามารถ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ขอปรับปรุง ข้อคิดเห็น	ไม่เห็นด้วย ขอปรับปรุง แก้ไข
10	2.2.1	ในการประเมินมาตรฐานความสามารถ นั้นกำหนดให้มีคณะกรรมการประเมิน มาตรฐานความสามารถระดับชาติ ซึ่ง ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ทางการศึกษาของ รัฐตัวแทนเขตพื้นที่การศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบ ประเมิน	94.12	5.88	-
11	2.2.3	กรอบการประเมินจะกำหนดมาตรฐาน ความรู้ที่ต้องการจะประเมิน กำหนดวิธี การประเมิน กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการ ประเมิน และกำหนดเกณฑ์การตัดสิน ที่จะแสดงระดับคุณภาพที่ต้องการให้ ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐาน	100	-	-
12	2.2.4	นำกรอบการประเมินผ่านกระบวนการ ประชาพิจารณ์	94.12	5.88	-
13	2.2.5	เปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณะชนเกี่ยวกับ มาตรฐานความรู้ที่จะประเมิน วิธีการ ประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน เกณฑ์การตัดสินที่แสดงระดับคุณภาพ ตามมาตรฐานและระยะเวลาที่จะทำการ ประเมิน	100	-	-

จากตารางที่ 34 พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับแนวทางการบริหารจัดการ การประเมิน
มาตรฐานความสามารถด้านวิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถที่คิดเป็นร้อยละ 100 มี 2 รายการ
คือ

กรอบการประเมินจะกำหนดมาตรฐานความรู้ที่ต้องการจะประเมิน กำหนดวิธีการประเมิน กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน และกำหนดเกณฑ์การตัดสินที่จะแสดงระดับคุณภาพที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานและเปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณะชนเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้ที่จะประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน เกณฑ์การตัดสินที่แสดงระดับคุณภาพตามมาตรฐานและระยะเวลาที่จะทำการประเมิน

สำหรับความคิดเห็นที่ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นทั้งเห็นด้วย และเห็นด้วยขอปรับเปลี่ยน ข้อคิดเห็น มี 2 รายการเช่นกันคือ ระดับที่เห็นด้วยร้อยละ 94.12 และเห็นด้วยขอปรับเปลี่ยนข้อคิดเห็น ร้อยละ 5.88 มี 2 รายการคือ ในการประเมินมาตรฐานความสามารถนั้นกำหนดให้มีคณะกรรมการ ประเมินมาตรฐานความสามารถระดับชาติ ซึ่งประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ทางการศึกษาของรัฐ ตัวแทน เขตพื้นที่การศึกษา ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบการประเมิน และนำกรอบการ ประเมินผ่านกระบวนการประชาพิจารณ์

สำหรับข้อคิดเห็นที่ขอปรับ-เพิ่ม มีดังนี้

1. ข้อความที่ปรากฏในข้อ 2.2.1 ควรปรับคำว่าผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ เป็น ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องเพราะทำให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
2. ข้อความที่ปรากฏในข้อ 2.2.4 ควรเพิ่มคำว่าและทดลองใช้เพราะการนำกรอบการ ประเมินผ่านกระบวนการประชาพิจารณ์และทดลองใช้ทำให้เห็นจุดอ่อนจุดแข็งที่ชัดเจน

สำหรับข้อคำถามข้อ 2.2.2 และข้อ 2.2.6 ซึ่งเป็นข้อคำถามปลายเปิดผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ได้ให้ข้อคิดเห็นดังนี้

ข้อ 2.2.2 การได้มาซึ่งคณะกรรมการที่ระบุในข้อ 2.2.1 ควรได้มาโดยวิธีใด ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ได้ให้ข้อคิดเห็นเรียงความสำคัญตามจำนวนความถี่มากไปหาน้อยดังนี้

1. คัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ประกาศรับสมัคร และทำการคัดเลือกโดยวิธีการทดสอบ

3. สรรหาจากหน่วยงานต่าง ๆ โดยการสอบถามผู้รู้ การนำเสนอจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ 2.2.6 ระยะเวลาการเปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณชนเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้ที่จะประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน เกณฑ์การตัดสินที่แสดงระดับคุณภาพตามมาตรฐาน และระยะเวลาที่จะทำการประเมิน ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 ท่าน ได้ให้ข้อคิดเห็นเรียงความสำคัญตามจำนวนความถี่ จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ระยะเวลา 1 ปี ก่อนการประเมิน
2. ระยะเวลา 6 เดือน – 1 ปี ก่อนการประเมิน
3. ช่วงชั้น 1-2 เปิดเผยข้อมูลก่อนการประเมิน 1 ปี
ช่วงวัย 3-4 เปิดเผยข้อมูลก่อนการประเมิน 6 เดือน
4. ระยะเวลา 2 ปี ก่อนการประเมิน

ข้อวิจารณ์

แนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานของชาติ ด้านวิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ

ผลการวิจัยพบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละร้อยเกี่ยวกับแนวคิดด้านวิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ คือ

- กรอบการประเมินจะกำหนดมาตรฐานความรู้ที่ต้องการจะประเมินกำหนดวิธีการประเมินกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินและกำหนดเกณฑ์การตัดสินที่จะแสดงระดับคุณภาพที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐาน
- เปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณชนเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้ที่จะประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินเกณฑ์การตัดสินที่แสดงระดับคุณภาพตามมาตรฐานและระยะเวลาที่จะทำการประเมิน

จากผลการวิจัยผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับกรอบการประเมินและการเปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณชนเกี่ยวกับมาตรฐานครูที่ที่ต้องการประเมิน กำหนดวิธีการประเมินกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน และกำหนดเกณฑ์การตัดสินที่จะแสดงระดับคุณภาพที่ต้องการซึ่งสอดคล้องกับ นาตยา ปิณฑานนท์ (2545) ที่กล่าวว่าความพิเศษของการประเมินตามมาตรฐานในระดับประเทศ อยู่ตรงที่มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมิน เครื่องมือการประเมิน เกณฑ์การตัดสินในการประเมินให้ครู ผู้เรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองได้รับทราบล่วงหน้าด้วย ในต่างประเทศมีการบอกไว้ในอินเทอร์เน็ตให้ได้รับทราบทั่วกันตั้งแต่เนิ่น ๆ เลย การประเมินจึงมิใช่เรื่องของความลับหากประเทศชาติต้องการคนในชาติให้มีลักษณะใดและเชื่อว่าการศึกษสามารถสร้างคนตามลักษณะเช่นนั้นได้ ก็ต้องบอกให้สาธารณชนทราบล่วงหน้าโดยเฉพาะ โรงเรียน ครู ผู้เรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้จัดการศึกษาให้แก่ลูกหลานได้ถูกทาง ด้วยเหตุนี้การประเมินจึงมิใช่การค้นหาข้อบกพร่องแต่การประเมินคือการช่วยกันพัฒนาดังเช่นรัฐ Oregon ได้ชี้แจงและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผู้เรียนเพื่อรับรองมาตรฐานให้โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองและสาธารณชนรับทราบ เพื่อจะได้เตรียมการล่วงหน้า

สำหรับเกณฑ์การประเมิน NASBE (1997) ระบุว่าแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ (Criterion - Referenced Test: CRT) เป็นแบบทดสอบที่ใช้เทียบความรู้ความสามารถของนักเรียนกับมาตรฐานและจุดประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ผลของการทดสอบจะรายงานเป็นระดับความรู้ ความสามารถที่กำหนดไว้แล้ว แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ จึงวัดว่านักเรียนรู้และสามารถทำอะไรได้ซึ่งเป็นไปในทางเดียวกับมาตรฐานของชาติและท้องถิ่นที่กำหนด

นอกจากนี้ เอกรินทร์ สิมหาศาล (2546) ได้กล่าวถึงการประเมินผลทางการเรียนระดับชาติไว้ดังนี้ การประเมินการเรียนรู้ในระดับชาติ มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่งและคุณภาพการศึกษาของชาติ แล้วนำผลการประเมินไปวางแผนปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการศึกษาของชาติ ในขณะเดียวกันก็แจ้งผลกลับไปให้สถานศึกษาดำเนินการปรับปรุงกระบวนการ การจัดการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดซึ่งเป็นระบบควบคุมคุณภาพจากภายนอกนอกเหนือไปจากการจัดทำระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

สถานศึกษาจึงต้องจัดเตรียมผู้เรียนให้เข้ารับการประเมินด้วยความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการประเมินระดับชาติ ต้องให้ความร่วมมือในการประเมินเต็มความสามารถและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขการประเมินอย่างเคร่งครัด

Klein (1995) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ของครูและการนำวิธีการประเมินผลด้วยการปฏิบัติไปใช้ โดยอยู่บนพื้นฐานการฝึกอบรมพัฒนานุเคราะห์และการแบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจำนวน 116 คน ซึ่งเข้าร่วมโครงการของรัฐมิสซูรีที่จัดฝึกอบรมพัฒนานุเคราะห์เกี่ยวกับการประเมินผลด้วยการปฏิบัติ ในช่วงเวลา 3 ภาคการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ รายการตรวจสอบการรับรู้เกี่ยวกับการประเมินผลด้วยการปฏิบัติที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่าครูมีทัศนคติในทางบวกเกี่ยวกับการใช้การประเมินผลการปฏิบัติแม้ว่าผู้เรียนมีความแตกต่างกันในด้านการเรียนรู้

ผลการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 94.12 เกี่ยวกับแนวคิดด้านวิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ คือ

- ในการประเมินมาตรฐานความสามารถนั้นกำหนดให้มีคณะกรรมการการประเมินมาตรฐานความสามารถระดับชาติ ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ทางการศึกษาของรัฐ ตัวแทนเขตพื้นที่การศึกษา ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบการประเมิน

- นำกรอบการประเมินผ่านกระบวนการประชาพิจารณ์

จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545ค) ที่ได้เสนอนโยบายการประเมินผลการเรียนรู้ระดับชาติ ดังนี้

1. ให้มีสำนักงานติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแห่งชาติ (The National Assessment of Educational Achievement) มีฐานะเป็นองค์กรมหาชนทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานวางแผนประสานงาน สนับสนุนดำเนินการติดตามกำกับ และประเมินการเรียนรู้และรายงานผลในระดับประเทศและระดับจังหวัด

2. ให้มีกระบวนการสรรหาคณะกรรมการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
แห่งชาติ คณะกรรมการควรประกอบด้วยประธานกรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ผู้แทนองค์กรวิชาชีพครู ผู้แทนองค์กรบริหารส่วนจังหวัดและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะทาง
ระดับชาติ

3. ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแห่งชาติ มีหน้าที่ดังนี้

3.1 กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ระดับประเทศ

3.2 พัฒนาระบบการประเมินการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้เกณฑ์ และมาตรฐานการเรียนรู้ระดับ
ประเทศ

3.3 พัฒนารูปแบบการติดตามและประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประเทศ ใน
วิชาพื้นฐานและวิชาหลักตามนโยบายการศึกษาแห่งชาติ สำหรับระดับชั้นที่สำคัญ คือ ป.3, ป.6 ,
ม.3 และ ม.6 โดยวางแผนการประเมินทั้งความก้าวหน้าของการเรียนรู้ (Progress) และระดับผลการ
เรียนรู้ (Achievement Level) เป็นรายวิชาหมุนเวียนกันไปให้สามารถนำคะแนนมาเปรียบเทียบ
เพื่อทราบพัฒนาการหรือความก้าวหน้าของการเรียนรู้และสถานภาพของระดับผลการเรียนรู้
ระหว่างระดับชั้นการเรียน และมีการศึกษาเป็นรูปแบบที่พร้อมสำหรับทำการศึกษาเปรียบเทียบกับ
นานาชาติ

3.4 ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังผู้เรียน ปัจจัยทางการศึกษา และการเรียนรู้
ที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งวิเคราะห์แนวโน้มของความก้าวหน้าและระดับผลการเรียนรู้รายวิชาหลักใน
ระดับประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว

3.5 จัดทำรายงานประจำปีเพื่อรายงานผลการประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนระดับ
ประเทศและจังหวัด โดยทำการเปรียบเทียบความก้าวหน้าและระดับผลการเรียนรู้ของประเทศ
สำหรับรายงานต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

3.6 ติดตามกำกับกำกับการดำเนินงานของคณะกรรมการติดตามและประเมินการเรียนรู้
ระดับเขตพื้นที่การศึกษา

ผลการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวคิดด้านวิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ ในหัวข้อ

- ท่านคิดว่าการได้มาซึ่งคณะกรรมการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ ควรได้มาโดยวิธีใด (โปรดระบุ)
- ท่านคิดว่าระยะเวลาการเปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณชนเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้ที่จะประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินและเกณฑ์การตัดสินใจ

จากผลการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าคณะกรรมการประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับชาติควรได้มาโดยการคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ ความสามารถจากหน่วยงานต่าง ๆ ประกาศรับสมัครและสรรหาจากหน่วยงานต่าง ๆ นั้นสอดคล้องกับนโยบายการประเมินผลการเรียนรู้จากประเทศไทยที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545ข) ได้กำหนดไว้ดังนี้

1. คณะบุคคลที่รับผิดชอบงานด้านการวัดและประเมินการเรียนรู้ทุกระดับ ส่วนใหญ่จำเป็นต้องคัดสรรจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดและประเมินทางการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง
2. นโยบายการวัดและประเมินการเรียนรู้จำเป็นต้องผ่านการเห็นชอบจากผู้บริหารการศึกษาระดับสูง และได้รับฉันทามติจากประชาคมทางการศึกษา เพื่อใช้เป็นกลไกของการติดตามกำกับสนับสนุนและพัฒนาการเรียนรู้ทุกระดับอย่างเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

ส่วนระยะเวลาการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินนั้นผู้เชี่ยวชาญส่วนมากเห็นว่าควรมีระยะเวลาเปิดเผยข้อมูลก่อนการประเมินประมาณ 1 ปี ซึ่งสอดคล้องกับนาคยา ปิรันธนานนท์ (2545) ที่กล่าวว่า การประเมินตามมาตรฐานมีการบอกไว้ในอินเทอร์เน็ตให้ทราบทั่วกันแต่เนิ่น ๆ เพราะการประเมินไม่ใช่เรื่องของความลับและสอดคล้องกับ Burger (1998) ที่กล่าวว่า

การวัดผลที่วัดนักเรียนโดยอิงมาตรฐานไม่จำเป็นจะต้องให้การสอบในวันเดียวกัน นักเรียนอาจทำการสอบได้เมื่อไรก็ได้เมื่อนักเรียนและครูเชื่อว่านักเรียนพร้อมที่จะประสบผลสำเร็จมากกว่าให้รักเรียนสอบในเวลาเดียวกันและวันเดียวกัน ถ้าพวกเขาสอบเมื่อพวกเขาพร้อมหรือผู้สอบพร้อมจะทดสอบ จึงเป็นระบบการวัดผลตามความต้องการของนักเรียน เป็นการตัดสินใจของนักเรียนและครู

ตารางที่ 35 คำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐาน
ความสามารถสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติ (ด้านการรายงานผลการประเมิน
และการนำผลไปใช้)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ขอปรับปรุง ข้อคิดเห็น	ไม่เห็นด้วย ขอปรับปรุง แก้ไข
14	2.3.1	นำผลการประเมิน รายงานความสำเร็จ ในการจัดการศึกษาของชาติ รายงาน ความก้าวหน้าของผู้เรียนในภาพรวม ของชาติ โดยเทียบเคียงกับเกณฑ์คุณ ภาพที่กำหนดไว้	100	-	-
15	2.3.2	เผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะชน โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองและนักเรียนรับทราบ	100	-	-
16	2.3.3	นำผลการประเมินมาตรฐานความ สามารถใช้ประโยชน์เพื่อกำหนด นโยบาย ทิศทางการปรับปรุงมาตรฐาน การศึกษาของชาติต่อไป	100	-	-

จากตารางที่ 35 พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับแนวทางการบริหารจัดการการประเมิน
มาตรฐานความสามารถด้านการรายงานผลการประเมิน และการนำผลไปใช้ คิดเป็นร้อยละ 100
ทั้ง 3 รายการคือ

1. นำผลการประเมิน รายงานความสำเร็จในการจัดการศึกษาของชาติ รายงานความ
ก้าวหน้าของผู้เรียนในภาพรวมของชาติ โดยเทียบเคียงกับเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดไว้
2. เผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะชน โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองและนักเรียนรับทราบ
3. นำผลการประเมินมาตรฐานความสามารถใช้ประโยชน์เพื่อกำหนดนโยบาย
ทิศทางการปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาของชาติต่อไป

ข้อวิจารณ์

แนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานของชาติด้านการรายงานผลการประเมินและการนำผลไปใช้

ผลการวิจัยพบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยคิดเป็นร้อยละร้อยเกี่ยวกับแนวคิดด้านการรายงานผลการประเมินและการนำผลไปใช้ คือ

- นำผลการประเมิน รายงานความสำเร็จในการจัดการศึกษาของชาติ รายงานความก้าวหน้าของผู้เรียนในภาพรวมของชาติ โดยเทียบเคียงกับเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดไว้
- เผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะชน โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองและนักเรียน รับทราบ
- นำผลการประเมินมาตรฐานความสามารถใช้ประโยชน์เพื่อกำหนดนโยบาย ทิศทางการปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาของชาติต่อไป

จากผลการวิจัยที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับการนำผลการประเมินรายงานความสำเร็จในการจัดการศึกษาของชาติ รายงานความก้าวหน้าของผู้เรียนในภาพรวมของชาติ โดยเทียบเคียงกับเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับที่นาตยา ปิณฑานนท์ และคณะ (2542), Education Commission of the States (2002) ที่ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลระดับชาติ ไว้ว่า ในประเทศสหรัฐอเมริกาหน่วยงานประเมินความก้าวหน้าการศึกษาของชาติ รับผิดชอบในการสำรวจความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนในประเทศตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 8 และปีที่ 12 ในวิชาที่คัดเลือกไว้และนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์กับการพัฒนาประเทศชาติและประกอบกับการจัดการศึกษาตามมาตรฐานและการประเมินตามมาตรฐานเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งที่ประเทศสหรัฐอเมริกาใช้ในการรายงานผลการจัดการศึกษาของชาติโดยกำหนดมาตรฐานช่วงชั้น (Benchmark) เป็นขีดมาตรฐานของความสำเร็จที่ผู้เรียนต้องไปให้ถึงแต่ละช่วงชั้นการเรียน

สำหรับผลการวิจัยที่ผู้วิจัยเห็นด้วยกับการเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะชน โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองและนักเรียนรับทราบ Burger (1998) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการรายงานผลการเรียนสู่สาธารณะชนว่าครู นักเรียน และผู้ปกครองต้องการรายงานในรูปแบบการรายงานในรูปแบบที่เข้าใจ

ง่าย ไม่ต้องการรายงานที่ต้องวิเคราะห์ดังนั้นรูปแบบการรายงานผลการเรียนควรเป็นการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้นักเรียนกับเกณฑ์ของชาติ หรือตัวอย่างของชาติ สิ่งที่ยากต้องมีความชัดเจนเข้าใจง่ายว่านักเรียนรู้อะไร ทำอะไรได้บ้างและจำเป็นต้องทำหรือเรียนอะไรเพิ่มเติม รูปแบบการรายงานอาจใช้รูปแบบ กราฟ และตัวอักษรรวมกัน เป็นการง่ายที่จะทำให้ผู้ปกครองเข้าใจและสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545ก) ที่กล่าวว่าขณะนี้มีความจำเป็นที่โรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาและชาติ ต้องเผยแพร่ข้อมูลผลการเรียนของนักเรียนในชาติ เพื่อให้ชุมชน สาธารณชนรับรู้ ด้วยกลยุทธ์ที่ชัดเจนในการเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณชน ซึ่งจะมีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ที่อิงมาตรฐานและยังทำให้โครงสร้างพื้นฐานการศึกษามั่นคงยั่งยืนอีกด้วย ดังที่เครือข่ายการเรียนรู้แห่งมลรัฐวอชิงตัน (Washington Partnership for Learning, 1999) ได้พัฒนาข้อเสนอแนะการช่วยให้พ่อแม่ผู้ปกครองและองค์กรธุรกิจ เข้ามาร่วมพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐาน โดยจัดพิมพ์เอกสารข้อเสนอแนะดังกล่าว ข้อเสนอแนะดังกล่าวนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านดีขึ้น และยังชี้แนะวิธีการรายงานผลตามมาตรฐาน ซึ่งทำให้ทุกคนรู้บทบาทช่วยสนับสนุนให้ผลการเรียนของนักเรียนพัฒนาขึ้น

กล่าวโดยสรุปแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาตินั้น มีแนวทาง ดังนี้

1. การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการประเมินมาตรฐานความสามารถซึ่งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าสิ่งสำคัญของกรอบแนวคิดการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติคือ

การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนในลักษณะภาพรวมใหญ่ มากกว่าประเมินส่วนเล็กๆ น้อยๆ ผลการประเมินนำไปสู่ภาพลักษณ์หรือคุณลักษณะของคนในชาติอันเป็นผลมาจากการจัดการศึกษาที่แสดงถึงระดับความสามารถสูงสุดตามวัย วุฒิภาวะของผู้เรียนตามมาตรฐานสาระความรู้ โดยผ่านวิธีการประเมินที่หลากหลาย

2. กำหนดเป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าเป้าหมายสำคัญของการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติก็เพื่ออธิบายว่านักเรียนที่บรรลุถึงมาตรฐานควรมีความสามารถแค่ไหน อย่างไร ก่อนที่จะเลื่อนสู่ระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น โดยทั่วไปจะกำหนดความสามารถ 3 ระดับ คือ ความสามารถที่บรรลุตามมาตรฐานความสามารถต่ำกว่ามาตรฐานและความสามารถที่เหนือมาตรฐาน การประเมินในระดับช่วงชั้นสามารถประเมินก่อนสิ้นสุดปีสุดท้าย เพื่อจะให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนพัฒนาแก้ตัว และบรรลุตามเกณฑ์มาตรฐานความ

สามารถของมาตรฐานความรู้ในแต่ละช่วงชั้นที่ชาติต้องการประเมินหรือในคุณสมบัติการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ส่วนการประเมินมาตรฐานความสามารถ ผ่านช่วงชั้นจะทำการการประเมินเมื่อผู้เรียนอยู่ระดับชั้นปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้นนั้นๆ เพื่อพิจารณาการเลื่อนในระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น

สำหรับผู้เรียนที่ไม่บรรลุตามมาตรฐานในระดับช่วงชั้นที่ประเมินกลุ่มผู้เชี่ยวชาญยังให้ความเห็นว่า ควรจัดการซ่อมเสริม หรือเรียนซ้ำในมาตรฐานที่ไม่ผ่านจนกว่าจะบรรลุตามมาตรฐานที่ชาติต้องการ ซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาในการพัฒนาผู้เรียน

3. วิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า วิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถจะต้องกำหนดกรอบการประเมิน ซึ่งก็คือมาตรฐานความรู้ที่ต้องการจะประเมิน กำหนดวิธีการประเมิน กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน และกำหนดเกณฑ์การตัดสินที่จะแสดงระดับคุณภาพที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐาน และนำกรอบการประเมินผ่านกระบวนการประชาพิจารณ์ก่อนจะดำเนินการประเมินต้องเปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณะชนเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้ที่จะประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน เกณฑ์การตัดสินที่แสดงระดับคุณภาพตามมาตรฐานและระยะเวลาที่จะทำการประเมิน

ส่วนคณะกรรมการในการประเมินมาตรฐานความสามารถระดับชาติ คณะกรรมการควรประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ทางการศึกษาของรัฐ ตัวแทนเขตพื้นที่การศึกษา ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่างๆ เพื่อกำหนดกรอบประเมิน

สำหรับวิธีการที่จะได้มาซึ่งคณะกรรมการดังกล่าว อาจได้จากการคัดเลือกผู้ที่มีความรู้จากหน่วยงานต่างๆ สรรหา และประกาศรับสมัครเพื่อทำการคัดเลือกต่อไป

4. การรายงานผลการประเมินและนำผลการประเมินไปใช้ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า การรายงานผลเพื่อรายงานความสำเร็จในการจัดการศึกษาของชาติ รายงานความก้าวหน้าของผู้เรียนในภาพรวมของชาติ โดยเทียบเคียงกับเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดไว้ และต้องเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสู่สาธารณะชน โรงเรียน พ่อ แม่ ผู้ปกครองและนักเรียนรับทราบ และผลการประเมินมาตรฐานความสามารถ สามารถใช้ประโยชน์เพื่อกำหนดนโยบาย ทิศทางการปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาของชาติต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษามิติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้ พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์และขั้นตอนในการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้ พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน และศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐาน ความสามารถ สำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานของชาติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถเฉพาะด้านพลศึกษา สำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 17 คน จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 4 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา 4 คน ครูผู้สอนในสถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน 5 คน ศึกษานิเทศก์ 4 คน และผู้เชี่ยวชาญ/หรือบุคลากรในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4 คน

ขั้นตอนในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการดำเนินการ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ พลศึกษาจากเอกสาร แหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด องค์ความรู้ทางพลศึกษา นำไป จัดทำเป็นข้อคำถามของเทคนิคเดลฟายรอบที่ 1

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษาเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้เทคนิคเดลฟาย

ขั้นตอนที่ 4 การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถ สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ใช้รวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ใช้เครื่องมือ ดังนี้

1.1 แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิดเกี่ยวกับองค์ความรู้ สาระหลัก สาระย่อย ในสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน

1.2 แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วน (Rating Scale) ประเมินค่า 5 ระดับ

1.3 แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามแบบสอบถามในรอบที่ 2 พร้อมระบุค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ (Interquartile Range) ของคำตอบในรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญทบทวน ยืนยัน หรือเปลี่ยนแปลงความเห็นของตนโดยขอให้ผู้เชี่ยวชาญให้เหตุผลประกอบการเปลี่ยนแปลงคำตอบ

2. การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของชาติใช้เครื่องมือ ดังนี้

2.1 แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถ เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งด้วยตนเองและจัดส่งทางไปรษณีย์ตามขั้นตอน ดังนี้

1. การเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 1 ผู้วิจัยจัดเก็บด้วยตนเองทั้งหมด
2. การเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ผู้วิจัยเก็บข้อมูล 2 ทาง โดย การเก็บด้วยตนเอง และทางไปรษณีย์
3. การเก็บข้อมูลรอบสุดท้าย ผู้วิจัยจัดเก็บด้วยตนเองทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย การศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษาจากเอกสาร แหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด องค์ความรู้ทางพลศึกษา นำไปจัดทำเป็นข้อคำถามของเทคนิคเดลฟายรอบที่ 1

สรุปผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ทางพลศึกษา จากผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งเห็นด้วย เห็นด้วยขอปรับปรุงเพิ่มเติมและ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากข้อคำถามปลายเปิด ดังนี้

สรุปได้ว่าสาระหลักของสาระการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยสาระหลัก 4 สาระ คือ การเคลื่อนไหว สมรรถภาพทางกาย กิจกรรมทางกาย และการพัฒนาทีม

สำหรับสาระสำคัญของแต่ละสาระจากผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เห็นด้วย เห็นด้วยขอปรับปรุงเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากข้อคำถามปลายเปิด สรุปประมวลแยกแต่ละสาระได้ดังนี้

สาระการเรียนรู้เคลื่อนไหว โดยสรุปประกอบด้วยสาระย่อยที่สำคัญ ดังนี้ รูปแบบ และทักษะการเรียนรู้เคลื่อนไหว การพัฒนาทักษะกลไกการเรียนรู้และการประยุกต์ สุนทรียภาพด้านการเคลื่อนไหว ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของมนุษย์ หลักวิทยาศาสตร์การเรียนรู้เคลื่อนไหว ความปลอดภัย และความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว

สาระสมรรถภาพทางกาย โดยสรุปประกอบด้วย สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ สมรรถภาพทางกลไก การประเมิน วางแผน ปรับปรุง สร้างเสริม พัฒนาสมรรถภาพส่วนตนและผู้อื่น การดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพที่ดี และการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกลไก

สาระกิจกรรมทางกาย โดยสรุปประกอบด้วย หลักการ รูปแบบการออกกำลังกาย ภาวะต่างๆในการออกกำลังกาย กิจกรรมการเล่นตามประเพณี วัฒนธรรมในชุมชนและสังคม ทักษะ เทคนิค กลยุทธ์ กฎ กติกา และความปลอดภัยในการเล่นและแข่งขันกีฬาต่างๆ กิจกรรมนันทนาการ เกม และกิจกรรมการออกกำลังกายตามสมัยนิยมและในสภาพแวดล้อมต่างๆ

สาระการพัฒนาทีม โดยสรุปประกอบด้วย การเคารพ กฎ กติกาส่วนตนและของกลุ่ม การเป็นผู้นำ ผู้ตาม ความมีน้ำใจนักกีฬา ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ต่อตนเองและทีม การทำงาน ทำกิจกรรมและเล่นร่วมกัน ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล การพัฒนาตน การยอมรับตนเองและผู้อื่น

สรุปผลการวิจัย การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษาเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยเทคนิคเดลฟาย ผลการวิจัยแยกแต่ละสาระได้ ดังนี้

1. สาระการเรียนรู้เคลื่อนไหว

1.1 สำหรับองค์ความรู้เกี่ยวกับทักษะการเรียนรู้เคลื่อนไหว/รูปแบบ มาตรฐานความสามารถที่ปรากฏทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน ในช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 2 ช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 3 และช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 4 เป็นความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะของผู้เรียนในระดับมาก

1.2 ในองค์ความรู้เกี่ยวกับการประยุกต์ ซึ่งเป็นการนำความรู้ แนวคิด หลักการ ไปใช้นั้น ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ามาตรฐานความสามารถที่ปรากฏทั้งในระดับ เหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐานทั้ง 4 ช่วงชั้น เป็นความสามารถ ที่ปรากฏให้เห็นถึงความถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะของผู้เรียนระดับมาก

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นถึงระดับความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถในองค์ความรู้ทั้ง 2 ด้าน ดังกล่าว ที่มีระดับความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถ จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 และสู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนระดับมาก ทั้ง 3 ระดับความสามารถ คือระดับเหนือมาตรฐาน ระดับตามมาตรฐาน และระดับต่ำกว่ามาตรฐาน

2. สาระสมรรถภาพทางกาย

สำหรับสาระสมรรถภาพทางกายซึ่งประกอบไปด้วย องค์ความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบสมรรถภาพ การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินสมรรถภาพ มาตรฐานความสามารถที่ปรากฏทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน ทั้ง 3 องค์ความรู้เป็นความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 1-4 ระดับมาก

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นถึงระดับความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถขององค์ความรู้ทั้ง 3 ด้านดังกล่าว ที่แสดงถึงระดับความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถ จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 และสู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนระดับมากทั้ง 3 ระดับความสามารถ คือระดับเหนือมาตรฐาน ระดับตามมาตรฐาน และระดับต่ำกว่ามาตรฐาน

3. สาระกิจกรรมทางกาย

สำหรับกิจกรรมทางกายซึ่งประกอบไปด้วย องค์ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย การเล่น การแข่งขัน และกิจกรรมนันทนาการ มาตรฐานความสามารถที่ปรากฏทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน ทั้ง 3 องค์ความรู้เป็นความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะของผู้เรียน ในช่วงชั้นที่ 1-4 ระดับมาก

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นถึงระดับความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถขององค์ความรู้ทั้ง 3 ด้านดังกล่าว ที่แสดงถึงระดับความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถ จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 และสู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ระดับมาก ในความสามารถระดับเหนือมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน ยกเว้นความสามารถในระดับตามมาตรฐานในองค์ความรู้การเล่นและการแข่งขันและกิจกรรมนันทนาการ แสดงถึงระดับความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถ จากช่วงชั้นที่ 1 – ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนและไม่ซ้ำซ้อนระดับมากที่สุด

4. สาระการพัฒนาคีม

สำหรับสาระการพัฒนาคีม ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ความรู้เกี่ยวกับความแตกต่าง ความมีวินัย ความร่วมมือ มาตรฐานความสามารถที่ปรากฏทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน เป็นความสามารถที่แสดงให้เห็นถึงความถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 1-4 ระดับมาก

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นถึงระดับความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถขององค์ความรู้ทั้ง 3 ด้านดังกล่าว ที่แสดงถึงระดับความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถ จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 และสู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนระดับมาก ในความสามารถระดับเหนือมาตรฐาน ยกเว้นในระดับตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐานในองค์ความรู้ทั้ง 3 ด้านแสดงถึงระดับความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถ จากช่วงชั้นที่ 1- ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนและไม่ซ้ำซ้อนระดับมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐานความสามารถ สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ

สรุปผลที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

แนวทางการบริหารจัดการการประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติควรจะเริ่มจาก

การสร้างแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานความสามารถที่ถูกต้องชัดเจน ซึ่งก็คือ

- 1) เป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนในลักษณะภาพรวมใหญ่ๆ มากกว่าการประเมินส่วนเล็กๆ
- 2) นำผลการประเมินสู่ภาพลักษณ์หรือคุณลักษณะของคนในชาติอันเป็นผลมาจากการจัดการศึกษา
- 3) เป็นการอธิบายระดับความสามารถสูงสุดตามวัย วุฒิภาวะ ของผู้เรียนโดยใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลาย

การกำหนดเป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถซึ่งเป้าหมายของการประเมินมาตรฐานความสามารถ คือ 1) อธิบายถึงความสามารถที่ผู้เรียนต้องไปให้ถึง หรือบรรลุถึงมาตรฐานของแต่ละมาตรฐานความรู้ในแต่ละช่วงชั้น หรือการสำเร็จการศึกษา 2) เป้าหมายการประเมินความสามารถในช่วงชั้นการเรียนรู้สามารถจะประเมินก่อนสิ้นสุดปีสุดท้าย หรือระดับชั้นปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น 3) ระดับการประเมินโดยทั่วไปตามมาตรฐานกำหนดไว้ 3 ระดับ คือ ระดับนักเรียนทุกคนต้องผ่านหรือบรรลุ คือ ระดับตามมาตรฐาน ส่วนความสามารถที่มากหรือน้อยกว่ามาตรฐานก็จะเป็นระดับเหนือมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน 4) เป็นการประเมินเพื่อให้โอกาสแก่นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝน พัฒนาแก้ตัวเพื่อให้ถึงมาตรฐานที่กำหนด

วิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถ ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการประเมินมาตรฐานความสามารถระดับชาติซึ่งประกอบด้วย กรรมการที่มาจากตัวแทนของรัฐ เขตพื้นที่การศึกษา ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาวิชา 2) การกำหนดกรอบการประเมิน ซึ่งก็คือ วิธีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ประเมิน เกณฑ์การตัดสินที่แสดงคุณภาพของผู้เรียน ระยะเวลาที่จะประเมิน โดยกรอบการประเมินควรผ่านกระบวนการประชาพิจารณ์ ตลอดจนทั้งนำเสนอเผยแพร่แก่สาธารณะชนล่วงหน้าก่อนที่จะดำเนินการประเมิน

การรายงานผลการประเมินและการนำผลไปใช้ โดยทั่วไปการรายงานผลการประเมินถือเป็นการรายงานความสำเร็จในการจัดการศึกษาของชาติ โดยเทียบกับคุณภาพที่กำหนดไว้ ผลการประเมินจะเผยแพร่สู่สาธารณชน โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนานักเรียน โรงเรียน และกำหนดนโยบาย ทิศทางการจัดการศึกษาของชาติต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา สามารถนำมาตรฐานความสามารถไปเป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อพิจารณาความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด
2. สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ สามารถนำมาตรฐานความสามารถทั้ง 4 ช่วงชั้นการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของชาติในสาระการเรียนรู้พลศึกษาในระดับชั้นสำคัญ ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และ สันทนาการ สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา และสำนักงานพัฒนาการกีฬา กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา สามารถนำเกณฑ์มาตรฐานความสามารถไปใช้ในการกำหนด กรอบทิศทาง แนวทางการพัฒนางาน ด้านพลศึกษาสำหรับนักเรียน เยาวชน ในวัยศึกษา ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติต่อไป
4. สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา สามารถนำเกณฑ์มาตรฐานความสามารถไปเป็นแนวทางในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพ ของตัวชี้วัดสำหรับ มาตรฐานการศึกษาที่หน่วยงานกำหนดขึ้นได้
5. หน่วยงานและบุคลากรที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของชาติ เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานควรร่วมกันกำหนดผลงาน/ชิ้นงาน ตามเกณฑ์มาตรฐานความสามารถที่ได้จากการวิจัย เพื่อนำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่ถึงมาตรฐานที่กำหนดไว้อย่างแท้จริง
6. ในสถานะที่ชาตินำระบบการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาใช้สำหรับการศึกษา ขั้นพื้นฐานตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 หน่วยงานระดับชาติควรกำหนดแนวทางการบริหารจัดการ

การประเมินมาตรฐานความสามารถ สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติให้ชัดเจน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และทิศทางการจัดการศึกษา เพื่อการพัฒนาประเทศต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการนำเกณฑ์มาตรฐานความสามารถทางพลศึกษาในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ในการประเมินความสามารถของผู้เรียน ทั้ง 4 ช่วงชั้นการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การกำหนดระดับความสามารถที่ถึงมาตรฐานที่ชาติต้องการอย่างแท้จริง
2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาล้างการประเมินมาตรฐานความสามารถทางพลศึกษาสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานในแต่ละช่วงชั้น และแต่ละชั้นปีต่อไป
3. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานความสามารถในสาระการเรียนรู้กลุ่มอื่นๆ ต่อไป
4. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐานความสามารถของชาติ ของเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. 2539. การประเมินผลจากสภาพจริง (Authentic Assessment). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.

_____. 2544ก. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. 2544ข. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. 2544ค. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2544. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (Online).
<http://www.academic.abec.go.th>. 20 กรกฎาคม 2546.

_____. 2546. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. 2547. ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ ของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

จิกรณ ศิริประเสริฐ. 2543. ทักษะและเทคนิคการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ถนอมวงศ์ ถกฤษณ์เพชร. 2548. “การกีฬาในปัจจุบันกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน.” วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ 30 (3-4): 38-52.

ถาวร วิบูลย์ศรีรินทร์. 2540. เอกสารการสอนชุดวิชา กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย หน่วยที่ 8-15.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ไทยรัฐ. 2550. กรุงเทพมหานคร: 21 เมษายน 2550. หน้า 15.

นาคยา ปลัณธนานนท์. 2545. จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทย
วัฒนาพานิช.

นาคยา ปลัณธนานนท์, มธุรส จงชัยกิจ และศิริรัตน์ นิละคุปต์. 2542. การศึกษาตามมาตรฐาน:
แนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2544. “การประเมินผลแนวใหม่: พอทโฟลิโอ”. น.30-38. รวมบทความ
เกี่ยวกับ Authentic Assessment. สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. กรมวิชาการ, กระทรวง
ศึกษาธิการ.

บุญเรียง ขจรศิลป์. 2539. วิธีการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.เอ็น.
การพิมพ์.

ประคอง กรรณสูตร. 2535. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

พรรณี ชูทัย เจนจิต. 2538. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร:
คอมแพคพริ้นท์.

พสก สวัสดิภาพ. 2545. การศึกษาเกณฑ์ปกติสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพของนักเรียน
มัธยมศึกษา อายุ 16-18 ปี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิมพ์ ม่วงศิริธรรม. 2544. ผลของการปรับพฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อความมีระเบียบวินัย
ในตนเองของนักศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

พิชิต ภูติจันทร์. 2547. วิทยาศาสตร์การกีฬา. กรุงเทพมหานคร: โอ เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.

ไพศาล หรรษาณิชย์กิจ และนภมณฑล สิบหมื่นเปี่ยม. 2547ก. การวางแผนการสอนและการประเมิน
ผลหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนวิชาพลศึกษา: สหราชอาณาจักร
กรุงเทพมหานคร: บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด. แปลจาก Planning, teaching and Assessment
the Curriculum for Pupils with Learning Difficulties Physical Education (Online).
<http://www.nc.uk.net/Id/PE.content.html>.

_____. 2547ข. แนวทางการจัดหลักสูตรวิชาพลศึกษา และสุขศึกษา ประเทศออสเตรเลีย.
กรุงเทพมหานคร: บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด. แปลจาก Curriculum Framework Learning
Statement for Health and Physical Education. (Online)
<http://www.curriculum.wa.edu.au/files/pdf/health.pdf>.

ราตรี เรืองไทย. 2547. “การทดสอบและแปลผลสมรรถภาพทางกาย สำหรับมวลชน.”
ศึกษาศาสตร์ปริทัศน์ 19 (1): 63-72

วาสนา คุณาภิสิทธิ์. 2539. การสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพิมพ์ดี.

_____. 2541. หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ส่งเสริมวิชาการ.

วิริยา บุญชัย. 2529. การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

วันชัย บุญรอด. 2548. การบูรณาการกีฬากับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท
21 เซ็นจูรี จำกัด.

- วัชรินทร์ ปราชญ์ศิลป์. 2547. “การศึกษาการประกอบกิจกรรมนอกเวลาเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น”. วารสารศึกษาศาสตร์ พลศึกษาและนันทนาการ 30 (3-4): 53-67.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2540. หลักการพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. แปลจาก
J. F. Williams. 1997. The principles of Physical Education. Philadelphia: Saunders
College Publishing.
- _____. 2548. รวบรวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดผลเพื่อประเมินผล
ทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศันสนีย์ จันทร์สถิตย์พร. 2539. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย. ม.ป.ท.
- ศราวุธ รุ่งเรือง. 2545. การศึกษาเกณฑ์ปกติสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา อายุ 13-15 ปี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ส. วาสนา ประवालพุกษ์. ม.ป.ป. เอกสารทางวิชาการเรื่อง การประยุกต์ใช้การวัดและประเมิน
ความสามารถจริงในสภาพการเรียนการสอน. ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (อัคราณา)
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8
(พ.ศ.2540-2544). กรุงเทพมหานคร: อรรถพลการพิมพ์.
- _____. 2545ก. ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ.
กรุงเทพมหานคร: บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.
- _____. 2545ข. แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา: เพื่อพร้อมรับการประเมิน
ภายนอก ภารกิจของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาเพื่อผู้เรียนและสังคม. กรุงเทพมหานคร:
บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2545. **มาตรฐานและตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทจุดขาย จำกัด.

สุวิมล ตั้งสัจจงจน์. 2540. **สารานุกรมกับพลศึกษาและนันทนาการ**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทมิตรภาพการพิมพ์และสทิวดีโอ จำกัด.

สุภาพร อัคราวัฒนา. 2541. **การศึกษาพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมเกียรติ สุขนันทพงศ์. 2545. “ความต้องการและความสนใจด้านนันทนาการของเยาวชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้”. **วารสารพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ** 28(3): 63-76.

เอกรินทร์ สีมหาศาล. 2546. **แนวปฏิบัติกระบวนการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: บริษัท บั๊ค พอยท์ จำกัด.

Airasan, P.W. 1997. **Classroom Assessment**. (3rd ed.). New York: McGraw-Hill International.

Anonymous. 2003. **Accountability Systems: Performance Standard**. (Online). <http://www.ecs.org/clearinghouse/35/65/3565.htm>. July 24, 2004.

Arizona Department of Education. 2000. **Comprehensive Health Education Standard**. (Online). <http://www.adc.state.az.us/standard/health/physical/Rationale.asp>. July 30, 2002.

Aschacher, P.A. 1991. “Performance Assessment: State Activity Interest, and Concerns.” **Applied Measurement in Education**. 4: 275-288.

- Baron, J. B. 1991. "Strategies for the Development of Effective Performance Exercise"
Applied Measurement in Education. 4: 315-318.
- Benson, T.E. 1959. Relationship and Personal Adjustment. **Research Quarterly**. 26: 8-14.
- Biddulph, A.G. 1954. The Study of Athletic Achievements and Social Adjustment of High School Boy a Students. **Research Quarterly**. 33: 1-7.
- Brown, J.D. and T. Hudson. 1998. "The Alternatives in Language Assessment," **TESOL Quarterly**. 32: 653-675.
- Burger, D. 1998. **Designing a Sustainable Standards-Based Assessment System**. (Online).
[http://www.mcrel.org/PDFConversion/standards/Designing sustainable. html](http://www.mcrel.org/PDFConversion/standards/Designing_sustainable.html), September 13, 2006.
- Campbell, D. 2000. "Authentic Assessment and Authentic Standards". **Phi Delta Kappan**. 81 (January 2000): 405-407.
- Clark, H.H. 1976. **Application of Measurement to Health and Physical Education**. 5th ed.
New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Clifford, L.S. 1995. "The Impact of State-Mandated Student Performance Assessment on Instructional Practices". **Dissertation Abstracts International**. (May 1995): 4216-A.
- Colorado Department of Education. 2001. **State Standard for Colorado "Physical Education"**.
(Online). <http://www.cde.state.co.us/index-stand-access.htm>. May 20, 2003.
- Connor, K.O. 2002. **How to Grade for Learning Linking Grades to Standard**. 2nd ed.
Illinois: Human Kinetics.

Damm, J.A. 1994. "Looking at Learning: Alternative Assessment in the Kindergarten".

Dissertation Abstracts International. 33 (April 1994): 305-A.

Delaware Department of Education. 2001. **Physical Education Curriculum Framework,**

Content Standard. (Online). <http://www.doe.state.de.us/standards/Physical>

Education/standard.html. April 10, 2003.

Department of Education: London. 1995. **National Curriculum "Physical Education".**

(Online). <http://www.ncaction.org.uk/subjects/pe/levels,htm>. June 3, 2003.

DeVies, A. 2000. **Making Classroom Assessment Work.** Merville: Connections Publishing.

DoDEA. 2003. **Physical Education Guide "K 12 Curriculum".** (Online).

<http://dodea.org/dfdt>. July 20, 2003.

Education Commission of the States. 2002. **No Child Left Behind Issue Brief "A Guide to**

Standards-Based Assessment". (Online). www.ecs.org, April 19, 2001.

Eisner, E.W. 1999. "The Uses and Limits of Performance Assessment". **Phi Delta Kappan.**

80 (May 1999): 658-660.

Figlio, D.N. 2000. **Do High Grading Standards Affect Student Performance Dissertation**

Abstracts. (Online). <http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract-id=247721>. June

15, 2007.

Francis, L.W. 1994. "Understanding the Relationship between Teachers' Beliefs and the

Implementation of Performance Assessment: An Exploratory Case Study". **Dissertation**

Abstracts International. 55 (May 1994): 3398-A.

- Government of Alberta. 2000. **Physical Education Curriculum**. (Online).
[www.education.gov.ab.ca/K-12/curriculum/by subject/physical default.asp](http://www.education.gov.ab.ca/K-12/curriculum/by_subject/physical/default.asp).) June 3, 2002.
- Government of Australia. 2000. **Physical Education**. (Online).
<http://www.eddept.wa.edu.au/Centoff/outcomes/index.html>. August 5, 2002.
- Hammond, L.D. and B. Falk. 1997. "Using Standards and Assessments to Support Student Learning". **Phi Delta Kappan**. 79 (November 1997): 190-199.
- Harris, D. 2000. **Pathways to Educational Understanding Education Initiative External Evaluation**. Grand Isle, VT: The Center for Curriculum Renewal.
- Harris, D. and J. Carr. 1996. **How to Use Standards in the Classroom**. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Hart, D. 1994. **Authentic Assessment: A Handbook for Educators**. California: Addison-Wesley Publishing Company.
- Herman, J.L., C.D. Davina and K.S. Wakai. 1997. "American Students' Perspectives on Alternative Assessment: do they know it's different?". **Assessment in Education**. 4 (November 1997): 339-352.
- Huerta-Macias, A. 1995. "Alternative Assessment: Responses to Commonly Asked Questions". **TESOL Journal**. 5 (January 1995): 8-11.
- Indiana Department of Education. 2000. **State Standard for Indiana" Physical Education"**. (Online). <http://www.educationworld.com/Standard/State/in/page2.shtml#physical>. June 25, 2003.

International Council for Health, Physical Education, Recreation, Sport & Dance. 2000.

A Global Mission for School Physical Education. (Online).

www.ichper.sd.org/i/global.html. June 20, 2002.

Keene, E.A. 1995. "The Implementation and Impact of a Statewide Performance Assessment Policy". **Dissertation Abstracts International**. 56 (October 1995): 1200-A.

Kerr, K.H. 1996. "Change through Alternative Assessment: Improving Student Performance". **Dissertation Abstracts International**. 57 (September 1996): 1025-A.

Klein, C.E. 1995. "A Comparison of Teachers' Perceptions and Implementation of Performance Assessment Based on Training and Student Classification: A Quantitative Analysis". **Dissertation Abstracts International**. 57 (July 1995): 169-A.

Lund, J.L. 1997. "Authentic Assessment: Its Development and Application". **Journal for Physical Education, Recreation and Dance**. 68 (7): 25-28.

Lund, J.L. and M.F. Kirk. 2002. **Performance-Based Assessment for Middle and High School Physical Education**. Illinois: Human Kinetics.

Maine Department of Education. 2001. **State Standard for Main "Health and Physical Education"**. (Online). <http://www.educationworld.com/standard/State/me/page2.shtml#physical>. April 10, 2003.

Manitoba Physical and Health Education Association. 2000. **Curriculum Documents and Resources**. (Online). <http://www.edu.gov.mb.ca/k-12/cur/physh/th/curriculum.html>. May 22, 2003.

- Maryland State Department of Education. 1998. **Divisions and Instruction “Physical Education”**. (Online). <http://www.marylandpublicschools.org/MSDE/divisions/instruction/physical-education.htm>. March 10, 2003.
- Marzano, R.J. and J.S. Kendall. 1996. **Designing Standard-Based Districts, Schools and Classroom**. VA: ASCD.
- Mathers, J.K. 2001. **State Performance-Based Accountability: A National Perspective**. Paper Presented at the Annual Meeting of the American Education Research Association, Seattle. June 20, 2002.
- Miller, A.J. 1969. **Physical Education in the Elementary School Curriculum**. London: Prentice-Hall, Inc.
- Mills, S.S. 1996. “Classroom Assessment Format and Its Potential Impact on Student Learning: Implications for School Reform and Equal Educational Opportunity”. **Dissertation Abstracts International**. 57 (December 1996): 2344-A.
- Ministry of Education Curriculum Branch. 2000. **Physical Education Curriculum Review Report**. (Online). www.minedu.govt.nz/web/downloadable/dl3511-v1healthpe.pdf. December 10, 2002.
- Ministry of Education, British Columbia, Canada. 2002. **Achievement Standards Branch**. British Columbia: Ministry of Education, British Columbia.
- Missouri Department of Elementary and Secondary Education. 2000. **Missouri’s Frameworks for Curriculum Development Health/Physical Education**. (Online). <http://www.dese.mo.gov/divimprove/curriculum/frameworks/hthphys.htm>. July 2, 2003.

- National Association of State Boards of Education. 1997. **The Full Measure. "Report of the NASBE Study Group on Statewide Assessment Systems"**. (Online). www.nasbe.org, October 3, 2003.
- Neill, D.M. 1997. "Transforming Student Assessment". **Phi Delta Kappan**. 79 (September 1997): 34-58.
- New Jersey State Department of Education. 1999. **Comprehensive Health Education and Physical Education Curriculum Framework**. (Online). <http://www.state.nj.us/njded/cccs/index.html>. April 20, 2002.
- New York Department of Education. 2000. **State Standard for New York "Physical Education and Health"**. (Online). <http://www.educationworld.com/Standard/state/ny/page2.shtml#physical>. May 12, 2003.
- Nikolay, P.S. and T. Stefonek. 2000. **Wisconsin's Model Academic Standard for Physical Education**. (Online). <http://www.dpi.state.wi.us>. June 9, 2002.
- Northwest Regional Educational Laboratory. 1999. **A Regional Depiction: Standards-Based Curriculum Reform in the Northwest**. (Online). <http://www.nwrel.org/scpd/ci/regdepiction/introduction.html>. June 11, 2000.
- Ontario Physical and Health Education Association. 2000. **Physical and Health Standard**. (Online). <http://www.edu.gov.on.ca/eng/document/curricul/curricul/html>. July 8, 2003.
- Oregon Department of Education. 2002. **Teaching and Learning to Standard**. (Online). http://www.co/_ed.org/smcnws/standards.html. April 10, 2003.
- Puckett, M.B. and J.K. Black. 1994. **Authentic Assessment of the Young Child**. New York: Macmillan College Publishing Company.

- Ritter, R.J. 1996. "Alternative Assessment in Senior High School Classrooms (Portfolios, Performance Based Assessment, Journal)." **Dissertation Abstracts International**. 58 (December 1996): 2148-A.
- Roeber, E.D. 2003. **Assessment Models for No Child Left Behind**. (Online). www.ecs.org. April 9, 2003.
- Schumacher, M.J. 1995. "The Journey is the Reward: Information Skills, Performance Assessment, and School Culture Change". **Dissertation Abstracts International**. 56 (March 1995): 3441-A.
- Sheinker, J. and D. Redfield. 2003. **Handbook for Professional Development in Assessment Literacy**. Vermont Department of Education.
- Shrum, J.D. and E.W. Glisan. 2000. **Teacher's Handbook: Contextualized Language Instruction**. Boston: Heinle & Heinle.
- Smith, S.F. and C.M., Smith. 1990. **Personal Health Choices**. Boston: Jones and Barlett Publishers.
- South Carolina Department of Education. 2000. **State Standard "Physical Education"**. (Online). <http://ed.sc.gov/agency/offices/CSO/pe/>. May 8, 2003.
- South Dakota Department of Education. 2000. **South Dakota Physical Education Standard**. (Online). www.ed.standards.org/stsu/health.html. March 2, 2003.
- State Government of Australia. 2000. Victoria Essential Learning Standard. **"Health and Physical Education"**. (Online). <http://vels.vcaa.vic.edu.au/essential/personal/health/index.html#1+2N10038>. August 26, 2002.

State Government of Australia. 2000. Western Essential Learning Standard “**Health and Physical Education**”. (Online).

<http://www.eddept.western.edu.au.centoff/outcomes/index.html>. August 20, 2002.

Striggins, R.J. 2000. **Course4: Assessment for Learning, Washington State Skill Standards**. (Online). Available: www.waskills.com/pdfs/professionaltech/4AFL.pdf. July 12, 2003.

Taylor, C. 1994. “Assessment for Measurement of Standards: The Peril and Promise of Large-Scale Assessment Reform”. **American Education Research Journal**. 31: 231-262.

Texas Department of Education. 2000. **Texas Essential Knowledge and Skills for Physical Education**. (Online). <http://www.tea.state.tx.us/rules/tac/ah116.html#S1161>. July 5, 2003.

Utah State office of Education. 2000. **Standard for Utah “Physical Education”**. (Online). <http://www.uen.org/care.?course Num. 7530>. August 28, 2003.

Veronesi, P.D. 1996. “A Case Study of Alternative Assessment: Student, Teacher, and Observer Perceptions in a Ninth-Grade Biology Classroom”. **Dissertation Abstracts International**. 57 (January 1996): 2957-A.

Washington Partnership for Learning. 1999. **School Improvement Effort**. Washington Partnership for Learning.

West Virginia Department of Education. 2001. **Physical Education Standard**. (Online). <http://www.education world.com/Standard/state/wv/index.shtml#physical>. January 10, 2003.

Wiggins, G. 1992. “Creating Tests Worth Taking”. **Educational Leadership**. 49 (May 1992): 26-33.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา

**รายชื่อผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา ด้านสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน**

รายชื่อ		หน่วยงาน
กลุ่มที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	
1.	ดร.จรวพร ธรณินทร์	กระทรวงศึกษาธิการ
2.	นายพิพิธพร แก้วมุกดา	ข้าราชการเกษียณ (อดีตรองอธิการบดีกรมพลศึกษา)
3.	ดร.สุวัตร สุทธิหล่อ	ผู้อำนวยการสำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา
4.	นายวีระพงษ์ บางท่าไม้	สำนักวิชาการ การกีฬาแห่งประเทศไทย
กลุ่มที่ 2	อาจารย์มหาวิทยาลัย	
5.	รศ.ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน	สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6.	รศ.ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม	สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (นายกสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และ สันทนาการแห่งประเทศไทย)
7.	ดร.มยุรี ศุภวิบูลย์	ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
8.	นายณพดล จิรบุญคิด	คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา

กลุ่มที่ 3 ครูสถานศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน

9.	ดร.สุปรารถนา ยุกตะนันท์	โรงเรียนบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
10.	นางกัญญา นากลาง	โรงเรียนเชียงรายวิทยา จังหวัดเชียงราย
11.	นายถาวร เอียงอุบล	โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี
12.	นางสุรีย์ อรรถกร	โรงเรียนสายน้ำผึ้ง กรุงเทพมหานคร
13.	นางภาวนา อนนตะชัย	โรงเรียนพญาไท กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ 4 ศึกษาพิเศษ

14.	นางนิรมล โพธิ์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สมุทรปราการ เขต 2
15.	นายพิชิตพล สุทธิสานนท์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงใหม่ เขต 1
16.	นางสาวเพ็ญจันทร์ เทพบุรณะ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นนทบุรี เขต 2
17.	นางกรุณา นนทรักส์	กองส่งเสริมวิชาการ สถาบันการพลศึกษา

ภาคผนวก ข
หนังสือเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

(สำเนา)

ที่ ศธ 0513.109/ว.1270

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
50 พหลโยธิน เขตจตุจักร กทม.
10900

16 ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญสาระการเรียนรู้พลศึกษา

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการคณาณิพนธ์ที่ได้รับการอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางไพเราะ อังศุสกุณมถ นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย
ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “มิติใหม่การประเมินผลมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับการศึกษา” ภายใต้การควบคุมของ

1. รศ.ดร.กรรวิ บุญชัย	ประธานกรรมการ
2. รศ.ดร.นตยา ปิณฑนันทน์	กรรมการวิชาเอก
3. ดร.ชอบ ลิซอ	กรรมการวิชาการ

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ประจำตัวนิสิตได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความ
เชี่ยวชาญด้านสาระการเรียนรู้พลศึกษา เหมาะสมที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยดังกล่าว จึง
ใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานความ
สามารถ สาระการเรียนรู้ตามแบบเสนอความคิดเห็นที่นิสิตจะดำเนินการต่อไป

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์
จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พนิท เข้มทอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พนิท เข้มทอง)

ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทร.02-579-7114 /โทรสาร. 02-579-7114 ต่อ 111

ภาคผนวก ค
สูตรที่ใช้ในการวิจัย

มัธยฐาน (Median) ใช้วิธีคำนวณจากสูตร (คันสนีย์ จันทร์สถิตย์พร, 2539)

$$\text{Mdn} = L + i \left[\frac{N / 2 - cf}{f} \right]$$

Mdn = มัธยฐาน

L = ขีดจำกัดล่างจริงของคะแนนชั้นที่มีมัธยฐานอยู่

i = อัตรากาชั้น

N = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

cf = ความถี่สะสมจากคะแนนที่เป็นขีดจำกัดของคะแนนในชั้นก่อนชั้นที่มีมัธยฐานอยู่

f = ความถี่ของคะแนนชั้นที่มีมัธยฐานอยู่

ฐานนิยม (Mode) ใช้วิธีคำนวณจากสูตร (ประคอง กรรณสูตร, 2535)

สูตรที่ใช้ในการคำนวณหาค่าฐานนิยมของแต่ละข้อควมมีดังนี้

$$\text{เมื่อ } \begin{array}{ll} \text{Mo} & = 3 \text{ Mdn} - 2 \text{ M} \\ \text{Mo} & \text{คือ ฐานนิยม} \\ \text{Mdn} & \text{คือ มัธยฐาน} \\ \text{M} & \text{คือ } \bar{X} \text{ หรือมัชฌมเลขคณิต} \end{array}$$

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ดังนี้ (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2539)

$$\text{I.R.} = Q_3 - Q_1$$

Q3 และ Q1 หาได้จากสูตร

$$Q_3 = \frac{L + N (3 / 4) - Fi}{f}$$

$$Q_1 = L + \frac{N (1 / 4) - Fi}{f}$$

$$\text{I.R.} = \text{ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)}$$

Q3	=	ค่าควอไทล์ที่ 3
Q1	=	ค่าควอไทล์ที่ 1
L	=	ขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของช่วงที่มีฐานตกอยู่
Fi	=	ความถี่สะสมของช่วงคะแนนที่อยู่ได้ช่วงที่มีฐานตกอยู่
f	=	ความถี่ของช่วงคะแนนที่มีฐานตกอยู่
N	=	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
I	=	ค่าอันตรายขั้น

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณูปการ
เรื่อง

มติใหม่การประเมินผลมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน
(แบบสอบถามชุดที่ 1)

คำชี้แจง

1. แบบแสดงความคิดเห็นฉบับนี้เป็นแบบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน ซึ่งผู้วิจัยได้มาจากการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ จากเอกสาร ตำรา ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตของหน่วยงานทางการศึกษา สถานศึกษาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ รวมทั้งสิ้น 27 แหล่ง ซึ่งสรุปได้องค์ประกอบสาระการเรียนรู้พลศึกษา ดังปรากฏในเอกสาร
2. ผู้วิจัยขอความกรุณาจากท่านผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ดังกล่าว โดยระบุข้อคิดเห็นที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือปรับปรุงเพิ่มเติม เพื่อนำผลไปหาความสอดคล้องและพัฒนาตัวชี้วัดมาตรฐานความสามารถต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางไพเราะ อังสุสุนทรกุล
นิสิตปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยแต่ขอปรับปรุงเพิ่มเติม
1.	แนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกายของมนุษย์ 1.1 ระบบของร่างกาย พัฒนาการ และกลไกที่ใช้ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ 1.2 ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว 1.3 ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของมนุษย์ 1.4 หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวเบื้องต้น 1.5 หลักการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหว และการประยุกต์ใช้ 1.6 กฎ กติกา และความปลอดภัยในการเคลื่อนไหว 1.7 รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย 1.8 ศูนย์ภาพด้านการเคลื่อนไหว อื่น ๆ (โปรดระบุ).....			
2.	สมรรถภาพทางกาย 2.1 สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ 2.2 สมรรถภาพทางกายเพื่อทักษะการฝึกปฏิบัติ 2.3 การประเมิน วางแผน ปรับปรุง สร้างเสริมสมรรถภาพส่วนตนและสังคม อื่น ๆ (โปรดระบุ).....			
3.	กิจกรรมการออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ 3.1 กิจกรรมออกกำลังกายเพื่อวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี 3.2 กิจกรรมการเล่นตามประเพณี วัฒนธรรมในชุมชนและสังคม 3.3 ทักษะ กลยุทธ์ กฎ กติกา และความปลอดภัยในการเล่นและแข่งขันกีฬาต่าง ๆ			

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยแต่ขอปรับปรุงเพิ่มเติม
4.	3.4 กิจกรรมทางกายเพื่อนันทนาการ (ความสนุกสนาน ทำท่าย กล้าแสดงออก) อื่น ๆ (โปรดระบุ)..... การพัฒนาทีม 4.1 การทำงานร่วมกัน 4.2 การเคารพ กฎ กติกา ส่วนตนและสังคม 4.3 ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ต่อตนเองและทีม 4.4 การเป็นผู้นำ ผู้ตาม 4.5 ความมีน้ำใจนักกีฬา อื่น ๆ (โปรดระบุ).....			

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณูปการ เรื่อง

มติใหม่การประเมินผลมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน (แบบสอบถามชุดที่ 2)

คำชี้แจง

1. แบบแสดงความคิดเห็นฉบับนี้ได้มาจากการสรุปข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสาระความรู้ทางพลศึกษา ของผู้เชี่ยวชาญสาขาพลศึกษา ที่ได้ตอบกลับแบบสอบถามของผู้วิจัยในรอบที่ 1
2. ผู้วิจัยนำสาระความรู้ทางพลศึกษาที่สรุปรวบรวมได้จากผู้เชี่ยวชาญมาจัดทำมาตรฐานความสามารถตามช่วงชั้น ทั้ง 4 ช่วงชั้น และกำหนดระดับความสามารถในแต่ละช่วงชั้นออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับบรรลุตามมาตรฐาน ระดับเหนือมาตรฐาน และระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ดังรายละเอียดที่ปรากฏในเอกสารหมายเลข 1 และกำหนดความหมายของระดับความสามารถในแต่ละระดับ ดังนี้
 - 2.1 มาตรฐานความสามารถ ระดับบรรลุตามมาตรฐาน คือ ตัวบ่งชี้ที่แสดงความสามารถสูงสุดของผู้เรียนในระดับความคาดหวังที่เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะ ตามช่วงชั้นการเรียนรู้ต่างๆ
 - 2.2 มาตรฐานความสามารถ ระดับเหนือมาตรฐาน คือตัวบ่งชี้ที่แสดงความสามารถของผู้เรียนในระดับที่เหนือกว่าวัย และวุฒิภาวะตามช่วงชั้นการเรียนรู้ต่างๆ
 - 2.3 มาตรฐานความสามารถระดับต่ำกว่ามาตรฐาน คือ ตัวบ่งชี้ที่แสดงความสามารถของผู้เรียนในระดับที่ต่ำกว่าวัยและวุฒิภาวะตามช่วงชั้นการเรียนรู้ต่างๆ
 - 2.4 ระดับช่วงชั้นการเรียนรู้

ช่วงชั้นที่ 1	ระดับการเรียนรู้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3
ช่วงชั้นที่ 2	ระดับการเรียนรู้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6
ช่วงชั้นที่ 3	ระดับการเรียนรู้ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3
ช่วงชั้นที่ 4	ระดับการเรียนรู้ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6

3. ผู้วิจัยขอความกรุณาจากท่านผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ความสามารถในสาระความรู้ ทั้ง 4 ด้าน ใน 4 ช่วงชั้น (ปรากฏในเอกสารมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา เอกสารหมายเลข 1) โดยระบุข้อคิดเห็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด พร้อมทั้งขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญโปรดแสดงข้อคิดเห็นตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อข้อคำถามในแต่ละข้อความดังกล่าว

ผู้วิจัยขอภัยในความล่าช้าที่เกิดขึ้นเป็นอย่างมาก ในการจัดทำเครื่องมือวิจัยรอบที่ 2 ซึ่งเป็นเพราะผู้วิจัยต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจกับองค์ความรู้ทางพลศึกษาอย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อจัดทำเป็นมาตรฐานความสามารถในระดับต่างๆ ของทั้ง 4 ช่วงชั้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ และขอได้โปรดส่งแบบแสดงความคิดเห็นที่ท่านได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้วใส่ซองที่แนบมาพร้อมนี้

นางไพเราะ อังศุสุนทรกุล

ผู้วิจัย/นิสิตปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
 สาระที่ 1 การเคลื่อนไหว ช่วงชั้นที่ 1

คำชี้แจง: โปรดใช้ออกสารหมายเลข 1 หน้า 2 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	มาตรฐานความสามารถในสาระการเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 1 (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
2.	มาตรฐานความสามารถในสาระการเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 1 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 1 การเคลื่อนไหว ช่วงชั้นที่ 2

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 3 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
3.	มาตรฐานความสามารถในสาระการเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 2 (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
4.	มาตรฐานความสามารถในสาระการเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 2 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 1 การเคลื่อนไหว ช่วงชั้นที่ 3

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 4 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
5.	มาตรฐานความสามารถในสาระการเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 3 (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
6.	มาตรฐานความสามารถในสาระการเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 3 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 1 การเคลื่อนไหว ช่วงชั้นที่ 4

คำชี้แจง: โปรดใช้ออกสารหมายเลข 1 หน้า 5 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
7.	มาตรฐานความสามารถในสาระการเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 4 (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
8.	มาตรฐานความสามารถในสาระการเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 1 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 1 การเคลื่อนไหว ช่วงชั้นที่ 1-4

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 6 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
9.	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 1-4 (ทักษะการ เคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
10.	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 1-4 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 1 การเคลื่อนไหว ช่วงชั้นที่ 1-4

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 7 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
11.	มาตรฐานความสามารถในระดับตามมาตรฐาน ใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 1-4 (ทักษะการ เคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้า ในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
12.	มาตรฐานความสามารถในระดับตามมาตรฐาน ใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 1-4 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 1 การเคลื่อนไหว ช่วงชั้นที่ 1-4

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 8 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
13.	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ใน สาระการเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 1-4 (ทักษะการ เคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
14.	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ในสาระการเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 1-4 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 2 สมรรถภาพทางกาย ช่วงชั้นที่ 1

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 10 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
15.	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1 (องค์ประกอบสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
16.	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1 (การเข้าร่วมกิจกรรม) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
17.	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1 (การประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 2 สมรรถภาพทางกาย ช่วงชั้นที่ 2

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 11 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
18.	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 2 (องค์ประกอบสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
19.	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 2 (การเข้าร่วมกิจกรรม) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
20.	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 2 (การประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา

สาระที่ 2 สมรรถภาพทางกาย ช่วงชั้นที่ 3

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 12 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
21.	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 3 (องค์ประกอบสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
22.	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 3 (การเข้าร่วมกิจกรรม) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
23.	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 3 (การประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 2 สมรรถภาพทางกาย ช่วงชั้นที่ 4

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 13 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
24.	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 4 (องค์ประกอบสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
25.	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 4 (การเข้าร่วมกิจกรรม) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
26.	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 4 (การประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 2 สมรรถภาพทางกาย ช่วงชั้นที่ 1-4

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 14 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
27.	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (องค์ประกอบสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
28.	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การเข้าร่วมกิจกรรม) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
29.	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา

สาระที่ 2 สมรรถภาพทางกาย ช่วงชั้นที่ 1-4

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 15 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
30.	มาตรฐานความสามารถในระดับตามมาตรฐาน ใน สาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (องค์ ประกอบสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
31.	มาตรฐานความสามารถในระดับตามมาตรฐาน ใน สาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การเข้าร่วม กิจกรรม) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
32.	มาตรฐานความสามารถในระดับตามมาตรฐาน ใน สาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การประเมิน สมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 2 สมรรถภาพทางกาย ช่วงชั้นที่ 1-4

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 16 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
33.	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (องค์ประกอบสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
34.	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การเข้าร่วมกิจกรรม) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
35.	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 3 กิจกรรมทางกาย ช่วงชั้นที่ 1

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 18 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
36.	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
37.	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1 (การเล่นและการแข่งขัน) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
38.	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1 (กิจกรรมนันทนาการ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 3 กิจกรรมทางกาย ช่วงชั้นที่ 2

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 19 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
39.	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 2 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
40.	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 2 (การเล่นและการแข่งขัน) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
41.	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 2 (กิจกรรมนันทนาการ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 3 กิจกรรมทางกาย ช่วงชั้นที่ 3

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 20 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
42.	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 3 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และ ศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
43.	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 3 (การเล่นและการแข่งขัน) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
44.	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 3 (กิจกรรมนันทนาการ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 3 กิจกรรมทางกาย ช่วงชั้นที่ 4

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 21 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
45.	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 4 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และ ศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
46.	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 4 (การเล่นและการแข่งขัน) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
47.	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 4 (กิจกรรมนันทนาการ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 3 กิจกรรมทางกาย ช่วงชั้นที่ 1-4

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 22 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
48.	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ใน สาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
49.	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ใน สาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การเล่นและ แข่งขันกีฬา) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
50.	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ใน สาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 3 กิจกรรมทางกาย ช่วงชั้นที่ 1-4

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 23 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
51.	มาตรฐานความสามารถในระดับตามมาตรฐาน ในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
52.	มาตรฐานความสามารถในระดับตามมาตรฐาน ในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การเล่นและแข่งขันกีฬา) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
53.	มาตรฐานความสามารถในระดับตามมาตรฐาน ในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (กิจกรรมนันทนาการ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 3 กิจกรรมทางกาย ช่วงชั้นที่ 1-4

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 24 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
54.	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ใน สาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
55.	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การเล่นและ แข่งขันกีฬา) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
56.	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ในสาระกิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 4 การพัฒนาทีม ช่วงชั้นที่ 1

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 26 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
57.	มาตรฐานความสามารถในสาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 1 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และ ศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
58.	มาตรฐานความสามารถในสาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 1 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และ ศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
59.	มาตรฐานความสามารถในสาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 1 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และ ศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 4 การพัฒนาทีม ช่วงชั้นที่ 2

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 27 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
60.	มาตรฐานความสามารถในสาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 21 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และ ศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
61.	มาตรฐานความสามารถในสาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 2 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และ ศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
62.	มาตรฐานความสามารถในสาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 2 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และ ศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 4 การพัฒนาทีม ช่วงชั้นที่ 3

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 28 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
63.	มาตรฐานความสามารถในสาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 3 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และ ศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
64.	มาตรฐานความสามารถในสาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 3 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และ ศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
65.	มาตรฐานความสามารถในสาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 3 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และ ศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 4 การพัฒนาทีม ช่วงชั้นที่ 4

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 29 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
66.	มาตรฐานความสามารถในสาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 4 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และ ศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
67.	มาตรฐานความสามารถในสาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 4 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และ ศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					
68.	มาตรฐานความสามารถในสาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 4 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และ ศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 4 การพัฒนาทีม ช่วงชั้นที่ 1-4

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 30 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
69.	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ใน สาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
70.	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ใน สาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความมีวินัย) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถ ของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
71.	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน ใน สาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 4 การพัฒนาทีม ช่วงชั้นที่ 1-4

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 31 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
72.	มาตรฐานความสามารถในระดับตามมาตรฐาน ในสาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
73.	มาตรฐานความสามารถในระดับตามมาตรฐาน ในสาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
74.	มาตรฐานความสามารถในระดับตามมาตรฐาน ในสาระการพัฒนาทีม ในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 4 สมรรถภาพทางกาย ช่วงชั้นที่ 1-4

คำชี้แจง: โปรดใช้เอกสารหมายเลข 1 หน้า 32 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
75.	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ใน สาระการพัฒนากาย ในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
76.	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ใน สาระการพัฒนากาย ในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					
77.	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ใน สาระการพัฒนากาย ในช่วงชั้นที่ 1-4 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน					

มาตรฐานความสามารถ ภาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 1 การเคลื่อนไหว

สาระสำคัญของการเคลื่อนไหว

1. ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว
2. หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว
3. รูปแบบและทักษะการเคลื่อนไหว
4. หลักการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวและการประยุกต์
5. ความปลอดภัยในการเคลื่อนไหว
6. คุณทริยภาพการเคลื่อนไหว
7. ปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของมนุษย์

ระดับมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา **สาระที่ 1 การเคลื่อนไหว ช่วงชั้นที่ 1**

มาตรฐานความสามารถระดับ เหนือมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ตามมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน
1. ประยุกต์ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบอยู่กับที่เคลื่อนที่และมีอุปกรณ์ประกอบสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในการเล่นง่ายๆ ทั้งโดยลำพังเป็นคู่ และเป็นกลุ่มได้ อย่างสนุกสนานและปลอดภัย (ทักษะการเคลื่อนไหวรูปแบบ)	1. ควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกายในกิจกรรมการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่แบบเคลื่อนที่และใช้อุปกรณ์ประกอบทั้งโดยลำพัง เป็นคู่และเป็นกลุ่มอย่างถูกต้อง ปลอดภัย ทั้งในสภาพแวดล้อมที่กำหนดและสภาพแวดล้อมทั่วไป (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)	1. แสดงทักษะการเคลื่อนไหวและบังคับร่างกายขั้นพื้นฐานทั้งการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่แบบเคลื่อนที่และแบบมีอุปกรณ์ประกอบได้ถูกต้อง ปลอดภัย ร่วมมือกับเพื่อนๆ ในการเล่นเกมอย่างง่าย (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)
2. เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายได้อย่างถูกต้อง สมดุล คล่องแคล่ว ว่องไว ปลอดภัย และสวยงามในสภาวะแวดล้อมต่างๆ (การประยุกต์)	2. ระบุตำแหน่งการทำงานที่เชื่อมโยงประสานสัมพันธ์กันของอวัยวะต่างๆ ของร่างกายขณะเคลื่อนไหวในลีลา ทำทางต่างๆ ในชีวิตประจำวัน (การประยุกต์)	2. ระบุการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายในกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ไม่ซับซ้อนและในสภาพแวดล้อมที่กำหนดไว้ (การประยุกต์)

ระดับมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา **สาระที่ 1 การเคลื่อนไหว ช่วงชั้นที่ 2**

มาตรฐานความสามารถระดับ เหนือมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ตามมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน
1. พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะ ในกิจกรรมทางกายและเกมต่างๆ ได้อย่างถูกต้องปลอดภัย และประยุกต์หลักวิทยาศาสตร์ การเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ถูกต้อง สมบูรณ์ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของในหลากหลายประเภทกิจกรรม (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) 2. ปรับปรุงกลไกการเคลื่อนไหวของร่างกาย รูปร่างทรงตรง ได้ถูกต้องเหมาะสม สวยงาม ตามหลักการเคลื่อนไหวในสภาวะแวดล้อมต่างๆ (การประยุกต์)	1. ควบคุมตนเองเมื่อปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของตามหลักวิทยาศาสตร์ การเคลื่อนไหว สามารถถ่ายโยงทักษะการเคลื่อนไหวสู่กิจกรรมเฉพาะหรือเกมต่างๆ อย่างถูกต้องปลอดภัย (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) 2. สังเกตการเปลี่ยนแปลงของร่างกายขณะเคลื่อนไหว ปรับปรุงทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อการมีรูปร่าง ทรงตรงที่ถูกต้องเหมาะสม สวยงาม (การประยุกต์)	1. เคลื่อนไหวร่างกายในลักษณะผสมผสานได้ถูกต้องทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และบังคับสิ่งของถ่ายโยงทักษะการเคลื่อนไหวสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกาย และเกมอย่างง่าย ไม่ซับซ้อน (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) 2. ระบุงการเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่เกิดจากการเคลื่อนไหวร่างกายในรูปแบบท่าทางต่างๆ (การประยุกต์)

ระดับมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา **สาระที่ 1 การเคลื่อนไหว ช่วงชั้นที่ 3**

มาตรฐานความสามารถระดับ เหนือมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ตามมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน
1. เชื่อมโยงทักษะการ เคลื่อนไหว กิจกรรมทาง กายและเกมต่างๆ ได้ อย่างถูกต้องปลอดภัยและมี ประสิทธิภาพ (ทักษะการ เคลื่อนไหว/รูปแบบ)	1. วิเคราะห์เคลื่อนไหวของ ตนเอง เพื่อนำไปสู่การ วางแผน ออกแบบ กิจกรรม ทางกาย ที่เหมาะสมกับ ตนเอง นำทักษะของ กิจกรรมทางกายต่างๆ ไป ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและ ปลอดภัย (ทักษะการเคลื่อนไหว/ รูปแบบ)	1. แสดงการเคลื่อนไหวที่ใช้ ทักษะกลไกพื้นฐานนำไป สู่การเคลื่อนไหวที่มี รูปแบบเฉพาะในกิจกรรม ทางกายอย่างง่ายด้วย ตนเองและกับกลุ่มเพื่อน (ทักษะการเคลื่อนไหว/ รูปแบบ)
2. พัฒนาปรับปรุงการจัด ทำทางการเคลื่อนไหวใน แต่ละประเภทกิจกรรม ให้มีความสอดคล้อง สัมพันธ์กัน (การประยุกต์)	2. สามารถจัดทำทางการ เคลื่อนไหวร่างกายของ ตนเองได้ถูกต้อง สวยงาม เหมาะสมและปลอดภัย (การประยุกต์)	2. สามารถวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของตนเองเพื่อนำ ไปสู่การจัดทำทางการ เคลื่อนไหวในชีวิต ประจำวันอย่างถูกต้อง ปลอดภัย (การประยุกต์)

ระดับมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา **สาระที่ 1 การเคลื่อนไหว ช่วงชั้นที่ 4**

มาตรฐานความสามารถระดับ เหนือมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ตามมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน
1. สังเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับ กลไกของร่างกาย ปังจัย แวดล้อมด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยี และหลักการรูปแบบการเคลื่อนไหวสู่การเคลื่อนไหวในกิจกรรมทางกายต่างๆ ตามศักยภาพทางกายของแต่ละบุคคล นำผลสู่การวางแผนพัฒนาขีดความสามารถสูงสุด (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)	1. ประเมินศักยภาพด้านทักษะการเคลื่อนไหวของตนเอง สภาพร่างกายของตนเอง และปังจัยแวดล้อมด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและเทคโนโลยี นำไปสู่การวางแผนพัฒนาขีดความสามารถสูงสุดในการปฏิบัติกิจกรรมทางกายที่ถนัด (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)	1. สามารถนำความรู้ด้านกลไกของร่างกายของตนเอง ปังจัยแวดล้อมด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม เทคโนโลยี และหลักการ รูปแบบการเคลื่อนไหวไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวในกิจกรรมทางกายต่างๆ ตามศักยภาพของตนเอง สู่ขีดความสามารถสูงสุด (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)
2. พัฒนาการจัดทำทางทรวงทรงได้เหมาะสมในขณะเคลื่อนไหวร่างกายในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การประยุกต์)	2. วิเคราะห์ วินิจฉัยความบกพร่องขององค์ประกอบในการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเอง เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง พัฒนาการจัดทำทางทรวงทรงได้เหมาะสมในการเคลื่อนไหวต่างๆ ไปในชีวิตประจำวัน (การประยุกต์)	2. พัฒนาการจัดทำทางทรวงทรงได้ ถูกต้องในการเคลื่อนไหวต่างๆ ไปในชีวิตประจำวัน (การประยุกต์)

มาตรฐานความสามารถระดับเหนือมาตรฐาน สาระการเรียนรู้พลศึกษา

สาระที่ 1 การเคลื่อนไหว ช่วงชั้นที่ 1-4

ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
1. ประยุกต์ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และมีอุปกรณ์ประกอบสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในการเล่นเกมที่ง่าย ๆ ทั้งโดยลำพัง เป็นคู่ และเป็นกลุ่มได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)	1. พัฒนาการเคลื่อนไหวพื้นฐานสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกาย และเกมต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ปลอดภัยและประยุกต์หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว เพื่อพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว ในลักษณะผสมผสาน ได้ถูกต้อง สมบูรณ์ ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และบังคับสิ่งของในหลากหลายประเภทกิจกรรม (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)	1. เชื่อมโยงทักษะการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย และเกมต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)	1. สังเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับกลไกของร่างกาย บังคับแคว้นด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยี และหลักการ รูปแบบ การเคลื่อนไหวในกิจกรรมทางกายต่างๆ ตามศักยภาพทางกายของแต่ละบุคคล นำผลสู่การวางแผนพัฒนาจิตใจ สามารถสูงสุด (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)
2. เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายได้อย่างถูกต้อง สมดุล คล่องแคล่ว ว่องไว ปลอดภัยและสวยงาม ในสภาวะแวดล้อมต่างๆ (การประยุกต์)	2. ปรับปรุงกลไกการเคลื่อนไหวของร่างกาย รูปร่าง ทรวดทรง ได้ถูกต้อง เหมาะสม สวยงาม ตามหลักการเคลื่อนไหวในสภาวะแวดล้อมต่างๆ (การประยุกต์)	2. พัฒนาปรับปรุงการจัดท่าทางการเคลื่อนไหว ในแต่ละประเภท กิจกรรมให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน (การประยุกต์)	2. พัฒนาการจัดทำทาง ทรวดทรงได้เหมาะสม ในขณะที่เคลื่อนไหว ร่างกายในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การประยุกต์)

มาตรฐานความสามารถระดับตามมาตรฐาน สาระการเรียนรู้พลศึกษา

สาระที่ 1 การเคลื่อนไหว ช่วงชั้นที่ 1-4

ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
1. ควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกายในกิจกรรมการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่แบบเคลื่อนไหวที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบทั้งโดยลำพัง เป็นคู่ และเป็นกลุ่มอย่างถูกต้องปลอดภัยทั้งในสภาพแวดล้อมที่กำหนดและสภาพแวดล้อมต่างๆ ไป (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)	1. ควบคุมตนเองเมื่อปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และบังคับสิ่งของตามหลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว สามารถถ่ายโอนทักษะการเคลื่อนไหวสู่กิจกรรมเฉพาะหรือเกมง่ายๆ อย่างถูกต้องปลอดภัย (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)	1. วิเคราะห์เคลื่อนไหวของตนเองเพื่อนำไปสู่การวางแผน ออกแบบกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับตนเอง นำทักษะของกิจกรรมทางกายต่างๆ ไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)	1. ประเมินศักยภาพด้านทักษะการเคลื่อนไหวของ ตนเอง สภาพร่างกายของตนเอง และปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยีนำไปสู่การวางแผนพัฒนาขีดความสามารถสูงสุดในการปฏิบัติกิจกรรมทางกายที่ถนัด (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)
2. ระบุตำแหน่งการทำงานที่เชื่อมโยงประสานสัมพันธ์กันของอวัยวะต่างๆ ของร่างกายขณะเคลื่อนไหวในลีลาท่าทางต่างๆ ในชีวิตประจำวัน (การประยุกต์)	2. ดำรงการเปลี่ยนแปลงของร่างกายขณะเคลื่อนไหว ปรับปรุงทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อการมีรูปร่างทรวดทรงที่ถูกต้องเหมาะสม สวยงาม (การประยุกต์)	2. สามารถจัดทำทางการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเองได้ถูกต้อง สวยงาม เหมาะสม และปลอดภัย (การประยุกต์)	2. วิเคราะห์ วินิจฉัยความบกพร่องขององค์ประกอบในการเคลื่อนไหวร่างกายของตนเอง เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาการจัดท่าทางทรวดทรงได้เหมาะสมในการเคลื่อนไหวต่างๆ ไปในชีวิตประจำวัน (การประยุกต์)

มาตรฐานความสามารถระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สารการเรียนรู้พลศึกษา

สาระที่ 1 การเคลื่อนไหว ช่วงชั้นที่ 1-4

ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
1. แสดงทักษะการเคลื่อนไหวและบังคับร่างกายขั้นพื้นฐานทั้งการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ แบบเคลื่อนที่ และแบบมีอุปกรณ์ประกอบได้ถูกต้องปลอดภัย ร่วมมือกับเพื่อน ๆ ในการเล่นเกมอย่างง่าย (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)	1. เคลื่อนไหวร่างกายในลักษณะผสมผสานได้ถูกต้องทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และบังคับสิ่งของ ถ่ายโยง ทักษะการเคลื่อนไหวสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะใน กิจกรรมทางกาย และเกมอย่างง่าย ไม่ซับซ้อน (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)	1. แสดงการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกพื้นฐานนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกายอย่างง่าย ด้วยตนเองและกับกลุ่มเพื่อน (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)	1. สามารถนำความรู้ด้านกลไกของร่างกายของตนเอง ปักจี้แวล้อมด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม เทคโนโลยีและหลักการรูปแบบการเคลื่อนไหวไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาทักษะกลไกการเคลื่อนไหวในกิจกรรมทางกายต่างๆ ตามศักยภาพของตนเองสู่ขีดความสามารถสูงสุด (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ)
2. ระบุนการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายในกิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ไม่ซับซ้อน และ ในสภาพแวดล้อมที่กำหนดไว้ (การประยุกต์)	2. ระบุนการเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่เกิดจากการเคลื่อนไหวร่างกายในรูปแบบท่าทางต่างๆ (การประยุกต์)	2. สามารถวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของตนเองเพื่อนำไปสู่การจัดท่าทางการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน อย่างถูกต้อง ปลอดภัย (การประยุกต์)	2. พัฒนาการจัดทำทางตรวจตรงได้ถูกต้องในการเคลื่อนไหวทั่วๆ ไปในชีวิตประจำวัน (การประยุกต์)

มาตรฐานความสามารถ ภาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 2 สมรรถภาพทางกาย

สาระสำคัญของสมรรถภาพทางกาย

1. องค์ประกอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ
2. องค์ประกอบสมรรถภาพทางกลไก
3. การทดสอบสมรรถภาพทางกาย
4. การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย
5. การดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกาย
6. การพัฒนาสมรรถภาพทางกาย

ระดับมาตรฐานความสามารถ การเรียนรู้พลศึกษา สาระที่ 2 สมรรถภาพทางกาย ช่วงชั้นที่ 1

มาตรฐานความสามารถระดับ เหนือมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ตามมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน
1. สามารถสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพขั้นพื้นฐานของตนเองได้ถูกต้องตามหลักการออกกำลังกายได้ครบทุกองค์ประกอบ (องค์ประกอบสมรรถภาพ)	1. สามารถนำหลักการออกกำลังกาย ใช้ในการสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองครบทุกองค์ประกอบ (องค์ประกอบสมรรถภาพ)	1. ระบุระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองในแต่ละองค์ประกอบ (องค์ประกอบสมรรถภาพ)
2. เข้าร่วมกิจกรรมทางกายที่นำไปสู่การมีสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดีของตนเอง (การเข้าร่วมกิจกรรม)	2. เข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้เหมาะสมกับตนเอง (การเข้าร่วมกิจกรรม)	2. เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพตามที่กำหนด (การเข้าร่วมกิจกรรม)
3. ตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้โดยวิธีง่ายๆ (การประเมินสมรรถภาพ)	3. ตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ตามขั้นตอนที่กำหนด (การประเมินสมรรถภาพ)	3. กำหนดวิธีการตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง (การประเมินสมรรถภาพ)

ระดับมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา **สาระที่ 2 สมรรถภาพทางกาย ช่วงชั้นที่ 2**

มาตรฐานความสามารถระดับ เหนือมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ตามมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน
1. เลือกกิจกรรมเฉพาะที่นำไปสู่เป้าหมายการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของแต่ละองค์ประกอบได้เหมาะสมกับตนเอง ตามหลักการออกกำลังกาย (องค์ประกอบสมรรถภาพ)	1. สามารถสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองในแต่ละองค์ประกอบได้ตามศักยภาพและความต้องการ (องค์ประกอบสมรรถภาพ)	1. วางแผนสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ครบทุกองค์ประกอบอย่างสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง (องค์ประกอบสมรรถภาพ)
2. เข้าร่วมกิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอเพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่หลากหลาย (การเข้าร่วมกิจกรรม)	2. เข้าร่วมกิจกรรมทางกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ตามรูปแบบที่กำหนดและสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง (การเข้าร่วมกิจกรรม)	2. นำผลการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายสู่การพิจารณาแนวทางการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง (การเข้าร่วมกิจกรรม)
3. ประเมินสมรรถภาพของตนเองและนำผลการประเมินกำหนดโปรแกรมการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของตนเองในระดับที่ต้องการ (การประเมินสมรรถภาพ)	3. ทดสอบประเมิน และแปลผลสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้หลากหลายวิธี (การประเมินสมรรถภาพ)	3. ทดสอบประเมินระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ด้วยตนเอง โดยวิธีง่ายๆ ตามคำแนะนำ (การประเมินสมรรถภาพ)

ระดับมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา **สาระที่ 2 สมรรถภาพทางกาย ช่วงชั้นที่ 3**

มาตรฐานความสามารถระดับ เหนือมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ตามมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน
1. สามารถนำความรู้เกี่ยวกับหลัก การพัฒนาสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพและสมรรถภาพ ทางกลไก สู่การวิเคราะห์เพื่อ พัฒนาสมรรถภาพของตนเอง อย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละ องค์ประกอบ (องค์ประกอบ สมรรถภาพ)	1. นำความรู้เกี่ยวกับหลักการ พัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อ สุขภาพและสมรรถภาพทางกล ไกประยุกต์สู่การกำหนดเป้า หมายการสร้างเสริมสมรรถภาพ ของตนเองได้ครอบคลุมทุกองค์ ประกอบ (องค์ประกอบ สมรรถภาพ)	1. แสดงพัฒนาการของตนเอง เกี่ยวกับสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพและสมรรถภาพ ทางกลไกในทุกองค์ประกอบ (องค์ประกอบสมรรถภาพ)
2. เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสมรรถ ภาพทางกายเพื่อสุขภาพและ สมรรถภาพทางกลไกตามหลัก การพัฒนาสมรรถภาพด้วยตน เองอย่างสม่ำเสมอ (การเข้าร่วมกิจกรรม)	2. เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนา สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกลไกตาม ศักยภาพของตนเอง (การเข้าร่วมกิจกรรม)	2. เลือกกิจกรรมทางกายที่เหมาะสม กับศักยภาพตนเอง เพื่อ พัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อ สุขภาพและสมรรถภาพทาง กลไกตามเป้าหมายที่กำหนด (การเข้าร่วมกิจกรรม)
3. นำผลการประเมินสมรรถภาพ ทางกายเพื่อสุขภาพและ สมรรถภาพทางกลไกไปใช้ในการ กำหนดโปรแกรมการ พัฒนาสมรรถภาพของตนเอง (การประเมินสมรรถภาพ)	3. นำผลการประเมินสมรรถภาพ ทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถ ภาพทางกลไก เพื่อการวางแผน ปรับปรุงพัฒนาสมรรถภาพของ ตนเอง (การประเมิน สมรรถภาพ)	3. ทดสอบ ประเมิน และแปลผล ระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อ สุขภาพและสมรรถภาพทาง กลไกได้หลากหลายวิธี และ เตรียมสร้างแผนเพื่อปรับปรุง สมรรถภาพของตนเอง (การประเมินสมรรถภาพ)

ระดับมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สาระที่ 2 สมรรถภาพทางกาย ช่วงชั้นที่ 4

มาตรฐานความสามารถระดับ เหนือมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ตามมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน
1. สามารถให้ความรู้ คำแนะนำ เพื่อการดำรงไว้ซึ่งสมรรถ ภาพทางกายเพื่อสุขภาพและ สมรรถภาพทางกลไกตามสัคย ภาพและความต้องการของแต่ละ บุคคลได้ครบทุกองค์ ประกอบ (องค์ประกอบ สมรรถภาพ)	1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับรูปแบบ การออกกำลังกายและหลักการ พัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อ สุขภาพและสมรรถภาพทางกล ไกแก่ผู้อื่นได้ครบทุกองค์ ประกอบ (องค์ประกอบ สมรรถภาพ)	1. กำหนดกลวิธีในการพัฒนา สมรรถภาพทางกายเพื่อ สุขภาพและสมรรถภาพทาง กลไกของตนเอง (องค์ ประกอบสมรรถภาพ)
2. เป็นแบบอย่างของผู้ปฏิบัติตน ตามหลักการพัฒนาสมรรถ ภาพทางกาย จนทำให้มีระดับ สมรรถภาพทางกายเพื่อสุข ภาพและสมรรถภาพทางกลไก ในระดับที่กำหนด (การเข้าร่วมกิจกรรม)	2. เข้าร่วมกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อดำรงสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทาง กลไกตามหลักการพัฒนา สมรรถภาพเป็นประจำ สม่ำเสมอ คำนึงและรักษา ระดับสมรรถภาพให้อยู่ใน เกณฑ์มาตรฐาน (การเข้าร่วม กิจกรรม)	2. ปฏิบัติตนตามหลักการพัฒนา สมรรถภาพทางกายเพื่อ สุขภาพและสมรรถภาพทาง กลไกเป็นประจำสม่ำเสมอ (การเข้าร่วม กิจกรรม)
3. ปรับปรุงโปรแกรมการออก กำลังกายเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยว กับสมรรถภาพทางกลไกของ ตนเองและผู้อื่น (การประเมิน สมรรถภาพ)	3. สร้างและปรับปรุงโปรแกรม การออกกำลังกายเพื่อดำรง สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกลไกใน เกณฑ์ที่กำหนดของตนเองและ ผู้อื่นได้ (การประเมินสมรรถภาพ)	3. สร้างโปรแกรมการออกกำลังกาย เพื่อดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพ ทางกายเพื่อ สุขภาพและ สมรรถภาพทางกลไก ตาม เกณฑ์ข้อกำหนดแต่ละบุคคล (การประเมินสมรรถภาพ)

มาตรฐานความสามารถระดับเหนือมาตรฐาน สาระการเรียนรู้พลศึกษา

สาระที่ 2 สมรรถภาพทางกาย ช่วงชั้นที่ 1-4

ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
1. สามารถสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพขั้นพื้นฐานของตนเองได้ถูกต้องตามหลักการออกกำลังกายได้ครบทุกองค์ประกอบ (องค์ประกอบสมรรถภาพ) 2. เข้าร่วมกิจกรรมทางกายที่นำไปสู่การมีสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่ดีของตนเอง (การเข้าร่วมกิจกรรม) 3. ตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้โดยวิธีต่างๆ (การประเมินสมรรถภาพ)	1. เลือกกิจกรรมเฉพาะที่นำไปสู่เป้าหมายการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของแต่ละองค์ประกอบได้เหมาะสมกับตนเอง ตามหลักการออกกำลังกาย (องค์ประกอบสมรรถภาพ) 2. เข้าร่วมกิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอเพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพที่หลากหลาย (การเข้าร่วมกิจกรรม) 3. ประเมินสมรรถภาพของตนเองและนำผลการประเมินกำหนดโปรแกรมการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของตนเองในระดับที่ต้องการ (การประเมินสมรรถภาพ)	1. สามารถนำความรู้เกี่ยวกับหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกสู่การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง อย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละองค์ประกอบ (องค์ประกอบสมรรถภาพ) 2. เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามหลักการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ (การเข้าร่วมกิจกรรม) 3. นำผลการประเมินสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกไปใช้ในการกำหนดโปรแกรมการพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง (การประเมินสมรรถภาพ)	1. สามารถให้ความรู้คำแนะนำเพื่อการดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามศักยภาพและความต้องการของแต่ละบุคคลได้ครบทุกองค์ประกอบ (องค์ประกอบสมรรถภาพ) 2. เป็นแบบอย่างของผู้ปฏิบัติตนตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายจนทำให้มีระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในระดับที่กำหนด (การเข้าร่วมกิจกรรม) 3. ปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกลไกของตนเองและผู้อื่น (การประเมินสมรรถภาพ)

มาตรฐานความสามารถระดับตามมาตรฐาน สาระการเรียนรู้พลศึกษา

สาระที่ 2 สมรรถภาพทางกาย ช่วงชั้นที่ 1-4

ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
1. สามารถนำหลักการออกกำลังกายใช้ในการสร้างสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองครบทุกองค์ประกอบ (องค์ประกอบสมรรถภาพ) 2. เข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้เหมาะสมกับตนเอง (การเข้าร่วมกิจกรรม) 3. ตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้ตามขั้นตอนที่กำหนด (การประเมินสมรรถภาพ)	1. สามารถสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองในแต่ละองค์ประกอบได้ตามศักยภาพและความต้องการ (องค์ประกอบสมรรถภาพ) 2. เข้าร่วมกิจกรรมทางกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายที่กำหนดและสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง (การเข้าร่วมกิจกรรม) 3. ทดสอบประเมินและแปลผลสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองได้หลากหลายวิธี (การประเมินสมรรถภาพ)	1. นำความรู้เกี่ยวกับหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกประยุกต์สู่การกำหนดเป้าหมายการสร้างเสริมสมรรถภาพของตนเองได้ครอบคลุมทุก องค์ประกอบ (องค์ประกอบสมรรถภาพ) 2. เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกไปตามศักยภาพของตนเอง (การเข้าร่วมกิจกรรม) 3. นำผลการประเมินสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกเพื่อการวางแผนปรับปรุงพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง (การประเมินสมรรถภาพ)	1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับรูปแบบการออกกำลังกายและหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกแก่ผู้อื่นได้ครบทุกองค์ประกอบ (องค์ประกอบสมรรถภาพ) 2. เข้าร่วมกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อดำรงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพเป็นประจำสม่ำเสมอต่อเนื่องและรักษาระดับสมรรถภาพให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (การเข้าร่วมกิจกรรม) 3. สร้างและปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อดำรงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกลไกในเกณฑ์ที่กำหนดของตนเองและผู้อื่นได้ (การประเมินสมรรถภาพ)

มาตรฐานความสามารถระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระการเรียนรู้พลศึกษา

สาระที่ 2 สมรรถภาพทางกาย ช่วงชั้นที่ 1-4

ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
1. ระบุระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเองในแต่ละองค์ประกอบ (องค์ประกอบสมรรถภาพ)	1. วางแผนสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง ได้ครบทุกองค์ประกอบ อย่างสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง (องค์ประกอบสมรรถภาพ)	1. แสดงพัฒนาการของตนเองเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกในทุกองค์ประกอบ (องค์ประกอบสมรรถภาพ)	1. กำหนดกลวิธีในการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกของตนเองในทุกองค์ประกอบ (องค์ประกอบสมรรถภาพ)
2. เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพตามที่กำหนด (การเข้าร่วมกิจกรรม)	2. นำผลการเข้าร่วมกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายสู่การพิจารณาแนวทางการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง (การเข้าร่วมกิจกรรม)	2. เลือกกิจกรรมทางกายที่เหมาะสมกับศักยภาพตนเอง เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกลไกตามเป้าหมายที่กำหนด (การเข้าร่วมกิจกรรม)	2. ปฏิบัติตนตามหลักการพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกเป็นประจำสม่ำเสมอ (การเข้าร่วมกิจกรรม)
3. กำหนดวิธีการตรวจสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของตนเอง (การประเมินสมรรถภาพ)	3. ทดสอบประเมินระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ด้วยตนเอง โดยวิธีง่ายๆ ตามคำแนะนำ (การประเมินสมรรถภาพ)	3. ทดสอบ ประเมิน และแปลผลระดับสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกได้หลากหลายวิธี และเตรียมสร้างแผนเพื่อปรับปรุงสมรรถภาพของตนเอง (การประเมินสมรรถภาพ)	3. สร้างโปรแกรมการออกกำลังกายเพื่อดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกลไกตามเกณฑ์ข้อกำหนดแต่ละบุคคล (การประเมินสมรรถภาพ)

มาตรฐานความสามารถ ภาระการเรียนรู้พลศึกษา
สาระที่ 3 กิจกรรมทางกาย

1. การออกกำลังกาย
2. การเล่นและการแข่งขันกีฬา
 - 2.1 กีฬาประเภทบุคคล คู่ ทีม
 - 2.2 ทักษะกีฬา
 - 2.3 วิธีการเล่น
 - 2.4 กลยุทธ์การเล่น และการแข่งขันกีฬา
 - 2.5 กฎ กติกา การแข่งขัน
 - 2.6 ความปลอดภัยในการเล่น และการแข่งขัน
3. กิจกรรมนันทนาการ
 - 3.1 เกมต่างๆ
 - 3.2 การละเล่นพื้นเมือง

ระดับมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สาระที่ 3 กิจกรรมทางกาย ช่วงชั้นที่ 1

มาตรฐานความสามารถระดับ เหนือมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ มาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน
1. ประเมินระดับการออกกำลังกายของตนเองและกำหนดโปรแกรมการออกกำลังกายสำหรับตนเองได้อย่างเหมาะสม (การออกกำลังกาย) 2. สามารถเล่นกีฬาประเภทบุคคลและทีมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างหลากหลายทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากล มีทักษะการเล่นที่ถูกต้อง นำกลยุทธ์และยุทธวิธีขั้นพื้นฐานมาใช้ในการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ ได้สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง (การเล่นและแข่งขัน) 3. สามารถเล่นเกมและการละเล่นพื้นบ้านร่วมกับกลุ่มเพื่อความสนุกสนานและเพื่อการแข่งขันที่ไม่ซับซ้อนได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย (กิจกรรมนันทนาการ)	1. ออกกำลังกายได้ถูกต้องตามรูปแบบและขั้นตอน ตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงเสร็จสิ้น และฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ (การออกกำลังกาย) 2. ฝึกปฏิบัติทักษะกีฬาเบื้องต้นได้อย่างหลากหลายชนิด กีฬา เล่นกีฬาประเภทบุคคล และกีฬาที่มือง่ายๆ ได้ อย่างปลอดภัย ถูกต้อง ตาม กฎ กติกา และวิธีการเล่น (การเล่นและแข่งขัน) 3. สามารถเล่นเกมง่ายๆ และร่วมกิจกรรมกลุ่มใน ประเพณีการละเล่นของชุมชนท้องถิ่นอย่างสนุกสนาน และปลอดภัย (กิจกรรมนันทนาการ)	1. บริหารกายเพื่อการอบอุ่นร่างกายและผ่อนคลาย ร่างกายได้อย่างถูกต้อง สนุกสนาน และปลอดภัย (การออกกำลังกาย) 2. ฝึกปฏิบัติทักษะพื้นฐานทางกีฬาที่มีวิธีการเล่น ไม่ซับซ้อน ร่วมเล่นกีฬากับเพื่อนได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย (การเล่นและแข่งขัน) 3. สามารถเล่นเกมที่ไม่ซับซ้อนได้ตามกฎข้อบังคับที่กำหนดขึ้นอย่างปลอดภัย และสนุกสนาน (กิจกรรมนันทนาการ)

ระดับมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สาระที่ 3 กิจกรรมทางกาย ช่วงชั้นที่ 2

มาตรฐานความสามารถระดับ เหนือมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ มาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน
1. สามารถจัดโปรแกรมการ ออกกำลังกายของตนเอง และออกกำลังกายตาม โปรแกรมอย่างสม่ำเสมอ และมีประสิทธิภาพ (การออกกำลังกาย)	1. เลือกรูปแบบการออกกำลังกาย ที่เหมาะสม สอดคล้อง กับความต้องการ ศักยภาพ ของตนเองและฝึกปฏิบัติ การออกกำลังกาย อย่างสม่ำเสมอและมี ประสิทธิภาพต่อตนเอง (การออกกำลังกาย)	1. ออกกำลังกายตามรูปแบบ ที่ครูกำหนดและรูปแบบที่ ตนเองชื่นชอบอย่าง สม่ำเสมอ (การออกกำลังกาย)
2. นำกลยุทธ์วิธีการเล่น เทคนิคการเล่นต่างๆ ใช้ใน การพัฒนาจิตใจความ สามารถในการเล่นกีฬา ของตนเองและกลุ่มทั้งกีฬา ประเภทบุคคล คู่ และทีม (การเล่นและแข่งขัน)	2. ฝึกปฏิบัติทักษะกีฬาเบื้องต้น ได้อย่างหลากหลาย ชนิดกีฬา เล่นกีฬาประเภท บุคคล และกีฬาทีมอย่าง ง่ายๆ ได้อย่างปลอดภัย ถูก ต้อง ตามกฎ กติกา และวิธี การเล่น (การเล่นและ แข่งขัน)	2. ฝึกปฏิบัติทักษะพื้นฐาน ทางกีฬาที่มีวิธีการเล่น ไม่ซับซ้อน ร่วมเล่นกีฬา กับเพื่อน ได้อย่างถูกต้อง ตามกฎ กติกาที่กำหนด (การเล่นและแข่งขัน)
3. สามารถเล่นเกมและ การละเล่นพื้นบ้านร่วมกับ เพื่อนและบุคคลอื่นได้และ ดัดแปลง ประยุกต์ เกม การละเล่นต่างๆ ให้สอดคล้อง กับจุดมุ่งหมายของ ตนและกลุ่ม (กิจกรรม นันทนาการ)	3. ร่วมกิจกรรมนันทนาการ ตามความสามารถ ความ สนใจ และความต้องการ ของตนเองให้มีส่วนร่วม ในการเล่น แข่งขัน เกม การละเล่นพื้นบ้านต่างๆ (กิจกรรมนันทนาการ)	3. เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการต่างๆ ที่ กำหนดขึ้น สามารถเล่น เกมและการละเล่นพื้นเมือง กับเพื่อนๆ ได้ถูกต้องตาม วิธีการเล่นอย่างสนุกสนาน (กิจกรรมนันทนาการ)

ระดับมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สาระที่ 3 กิจกรรมทางกาย ช่วงชั้นที่ 3

มาตรฐานความสามารถระดับ เหนือมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ มาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน
1. กำหนดรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับตนเองในสภาพแวดล้อมต่างๆ และประเมินผลการออกกำลังกายที่มีต่อการพัฒนาการในด้านต่างๆ ของตนเอง (การออกกำลังกาย)	1. ประเมินความพร้อมของร่างกายของตนเองและบุคคลอื่น เพื่อประกอบกิจกรรมการออกกำลังกาย เลือกกิจกรรมการออกกำลังกายได้เหมาะสมกับตนเอง สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ (การออกกำลังกาย)	1. ปฏิบัติตนในการออกกำลังกายตามกิจกรรมที่ได้รับการแนะนำอย่างสม่ำเสมอและประเมินศักยภาพของตนเองขณะออกกำลังกาย (การออกกำลังกาย)
2. เล่นกีฬาที่ชื่นชอบได้อย่างชำนาญ สามารถปรับปรุงแก้ไขสถานการณ์ในการเล่นและการแข่งขันของตนเองและของกลุ่มภายใต้กรอบ กฎ กติกา มารยาทได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม (การเล่นและแข่งขัน)	2. เล่นและแข่งขันกีฬาประเภทบุคคลและทีมที่เลือกได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพตามกลยุทธการเล่น กฎ กติกา มารยาทในการแข่งขันกีฬา (การเล่นและแข่งขัน)	2. เล่นกีฬาตามความถนัดและความสนใจอย่างมีทักษะ และสามารถพัฒนาทักษะการเล่นสู่การแข่งขัน (การเล่นและแข่งขัน)
3. สามารถร่วมเล่นเกม และการละเล่นพื้นบ้านได้อย่างหลากหลายกิจกรรมและหลากหลายสถานที่ ฝึกฝนตนเองเป็นผู้นำและผู้ตามในการร่วมกิจกรรม นันทนาการได้ (กิจกรรมนันทนาการ)	3. เลือกกิจกรรมนันทนาการได้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของตนเอง ร่วมเล่นเกมการละเล่นพื้นบ้านกับเพื่อนและกลุ่มได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย (กิจกรรมนันทนาการ)	3. ร่วมกิจกรรมนันทนาการตามที่สนใจอย่างสนุกสนาน สามารถเล่นเกมการละเล่นพื้นเมืองกับเพื่อนและกลุ่มได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย (กิจกรรมนันทนาการ)

ระดับมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สาระที่ 3 กิจกรรมทางกาย ช่วงชั้นที่ 4

มาตรฐานความสามารถระดับ เหนือมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ มาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน
1. วางแผน ปรับปรุง โปรแกรมการออกกำลังกาย สำหรับตนเองและผู้อื่น เป็นแบบอย่างที่ดีของการ เป็นผู้นำด้านการ ออกกำลังกาย (การออกกำลังกาย)	1. สังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ใช้ ในการออกกำลังกายเพื่อ พัฒนาร่างกายและพัฒนา บุคลิกภาพของตนเองและ ให้คำแนะนำกิจกรรมการ ออกกำลังกาย รูปแบบการ ออกกำลังกายแก่ผู้อื่นได้ อย่างเหมาะสม (การออกกำลังกาย)	1. วางแผนเพื่อพัฒนาการ ออกกำลังกายส่วนตนได้ ถูกต้อง เหมาะสมกับระดับ ความสามารถของตนเอง สามารถชักชวนผู้อื่นให้ เข้าร่วมกิจกรรมการออก กำลังกายอย่างสม่ำเสมอ (การออกกำลังกาย)
2. กำหนดแบบแผนพัฒนา ศักยภาพของตนเองและทีม และฝึกปฏิบัติอย่าง สม่ำเสมอจนเป็นแบบอย่าง แก่ทีมอื่น (การเล่นและ แข่งขัน)	2. ฝึกปฏิบัติทักษะ กลวิธี กล ยุทธการเล่นเพื่อพัฒนา ความสามารถของตนเองสู่ การแข่งขันและวิเคราะห์ ผลที่เกิดการแข่งขันกีฬาสู่ การปรับปรุงตนเองและ กลุ่ม (การเล่นและแข่งขัน)	2. ฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาความ สามารถในการร่วมเล่น และแข่งขันกีฬาในทีม เปรียบเทียบทักษะการเล่น ของตนเองและเพื่อนๆ สู่ การกำหนด แผนในการ เล่น แข่งขันกีฬาของตนเอง และกลุ่ม (การเล่นและ แข่งขัน)
3. เป็นผู้นำในกิจกรรม นันทนาการในชุมชนและ เป็นตัวอย่างของผู้อนุรักษ์ ส่งเสริมการละเล่นตาม วัฒนธรรมในชุมชน (กิจกรรมนันทนาการ)	3. เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการที่ตนเองชื่นชอบ ได้อย่างสนุกสนาน และปลอดภัย ส่งเสริม รักษาประเพณีการละเล่น พื้นบ้านได้อย่างเหมาะสม ทั้งส่วนตนและร่วมกับ กลุ่มในชุมชน (กิจกรรม นันทนาการ)	3. เลือกปฏิบัติกิจกรรม นันทนาการที่เหมาะสมกับ ตนเอง ร่วมเล่นเกมและ การละเล่นพื้นเมืองที่ชื่นชอบและถนัด (กิจกรรม นันทนาการ)

มาตรฐานความสามารถระดับเหนือมาตรฐาน สาระการเรียนรู้พลศึกษา

สาระที่ 3 กิจกรรมทางกาย ช่วงชั้นที่ 1 - 4

ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
1. ประเมินระดับการออกกำลังกายของตนเองและกำหนดโปรแกรมการออกกำลังกายสำหรับ ตนเองได้อย่างเหมาะสม (การออกกำลังกาย)	1. สามารถจัดโปรแกรมการออกกำลังกายของตนเองและออกกำลังกายตามโปรแกรม อย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ (การออกกำลังกาย)	1. กำหนดรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับตนเองในสภาพแวดล้อมต่างๆ และประเมินผลการออกกำลังกายที่มีต่อการพัฒนาการในด้านต่างๆ ของตนเอง (การออกกำลังกาย)	1. วางแผน ปรับปรุงโปรแกรมการออกกำลังกายสำหรับตนเองและผู้อื่นเป็นแบบอย่างที่ดีของการเป็นผู้นำด้านการออกกำลังกาย (การออกกำลังกาย)
2. สามารถเล่นกีฬาประเภทบุคคลและทีมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างหลากหลายทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากล มีทักษะการเล่นที่ถูกต้อง นำกลยุทธ์และยุทธวิธีขึ้นพื้นฐานมาใช้ในการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ ได้สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง (การเล่นและแข่งขัน)	2. นำกลยุทธ์วิธีการเล่นเทคนิคการเล่นต่างๆ ใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถในการเล่นกีฬาของตนเองและกลุ่มทั้งกีฬาประเภทบุคคลคู่และทีม (การเล่นและแข่งขัน)	2. เล่นกีฬาที่ชื่นชอบได้อย่างชำนาญ สามารถปรับปรุง แก้ไขสถานการณ์ ในการเล่นและการแข่งขันของตนเองและของกลุ่มภายใต้กรอบกฎกติกา มารยาทได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (การเล่นและแข่งขัน)	2. กำหนดแบบแผนพัฒนาศักยภาพของตนเองและทีม และฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนเป็นแบบอย่างแก่ทีมอื่น (การเล่นและแข่งขัน)
3. สามารถเล่นเกมและการละเล่นพื้นบ้านร่วมกับกลุ่มเพื่อน ความสนุกสนานและเพื่อการแข่งขันที่ไม่ซับซ้อนได้อย่างถูกต้องตามกฎ กติกา (กิจกรรมนันทนาการ)	3. สามารถเล่นเกมและการละเล่นพื้นบ้านร่วมกับเพื่อนและบุคคลอื่นได้ และคิดแปลงประยุกต์เกมการละเล่นต่างๆ ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของตนและกลุ่ม (กิจกรรมนันทนาการ)	3. สามารถร่วมเล่นเกมและการละเล่นพื้นบ้านได้อย่างหลากหลาย กิจกรรมและหลากหลายสถานที่ ฝึกฝนตนเองเป็นผู้นำและผู้ตามในการร่วมกิจกรรมนันทนาการได้ (กิจกรรมนันทนาการ)	3. เป็นผู้นำในกิจกรรมนันทนาการในชุมชน และเป็นตัวอย่างของผู้นุรักษ์ส่งเสริมการละเล่นตามวัฒนธรรมในชุมชน (กิจกรรมนันทนาการ)

มาตรฐานความสามารถระดับตามมาตรฐาน สาระการเรียนรู้พลศึกษา

สาระที่ 3 กิจกรรมทางกาย ช่วงชั้นที่ 1 - 4

ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
1. ออกกำลังกายได้ถูกต้องตามรูปแบบและขั้นตอน ตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงเสร็จสิ้น และฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ (การออกกำลังกาย)	1. เลือกรูปแบบการออกกำลังกายที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการศักยภาพของตนเองและฝึกปฏิบัติ การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพต่อตนเอง (กิจกรรมนันทนาการ)	1. ประเมินความพร้อมของร่างกายของตนเองและบุคคลอื่น เพื่อประกอบกิจกรรมการออกกำลังกาย เลือกกิจกรรมการออกกำลังกายได้เหมาะสมกับตนเอง สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ (กิจกรรมนันทนาการ)	1. สังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ใช้ในการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาร่างกายและพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง และให้คำแนะนำกิจกรรมการออกกำลังกาย รูปแบบการออกกำลังกายแก่ผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม (กิจกรรมนันทนาการ)
2. ฝึกปฏิบัติทักษะกีฬาเบื้องต้นได้อย่างหลากหลายชนิดกีฬา เล่นกีฬาประเภทบุคคลและกีฬาทีม อย่างง่ายๆ ได้อย่างปลอดภัย ถูกต้องตามกฎ กติกา และวิธีการเล่น (การเล่นและแข่งขัน)	2. เล่นและแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล คู่ ทีม ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากลอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง นำกลวิธีกลยุทธ์ที่ไม่ซับซ้อนใช้ในการแข่งขันกีฬา (การเล่นและแข่งขัน)	2. เล่น และแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล และทีม ที่เลือกได้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพตามกลยุทธ์การเล่น กฎ กติกา มารยาทในการแข่งขันกีฬา (การเล่นและแข่งขัน)	2. ฝึกปฏิบัติ ทักษะกลวิธี กลยุทธ์การเล่นเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเองสู่การแข่งขันและวิเคราะห์ผลที่เกิดจากการแข่งขันกีฬาสู่การปรับปรุงตนเองและกลุ่ม (การเล่นและแข่งขัน)
3. สามารถเล่นเกมง่ายๆ และร่วมกิจกรรมกลุ่มในประเพณี การละเล่นของชุมชนท้องถิ่น อย่างสนุกสนานและปลอดภัย (กิจกรรมนันทนาการ)	3. ร่วมกิจกรรมนันทนาการตามความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของตนเอง ให้ความร่วมมือในการเล่น แข่งขัน เกม การละเล่นพื้นบ้านต่างๆ (กิจกรรมนันทนาการ)	3. เลือกกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการความสนใจของตนเอง ร่วมเล่นเกมการละเล่นพื้นบ้าน กับเพื่อน และกลุ่มได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย (กิจกรรมนันทนาการ)	3. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่ตนเองชื่นชอบได้อย่างสนุกสนานและปลอดภัย ส่งเสริมรักษาประเพณีการละเล่นพื้นบ้านได้อย่างเหมาะสมทั้งส่วนตนและร่วมกับกลุ่มในชุมชน (กิจกรรมนันทนาการ)

มาตรฐานความสามารถระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สารการเรียนรู้พลศึกษา

สาระที่ 3 กิจกรรมทางกาย ช่วงชั้นที่ 1 - 4

ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
1. บริหารกายเพื่อกา รอบอุ้งร่างกายและ ผ่อนคลายร่างกายได้ อย่างถูกต้อง สนุก สนานและปลอดภัย (การออกกำลังกาย)	1. ออกกำลังกายตามรูป แบบที่ครูกำหนดและ รูปแบบที่ตนเองขึ้น ชอบอย่างสม่ำเสมอ (กิจกรรม นันทนาการ)	1. ปฏิบัติตนในการออก กำลังกายตามกิจ กรรมที่ได้รับการ แนะนำอย่าง สม่ำเสมอและ ประเมินศักยภาพของ ตนเองขณะออกกำลังกาย (กิจกรรม นันทนาการ)	1. วางแผนเพื่อ พัฒนาการออกกำลังกาย ส่วนตนได้ถูกต้อง เหมาะสมกับระดับ ความสามารถของ ตนเอง สามารถ ชักชวนผู้อื่นให้เข้า ร่วมกิจกรรมการออก กำลังกายอย่าง สม่ำเสมอ (กิจกรรม นันทนาการ)
2. ฝึกปฏิบัติทักษะพื้น ฐานทางกีฬาที่มีวิธี การเล่นไม่ซับซ้อน ร่วมเล่นกีฬากับเพื่อน ได้อย่างถูกต้องตาม กฎ กติกา ที่กำหนด (การเล่นและแข่งขัน)	2. เล่นและแข่งขันกีฬา ประเภทบุคคล คู่ ทีม ทั้งกีฬาไทยและกีฬา สากลที่มีวิธีการเล่น ไม่ซับซ้อน ฝึกปฏิบัติ กลยุทธ์การเล่น กฎ กติกา วิธีการในการ เล่นกีฬาได้อย่างถูก ต้องปลอดภัย (การ เล่นและแข่งขัน)	2. เล่นกีฬาตามความ ถนัดและความสนใจ อย่างมีทักษะและ สามารถพัฒนาทักษะ การเล่นสู่การแข่งขัน (การเล่นและแข่งขัน)	2. ฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนา ความสามารถในการ ร่วมเล่นและแข่งขัน กีฬาในทีมเปรียบ เทียบทักษะการเล่น ของตนเองและ เพื่อนๆ สู่การกำหนด แผนในการเล่น แข่งขันกีฬาของ ตนเองและกลุ่ม (การ เล่นและแข่งขัน)
3. สามารถเล่นเกมที่ไม่ ซับซ้อนได้ตามกฎ ข้อบังคับที่กำหนด ขึ้นอย่างปลอดภัย และสนุกสนาน (กิจกรรม นันทนาการ)	3. เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการต่างๆ ที่ กำหนดขึ้น สามารถ เล่นเกมและ การละเล่นพื้นเมือง กับเพื่อนๆ ได้ถูกต้อง ตามวิธีการเล่นอย่าง สนุกสนาน (กิจกรรม นันทนาการ)	3. ร่วมกิจกรรม นันทนาการตามที่สน ใจอย่างสนุกสนาน สามารถเล่นเกม การละเล่นพื้นเมือง กับเพื่อนและกลุ่มได้ อย่างสนุกสนานและ ปลอดภัย (กิจกรรม นันทนาการ)	3. เลือกปฏิบัติกิจกรรม นันทนาการ ที่เหมาะสมกับตนเอง ร่วมเล่นเกมและ การละเล่นพื้นเมือง ที่ชื่นชอบและถนัด (กิจกรรม นันทนาการ)

มาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา

สาระที่ 4 การพัฒนาทีม

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล การพัฒนาคน การยอมรับตนเองและผู้อื่น
2. ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบต่อตนเองและทีม ความมีระเบียบวินัย การเคารพกฎ กติกา และมารยาท
3. การทำงานร่วมกัน ภาวะผู้นำ – ผู้ตาม และความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย

ระดับมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สาระที่ 4 การพัฒนาทีม ช่วงชั้นที่ 1

มาตรฐานความสามารถระดับ เหนือมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ตามมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน
1. ระบุความสามารถของ ตนเองแสดงการยอมรับ ตนเองและผู้อื่น ตามความ สามารถที่แตกต่างกัน (ความแตกต่าง)	1. ระบุลักษณะเฉพาะตนเอง และของผู้อื่น แยกแยะ ความสามารถที่แตกต่างกัน ของบุคคลในทีมที่ทำงาน ร่วมกันได้ (ความแตกต่าง)	1. ระบุลักษณะเฉพาะของ ตนเองและความแตกต่าง ในความสามารถของ ตนเองและเพื่อนๆ (ความแตกต่าง)
2. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา มี ระเบียบวินัย รับผิดชอบ ทั้งในส่วนตนและทีม และ ให้โอกาสแก่ทุกคนได้มี ส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน (ความมีวินัย)	2. ปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบ กติกาที่กำหนดขึ้นและ แสดงความรับผิดชอบเมื่อ ผิดพลาด (ความมีวินัย)	2. เคารพสิทธิของตนเองและ ผู้อื่น แสดงความรับผิด ชอบในภาระหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายจากกลุ่ม (ความมีวินัย)
3. ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม ด้วยความเต็มใจและอย่าง เป็นขั้นตอนและยอมรับผล ที่ปรากฏ (ความร่วมมือ)	3. ร่วมมือกับกลุ่มปฏิบัติหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายและ ยอมรับผลการปฏิบัติงาน ทั้งส่วนตนและของทีมที่ เกิดขึ้น ยอมรับบทบาทของ ผู้นำกลุ่ม (ความร่วมมือ)	3. ปฏิบัติตนเป็นผู้ตามที่ดี และร่วมงานกับผู้อื่นตาม บทบาทหน้าที่ที่กำหนด และยอมรับผลที่เกิดขึ้น (ความร่วมมือ)

ระดับมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สาระที่ 4 การพัฒนาทีม ช่วงชั้นที่ 2

มาตรฐานความสามารถระดับ เหนือมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ตามมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน
1. วิเคราะห์ผลดี – ผลเสีย จากการตัดสินใจของตน เองและของกลุ่ม (ความ แตกต่าง)	1. วิเคราะห์ความเหมือนและ ความแตกต่างของศักยภาพ ของตนเองและเพื่อนร่วม ทีม ยอมรับข้อดี ข้อควร ปรับปรุงจากบุคคลอื่น (ความแตกต่าง)	1. ยอมรับความแตกต่างใน ความสามารถของตนเอง และบุคคลอื่น ระบุจุดเด่น จุดควรปรับปรุงของตนเอง (ความแตกต่าง)
2. ประยุกต์กฎ กติกา มารยาทที่เหมาะสมใน ภาวะต่างๆ แสดงความรับ ผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และ ความมีระเบียบวินัยส่วน ตน และทีม (ความมีวินัย)	2. ปฏิบัติตนในฐานะสมาชิก ของกลุ่มได้ถูกต้อง ตามบท บาท กฎ กติกา ที่กำหนด แสดงความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ในการกระทำ ของตนเอง (ความมีวินัย)	2. ปฏิบัติตนได้ถูกต้องตาม กฎ กติกา มารยาท ทั้งส่วน ตนและสมาชิกของกลุ่ม ซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่อ การกระทำของตนเองตาม ภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบ หมาย (ความมีวินัย)
3. สามารถชักจูงคนอื่นใน การทำงานร่วมกันและ แสดงศักยภาพในภาวะการ เป็นผู้นำและผู้ตามที่มีประ สิทธิภาพ (ความร่วมมือ)	3. ประเมินลักษณะความเป็น ผู้นำและผู้ตามของตนเอง และผู้อื่นและเป็นผู้นำและ ผู้ตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาพ ตลอดจนมีความ สามารถในการทำงานร่วม กันเป็นทีม (ความร่วมมือ)	3. สามารถทำงานกับทีม ปฏิบัติตนตามข้อตกลงของ กลุ่ม สามารถแสดงหา ความร่วมมือจากบุคคลอื่น เมื่อมีความต้องการ (ความร่วมมือ)

ระดับมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สาระที่ 4 การพัฒนาทีม ช่วงชั้นที่ 3

มาตรฐานความสามารถระดับ เหนือมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ตามมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน
1. สำรวจศักยภาพของตนเอง ผู้อื่นในสภาวะแวดล้อม ต่างๆ นำไปสู่การวิเคราะห์ หาศักยภาพที่แตกต่างกัน ของแต่ละบุคคลและทีม (ความแตกต่าง)	1. รักษาไว้ซึ่งคุณสมบัติที่ดี ของตนเองและแสดง พัฒนาการการปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของตนเองได้อย่างชัดเจน (ความแตกต่าง)	1. กำหนดแนวทางการพัฒนา ศักยภาพของตนเองได้ ตาม ศักยภาพ (ความแตกต่าง)
2. ร่วมมือและรับผิดชอบต่อ ตนเองในการทำงานร่วม กันเป็นทีม แก้ไขสถาน การณ์ต่างๆ ของทีมได้โดย ปราศจากข้อขัดแย้งต่างๆ (ความมีวินัย)	2. สามารถประยุกต์กฎ กติกา มารยาท และความมีน้ำใจ นักกีฬาไปใช้เป็นแนว ปฏิบัติในการทำงานของ ตนเองและการดำเนินชีวิต (ความมีวินัย)	2. มีวินัยในตนเอง เชื่อสัจย์ และรับผิดชอบต่อภาระ หน้าที่ทั้งส่วนตนและของ ทีม ประเมินการปฏิบัติตน ในการทำงานต่างๆ ได้ (ความมีวินัย)
3. สามารถชักจูงผู้อื่นเพื่อ สนับสนุนและร่วมอยู่กับ ทีม สามารถวางแผนพัฒนา ทีมงานและการทำงานของ ทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากข้อขัดแย้ง (ความร่วมมือ)	3. กำหนดรูปแบบความรับผิดชอบ ของการปฏิบัติหน้าที่ ในทีมและเลือกใช้กลวิธีใน การให้ความร่วมมือในกิจ กรรมการเล่นทีม ตลอดจน สามารถวิเคราะห์แนวทาง การพัฒนาศักยภาพของทีม ด้านต่างๆ (ความร่วมมือ)	3. ทำงานกับผู้อื่นได้ตามศักย ภาพของตนเองและกำหนด แนวทางการพัฒนาตนเอง เพื่อศักยภาพของทีม (ความร่วมมือ)

ระดับมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สาระที่ 4 การพัฒนาทีม ช่วงชั้นที่ 4

มาตรฐานความสามารถระดับ เหนือมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ตามมาตรฐาน	มาตรฐานความสามารถระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน
1. เป็นต้นแบบที่มีแก่ผู้อื่นใน การพัฒนาศักยภาพของตนเองและสามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเข้าเป็น สมาชิกของกลุ่มได้อย่าง สอดคล้องกับความสนใจ และความสามารถของแต่ละ บุคคล (ความแตกต่าง)	1. กำหนดเป้าหมายในการ พัฒนาศักยภาพของตนเอง ได้อย่างสอดคล้องกับ ระหว่างความสามารถ ความต้องการและปัจจัย แวดล้อมต่างๆ ได้ (ความแตกต่าง)	1. สามารถพัฒนาตนเองตาม ศักยภาพด้วยวิธีการต่างๆ ได้อย่างสอดคล้องกับความ สามารถ (ความแตกต่าง)
2. มีวินัยในตนเองจนเป็นกิจ นิสัยที่ยึดเป็นแนวปฏิบัติ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ประพฤติปฏิบัติตามกฎ กติกา ยึดถือความซื่อสัตย์ และความรับผิดชอบ (ความมีวินัย)	2. รักษาและคงสภาพ การ เป็นผู้มีระเบียบวินัย ซื่อ สัตย์ รับผิดชอบทั้งส่วนตน และในทีมและในชีวิต ประจำวัน (ความมีวินัย)	2. กำหนดวิธีการทางปฏิบัติ ตนเพื่อการมีบุคลิกภาพที่ดี ซื่อสัตย์ รับผิดชอบทั้งส่วน ตนและทีม เห็นคุณค่าและ ปฏิบัติตามกฎ กติกา อย่าง เคร่งครัด (ความมีวินัย)
3. เป็นแบบอย่างที่ดีในการ เป็นผู้นำ ผู้ตามที่มีประ สิทธิภาพ สร้างแนวร่วมใน การพัฒนาทีมและมีแนว ทางการพัฒนาที่ชัดเจน (ความร่วมมือ)	3. สร้างภาวะผู้นำ ผู้ตาม ความร่วมมือและการ เคารพสิทธิส่วนตนและผู้ อื่นภายในทีมอยู่เสมอ (ความร่วมมือ)	3. ร่วมงานกับผู้อื่นในทีมได้ ปรับปรุง พัฒนาตนเองเพื่อ ศักยภาพของทีมอยู่เสมอ (ความร่วมมือ)

มาตรฐานความสามารถระดับเหนือมาตรฐาน สาระการเรียนรู้พลศึกษา

สาระที่ 4 การพัฒนาทีม ช่วงชั้นที่ 1 - 4

ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
1. ระบุความสามารถของตนเองแสดงการยอมรับตนเองและผู้อื่นตามความสามารถที่แตกต่างกัน (ความแตกต่าง)	1. วิเคราะห์ผลดี – ผลเสียจากการตัดสินใจของตนเองและของกลุ่ม (ความแตกต่าง)	1. สำรวจศักยภาพของตนเอง ผู้อื่นในสถานะแวดล้อมต่างๆ นำไปสู่การวิเคราะห์หาศักยภาพที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล และทีม (ความแตกต่าง)	1. เป็นต้นแบบที่ดีแก่ผู้อื่นในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และสามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้อื่นเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มได้อย่างสอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของแต่ละบุคคล (ความแตกต่าง)
2. ปฏิบัติตามกฎ กติกา มีระเบียบวินัย รับผิดชอบทั้งในส่วนตนและทีม และให้โอกาสแก่ทุกคนได้มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน (ความมีวินัย)	2. ประยุกต์ กฎ กติกา มารยาทที่เหมาะสมในภาวะต่างๆ แสดงความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และความมีระเบียบวินัย ส่วนตนและทีม (ความมีวินัย)	2. ร่วมมือและรับผิดชอบต่อตนเองในการทำงานร่วมกันเป็นทีม แก้ไขสถานการณ์ต่างๆ ของทีมได้โดยปราศจากข้อขัดแย้งต่างๆ (ความมีวินัย)	2. มีวิสัยในตนเองจนเป็นกิจนิสัยที่ยึดเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวัน ประพฤติปฏิบัติตามกฎ กติกา ยึดถือความซื่อสัตย์และยอมรับผิดชอบ (ความมีวินัย)
3. ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มด้วยความเต็มใจ และอย่างเป็นขั้นตอนและยอมรับผลที่ปรากฏ (ความร่วมมือ)	3. สามารถชักจูงคนอื่นในการทำงานร่วมกัน และแสดงศักยภาพในภาวะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่มีประสิทธิภาพ (ความร่วมมือ)	3. สามารถชักจูงผู้อื่นเพื่อสนับสนุนและร่วมอยู่กับทีม สามารถวางแผนพัฒนาทีม และการทำงานของทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากข้อขัดแย้ง (ความร่วมมือ)	3. เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่มีประสิทธิภาพ สร้างแนวร่วมในการพัฒนาทีมและมีแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน (ความร่วมมือ)

มาตรฐานความสามารถระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระการเรียนรู้พลศึกษา

สาระที่ 4 การพัฒนาทีม ช่วงชั้นที่ 1 - 4

ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
1. ระบุลักษณะเฉพาะตนเองและความแตกต่างในความสามารถของตนเองและเพื่อนๆ (ความแตกต่าง)	1. ยอมรับความแตกต่างในความสามารถของตนเองและบุคคลอื่น ระบุดูเด่น จุดควรปรับปรุงของตนเอง (ความแตกต่าง)	1. กำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพของตนเองได้ตามศักยภาพ (ความแตกต่าง)	1. สามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพด้วยวิธีการต่างๆ ได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ (ความแตกต่าง)
2. เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่นแสดงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม (ความมีวินัย)	2. ปฏิบัติตนได้ถูกต้องตาม กฎ กติกา มารยาท ทั้งส่วนตนและสมาชิกของกลุ่ม ซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย (ความมีวินัย)	2. มีวินัยในตนเอง ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบต่อหน้าที่ทั้งส่วนตนและของทีม ประเมินการปฏิบัติตนในการทำงานต่างๆ ได้ (ความมีวินัย)	2. กำหนดวิธีทางการประพฤติปฏิบัติตนเพื่อการมีบุคลิกภาพที่ดี ซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อส่วนตนและทีม เห็นคุณค่าและปฏิบัติตามกฎ กติกา อย่างเคร่งครัด (ความมีวินัย)
3. ปฏิบัติตนเป็นผู้ตามที่ดีและร่วมงานกับผู้อื่นตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดและยอมรับผลที่เกิดขึ้น (ความร่วมมือ)	3. สามารถทำงานกับทีม ปฏิบัติตนตามข้อตกลงของกลุ่ม สามารถแสวงหาความร่วมมือจากบุคคลอื่นเมื่อมีความต้องการ (ความร่วมมือ)	3. ทำงานกับผู้อื่นได้ตามศักยภาพของตนเอง และกำหนดแนวทางการพัฒนาตนเองเพื่อศักยภาพของทีม (ความร่วมมือ)	3. ร่วมงานกับผู้อื่นในทีมได้ ปรับปรุงพัฒนาตนเองเพื่อศักยภาพของทีมอยู่เสมอ (ความร่วมมือ)

**แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณูปการ
เรื่อง**

**มติใหม่การประเมินผลมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน
(แบบสอบถามชุดที่ 3)**

เรียน ผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษาที่เคารพ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านที่ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมติใหม่
การประเมินผลมาตรฐานความสามารถ สาระการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน

จากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 และ 2 สำหรับแบบสอบถาม รอบที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ
โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)
ในแต่ละข้อซึ่งมีความหมายดังนี้

คำชี้แจง

1. ค่ามัธยฐาน (Median) หมายถึง ค่ากลางของคำตอบทั้งหมดในแต่ละข้อ ซึ่งแสดงไว้ด้วย
เครื่องหมายดอกจัน (*) เมื่อเครื่องหมาย * ปรากฏอยู่ในช่องความคิดเห็นระดับใดก็หมายความว่ากลุ่ม
ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นของข้อความดังกล่าวในระดับนั้น เช่น เครื่องหมาย * ปรากฏอยู่ในช่อง
ความคิดเห็นที่ 4 หมายความว่าข้อความนั้นกลุ่มมีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

2. ขอบเขตพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile) ใช้คำย่อว่า I.R. เป็นค่าแสดงการกระจายของ
คำตอบในแต่ละข้อ ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

- 2.1 ข้อที่มีค่า I.R. มาก แสดงว่าข้อความนั้นมีการกระจายมากหรือแสดงว่าผู้ตอบมีความเห็น
สอดคล้องกันน้อย
- 2.2 ข้อที่มีค่า I.R. น้อยแสดงว่าข้อความนั้นมีการกระจายน้อยหรือแสดงว่าผู้ตอบมีความ
เห็นสอดคล้องกันมาก ดังนั้น แบบสอบถามรอบที่ 3 นี้จะมีการแสดงค่า
 1. ค่ามัธยฐาน โดยใช้เครื่องหมาย *
 2. ขอบเขตพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยใช้เครื่องหมาย $\leftrightarrow$
 3. คำตอบของท่านในรอบที่ 2 โดยใช้เครื่องหมาย O

เพื่อให้ท่านทราบคำตอบของกลุ่มและคำตอบของท่านว่ามีความสอดคล้องกันมากน้อยเพียงใด
เพื่อให้ท่านได้พิจารณาทบทวนคำตอบของท่านอีกครั้งหนึ่งว่าท่านควรเปลี่ยนแปลงคำตอบตามความคิด
เห็นของกลุ่มหรือไม่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

วิธีตอบ

1. ให้ท่านพิจารณาคำตอบเดิมของท่านซึ่งแสดงไว้ด้วยเครื่องหมาย O เปรียบเทียบกับคำตอบของกลุ่มซึ่งแสดงไว้ในเครื่องหมาย * ว่าอยู่ในช่วงของขอบเขตพิสัยระหว่างควอไทล์หรือไม่
2. ถ้าเครื่องหมาย O และ * อยู่ในช่องเดียวกันหมายความว่า คำตอบของท่านตรงกับคำตอบของกลุ่ม คือว่า **ท่านไม่ต้องทำอะไรในข้อนี้**
3. ถ้าเครื่องหมาย O กับเครื่องหมาย * อยู่คนละช่องแต่ยังอยู่ในช่วงขอบเขตพิสัยระหว่างควอไทล์ หมายความว่า คำตอบของท่านใกล้เคียงกับคำตอบของกลุ่มหรือท่านมีความเห็นค่อนข้างสอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่ม ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี หากท่านเห็นว่า คำตอบของท่านเหมาะสมแล้ว ท่านก็ไม่ต้องทำอะไรกับข้อนี้ แต่ถ้าท่านเห็นว่าควรตอบให้สอดคล้องกับกลุ่มมากขึ้นอีกให้ท่านทำเครื่องหมาย X ทับกับเครื่องหมาย O แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเดียวกันกับเครื่องหมาย * **พร้อมให้เหตุผลประกอบการเปลี่ยนแปลงคำตอบ**
4. ถ้าเครื่องหมาย O กับเครื่องหมาย * อยู่คนละช่องและอยู่นอกเหนือขอบเขตพิสัยระหว่างควอไทล์ หมายความว่า คำตอบของท่านแตกต่างจากคำตอบของกลุ่ม ในกรณีนี้ขอให้ท่านพิจารณาทบทวนดูว่าท่านเห็นด้วยกับคำตอบของกลุ่มหรือไม่ ถ้าเห็นด้วยให้ทำเครื่องหมาย X ทับกับเครื่องหมาย O แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องเดียวกับเครื่องหมาย * **พร้อมให้เหตุผลประกอบการเปลี่ยนแปลงคำตอบ** แต่หากท่านไม่เห็นด้วยกับคำตอบของกลุ่ม หรือยืนยันคำตอบเดิม **ท่านไม่ต้องทำอะไรในข้อนี้**

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ที่ท่านให้ความอนุเคราะห์ร่วมมือในการดำเนินการวิจัยตั้งแต่แบบสอบถามรอบที่ 1 จนถึง การตอบแบบสอบถามรอบที่ 3 ในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นางไพเราะ อังสุกนฤมล)

นิติปรัชญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การติดต่อผู้วิจัย: 081-6021167, 054-218311

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 มติใหม่การประเมินมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
 สาระที่ 1 การเคลื่อนไหว ช่วงชั้นที่ 1
 (รอบที่ 3)

คำชี้แจง: โปรดใช้ออกสารหมายเลข 1 หน้า 2 ประกอบการตอบแบบแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					เหตุผลประกอบ
		5	4	3	2	1	
1.	มาตรฐานความสามารถในสาระการเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 1 (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน		* ←→	O			
2.	มาตรฐานความสามารถในสาระการเคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 1 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้อง เหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน		*O ←→				

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณฉันทน์
เรื่อง

มติใหม่การประเมินผลมาตรฐานความสามารถสาระการเรียนรู้พลศึกษา
สำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน
(แบบสอบถามชุดที่ 4)

เรียน ผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษาที่เคารพ

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถระดับชาติ ซึ่งเป็นแบบสอบถามรอบสุดท้าย จะนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ การประเมินมาตรฐานความสามารถ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาในระดับชาติต่อไป อนึ่งในแบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วยข้อคำถามปลายปิดและข้อคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญได้โปรดแสดงความคิดเห็นรายละเอียดตามข้อคำถามในแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้อีกครั้ง

(นางไพเราะ อังสุสุนทรมล)

นิสิตปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แบบสอบถาม

แนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานของชาติ

ข้อที่/ ด้าน	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยแต่ขอ ปรับปรุงเพิ่มเติม
1.	แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานความสามารถ 1.1 การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการประเมินเพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนมีความสามารถตามมาตรฐานสาระความรู้ดีเพียงใด 1.2 การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการอธิบายระดับความสามารถสูงสุดตามวัย วุฒิภาวะ ของผู้เรียนที่ผู้เรียนต้องแสดงความรับผิดชอบในการแสดงความสามารถตามมาตรฐานสาระความรู้โดยผ่านวิธีการประเมินที่หลากหลาย 1.3 การประเมินมาตรฐานความสามารถเป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนในลักษณะภาพรวมใหญ่ ๆ มากกว่าประเมินส่วนเล็ก ๆ น้อย ๆ 1.4 การประเมินมาตรฐานความสามารถระดับชาติ ผลการประเมินนำไปสู่ภาพลักษณ์หรือคุณลักษณะของคนในชาติ อันเป็นผลมาจากการจัดการศึกษา 1.5 ท่านคิดว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาควรจัดการประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับชาติหรือไม่ เพราะเหตุใด และควรประเมินรูปแบบใด (โปรดระบุ)			

ข้อที่/ ด้าน	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยแต่ขอ ปรับปรุงเพิ่มเติม
2.	แนวทางการประเมินมาตรฐานความสามารถระดับชาติ 2.1 เป้าหมายการประเมินมาตรฐานความสามารถ 2.1.1 เป็นการประเมินมาตรฐานความสามารถของผู้เรียนว่าบรรลุตามเกณฑ์มาตรฐานความสามารถของมาตรฐานความรู้ในแต่ละช่วงชั้นที่ชาติต้องการประเมิน หรือในคุณสมบัติการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร 2.1.2 เพื่ออธิบายว่านักเรียนที่บรรลุถึงมาตรฐานควรมีความสามารถดีแค่ไหน อย่างไร ก่อนที่จะเลื่อนสู่ระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น 2.1.3 การกำหนดความสามารถในการประเมินระดับชาติ ใดทั่วไปจะกำหนด 3 ระดับ คือ ความสามารถที่บรรลุตามมาตรฐานความสามารถต่ำกว่ามาตรฐานและความสามารถที่เหนือมาตรฐาน 2.1.4 การประเมินมาตรฐานความสามารถในระดับช่วงชั้นสามารถประเมินก่อนสิ้นสุดปีสุดท้าย เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสดูฝึกฝนพัฒนา แก่ตัว			

ข้อที่/ ด้าน	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยแต่ขอ ปรับปรุงเพิ่มเติม
	2.1.5 การประเมินมาตรฐานความสามารถในช่วงชั้นจะทำการประเมินเมื่อผู้เรียนอยู่ระดับชั้นปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้นนั้น ๆ เพื่อพิจารณาการเลื่อนในระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น 2.1.6 ท่านคิดว่า จะจัดดำเนินการอย่างไรกับผู้เรียนที่ไม่บรรลุตามมาตรฐาน เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในแต่ละช่วงชั้นที่กำหนดไว้ (โปรดระบุ) 2.2 วิธีการประเมินมาตรฐานความสามารถ 2.2.1 ในการประเมินมาตรฐานความสามารถนั้นกำหนดให้มีคณะกรรมการประเมินมาตรฐานความสามารถระดับชาติ ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ทางการศึกษาของรัฐ ตัวแทนเขตพื้นที่การศึกษา ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบการประเมิน 2.2.2 ท่านคิดว่าการได้มาซึ่งคณะกรรมการที่ระบุในข้อ 2.2.1 ควรได้มาโดยวิธีใด (โปรดระบุ)			

ข้อที่/ ด้าน	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยแต่ขอ ปรับปรุงเพิ่มเติม
	2.2.3 กรอบการประเมินจะกำหนดมาตรฐานความรู้ที่ต้องการจะประเมิน กำหนดวิธีการประเมิน กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน และ กำหนดเกณฑ์การตัดสินที่จะ แสดงระดับคุณภาพที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐาน 2.2.4 นำกรอบการประเมินผ่านกระบวนการพิจารณาพิจารณา 2.2.5 เปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณชนเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้ที่จะประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน เกณฑ์การตัดสินที่ แสดงระดับคุณภาพตามมาตรฐาน และระยะเวลาที่จะทำการประเมิน 2.2.6 ท่านคิดว่าระยะเวลาการเปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณชนที่ระบุในข้อ 2.2.5 ควรมีระยะห่างนานแค่ไหน (โปรดระบุ) 2.3 การรายงานผลและการนำผลการประเมินไปใช้ 2.3.1 นำผลการประเมิน รายงานความสำเร็จในการจัดการศึกษาของชาติ โดยเทียบกับเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดไว้			

ข้อที่/ ด้าน	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วยแต่ขอ ปรับปรุงเพิ่มเติม
	2.3.2 เผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณชน โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครอง และ นักเรียนรับทราบ 2.3.3 นำผลการประเมินมาตรฐาน ความสามารถใช้ประโยชน์เพื่อ การกำหนดนโยบาย ทิศทางการ ปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาของ ชาติต่อไป			

3. ข้อคิดเห็นอื่น ๆ (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากเทคนิคเดลฟาย (รอบที่ 2)

ตารางผนวกที่ 1 ค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์ เกี่ยวกับมาตรฐานความสามารถสาระ
การเรียนรู้ พลศึกษา สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามความคิดเห็นของ
ผู้เชี่ยวชาญ รอบที่ 2

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
1	1	มาตรฐานความสามารถในสาระ การ เคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 1 (ทักษะการ เคลื่อนไหว/รูปแบบ)แสดงให้เห็นถึง ระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของ ผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	3.87	1.75	มาก	ไม่สอดคล้อง
2	3	มาตรฐานความสามารถในสาระการ เคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 2 (ทักษะการ เคลื่อนไหว/รูปแบบ)แสดงให้เห็นถึง ระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของ ผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.08	1.48	มาก	สอดคล้อง
3	5	มาตรฐานความสามารถในสาระการ เคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 3 (ทักษะการ เคลื่อนไหว/รูปแบบ)แสดงให้เห็นถึง ระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของ ผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.00	1.59	มาก	ไม่สอดคล้อง
4	7	มาตรฐานความสามารถในสาระการ เคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 4 (ทักษะการ เคลื่อนไหว/รูปแบบ)แสดงให้เห็นถึง ระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของ ผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.00	1.64	มาก	ไม่สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
5	9	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือ มาตรฐาน ในสาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ทักษะการเคลื่อนไหว/รูปแบบ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน	4.28	1.22	มาก	สอดคล้อง
6	11	มาตรฐานความสามารถในระดับตาม มาตรฐาน ในสาระการเคลื่อนไหวในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ทักษะการเคลื่อนไหว / รูป แบบ)แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน	4.25	1.22	มาก	สอดคล้อง
7	13	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่า มาตรฐาน ในสาระการเคลื่อนไหวใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (ทักษะการเคลื่อนไหว / รูปแบบ)แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้า ในพัฒนาการความสามารถของ ผู้เรียน จากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน	4.11	0.97	มาก	สอดคล้อง
8	2	มาตรฐานความสามารถในสาระการ เคลื่อนไหวในช่วงชั้นที่ 1 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับ เหนือมาตรฐานตามมาตรฐาน และ ต่ำกว่ามาตรฐาน	3.91	1.50	มาก	สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
9	4	มาตรฐานความสามารถในสาระการ เคลื่อนไหวก่อนในช่วงชั้นที่ 2 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับ เหนือมาตรฐานตาม มาตรฐาน และ ต่ำกว่ามาตรฐาน	3.91	1.61	มาก	ไม่สอดคล้อง
10	6	มาตรฐานความสามารถในสาระการ เคลื่อนไหวก่อนในช่วงชั้นที่ 3 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับ เหนือมาตรฐานตาม มาตรฐาน และ ต่ำกว่ามาตรฐาน	3.75	1.41	มาก	สอดคล้อง
11	8	มาตรฐานความสามารถในสาระการ เคลื่อนไหวก่อนในช่วงชั้นที่ 4 (การประยุกต์) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับ เหนือมาตรฐานตามมาตรฐาน และ ต่ำกว่ามาตรฐาน	4.20	1.64	มาก	ไม่สอดคล้อง
12	10	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือ มาตรฐาน ในสาระการเคลื่อนไหวก่อน ช่วงชั้นที่ 1-4 (การประยุกต์) แสดงให้ เห็นถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.14	1.26	มาก	สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
13	12	มาตรฐานความสามารถในระดับตาม มาตรฐาน ในสาระการเคลื่อนไหวใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (การประยุกต์) แสดงให้ เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.06	1.12	มาก	สอดคล้อง
14	14	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่า มาตรฐาน ในสาระการเคลื่อนไหวใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (การประยุกต์) แสดงให้ เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.00	1.40	มาก	สอดคล้อง
15	15	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถ ภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1 (องค์ ประกอบสมรรถภาพ)แสดงให้เห็นถึง ระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	3.25	1.51	ปานกลาง	ไม่ สอดคล้อง
16	18	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถ ภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 2 (องค์ ประกอบสมรรถภาพ)แสดงให้เห็นถึง ระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	3.58	1.73	มาก	ไม่ สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
17	21	มาตรฐานความสามารถในสาระ สมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 3 (องค์ประกอบสมรรถภาพ)แสดงให้เห็น ถึงระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม สม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพ ของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.00	1.73	มาก	ไม่ สอดคล้อง
18	24	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถ ภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 4 (องค์ ประกอบสมรรถภาพ)แสดงให้เห็นถึง ระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	3.08	2.07	ปานกลาง	ไม่ สอดคล้อง
19	27	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือ มาตรฐาน สาระสมรรถภาพทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (องค์ประกอบสมรรถ ภาพ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.00	1.74	มาก	ไม่ สอดคล้อง
20	18	มาตรฐานความสามารถในระดับตาม มาตรฐาน สาระสมรรถภาพทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (องค์ประกอบสมรรถ ภาพ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	3.93	1.15	มาก	สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
21	21	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่า มาตรฐาน สาระสมรรถภาพทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (องค์ประกอบสมรรถ ภาพ) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.08	1.48	มาก	สอดคล้อง
22	16	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถ ภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1 (การเข้าร่วม กิจกรรม) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับ ช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	3.91	1.50	มาก	สอดคล้อง
23	19	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถ ภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 2 (การเข้าร่วม กิจกรรม) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับ ช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.08	1.54	มาก	ไม่ สอดคล้อง
24	22	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถ ภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 3 (การเข้าร่วม กิจกรรม) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับ ช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.00	1.88	มาก	ไม่ สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
25	25	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 4 (การเข้าร่วมกิจกรรม) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับ ช่วงวัยวุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.20	1.64	มาก	ไม่ สอดคล้อง
26	28	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือมาตรฐาน สาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การเข้าร่วมกิจกรรม) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.18	1.14	มาก	สอดคล้อง
27	31	มาตรฐานความสามารถในระดับตามมาตรฐาน สาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การเข้าร่วมกิจกรรม) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.28	1.22	มาก	สอดคล้อง
28	34	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน สาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1-4 (การเข้าร่วมกิจกรรม) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.08	1.48	มาก	สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
29	17	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 1 (การประเมินสมรรถภาพ)แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับ ช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน	4.00	1.34	มาก	สอดคล้อง
30	20	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 2 (การประเมินสมรรถภาพ)แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับ ช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน	3.75	1.87	มาก	ไม่ สอดคล้อง
31	23	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 3 (การประเมินสมรรถภาพ)แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับ ช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน	4.00	1.73	มาก	ไม่ สอดคล้อง
32	26	มาตรฐานความสามารถในสาระสมรรถภาพทางกายในช่วงชั้นที่ 4 (การประเมินสมรรถภาพ)แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสมกับ ช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน	3.85	1.55	มาก	ไม่ สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
33	29	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือ มาตรฐาน สาระสมรรถภาพในช่วงชั้นที่ 1-4 (การประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้ เห็นถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.14	1.26	มาก	สอดคล้อง
34	32	มาตรฐานความสามารถในระดับตาม มาตรฐาน สาระสมรรถภาพในช่วงชั้นที่ 1-4 (การประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้ เห็นถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.14	1.26	มาก	สอดคล้อง
35	35	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่า มาตรฐาน สาระสมรรถภาพในช่วงชั้นที่ 1-4 (การประเมินสมรรถภาพ) แสดงให้ เห็นถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.14	1.26	มาก	สอดคล้อง
36	36	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจ กรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1(การออก กำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐานตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	3.58	1.45	มาก	สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
37	39	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจ กรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 2 (การออก กำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐานตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.08	1.48	มาก	สอดคล้อง
38	42	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจ กรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 3 (การออก กำลังกาย) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐานตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.00	1.64	มาก	ไม่ สอดคล้อง
39	42	มาตรฐานความสามารถในสาระ กิจกรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 4 (การออกกำลังกาย) แสดงให้เห็นถึง ระดับความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของ ผู้เรียนทั้งในระดับเหนือมาตรฐานตาม มาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.00	1.73	มาก	ไม่ สอดคล้อง
40	48	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือ มาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การออกกำลังกาย) แสดงให้ เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.28	1.22	มาก	สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
41	51	มาตรฐานความสามารถในระดับตาม มาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การออกกำลังกาย) แสดงให้ เห็นถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.28	1.22	มาก	สอดคล้อง
42	54	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่า มาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การออกกำลังกาย) แสดงให้ เห็นถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.25	1.35	มาก	สอดคล้อง
43	37	มาตรฐานความสามารถในสาระกจิ กรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1 (การเล่น และการแข่งขัน) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับ ช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน	4.08	1.48	มาก	สอดคล้อง
44	40	มาตรฐานความสามารถในสาระกจิ กรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 2 (การเล่น และการแข่งขัน) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับ ช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน	4.08	1.48	มาก	สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
45	43	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจ กรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 3 (การเล่น และการแข่งขัน) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับ ช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน				ไม่
		ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน	4.00	1.58	มาก	สอดคล้อง
45	43	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจ กรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 4 (การเล่น และการแข่งขัน) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับ ช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน				ไม่
		ตามมาตรฐานและต่ำกว่ามาตรฐาน	4.00	1.73	มาก	สอดคล้อง
47	49	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือ มาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การเล่นและแข่งขัน) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.28	1.22	มาก	สอดคล้อง
48	52	มาตรฐานความสามารถในระดับตาม มาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายใน ช่วงชั้นที่ 1-4 (การเล่นและแข่งขัน) แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าใน พัฒนาการความสามารถของผู้เรียนจาก ช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.42	1.14	มาก	สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
49	55	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่า มาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายในช่วง ชั้นที่ 1-4 (การเล่นและแข่งขัน) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้นที่ 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.25	1.35	มาก	สอดคล้อง
50	38	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจ กรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 1 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับ ช่วงวัยวุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน และต่ำกว่า มาตรฐาน	4.08	1.48	มาก	สอดคล้อง
51	41	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจ กรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 2 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับ ช่วงวัยวุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน และต่ำกว่า มาตรฐาน	3.85	1.31	มาก	สอดคล้อง
52	44	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจ กรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 3 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับ ช่วงวัยวุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน และต่ำกว่า มาตรฐาน	4.08	1.48	มาก	สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
53	44	มาตรฐานความสามารถในสาระกิจ กรรมทางกายในช่วงชั้นที่ 4 (กิจกรรม นันทนาการ) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับ ช่วงวัยวุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน และต่ำกว่า มาตรฐาน	4.00	1.73	มาก	ไม่ สอดคล้อง
54	50	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือ มาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายในช่วง ชั้นที่ 1-4 (กิจกรรมนันทนาการ) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้น 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.28	1.22	มาก	สอดคล้อง
55	53	มาตรฐานความสามารถในระดับตาม มาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายในช่วง ชั้นที่ 1-4 (กิจกรรมนันทนาการ) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้น 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.42	1.14	มาก	สอดคล้อง
56	56	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่า มาตรฐาน สาระกิจกรรมทางกายในช่วง ชั้นที่ 1-4 (กิจกรรมนันทนาการ) แสดง ให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้น 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.25	1.35	มาก	สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
57	57	มาตรฐานความสามารถในสาระการ พัฒนาทีมในช่วงชั้นที่ 1 (ความแตก ต่าง) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	3.71	1.28	มาก	สอดคล้อง
58	60	มาตรฐานความสามารถในสาระการ พัฒนาทีมในช่วงชั้นที่ 2 (ความแตก ต่าง) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	3.91	1.86	มาก	ไม่สอดคล้อง
59	63	มาตรฐานความสามารถในสาระการ พัฒนาทีมในช่วงชั้นที่ 3 (ความแตก ต่าง) แสดงให้เห็นถึงระดับความ สามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียนทั้งใน ระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.20	1.58	มาก	ไม่ สอดคล้อง
60	63	มาตรฐานความสามารถในสาระ การพัฒนาทีมในช่วงชั้นที่ 4 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็นถึงระดับ ความสามารถที่ถูกต้องเหมาะสม กับ ช่วงวัย วุฒิภาวะและศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในระดับเหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำกว่ามาตรฐาน	4.08	1.48	มาก	สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
61	69	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือ มาตรฐาน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็น ถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้น 3 ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.31	1.11	มาก	สอดคล้อง
62	72	มาตรฐานความสามารถในระดับตาม มาตรฐาน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็น ถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้น 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.18	1.14	มาก	สอดคล้อง
63	75	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่า มาตรฐาน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ความแตกต่าง) แสดงให้เห็น ถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้น 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.14	1.26	มาก	สอดคล้อง
64	58	มาตรฐานความสามารถในสาระการ พัฒนามิในช่วงชั้นที่ 1 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับ เหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และ ต่ำกว่ามาตรฐาน	4.00	1.64	มาก	ไม่ สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
65	61	มาตรฐานความสามารถในสาระการ พัฒนาทีมในช่วงชั้นที่ 2 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับ เหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และ ต่ำกว่ามาตรฐาน	3.91	1.59	มาก	ไม่ สอดคล้อง
66	64	มาตรฐานความสามารถในสาระการ พัฒนาทีมในช่วงชั้นที่ 3 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับ เหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และ ต่ำกว่ามาตรฐาน	4.20	1.58	มาก	ไม่ สอดคล้อง
67	67	มาตรฐานความสามารถในสาระการ พัฒนาทีมในช่วงชั้นที่ 4 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับ เหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และ ต่ำกว่ามาตรฐาน	4.20	1.48	มาก	สอดคล้อง
68	70	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือ มาตรฐาน สาระการพัฒนาทีมในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึง ความก้าวหน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้น 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.31	1.11	มาก	สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
69	73	มาตรฐานความสามารถในระดับตาม มาตรฐาน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึง ความก้าวหน้าในการพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้น 3 ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.21	1.11	มาก	สอดคล้อง
70	76	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่า มาตรฐาน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ความมีวินัย) แสดงให้เห็นถึง ความก้าวหน้าในการพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้น 3 ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.28	1.22	มาก	สอดคล้อง
71	59	มาตรฐานความสามารถในสาระการ พัฒนามิในช่วงชั้นที่ 1 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับ เหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และ ต่ำกว่ามาตรฐาน	4.00	1.64	มาก	ไม่ สอดคล้อง
72	62	มาตรฐานความสามารถในสาระการ พัฒนามิในช่วงชั้นที่ 2 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับ เหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และ ต่ำกว่ามาตรฐาน	3.91	1.59	มาก	ไม่ สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
73	65	มาตรฐานความสามารถในสาระการ พัฒนาทีมในช่วงชั้นที่ 3 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับ เหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และต่ำ กว่ามาตรฐาน	4.20	1.58	มาก	ไม่ สอดคล้อง
74	68	มาตรฐานความสามารถในสาระการ พัฒนาทีมในช่วงชั้นที่ 4 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็นถึงระดับความสามารถที่ ถูกต้องเหมาะสม กับช่วงวัย วุฒิภาวะ และศักยภาพของผู้เรียนทั้งในระดับ เหนือมาตรฐาน ตามมาตรฐาน และ ต่ำกว่ามาตรฐาน	4.20	1.48	มาก	สอดคล้อง
75	71	มาตรฐานความสามารถในระดับเหนือ มาตรฐาน สาระการพัฒนาทีมในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็น ถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการความ สามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้น 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.31	1.11	มาก	สอดคล้อง
76	74	มาตรฐานความสามารถในระดับตาม มาตรฐาน สาระการพัฒนาทีมในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ความร่วมมือ) แสดงให้ เห็นถึงความก้าวหน้าในพัฒนาการ ความสามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้น 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.21	1.11	มาก	ไม่ สอดคล้อง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อ ที่	ข้อความ	มัธย ฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไทล์	การแปรผล	
					ระดับความ เป็นไปได้	ความสอดคล้อง
77	77	มาตรฐานความสามารถในระดับต่ำกว่า มาตรฐาน สาระการพัฒนามิในช่วง ชั้นที่ 1-4 (ความร่วมมือ) แสดงให้เห็น ถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาความ สามารถของผู้เรียนจากช่วงชั้นที่ 1 สู่ช่วงชั้นที่ 2 สู่ช่วงชั้น 3 สู่ช่วงชั้นที่ 4 อย่างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน	4.28	1.22	มาก	สอดคล้อง

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ – สกุล

ประวัติการศึกษา

นางไพเราะ อังสุสุนถมุล

ศิลปศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.2521

ครุศาสตรมหาบัณฑิต (นิเทศการศึกษา และ
พัฒนาหลักสูตร)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2528

การศึกษามหาบัณฑิต (การแนะแนว)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)

พ.ศ. 2528

Certificate in Curriculum and Instruction

(Physical Education) Kanazawa University

Japan พ.ศ.2531 – 2533

ประวัติการทำงาน

อาจารย์ 1 ระดับ 3 วิทยาลัยพลศึกษา

จังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. 2522

ช่วยราชการสำนักงานผู้เชี่ยวชาญพิเศษ

พ.ศ.2529 กรมพลศึกษา

อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยพลศึกษา

จังหวัดลำปาง พ.ศ. 2536

ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์ 3 ระดับ 8 สถาบันการพลศึกษา

วิทยาเขตลำปาง

หัวหน้างานวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง